

پاراستنى

ته نها خواپه رستى

حراسة التوحيد

نوسيئى

عبدالعزيز بن عبد الله بن باز

وهرگيئرنى

ئەممەد میرزا رۇستەمى يىڭىرو

٢٠٠٩ - ١٤٣٠ م

=====

سايتى به هەشت

www.ba8.org

ھەميشە لە گەلمان بن بۇ بەرھەمى نوي



پیشنهاد

الحمد لله المُتوحّد بصفاتِ الكمال، المُتَّرَّجُ عن الأناداد والأمثال، أَحْمَدَ سُبْحَانَهُ وَأَشَكَرَهُ عَلَى جَزِيلِ الْإِنْعَامِ، وَأَشَهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْكَبِيرُ الْمُتَّعَالُ، وَأَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ أَفْضَلُ مَنْ نَطَقَ وَقَالَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَصْحَابِ وَالْآلِ.

أما بعد :

ئەم نامانە و گشت ئەو كىشە و تەنگۈزىنە كەشىخ و پىشە و امان بەپېز شىخى گەورە عبدالعزىز كورپى باز پەزاو رەحىمەتى خواى لى بىت و خۆشتىن خانە و لانەى پى بىھە خشىت نوسىيونى، كەپە يوهندن بەيەكتاپەرسى خواى گەورە و واجب بونى له سەر بەندەكان ، وەنڭاڭادار كردىنەوە لهەوابىھىشى پەيدا كردىنى گەورە و بچوكو هۆوكارەكان و بپو بىيانوھى كانى كەله زۇرىك له ولاتانى ئىسلامدا باون و بالى پەشىيان بەسەر موسىلماناندا كىشاۋە، وەك دوعا و پارپانەوە له مەردوان و سورپانەوە (طواف) بەدەورى گۆپو مەزارەكانداو مانەوە بەدەورىيانوھە، سەر بىرپىن بۆ غەيرى خوا له سەر دىيمەن و سەر گۆپو مەزارەكان و شوينە بەناو پېرۇزەكان و ھاوشاھە كانىيان، نەزەر كردىن بۆ مەردوھەكان و پەيوەست بون پى يانوھە، بىرۇباوھە بون بەوھى كەئەوانە سود بە مرۇق دەگەيەنن و زيانيان لى لادەدەن و ھەر كەسىك پەنایان پى بىگىت سود مەند دەبىت و بەھانايىھە دىن.

ھەروھە جۆرەھا ھاوبىھەش پەيدا كردىنى ترى بچوك وەك سوينىد خواردىن بەغەيرى خوا ، وەبىرۇ باوهەرت وابى كەئەم سوينىد شەرعىيانىيە، وەھەروھە بلىرى ئەمە لەخواو لەفلانوھەيە. ئەمە و گەليکى ترى لەم جۆرانە كەله زۇرىك له ولاتە ئىسلامىيەكاندا بلازو تەشەنەيى كردوھە و له سەر ئىسلامىيە حىساب دەكەن و بەناوى ئىسلامەوەي ناو دەبەن. وەلەوانە ناشتنى مەردوھەكان لەناو مىزگەوتەكانداو زۇرىك له بىدۇھەو تازە داهىزراوھەكان ... تىد. ئالەم نامانەدا ھېننەوە و بەرپا كردىنى بەلگە شەرعىيەكان لە قورئان و له سوننەتى تىدایە و بەرچاۋ دەكەن و ھەلەكان پاست كراونەوە و پۇن كردىنەوە پاست و ھەقى تىدایە كەدەي سەلمىننى و دەبى ھەمو پەرسىتىشەكان بۆ زاتى(الله) بىكىت، وەدەبى ئىخلاسيەت و نىاز پاكى ئايىن تەننیا بۆ ئەو بىت و بەس، وە واز لەھەمو جۆرە ھاوبىھىشى پەيدا كردىنەك و ھۆكارەكانى بەھېنرېت ھەر چەندە بەپارانەوە و ھانا بىردىن و پېرۇزى و نزىك بونەوەش ناو بىنرىت. بۆ ئەوھى كە ئەگەر ئەم نامانە بەويژدانەوە بخويزىنەوە و تۆزىك ھوش گوش و عەقل ھەبىت دەزانرى كەيەكتا پەرسىتى واتە تەننیا خواپەرسىتى پاستەقىنە چى يە و كامەيە و خۆى پى لەخواى بىلا دەست نزىك دەكاتەوە و ھەمۇل دەدات كەيەكتاپەرسىتىكى پۇخت و بى خلت و خاش بىت و ئەمجار خوشك و برايان و دەورو بەرى خۆى بۆ بانگەشە بکات و ھۆشىياريان بکاتەوە بەتاپىتى ئەوانەى كەھەل خەلەتىن لەلایەن ھەوا بازان و فېل و تەلەكە بازان و گومپا و سەرلىشىۋاوه كانەوە. دەخواى گەورە رەحم بەشىخى پايدە بەزمان بکات و پۇحى پېرۇز بکات و گۆپەكەي پېر لەنور بکات. وەداوا لەخواى گەورە دەكەين كەسۇد مەند بىن لە زانست و زانىارىيە كانى و بەرە حەمەتى خۆى ئەوھەمو زانىانى موسىلمانان و سەرتاپاي پىاوا چاكانى بپوادار داپېۋشىت.. خواش لەھەموان زاناترە(والله أعلم)

وصلى الله على محمد وآلـه وصحبه وسلم.

عبدالله بن عبد الرحمن الجبرين ١٤٢٣/١١/٤

عه‌قیده و بیرو باوه‌ری راسته‌قینه و ذره‌کانی

الحمد لله وحده، والصلوة والسلام على من لانی بعده، وعلى آله وصحبه.

أما بعد:

له بهر ئوهی بیرو باوه‌ری راسته‌قینه بنه‌رهت و بنه‌مای ئایینی ئیسلامه، و بنچینه و بناغه‌ی پیبازی ئایینه یا پیبازی زانیانه، بؤیه وام به باش زانی که بابه‌تو و مانشیتی واته سه‌ردیپی محازه‌ره که م بیت، که به‌بهلگه شه‌رعیه‌کان له قورئان و سوننه پون کراوه‌ته‌وه، دیاره هه مو کارو کرده‌وه کان و قسسه و گفتاره کان ئه‌گه ره عه‌قیده و بیرو باوه‌ریکی راسته‌قینه‌وه ده‌ر بچن به‌ر است و هر ده‌گیرین و خیراو بی‌سی و دو لی کردن بروای پی ده‌کرین^(۱). به‌لام ئه‌گه ره بپیچه‌وانه‌وه له که سیکی خاوه‌ن بیرو باوه‌ری چه‌وت و ناراست و ناقولاوه ده‌ر بچن، ئه‌وا قسسه و کرداره کانی له‌گویی خوی تی ناپه‌پن و په‌رش و بلاو ده‌بن و که‌س بروای پی ناکات و هر لاشی لی ناکنه‌وه هر وه کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَكُفِّرُ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۲). هه روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيْحَطَنَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۳). ئایه‌ت و بهلگه له بواره‌دا گه‌لیک زونج له قورئانی پیروزداوچ له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} که بیرو باوه‌ری عه‌قیده‌ی پوخته و کاکله و بی‌غه‌لو غه‌ش و راسته‌قینه له برووا بون به‌خوا(الله) و فريشته‌کان و کتیبه ئاسمانیه‌کان و پیژه‌ی دوايی و قه‌ده‌ری خوا به‌خیرو به‌شه‌ریه‌وه‌دا گرد ده‌بن‌وه. واته: ئیمان و عه‌قیده‌ی پوخت بريتیه له شه‌ش پایه‌ی که له سه‌ره‌وه ناومان هینان، ئائه و شه‌ش شتانه بريتین له بنه‌ماو بنه‌ره‌تی بیرو باوه‌ری عه‌قیده‌ی راسته‌قینه که قورئانی پیروزیان پی هاتوته خوار، و خوای گه‌وره محمد^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} په‌یامبه‌ری خوی پی ناردوه.

له م بنه‌ره‌ته‌وه چه‌ندان لق و چل و پیچه‌تی جیا بونه‌ته‌وه له کارو باره‌کانی غه‌یی^(پنهان) که پیویسته به‌ته‌واوی بروامان پی یان هه‌بیت. و هه‌هه‌موئه و شتانه که خوای گه‌وره هه‌والی بونیانی پیداون و پیغه‌مبه‌ره که شی عَلَيْهِ السَّلَامُ پی راگه‌یاندوين. به‌لگه‌کانی هه‌ر ئه م شه‌ش بنه‌ره‌تاهش له قورئان و سوننه‌تدا گه‌لیک زونج، به‌لی لهو به‌لگانه،

^(۱) واته: هه مو قسسه و کارو کرده‌وه‌یه‌ک(العمل) له هه ره که سیکه‌وه ده‌ر بچن، که خاوه‌نه‌که‌ی خاوه‌ن بیرو باوه‌ریکی پوخته و پاكو راسته‌قینه بیت و به‌کرده‌وه له مه‌یدانی چاکه و راستی دا له‌خوی دا ره‌نگ بدانه‌وه، ئه‌وا خه‌لکی بی‌سی و دو لی کردن بروای پی ده‌که‌ن و لی ده‌گرن و کاريگه‌ری ته‌واویشی له‌دل و ده‌رونی خه‌لکی دا ده‌بیت و تياياندا ره‌نگ ده‌دانه‌وه، چونکه ئه‌وا کات خاوه‌تی متمانه‌ی خویه‌تی له‌ناو خه‌لکی و له‌نانو کزمه‌لگادا (وه‌رگیپ).

^(۲) آ— سوره المائدۃ: (۵)

ب - واته: هه ره که سیک باوه‌ری به‌رناما و په‌یره‌وو په‌رگرام و شه‌ریعه‌ت و یاساو پیسای خوانه‌بیت، ئه‌وه هه مو کرده‌وه‌کانی هه‌ل ده‌وه‌شیتنه‌وه و پوچه‌ل ده‌ده‌چن و له‌پیچه‌ی قیامه‌تیشدا له‌زیان مه‌ندان و خه‌ساره‌ت مه‌ندان ده‌بیت.(وه‌رگیپ).

^(۳) آ— سوره الزمر: (۶۵).

ب - واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} له‌لاین خوا سروش(وحی) ت بؤ هاتوته خوار و هه روه‌ها بؤ هه مو ئه و پیغه‌مبه‌رانه‌شی که‌ل‌پیش تؤدا هاتون ئه م سروشه هاتوته خوارو به‌هه موتان گوتراوه که‌ئه‌گه ره‌خواه په‌رودگار به‌ولاهه هیچ که‌س و شتیکی تر په‌رستن وهاوه‌ل و وینه واته شه‌ریکی بؤ دابنین ئه‌وه هه مو کرده‌وه‌کانتان هه ده‌وه‌شیتنه‌وه و پوچه‌ل ده‌بنه‌وه و ده‌پوکیتنه‌وه و ده‌سوتین و سوپیان لی نابینن و ده‌چنه ریزني زیانه‌ندانه‌وه له‌دنیاوه له‌قیامه‌تدا. ته‌فسیری گولشنه ب ۳۱۲. وه‌رگیپ.

فَهِرْمُودَهِي خَوَى گَورَه كَهْدَه فَهِرْمُوی: ﴿لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تُؤْكِلُوا وَجْهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالْبَيِّنَاتِ﴾ (٤).

وَهُوَ رَوْهُهَا فَهِرْمُودَهِي خَوَاهِي پَاكِو بَيْگَهِرْدِ: ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رَسُولِهِ﴾ . هُوَ رَوْهُهَا فَهِرْمُودَهِي خَوَاهِي گَهُورِهِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِهِ وَمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ . هُوَ رَوْهُهَا فَهِرْمُودَهِي خَوَاهِي پَاكِو بَيْگَهِرْدِ: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ .^٧

(٤) أ - (سورة البقرة: ١٧٧).

ب - واته: دیاره ئم ئایته له کاتى گۈپىنى پوگە موسىلمانانه و هاتوتە خوار، چونكە دواي گۈپىنى پوگە (القبلة) لە (بىت المقدس) وە بىز
مەككە لەناو خەلگى دا مشت و مۇرۇ مۇقۇ مۇقۇ پەيدا بولۇشى، ھەركەسە پوگە خۆي بەپاست دەزانى، بۆيە خوايى گورە ئم ئایته پىرۆزەن نارادە
خوارە وە دەھەرمۇي: ئى گۈھى مۇۋەقەكان وەنەبى پو كەدەن پۇزىنەلات و پۇزىنائۇا بېتتە مايەن نزىك بونە وە خۆشە وىستىنى خوايى گورە و
ھۆكارىتكى بېت بۇ بەدەست ھېتىانى خۆشە وىستى خوايى گورە و نزىك بونە وەتان لە خوايى گورە و پال نەرىك بېت بۇ پىزگار بون و مايەن سەرفازى و
سەربەرزى و بەختە وەريتان بېت، نە خىر بەلكو ئەوهى لە خواتان نزىك دەكاتە وە دەبىتتە هوى سەرکەتون و سەرەپەزىيان لە دنیا و لە قىيامە تىدا بېرۇ
بونتانا بەھەمو دلىكە وە بەنیاز پاكى و بەئىخالسىتە وە بە خوايى بالا دەست و كار بەجى، ھەرۇھا بىرۇ بونتانا بەپۇزى دوايى و بە فەريشتە كان و
بە گەشت كتىبە ئاسمانىيە كان و بەھەمو پىغەمبەرانى خوا بىرۇ بونىك كەلەھەمو كىرددە وەيىكى خىاپ و قىزەنون كە خوايى گورە رېقى لى دەبنە وە لى ئى
ھەرام كەدوين بىت گىپىتتە، بېتتە هوى ئەنجامدانى ھەمو كىرددە وەيىكى چالو باش كە خوايى گورە لى يان را زىيە. (وەر گىپ - بە سود وەر گىرتىن

(٥) أ — سورة البقرة: (٢٨٥). لته فسیری گولشنهن بـ (٦٩).

٦) أ- سورة النساء: (١٣٦).

ب - واته: ئهی ئه که سانه که بپرواتن هیناوه، به چاکی بروا به خواهی خوتان و پیغەمبەر ﷺ بھینن، هەروهە بروا بهو کتىبە بھینن كە بۇ پیغەمبەر نىزىراوهە خوار كەمە بەست لە قورئانى پېرىزە، و بەھەم ئەو كتىبانەشى كە بۇ پیغەمبەر رانى تر پىش پیغەمبەرى ئىمە نىزىراونە خوار ھەر كامىكىيان لەكتا تو زەمینە خويياندا، ھەر كەسىك كەپرواى بە خواو بە فريشته كان و بەكتىبە كان و بەپيغەمبەر ان و پۇزى دوايى، پۇزى زىندو بونەوە نەبىت، ئەوە بە راستى سەرى لېشىواوه و مال و يىران و مال كاولە و لەپىگە راستى خوابى لاي داوه و نۇرى لى دور كە و توتە وە خوابى گەورە پەنامان بادات. (تەفسىرى گۈلشەن ب ۱- ۲۵۳- ۲۵۴). وەرگىن.

(٧٠) سورة الحج : (٧)

ب - واته: ئایا تو نازانی كەخواي گەورە هەمو شىتىك دەزانىت و ئاگاي لەكارو كرده وەي مروقەكان ھېيە و هيچ شتىكى لى گوم نابىت ج لەئاسمانەكان و ج لەزەوي داوج لەھەر شوينىك بىت، ئەو هەمو شىنانە ھەموى لەكتىپدا نوسراون ئە و كىتىپەي كەبە (لوج المحفوظ) بەناوبانگە و ھەمو شتىكى وا لەبۇنەوەردا ھېيە پۇ داوهەو لەمەودوا پۇ دەدەن لەو لەوحەدا تۆمار كراون و لەعيلە زانستى خوا دىارەو هيچى لى ون نابىت. دىارە ئەوانەي كەباسمان كردىن ھەموى بۇ خواي گەورە و خاوهەن دەسەلاات و تواناي بى سىنور كارىكى زور ئاسان و بەسانانىيە. ھەمان تەفسىر ۲۶۷-۸.

هه‌روه‌ها فه‌رموده راسته‌کان له‌سهر ئم شه‌ش بنه‌ره‌ته گه‌لیک زورن له‌وانه فه‌رموده‌ی راستی به‌ناوبانگ که‌مسلم پیوایه‌تی کردوه له‌فه‌رموده راسته‌کانی خۆی دا له‌فه‌رموده‌ی ئه‌میری بپواداران عمری کوپی خه‌تاب عليه السلام که‌جبریل (علیه السلام) پرسیاری له‌پیغه‌مبه عليه السلام کرد ده‌بیاره‌ی ئیمان و له‌وه‌لامدا فه‌رمومی: {الإیمان : آن تومن بالله، وملائکته، و کتبه، و رسّلـه، والیوم الآخر ، و تومن بالقدر خیره و شره} ^(٨).

وهئم شه‌ش بنه‌ره‌ته و هه‌مو ئه‌لو لق و چل و پوچانه‌ی که‌لی ده‌بنه‌وه و پیویسته له‌سهر بابای موسلمان و ده‌بی ده‌بی پی‌هه‌بن و ئه‌نجامیان بدات‌وهه‌مویان له‌مافى خوای په‌روه‌ردگارن و سنورو پاوانه‌کانی خوان، ئه‌مه وی‌پای کاروباری زیندو بونه‌وه و هه‌ستانه‌وه (پوشی په‌سلان) و هه‌مو کارو شته په‌نهانیه‌کان (أمور الغيب).

﴿ وَهُلْ بِرُوا بُونَ بِهِ خَوَىٰ پَاكَوْ بِيَنْكَهْ رَدْ بِرُوا بُونَهْ بِهِ بِهِهِيَ كَهْ هِيَجْ خَوَىٰ كَيْ تَرْ دِيَجْ شَتِيَّكَيْ تَرْ دِيَنْ كَهْ شَايَهْ نَيْ پَهْ رِسْتَنْ بَنْ بَهْهَقْ بِيَنْجَهْ لَهِ خَوَىٰ پَهِ رَوْهِ رَدْكَارَ (الله) وَ مَا فَيْ خَوَىٰ تَيْ كَهْ بَنْدَهْ كَانَيْ بَهْيَخَلَاسِيَّتَهْ وَ بِيَهْ رِسْتَنْ چَونَهْ هه‌ر ئه و بنده‌کانی دروست کردون و له‌نه‌بونه‌وه هیناونیه بون، هه‌ر خوشی چاکه‌یان له‌گل دا ده‌کات، و هه‌ر خوشی پزق و پوزیان ده‌دات، و هه‌ر خوشی ئاگاداره به‌هه‌مو شتیکی نهیئی و په‌نهان و ئاشکراکانی يان، توانای پاداشت دانه‌وهی گوئی پایه‌لیه‌کانیانه و سزا ده‌ری سه‌رپیچیه‌کانیان ده‌دات. هه‌ر بقئه‌نم به‌ندایه‌تیه و په‌رستشیه‌ش بوه که‌خوای گه‌وره هه‌ردو په‌گه‌زی جنۆکه و مرۆفه‌کانی دروست کردون و فرمانیشی پی کردون، هه‌روده کو فه‌رمومیه‌تی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ ﴾ ما اُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا اُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَّيْنُ ﴾ ^(٩). هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ الَّذِي حَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاسًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ التَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَتُمْ تَعْلَمُونَ ^(١٠).

^(٨) أ - واخرجه الشیخان مع اختلاف سیر من حدیث أبي هريرة.

ب - واته: ئیمان بربیتیه له‌وهی که‌پروای ته‌واتت به‌خوای گه‌وره و فریشتہ‌کان و کتیبه ئاسمانیه‌کان و پیغه‌مبه‌ران و پوشی دوایی و به‌قازاو قه‌ده‌ری خوا خیرو شه‌پری هه‌بیت. (وه‌رگیپ).

^(٩) أ - سورة الذاريات: (٥٨-٥٦).

ب - واته: جنۆکه و مرۆفه‌کانم بق شتیکی تر دروست نه‌کردون ته‌نیا بق به‌ندایه‌تی کردنی خۆم نه‌بیت به‌لی بق‌هه‌وهی بم په‌رستن و به‌پی‌ی فرمانه‌کانی من زه‌وی ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه و کارو باره‌کانی ئیانیان ببنه سه‌ر. دیاره به‌ندایه‌تی کردنی خواش ته‌نیا بربیتی نیه له‌نويژو پوچو واجبه ئایینیه‌کان، به‌لکو واتایه‌کی رزق گشتنی ترو قول تری هه‌یه و هه‌مو کارو کرده‌وهیه کی چاکو پیکو پیکو باش که‌خزمتی مرۆفایه‌تی بکات ده‌گریت‌هه و به‌مه‌رجی له‌بهر ره‌زامه‌ندی خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان ئه‌نجام درا بن، هه‌روه‌ها من به‌ندایه‌تی و په‌رسشم له‌جنۆکه و مرۆفه‌کان ده‌ویت نهک پزق و پوزی و خواردن، پزق و پوزیم لی يان ناویت و هیچ پیغیستیه کم به‌وان نیه. بیگومان خوای گه‌وره خۆی پازیق و پوزی ده‌ر و پوشی جنۆکه و مرۆفه‌کان و هه‌مو گیانله به‌رکانیش ده‌دات. خوایه‌کی به‌توان او ده‌سلاطیکی نزور به‌هیزه که‌هه‌رگیزاو هه‌رگیز که‌می و کوپی یه‌ک بو له‌توان او ده‌سلاطی ئه و ناکات. (تفسیری گولشن ب ۳۲۶) (وه‌رگیپ).

⁽¹⁰⁾ أ - سورة البقرة: (٢١-٢٢).

ب - واته: ئه‌ئی خه‌لکینه: ته‌نیا خوای خۆتان په‌رسن، ئه‌و خوایه‌ی که‌ئیوه و ئه‌وانه‌شی که‌ل‌پیش ئیوه‌دا هاتن و پویشتن دروست کردوه، به‌لکو بگه‌نه ئاستی خۆ لخوا پاریزی ته‌واوو خوا ناسیه‌کی ته‌واوو بی که‌م و کوری. ئه‌و خودایه‌ی که‌ئه‌م زه‌ویه‌ی بق کردون به‌فه‌ بش و رایه‌خ و به‌ئاسانی به‌سه‌ریدا دین و ده‌چن، ئه‌و خوایه‌ی که ئاسمانی به‌شیوه‌یه کی جوان و پیک و پیک دامه‌زراندوه، که‌ئه‌و هه‌مو ئه‌ستیرانه‌ی تیایدا به‌یاسای کیش کردن به‌یه‌که‌وه به‌ستونه‌وه، ده‌بینی که‌چون هه‌یه که له‌سهر خولگه‌ی خۆی ده‌خولیت‌هه و به‌مو لی ده‌لانتادات و بی‌ئه‌وهی هیچیان به‌هیچیان بکه‌ون، ئه‌و خوایه‌ی که‌ل ئاسمانه‌وه باراتنان بق ده‌باریتیت، ده‌بینتیه هۆی سه‌وز بون و ئیانه‌وهی ئه‌و زه‌ویه و ئه‌و هه‌مو پوهک و دارو دره‌خت و پزق و پوزیه‌ی تیایه‌تی و جۆره‌ها میوه و سه‌وزه‌یه گو تا بیتت پزق و پوزی بق بده‌وام بونی ئیانتان. ده‌ی که‌وا بیت که‌س مه‌کنه

خوای گهوره پیغه مبه رانی ناردون و کتیبی ناردونه خوار بذ پون کردن و هی ئه و مافه خواییانه و بانگه شه بذ
کردنیان و ئاگادار کردن و وریا کردن و هی بهنده کانی به گشتی و ئوانه هی که دژی ئه مافه خواییانه دوهستن و
سەرپیچی دەکەن بە تایبەتی هەروه کو خوای گهوره دەفه رموی: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ (۱۱). هەروهها دەفه رمویت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ (۱۲).

پاستی و پوخته و کاکله‌ی ئام په رستشیه‌ش بیریتیه له: به تاک دانانی خوای گهوره له همه مو ئام و شتانه‌ی که به نده کان بهندایه‌تی و په رستشی پی ده کهن له دعواو نزاو پارانه‌وه و ترس و دawa کردن و نویژ کردن و بقزو گرتنزو سه رپرین و نه زروهه مو جوړه کانی تری بهندایه‌تی بو کردن و اته همه مو جوړه کانی بهندایه‌تی و په رستشی که به نده کان ئه نجامی ددهن ده بی ته نیا بو خوای په روهردگار بیت و بهس، به شیوه‌یه کی ملکه چانه و خو به نزم زانیں و موحتجانی خوای گهوره و ئومیدو ترسان له وهی که خوای گهوره لی ای و هر نه گرتبیت و اته: ئومیدی ته و اوت هه بیت که خوای گهوره همه مو بهندایه‌تیه کانی لی و هر گرتبیت که بوت ئه نجام داوه و له لایه کی تریشه وه بترسیت که خوا لی ای و هنه گرتبیت (بین الخوف والرجاء). له ګه ل ته و اوی خوش ویستن و خوش ویستی بو خوای گهوره و مل که چې بو خوای گهوره و بالا دهست و کار به جي: زوربه‌ی ئایه‌تکانی قورئانی پیروز له بواری ئام بنره‌تکه به رزانه‌ی ئیمان و عقیده هاتونه‌تکه خوار. هه روک خوی له قورئانی پیروزدا ده فه رموی: ﴿فَاعْبُدُ اللَّهَ مُخْلِصًا لِهِ الدِّينِ﴾ {أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْحَالِصُ} ^{۱۴} هه روک ده فه رموی: ﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدِينِ إِحْسَانًا إِمَّا يَلْعَنَّ عَنْدَكَ الْكَبِيرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كَلَّاهُمَا فَلَا تَقْلُ لَهُمَا أُفْ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ ^{۱۵} هه روک ده فه رموی: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ

شیریک و هاویهش و هاویاتی خوای په روه دگارتان، چونکه که میووه ته نیا توزیک سه رنج بدنه ده زانن که کله و خوایه به و لاهه هیچ که سی هیچ شتیکی تر تو ناو ده سه لاتی نیه، شایسته که او نیه که پیه رس تیت و په نای بق بهن و ها نای بق بهن، جابا ئو که سه زیندو یامردو بیت یان

١١- سورة النحل:

ب - واته: واته لهه مو گله و نؤممه تیک پیغه مبه ریک یا نیز دراویکمان ناردوه و پیمان راگه یاندون کته نیا خوای په روهردگارتان بپه رسنن و له بیت په رسنن دور بکه ونه وه و هرگیز.

ب - واته: هیچ پیغام به رو نیز در اویکمان له پیش تودا نه ناردون، و سروشمان بوقاردنونه خوارو پیمان گوتون کله خواهی په روه ردگار به ولاوه خواهی کی تر نین به هه ق په رسترتیت، دهی که واته تهنجا من بپه رستن و بهندایه تی تهنجا بوق من بکهنه. و هرگیز.
 (13) واته: ئم کتابه، کتبیگی به رزو په واتایه که مه به ستی له قورئانی پیروزه، ئایه ته کانی زورد به پیکو پیکی و به یه که وه جوش دراون و تیک هه ل کیشراون، له لایه ن خواهی به رزو بی هاوتاو بی وینه خاوهن زانیاری وزانستی به رز واتاکانی شروفه و شیکراونه وه و لیک دراونه وه و خراونه ته روچ له لایه ن بیرو باهرو عه قیده وه بیت و چ له روی لایه ن کانی تره وه بیت. (ته فسیری گوشنهن ب ۲۶۷) و هرگیز.
 (۱۴) ۱- سمعة النبوات: ۳

ب - واته: به دلیلیکی پاکو به نیاز پاکیه و خوا پېرسن، چونکه پېرسن ته نیا شاینه نی ئوه و به س و هیچ که س و هیچ شتیک شاینه نی پېرسن نیه له گەل ئهو خواي تالوک و ته نیا يه، به لی پېرسن ته او پاکو بیگکرد ته نیا هی خواي پېروه رىگاری جىهانيانه. پېرسن و به ندایه تى بۇ كردن و دینى پوخت و كاڭله ته نیا هی خوايە وەرگىپ.

ب - واته: په روهدگارت بپیاري داوهو فه رماندان پی ده کات که نابي له زالي ئو به لواوه هیچ کس و هیچ شتیکی تر په رسن، هه رودها فه رمانی پی کردوين که پیزني دایلکو باوك بگرین و هه مو کات چاكه يان له گل دا بکهين و خزمه تيان بکهين به تاييه ته که يه کيکيان يان هه روکيان ده گنه کات، سري وي، هنزي وي، ده سلاتم، نامه، هه رگز و هرزيان بکهين و همزاريان بکهين... تد. و هرگز.

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهُ الْكَافِرُونَ (۱۶) وله هردو فه رموده راسته کاندا (مسلم و بوخاری) و له فه رموده معاذ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هاتوه که پیغامبه ر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فه رمومیه‌تی: {حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شيئاً} (۱۷).

(۱۶) آ - سوره غافر: (۱۴).

ب - واته: ئى بپوادرینه، ئى خەلکىنه بەتەواوى و بەدلېنى سافه‌وه ۋو بىكەنە خواو تەنیا له و داوا بىكەن و هەر لە و بىپارىتىنەوه و تەنیا ئە و بېرسنن چونكە ئايىن هەر ئايىنى خوايى و هېچ ئايىن و پېچكە يەكى ترى دەستت كرد پاست دەستت كرد پاست كەنەنە و پەنایە تەنیا ئايىن و بەنامە و ياساو پىسای خواى پەروه دەگار نەبىت، ئەوانى تەرەر هەمويان پۇچەلىن و پىسوان جا با بىباوه‌ران و سەتكاران و ملھوبان پىشىيان ناخوش بىت پولە سوتاۋىك ناهىنت. تەفسىرى گولشەن ب ۲ ۲۱۶.

ج - بەداخوھ موسلمانان بەتايىھىتى نەخويىندەوارە كانان لەناوھەرۆك و بەنامە و پەپەوو پىرقەرامى ئايىنە كەيان نەگەيەنزاون، زور بەسەر سەختانە لايى كراون و ئاكاشيان لەخۇنىيە. بەداخوھ دەلىم زۆرىك لەمامۆستاييان و خويىندەوارە بەزېزەكانىشمان لەم هەلەيەو گلائون و لارى بون بەتايىھىتى لەبوارى عەقىدەو بىرۇ باوه‌رى ئىسلامىيەو، سۆفيگەرەتى بەسەرياندا زال بۇھە لەخواپەرسىتە كەياندا بەنگى داوهتەوه، ئەوه لەعەوامى خەلک هەر گەپى. زۆرىك لەخەلکى هەتا لەمامۆستاكانىش دەبىسى سۈىنەد بەغەيرى خوا دەخۇن و هاتا بەغەيرى خوا دەبەن و داوا لەغەيرى خوا دەكەن و بەرەواشى دەزانىت، بەلام كاتىك پى ئى دەلىتىت و بۇ شى دەكەيتەوه و دەلىتى مامۆستا، مام حاجى، كورە مام سۆفى وەللاھى ئەوه هاوبەش بۇ خوا دانان و كوفره ئەو هاواركىن و پەنا بىردن و داوا كەردىن لەغەيرى خوا شەرىكت بۇ خوا داناده توپە دەبىت وەلەدەچىت، چونكە ئەو بەنەنەتى خۆى زۆر نىياز پاكانە دەلسۆزانە خوا پەرسىتى بۇ خوا دەكات و لەخوا بەلواوه كەسى تەنپاپەرسىتەت، بەلام لەلواوه ئاكاشى لەخۇنىيە كەشەرىكى گورەي بۇ خوا پەيدا كردەو و خواى لەخۇرى پەنجاندەو و لەزېزى قيامەتدا دەبى ئەتا هەتايە لەئاڭدا بىستىت و بوهتە مازۇ چىنى كون لەكۆش، بەلكو لەسەرىشى قەرزدار بۇھتەوه. ئەو ئاوايان دىنە كە ئى حالى كردە خەتاي خۇنىيە وەرئەوهى لەمېشىكدا چەسپىپە، بۇيە كاتىك پى ئى دەلى ئى ئۇوه شەرىك دانانە، ئۇوه كوفره زۆر توپە دەبىت وەل دەچىت، بۇ؟ چونكە هەرۋە كۆغۇمان وەحالى كراوه و ئەو بەندايەتى كەردنە بۇ خوا گەورە بەكاكىلە و پۇختەتى بەندايەتىيە كاندا دەننەت.

زۆر جار لەمەمو شۇيىتىك گۈيىمان لە داپېرەكان و باپېرەكان و بەسالىدا چوھەكان و گەنجان و كامالانى موسلمانان دەبىت هەتا زۆر جار لەمامۆستاكانىش هەل دەستن يا لەسيارە يالەھەر كارىتكى تر پادەبن يەكسەر دەلىن: فلان پېرۇ چاکە هاوارە يە پىغەمبەر هاوارە... يىا... زۆر كەم وايە گوپىتلى بىت بلەن يال الله هاوارە. ياداوا لەغەيرى خوا دەكەن... تد. نۇونە يەكى زىندو دەھىنەمەوه كەلەسالى ۱۴۲۹-ك - ۲۰۰۸. زۆرىك لەفرمانگە و لەكتى دەوامدا كۆمەللىك لەپەرەستان و پاسەوانانى پەرەردە و لەقوتابخانە كان خانە نىشىن كرابون دىيار بوجەفتىك هاتبۇھ پىشىيان لەنېيان فەرمانگەي خۆيان و خانە نىشىندا. جا دواي ئۇوهى كاراھەيەن بۇ ئەنجام دەدرىت دىيار بولىلە بىيان لەخانەنېشىن ھەبو لەرانيه. ... يەكىن لەوانە دىيار بولۇرىدى مالى شىخانى باقلان بۇ، يەكىك لەو بىنەمالەيە لەگەل مندا فەرمانىبەرە هاتە لاي و تومەز پىشىت ئۇ و بىرایە پى ئى گوت بۇ (ئىيە مافى خۆتاناھەر بۇتان دەكىيت) پى ئى گوت:

- وەلاھى خالى شىخ ئەتو كەرامات ھەبو، ئۇوه ئىشەكم بۇ كراوه . دەبى ئۇوه پارەھى وەرى دەگرم بىكەين بەنېوھىي ، چونكە ئىيەمە ھەمو بىنەمالەكەمان مورىيدو (....) ئىيەھىن.

ئەويش لەوەلەمدا گوتى:

- تابابە نا ئەو قسانە مەكە تۆ بىرای ئىيەمە، پارەھى خۆت بۇ خۆت. تۆ ئۇوه مافى خۆت بولە دەبو وەرى بگرى.

- نەخىر ئۇوه جەددى ئىيە بولۇ منى كرد دەنا من ھەرگىز ئۇوه بۇ نەدەكرا، چونكە من لەلائى جەددى ئىيە شەكتام لى كردن دەيان سوتىنى، ئاكىريان تى بەرەددات !!!.

دىيارە ئۇوهى راستى بىت ئۇ بىرایش دەھى گوت نەخىر ھەمو شەتكەن ھەر قودرەتى خوايە ئىيە هېچ نىن. بەرەستى مەنيش خۆم پى ئانەگىرماو پۈرم كرده ئۇ و خالى بەزېزە نەخويىندەوارە پىتم گوت:

- خالى خۆم ئەگەر زەحمەت نەبىت تۆزىك گوئى بۇ من بىگە باكىرى بچوکى خۆت ئامۆزگارىيەكت بکات لەم بوارەوه، دىيارە بەزېزەن لەمن گەورە تىن و ئەزمۇننان لەزىاندا پەتھىيە، بەلام بەحوكىمى ئۇوهى كەمن لەقورىان و لەسوننەتى پىغەمبەر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خويىندۇتەوه و كەمەل شارە زايىم پەيدا كردوھ. خالى گىان ھەرگىز هاوارى غەيرى خوا پشت بەغەيرى خوا مەبەستە داوا لەغەيرى خوا مەكە . چونكە ئۇوه كوفە و شەرىكى گەورە پەيدا كردنە بۇ خواى گەورە بەم كارەت خواى گەورە لېت دەرەنچى، من دەزانم تۆ بەدلەسافىيەوه ئەم كارە دەكىيت وادەزانى ئەمە كاكىلە بەندايەتى كردنە بۇ خواى گەورە دەتەۋىت خواى گەورە بەنچىت و لەدینە كە حالى كراوى ناھەقت ناگرم.

﴿وَهُوَ رَوْهَهَا لَهُ بِرْوَا بُونَ بِهِ خَوَى گَهُورَهُ، بِرْوَا بُونَهُ بِهِ هُموَّهُ وَ شَتَانَهُ کَهُلَهُ سَهَرَ بِهِ نَدَهُ کَانَ﴾

پیویستن، له گه ل پینچ پایه دیاری کراوه کان که له سه ری فه رز کردون که بریتین له: شایه تمانی (لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) ، نویز کردن، پژوی مانگی په مه زان، زه کات دان، حه جی مالی خوا ئه وهی که توئانی ئه نجام دانی ههبو. وه ئه نجامدانی هه مو ئه و فه رزانهی که له شه ریعه تی ئیسلامدا هاتون، وله گرنگترینی ئه و پایانه ش شایه تمانی (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولَ اللَّهِ) یه ، که له داخوازی و پیداویستیه کانی نیاز پاکی به ندایه تی کردنه بق خوای تاکو تنهای او بق هیچ که س و بق هیچ شتیکی تر به پهوا نه زانیت و ئه نجامی نه دات، ئائمه هیه واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) . واتاکه شی ئه وهیه که هیچ په رستراویکی تری به هه ق نین که شایه ن و موسته قی په رستن بیت بیچگه له خوای په رودگاری جیهانیان. هه رشتیکی تر بیچگه له خوا (الله) گیان بپه رسترتیت له مرؤف و له فریشته و جنوکه و هه ر شتیکی تر ئه وان هه مويان په رستراوی نادرrost و بی ناوه روک و پوچه لن. دهی که واته په رستراوی به هه ق و پهوا تنهای خوایه (الله جل جلاله) به تاکو تنهای، هه روه کو خوای گهوره ده فه رموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ أَعْلَمُ الْكَبِيرُ﴾^(۱۸). پونمان کرده وه که مه بهستی خوای پاک و بیگه رد له دروست کردنی جنوکه و مرؤفه کان هه ر یو ئه و یه کتابه رستی و تنهای خوا په رستی یه بوه و به س و اته یو ئه بنه په ته ره سه نه که بریتیه له تنهای خوا په رستی دروستی کردون و فرمانی پی کردون و په یامبه رانی خوى ناردون بق پاگه یاندنی ئه م به برنامه یه و چهندان کتیبیشی بهو و په یره وو پروگرامه ناردونه خوار، باش تیپا بمینه و ورد بیر بکه وه ئه و هه مو نه فامیه گهوره و زوره ده بینی که زوریک له موسلمانان تی که وتون، که له گه ل خادا شتی تریان په رستوه و هانا و په نایان بق ده به ن دادایان لی ده که ن و له به ریان ده پارینه وه، پوخته و کاکله مافی خوايان داوه به غه یری خوا، واته

- به لی، ماموستا گیان به خوا من له خوا به و لاوه که سی تر ناپه رستم و ده مه وی خوای گهوره له خوم ده لیم ئه وانه پیاوی چاک بون و لای خوا خوش ویستن و بقم له لای خوا ده پارینه وه دوعای ئه وان قبولة ، دهنا من بهو مه سه لانم نه زانیو وه و که سیش هه تاکو نیستا ئه وان ئاموزگاری نیمه یان نه کردوه و ئه و شتے مان نه زانیو.

- سبحان الله ، خاله گیان ئه مه هه مان قسیه موشیکه کانی سه رده می پیغامبره ﷺ که لی یان ده پرسرا بق ئه و بت و که س و دارو به ردو فریشته و .. تد یانه ده په رستن؟ هه مان وه لامیان ههبو، ئه مجار به دریزی ئه م بابه تی عقیده و بیرو باوه پی ئیسلامیم بق پون کرده وه و ئه م ئایه ت و فه رمودانه سه رده وه و ئه وانه شی له بابه ته شیخی به پیز عبد العزیز بن باز هاتون بق هینایه وه و گوت خاله ئه وه قسی من و کاک بکر نیه که ئه و به پیزه بیه بنه ماله شیخانی باقلان بیو له گه ل خومدا فه رمانبه ره و نه قسی فلان و فیساره به لکو هه مويان فه رموده خوای گهوره وه پیغامبری خوش ویستن ﷺ. جا داوم وایه لیزه به ولاده ئه م کارانه دوباره نه که بیه وه و توبه یه کی راسته قینه لی بکه بیت، جا که وات کرد خوابی گهوره هه مو کرده وه خراپه کان و شریکیه کانت که خوت نه شت زانی بون بیوت ده گریته وه به چاکه، ئه وه ته خوای گهوره ده فه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَأَنْ وَعَلَ مَعَلًا صَالِحًا فَأَوْنَكَ بِيَدِ اللَّهِ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ سوره الفرقان: (۷۰).

- زوره منونی ئاموزگاریه کانته و په راستی من هه تاکه مه هانا بق که سی تر نابه و تنهای نه زانیو، به سه رچاو ئاموزگاریه که ت جی به جی ده که مه جاریکی تر له خوای گهوره به ولاده داوا له که سی تر ناکه مه هانا بق که سی تر نابه و تنهای خوای گهوره ده په رستم. و هرگیز.

(17) واته: مافی خوا له سه ر به ندنه کانی ئه وهی که به دلیکی ساف و پاک وه بیپه رستن و هیچ هاویه ش و هاویه ل و هاو وینه بق دانه نین و تنهای او تنهای خوای په رودگار بپه رستن. و هرگیز.

^(۱۸) آ- سورة الحج: (۶۲).

ب - واته: به پاسی خود او ندو په روه ردگاری به هه ق و پهواو پاسته قینه تنهای خوایه و هه مو ئه و که س و لایه ن و گروب و شتانه که بت په رستان و بی باوه ران و ملهو په کان و سته مکاران و خوانه ناسه کان و مولحیدان جوی له خوای په روه ردگاری جیهانیان به خوای خویانی ده زان و دهی په رستن و هاو ایان ده کمنی و هانایان بق ده به ن و داوای گه یاندنی سودو قازانجیان لی ده که ن هه مو بی نرخ و قرچوک و پوچه لن، تنهای خوای گهوره به رزو بی شه ریک و بالا دهست و کار به جی یه خواو په روه ردگاری هه مو بونه و هرده .(و هرگیز).

هر که سو هر به رنامه و هر شتیکی تر بپه رسن و گوئ پایه ل و دوای بکهون مافی خوایه تی پسی بدنه و هک لی ترسان و خوش ویستن و پق لی بونه وو گوئ پایه لی (الولاء والبراء) که ته نیا له مافه کانی خوای گه ورهن ئوه و په رسن تی غه پیری (الله) بخوا په نامان بدات.

﴿ وَهُلْ بِرْوَا بُونْ بِهِ خَوَىٰ پَاكُو بِيَّكَهُ ردٌّ: بِرْوَا بُونْ بِهِ وَهِيَ كَهْ خَوَا (الله) دَرُوْسْتَكَهُرِي هَمُو جِيهَانُ وَجِيهَانِيَانَهُ وَبِهِ رِيَوَهُ بِهِ رُو هَلْ سُورِينَهُرِي كَارُو بَارِيَانَهُ وَهَرَئُهُ مَافِي هَلْسُ وَكَهُوتِي هَهِيَهُ بِهِ زَانِسْتُو تَوَانَيِ خَوَىٰ چِيهَانِيَانَهُ بِهِ رِيَوَهُ بِهِ رُو هَلْ بِيَهِينَهُرِيَكِي تَرِ نِينٍ، وَهِيَجُ پَهِرُوْدَگَارِيَكِي تَرِ بِيَجَگَهُ لَهُ نِينٍ. هَهِرَئُهُوْهُ پِيَغَهُمَبِهِرَانُ وَپَهِيَامِبِهِرَانِي دَرُوْسْتَكَهُرِو بِهِ دَيَهِينَهُرِيَكِي تَرِ نِينٍ، وَهِيَجُ پَهِرُوْدَگَارِيَكِي تَرِ بِيَجَگَهُ لَهُ نِينٍ. هَهِرَئُهُوْهُ پِيَغَهُمَبِهِرَانُ وَپَهِيَامِبِهِرَانِي نَارِدُونُ وَكَتِيبَهُ ئَاسِمَانِيَهُ كَانِي نَارِدُونَهُ خَوارِ بَوْ گَيْرَانَهُوْهُ وَچَاكُ كَرِدَنِي بِهِنَدَهُ كَانُ وَبَانَگَهُ شَهُ كَرِدَنُ وَدَهَسْتُ كَيِشُ كَرِدِنِيَانُ بَوْهُوْهُ بِهِ رِنَامَهُ وَهُئُهُوْهُ رِيَگَهُ پَاسِتَهُي كَهِدَهِبِيَتَهُ مَايِهِي پِزَگَارُ بُونْ وَچَاكُ كَرِدَنُ وَخَوشُ بِهِ خَتَنِ وَبِهِ خَتَنِهِ وَهِرِي بِهِنَدَهُ كَانِي خَوا جَاجُ زَوْجُ درِهِنَگُ. وَهُئُهُوْهُ خَوا يِاهِي پَاكُو بِيَّكَهُ ردَهُ هِيَجُ هَاوَهَلُّ وَهِيَجُ شَهِرِيكُو هَاوَشَانُ وَهَاوَ وِينَهِي نِينٍ لَهَمُو هُئُهُوْهُ كَارُو سِيفَهَتَانَهُدا. هُئُهُوْهُتَهُ خَوا يِگَهُورَهُ دَهَفَهُرمُويٰ: ﴿اللهُ خَالقُ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلُّ شَيْءٍ وَكَلِيلٌ﴾^{١٩}. هَهِرُوهَا دَهَفَهُرمُويٰ: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيِّةٍ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^{٢٠}.

☒ ههروهها لهبپوا بون بهخوای گهوره: بپوا بونه بهناوه جوانهکانی خواو سیفاته بهرزهکانی خوای گهوره کله قورئانی پیرۆزو له په یامبهره ئەمینه که یه وه هاتون به بى لادان (تحریف) و بى دوا خستن و له کار خستن (تعطیل) و دهست کاری کردن و بى پیک چواندن (تشبه والتتمیل) و سازاندن (التكییف)، به لکو ده بى ئەو ناوه سیفته جوانانه چۈنۈن و چۈن هاتون ئاوا بگە يەنرین و به کار بھېتىرین بى گونجاندن و سازاندن (بلاکیف). لەگەل بپوا بون بە واتا بەرزانە کە واتاي بەرزۇ پیرۆز دەبەخشىن کە برىتىن لە ناوه سیفته پیرۆزو بەرزهکانی خواي گهوره، دەبى بە و شىۋىھىيە و دەسف بکرىن کە شىباوو شايسىتە و لايقىن بەخوای گهوره بى ئەوهى هيچ كامىك لە دروست كراوهكاني خواي گهوره بە سىفەتلىك لە سىفەتەكانى خواي گهوره بچۈزىتەت ههروه كە خواي گهوره بۇ خوى

^{١٩}) أ - سورة الزمر: (٦٢).

ب - واته: خواي په روه دلگار دروستکه ری همو شتیکه، واته دروستکه ری بونه و هرو همو شتیک لهم بونه و هردا له ژیز دهستي ئه و دایه و جله وی همو کاروباریکي ئه بونه و هرده به دهست ئه و چونی بویت ئاواي هه ل ده سورپینت و هیچ شتیک له ژیز دهستي ئه و ده رنراچیت و ئه بجام بق ژیز ده سه لاتی ئه و ده گه پیته و هر ده گنیپ.
20) أ - سوره الأعراف: (٥٤).

ب - وات: بیگومانه که په روه ردگاری نئیو (الله) یه که ناسمانه کان و زهوي و ئه و هه مو گردونه ی له شهش پرژدا دروست کردو له نه بونه وه هینانیه بون نه مجار به سه رکورسی ده سه لاتی خوی (العرش) سره که وت، واته له سه ره ختنی پاشایه تی مولکی خوی که هه مو بونه وه رسه رکاوتو دهستی به سه ردا گرت. دنیای به شیوه یه کی وا دروست کرد که شه و خیرا به دواي پرژدا بینیت و پرچیش به دواي شهودا، نهودا، شه لاهه نجامی خولانه وهی زهوي به دهوری خوی دا به خیزابي ۱۶۷۰ کیلو مهتر واته هه زار میل له دهم زمیریکدا، وه له ماوهی بیست و چوار دهم زمیردا شه وو پرژ دروست ده بیت. هه روهها خورو مانگوئه و هه مو نه ستیره و که شکه شانه ناسمانیانه که به ملیاره هان و نازمیردرین، هه ره موبیان له زیر فهرمانی خوانان و هه ره يه کهيان له سه رخولگهی (مدار) خویان ده خولینه وه و به مو لی ای لاناده نه بی پاش و پیش کردن.

بیگومان دروست کردن و بپارو فرمان تهنا بق نه خواهی به که خواهند هم بونه ورده که سله گلیدا به شدار نیه و په رودگاری همه مو جیهانیانه. به رزو پیروزی بخ خواهی گوره په رودگاری جیهانیان. ته فسیری گولشن ب ۱ ل ۳۸۵.

دَهْفُهُ رِمَوْيَتْ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^{٢١}. هَرُوهَا فَهُرِمَوْيَهْتِي: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^{٢٢}.

ئەمە يە بىرۇ باۋەرۇ عەقىدەي ئەھلى سوننەت و جەماعەت لەئەسحابى پېغەمبەرى خواوئىڭ و شوين كەوتۇانى بە چاکە، ئەو عەقىدەيە كەئىمامى (أبو الحسن الأشعري) پەممەت و پەزاي خوابى لى بىت لەكتىبەكەي خۆى (المقالات) دا لە زانايانى فەرمودە لەئەھلى سوننەت و زانايان و نوسەرانى ترى ئەھلى زانىست و بىرواش لەوهەوە راييان گواستوھ.

ئىمامى ئوزاعى پەممەتى خوايلى بىت گوتويەتى: (پرسىيار لە (الرھوي) و (مكحول) دەربارە ئايەتە كانى سيفاتە كانى خوا كرا هەردوكىيان گوتىيان: هەروهە كو چۈن ھاتوه ئاواي پادەگەيەنىن. هەروهە (الوليد بن مسلم — رحمە الله) گوتى: پرسىيار لە (مالك و الأوزاعي و الليث كورى سعدو سفيان الشوري) دەربارە ئەوالو زانىارە كان كەلەبارە سيفاتە كانى خواوه ھاتون كرا هەرمۇيان گوتىيان: هەروهە كو چۈن ھاتون ئاوايان پادەگەيەنىن بى گۆرىن و سازاندۇ و گونھاندىن.

٢١ - سورة الشورى: (١١).

ب - واته: هیچ شتیک له وینه خودا نین نه له تاكو ته نیایی و له همه مو شتیکا له بونی داو له هئیزو ده سه لات و تواناداوه عیلم و زانست و ... تد و خواهه کي بيسه رو بینایه همو کارو كرده و دېکي به نده کانی ده بیني و ده بستي و هرگز. ته فسیری گولشنه ب ۱۲۶۵ ب ۳۲۳.

²²) أ - سورة النحل : (٧٤).

ب - واته: وینه و نمونه به خوامه هیننه وه و چونکه هیچ شتیک له وینه خوا نیه و هیچ شتیک نیه له و بچیت، و وینه و نمونه‌ی نیه، زاناو دانايه و ناگاردارو زانیاه به همه مو شتیک لام بونه و هر داو نئگای له و بیرو با وده پوچه لانه‌ی نئوه هه بهه به لام نئوه نایزان و نئگاتان له هیچ شتیک نیه و هیچ له شته غمیبه کان نازان. (تفصیری گولشن ب ۶۸۲ل. ۶۸۲ل.) و هرگیز.

اللالکائی الطبری، و هكتیبی (السنّة) له نوسيینی ای بکر کوری ای عاصم. هروه‌ها و هلامی شیخی نیسلام (ابن تیمیة) بـ خـلـکـی حـمـاـ (حـمـاـ)، کـبـهـ رـاسـتـیـ بـرـیـتـیـ لـهـ لـامـیـکـیـ زـورـ باـشـ وـ تـیـرـوـ تـهـ سـهـ لـ وـ زـورـ بـهـ سـودـ کـهـ تـیـاـیدـاـ پـهـ حـمـهـ تـیـ خـوـایـ لـ بـیـتـ رـوـ بـهـ تـیـرـوـ تـهـ سـهـ لـ بـیـرـوـ بـاـوـهـ (عـقـیدـةـ) اـیـ ئـهـ هـلـیـ سـوـنـنـهـ بـوـنـ کـرـدـوـتـهـ وـ بـهـ نـمـوـنـهـ یـهـ کـیـ زـورـ لـهـ قـسـهـ وـ بـیـرـوـ بـاـکـانـیـانـیـ رـاـگـوـاسـتـوـهـ وـ بـهـ لـگـهـ اـیـ شـهـرـعـیـ وـ عـهـقـلـیـ لـهـ سـهـ رـاـسـتـ کـرـدـنـهـ وـهـ ئـهـ وـهـ کـهـ هـلـیـ سـوـنـنـهـ گـوـتـوـیـانـهـ وـ هـیـتاـوـهـتـوـهـ وـ تـیـ اـیـ گـهـ یـانـدـونـ، هـرـوـهـاـ نـاـرـاـسـتـیـ وـ نـادـرـوـسـتـیـ ئـهـ وـانـیـ بـوـ شـیـکـرـدـوـنـهـ وـهـ وـ تـیـ اـیـ گـهـ یـانـدـونـ، هـرـوـهـاـ سـهـیـرـیـ نـامـهـ کـهـ اـیـ إـبـنـ تـیـمـیـةـ بـکـهـ نـلـهـ زـیرـ سـهـ رـدـیـپـیـ (التدمریة) کـهـ تـیـاـیدـاـ پـلـهـ وـ پـایـهـ وـ بـیـرـوـ بـاـوـهـ (عـقـیدـةـ) اـیـ ئـهـ هـلـیـ سـوـنـنـهـ بـوـنـ کـرـدـوـنـهـ تـهـ وـ بـهـ لـگـهـ رـاـگـوـازـنـیـنـ (النقـلـیـ) وـ عـهـقـلـیـ وـ زـورـ بـهـ بـوـنـیـ شـرـوـقـهـ کـرـدـونـ. وـهـ بـهـ رـیـهـ رـچـیـ نـاـحـهـ زـانـ وـ پـیـچـهـ وـانـانـیـ بـهـ رـاـسـتـیـ وـ بـهـ هـقـ دـاـوـنـهـ وـهـ، وـ نـاـرـاـسـتـیـ وـ پـوـچـهـ لـهـ کـانـیـ مـوـرـ کـرـدـونـ وـ بـهـ تـهـ وـاوـیـ بـوـنـ وـ پـوـخـتـهـ وـ کـاـکـلـهـ کـرـدـونـ بـوـ هـرـ کـهـ سـیـکـ لـهـ ئـهـ هـلـیـ سـوـنـنـهـ تـهـ کـهـ بـیـهـ وـیـتـ لـهـ بـارـهـ وـ سـهـیـرـیـ بـکـاتـ، کـهـ بـهـ رـاـسـتـیـ وـ بـهـ نـیـهـ تـیـ پـاـکـ وـ چـاـکـهـ وـهـ لـوـهـدـایـ زـانـیـ وـ زـانـسـتـ وـ تـیـکـهـ یـشـتـنـهـ لـهـ رـاـسـتـیـ کـانـ لـهـ ئـهـ هـلـیـ زـانـسـخـواـزـانـ (۲۳)، وـهـ بـوـ هـمـوـ ئـهـ وـ کـهـ سـانـیـ کـهـ پـیـچـهـ وـانـهـ ئـهـ هـلـیـ سـوـنـنـهـ تـنـ وـ نـاـحـهـ زـنـ وـ بـیـرـوـ بـاـوـهـرـیـانـ جـوـرـیـکـهـ دـهـرـیـارـهـیـ نـاـوـوـ سـیـفـهـتـهـ کـانـیـ خـوـایـ بـاـلـاـ دـهـسـتـ وـ کـارـیـهـ جـیـ، گـومـانـیـ تـیـداـ نـیـهـ ئـهـ وـانـ پـیـچـهـ وـانـهـ بـهـ لـگـهـ رـاـگـوـازـاـوـوـ (النقـلـیـ) وـ عـهـقـلـیـ کـانـ وـ پـیـچـهـ وـانـهـ دـهـبـنـ وـ دـهـکـهـ وـهـ هـلـهـ وـهـ، وـیـرـایـ دـژـایـهـ تـیـکـهـ کـیـ بـوـنـ وـ سـهـرـسـهـ خـتـانـهـ لـهـ هـمـوـ ئـهـ وـ بـوـارـانـهـ کـهـ بـهـ لـگـهـ شـهـرـعـیـ وـ عـهـقـلـیـ کـانـ دـهـیـ دـهـسـهـ لـمـیـنـ کـهـ رـاـسـتـنـ وـ ئـهـ وـانـهـ شـیـ کـهـ لـهـ لـهـ وـهـلـاـیـ دـهـنـیـنـ وـ قـهـدـغـهـ وـ حـهـ رـامـیـ دـهـکـهـ.

بهـ لـامـ ئـهـ هـلـیـ سـوـنـنـهـ تـوـ جـهـ مـاعـهـتـ ئـهـ وـیـانـ بـوـ خـوـایـ پـاـکـ وـ بـیـگـهـ رـدـ بـرـیـارـ دـاـوـهـ وـ چـهـ سـپـانـدـوـهـ کـهـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـ بـوـ خـوـیـ بـرـیـارـ دـاـوـهـ وـ چـهـ سـپـانـدـوـیـهـ تـیـ وـ لـهـ قـوـرـئـانـهـ پـیـرـوـزـهـ کـهـیـ خـوـیـ دـاـ بـوـیـ رـوـنـ کـرـدـوـنـیـهـ وـهـ وـ نـارـدـوـیـهـ تـیـ خـوـارـ، هـرـوـهـاـ ئـهـ وـهـ کـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـهـ کـهـیـ مـحـمـدـ ﷺـ جـیـگـیـرـ وـ چـهـ سـپـانـدـوـیـهـ تـیـ وـ بـوـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـیـ بـرـیـارـ دـاـوـهـ لـهـ سـوـنـنـهـ تـیـ خـوـیـ دـاـ بـهـ سـهـ لـمـانـدـنـ وـ چـهـ سـپـانـدـنـ نـهـکـ بـهـ لـیـچـوـانـدـنـ وـ هـاـوـ وـیـنـهـ بـوـ دـاـنـانـ. هـوـهـاـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـ وـ پـاـکـ وـ بـیـگـهـ رـدـیـانـ بـهـ پـاـکـ وـ بـاـلـاـ دـهـسـتـ وـ بـیـگـهـ رـدـ دـاـنـاـوـهـ وـ لـهـ هـمـوـ مـلـ مـلـانـیـ وـ دـژـایـهـ تـیـ وـ جـیـاـکـارـیـ وـ جـیـاـوـاـزـیـ بـوـنـهـ کـهـ لـهـ تـارـاـدـاـ بـوـ، وـ سـهـ لـامـتـ وـ سـهـ رـبـهـ رـزوـ سـهـ رـفـراـزـ دـهـرـچـونـ لـهـ وـهـمـوـ مـلـ مـلـانـیـ وـ دـژـایـهـ تـیـ وـ جـیـاـکـارـیـ وـ جـیـاـوـاـزـیـ بـوـنـهـ کـهـ لـهـ تـارـاـدـاـ بـوـ، وـ سـهـ قـسـهـ وـ کـارـ نـاـکـهـ، ئـهـ مـهـ سـوـنـنـهـ تـیـ رـاـسـتـهـ قـیـنـهـ خـوـایـ پـاـکـ وـ بـیـگـهـ رـدـهـ بـوـ ئـهـ وـ کـهـ سـهـیـ کـهـ دـهـیـهـ وـهـ دـهـسـتـ بـهـ هـقـ وـ رـاـسـتـیـهـ وـ بـگـرـیـتـ، کـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـانـ وـ پـهـ یـامـبـهـرـانـیـ پـیـ نـارـدـونـ، بـوـ ئـهـ وـ کـهـ سـهـیـ کـهـ بـیـهـ وـهـیـ هـوـلـ وـ کـوـشـشـیـ خـوـیـ لـهـ بـوـارـهـ دـاـ خـهـرـجـ بـکـاتـ وـ لـهـ هـوـلـ وـ کـوـشـشـ وـ تـهـ قـهـ لـلـاـکـانـیـ دـاـ نـیـازـ پـاـکـ بـیـتـ بـوـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـ وـ نـیـخـلـاـسـیـهـ تـیـ هـهـبـیـتـ، بـوـ ئـهـ وـهـیـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـ سـهـ رـکـهـ وـ توـیـ بـکـاتـ وـ پـیـنـوـمـایـیـ بـکـاتـ دـهـسـتـ بـگـرـیـتـ بـهـ پـهـتـیـ خـوـاـهـ وـ لـهـ سـهـ رـیـارـ بـیـگـهـیـ رـاـسـتـیـ خـوـایـیـ بـرـوـاتـ تـاـ بـهـ لـگـهـ وـهـوـلـ وـ کـوـشـشـهـ کـهـیـ سـهـ رـکـهـ وـ توـوـ سـهـ رـفـراـزـ بـیـتـ وـ لـهـ سـهـ رـهـقـ سـهـ رـیـ بـخـاتـ، هـهـ رـوـهـ کـوـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـ دـهـ فـهـ رـمـوـیـ: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَعُهُ إِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَكُلُّ الْوَيْلُ مِمَّا تَصْفُونَ﴾ (۲۴). هـهـ رـوـهـاـ دـهـ فـهـ رـمـوـیـ: ﴿بـیـتـ وـهـ رـگـبـرـ﴾.

(23) وـاتـهـ: وـهـ گـهـ دـجـیـنـهـیـهـکـیـ پـونـکـرـدـنـهـ وـهـ رـاـسـتـیـانـهـ بـوـ بـهـ رـکـانـیـ دـاـ خـوـیـ جـیـیـ هـیـشـتـ خـوـاـ پـادـاشـتـیـ بـدـاـتـهـ وـهـ وـ جـیـگـاـیـ بـهـهـشـتـیـ فـیـرـدـهـ وـسـ

(24) آـ سـوـرـةـ الـأـنـبـيـاءـ: (۱۸).

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاهُ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا^(۲۵)). وَالحافظ ابن كثیر رحمه الله له تفسيره بهناو بانگه کهی خوی دا لهکاتی قسه له سه رکدن و راقه کردنی ئەم فەرمودهی خوای گهورهدا هیناونیه‌تی «إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ»^(۲۶). راقه و لیک دانه‌وهیه کی نور جوانی بو کردوه له بر سودو گرنگی ئەو شروق و راقه کردنی لیزهدا به باشی ده زانین که رای گویزین و بینوسین کەنمه دەقەکەیه‌تی: ((خەلکان له م بوارو جىگەدا گەلیک قسه و باس و نوسینيان هەيە كەلېرەدا پىويست بە راگوازىن و هینانە وەيان ناکات، بەلام ئەو رېپەوهى كە پىويسته له م بوارهدا بىگىريتە به رېبازاو پېگەي پېشىنەي پىياو چاكانه، مالك و ئە وزاعى و الشورى و الليث كورى سعدو شافيعى و أحمدو إسحاق كورى راھويه و غەيرى ئەوان له پېشە واياني موسىمانانى كۆن و تازە، ئە ويش تى پەراندىن و هینانە وەيەتى هەروهك چۈن ھاتوه بەبى گۈرىن و سازاندۇن و دەست كارى كردن و وى چواندىن و لەكار خستن(التعطيل) و وەلا نان، ئەوهى جىگەي دەست پېش خەرەي بۇ بىرۇ زادەي وى چۈننەران(المتشبين)، لەوهى كە دەربارەي خوای گهوره پەتى دەكەنەوه له ناواو سيفەتكانى دا، خوای گهوره هيچ شىتىك لە دروست كراوهەكانى خوی پى ئى ناچوئىندىرىت (لایشە)، وهىچ شىتىك لە وېنەي خوا دا نىھ و بىسەر و بىنایە، بەلكو راستىيە كە ئەوهى كە پېشە واياني ئىسلام فەرمۇيانە، لەوانە نعيم كورى حماد المخراجى شيخ البخارى گوتويه‌تى: (من كەسىك خوای گهوره بە دروست كراوهەكانى خوی بچۈنى بە كافرى دەزانم و كافر بۇه(كفر)، هەر كەسىك نكۆلى لە وە بکات كە خوای گهوره خوی پى وەسف كردۇن و ددانى پىدا نەھىنى ئەوه كافرە(كفر)، وە ئەوهى خوای گهوره وەسفى نەفسى خوی پى كردۇن و ئەوهشى كە پېغەمبەرەكەي پى ئى وەسف كردۇن و چەسپاندۇيەتى وى چواندىن (تشبە) نىن بۇ خوای بالا دەست و كاربەجى كە لە ئايەتە كاندا بى پېچ و پەناو راشكاوانە ھاتون و ئەخبارو ھەوالە راستەكان هیناونىيانە بە شىۋەيەي كە شايەن و لايدەقنى بە جەلايەتى خوای پەروه دىگار، وە هەروهدا ھەمو بىرۇ بۆچۈنە قرچۇك و نابەجى و دۇزوجودا خوازىيەكان دەربارەي خوای گهوره وەلا بنىت و نكۆلىان لى بکات و ددانىيان پىدا نەھىنىت ئەوه وە كە سە پېگەي پاست و سەرفارازى گرتۇتە بهر) قسه‌كانى إن كثیر پە حمەتى خوای لى بىت كوتاييان ھات.

* هەروهدا بىروا بون بە فريشته‌كان بريتىيە لە: بىروا بون بە ھەمو فريشته‌كان بە كورتى و بە درىزى (إجمالاً و تفصيلاً) دەبى موسىمان بپواي بەوه ھەبىت كە خوای گهوره فريشته‌ى هەن و بە بۇ بەندىيەتى دروستى كردۇن، و بەوه وەسفى كردۇن كە دە فەرمۇي: ﴿ وَقَالُوا أَتَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَا سُبْحَانَهُ بَلْ عَبَادُ مُكَرْمُونَ لَا يَسْبُقُونَهُ بِالْقُولِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴾ يَعْلَمُ مَا يَبْيَنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَفُهُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَصَنِ وَهُمْ مِنْ حَشِّبَتِهِ مُشْفَقُونَ ﴽ^(۲۷)). ئەو فريشته‌نان پۇل گەلېكىن

ب - واتە: نەخىر ئەوهى دەيدەين بە بەر گۈيتاندا گالتە و يارى و شۆخى كردن نىھ ، بەلكو ھەقە و ناھەق و ناپاستى و پوچەلەيەكان ھەرگىز خوی لە ئاست دا پانگىن و دەي قوقىتنىن و خوئى لە بەردا ناڭگىن. شىن و بۇ بۇ ئىتوه لەوهى كە باسى دەكەن و بوختان بۇ بەرئامەكەي خواد پېغەمبەرى خوا دەكەن. تەفسىرى گۈلشەن بـ ۸۱۳لـ ۲۲. وەرگىز.

(۲۵) أ - سورة الفرقان: (۳۲).

ب - واتە: ئەى پېغەمبەر ئەو بى باوه برو بت پەرسنە بەر چەوتە ناھەقى كە گەرتويانەتە بهر ، هەر گومان و شوبەيەك بەتىنە كايە و دەمە قالى و مشت و مرو موجادەلت لە گەلدا بکەن دەربارەي خوت ياخود قورئان، ئىمە بەوهى كە ھەقە ھەمو گومان و دل پىسىيەكانى ئەوان پوچەل دەكەيەوه و ھەلە و ناھەقى ئەواتت بۇ بۇن دەكەيەنه وە. وەرگىز.

(26) أ - سورة يونس: (۳).

ب - واتاكىيمان لە پەراوىنى لەدا لېكدا وەتەوه .

(27) أ - سورة الأنبياء: (۲۶ - ۲۸).

ب - واتە: كافرو بىتاواه برو بت پەرسنە كان دەيان گوت خودا لە فريشته‌كانى مندالى بۇ خوی بېپيار داوه واتە فريشته‌كان مندالى خوان ، پەنا بەخوا ، پاك و بېگەردى بۇ خوای گهوره ، خوای پەروه دىگار دورە لەوهى ئەو كافرو بى باوه رانە باسى دەكەن و جورئەت دەكەن ئەو ھەلە گهوره يە بە دەمياندا بىت ، نەخىر فريشته‌كان بەندىيە كى بەرېنى خوای گهوره نەميشە وان لەو پەپى بەندىيەتى كردن و پەرسنە خوای گهوره ،

هندیکیان ئەركى هەل گرتنى عەرشى خوايان پى سپىردراؤه، هەشيانه ئەمیندارى بەھەشت و دۆزەخن، لە فريشتنە ھەن پاراستن و تومار كردتى كرده وەكانى بەندەكانى خوايان پى سپىردراؤه، بپوامان بە ناوى ئە و فريشتنە ھە يە كە خوا پېغەمبەرى خوا ناويان بىدون و بقئىمەيان پۇن و ئاشكرا كىدون و بقئىمەيان باس كىدون وەك: جبريل و ميكائىل و مالك ئەمیندارى ئاڭرى دۆزەخ، ئىسرافىل كەئەركى فو كىردن بە سور(نفخ صور)ى پى سپىردراؤه، و ھەمو ئەوانەشى كەلە فرمودەكاندا ناويان هاتوه، وەلە فرمودەي راستدا (أحاديث صححه) چەسپاوه كەلە عائشهوھ پەزاو پەحمەتى خوايلى بىت پيوابىت كراوه كەپېغەمبەر و ھەرمۇيەتى: { حُلْقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخَلَقَ الْجَنَّانَ مِنْ مَارِجِ نَارٍ، وَخَلَقَ آدَمَ مِنْ صَفَرٍ لَكَمْ }^{۲۸}.

* هەروهە سەبارەت بە كىتىب ئاسمانىيەكان پىويىستە لە سەرمان بپوامان پى يان ھەبىت، و دەبىي بپوامان وابىت كە خواي گەورەي پاك و بىيگىرد كىتىبى بقئىغەمبەران و پەيامبەران ناردونە خوار بقئىپۇن كىدەنەوەي ماھەكانى خوا لە سەر بەندەكانى و پاگەياندن و بانگەشە كىدن و پىتومايى كىدىيان بقئىپەرنامەكەي خوا ھەروهە كە خواي گەورە دەفەرمۇي: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا إِلَيْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُولَمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾^{۲۹}. ھەروهە بە تەواوى بپوامان ھەي بە كىتىبانە خواي گەورە كە لە قورئان و لە سوننەتى پېغەمبەردا ناويان هاتوه وەك تەۋرات و ئىنجىل و زەبورە لاپەپەكان(الصحف) و قورئان، و قورئانىش لەھەمۇيان باشتىرۇ بەھىز تەرە و كوتايىنى كىتىب ئاسمانىيەكان، و ھەر ئە خوايەش چاودىرىيەتى و بە راستى گىراوه.

ھەر ئە خوايەيە كە لە سەر سەرجەم مەرۆفە كانى واجب كىردوھ كەشۈيى بکەون و لە گەل ئە و سوننەتە راستى كەلە پېغەمبەر و ھەرمۇيەتى كە دەبىي كارو حوكمى پى بىرىت، چونكە خواي پاك و بىيگىرد پەيامبەر كە خۆى

بەلى، ئە و فريشتنە ھەرگىز پىش فرمان و فرمایشتنە كانى خوا ناكەون و ھەرگىز اوھەرگىز شتىك نالىن ناكەن ھەتاڭو خواي گەورە فرمانىيان پى نەكتات و پى يان نە فرمۇيەت، ھەرمۇيان ھەميشە لە زىر فرمایشنى خوا دان و بە فەرمانى خوا دەجولىنى وە، خوداي پەروردگار زاناو داناو ئاڭدارە بە و كارو كرده وە گفتارانەي كە فريشتنە كان و ھەمو بەندەكانى ترى خوا كىدويانە و گوتوبانە لە بايدۇرۇ داهاتوادا ئە و كرده وە گفتارانەي كەلە داهاتوو دائەنجامى دەدەن و دەيىكەن و بەھەمو شتىك كەدەورە داۋە بەندەكانى ج لە فريشتنە و مەرۆفە كان ج جنۇكە كان بەندەكانى خواي گەورەن ئەوانە واتە فريشتنە كان ناتوانىن هېچ تاكاوشىغا تېل بکەن مەگر خواي گەورە پېڭەيان پى بىدات و پانى بىت، دىيارە ئەمەش لە بىزى قىامەتدا دەبىت، ئە و فريشتنە بقئى و كەسانە كەشايىنى شىفاعتتە بقئى كەردن بنو خواي گەورە مۆلۇتى لە سەر بىت كەشىغا تېيان بقئى، جائە و شىفاعتتە كەرانە فريشتنە بن يان مەرۆف بە ترسە و شىفاعتتە كە دەكەن، پېزلىتائىكە بقئى و شىفاعتتەكارە.) تەفسىرى گولشەن ب ۲۱۵ - ۲۱۶ . وە تەفسىرى الطبرى في قوص سيدى في مكتبة الشاملة). وەرگىز.

(28) واتە: فريشتنە كان لەنور دروست كراون، وجنۇكە كانىش لە تىكەلەي گۈپ ئاڭى دروست كراون، وە ئادەمېش لە وەي كە بۇتان باس كراوه دروست كراوه كەمە بەستى لە وەيە كەلە گەل دروست كراوه . وەرگىز.

(29) أ - سورة العنكبوت: ۲۵).

ب - واتە: ئىيمپېغەمبەراني خۆمان بەلگىي پۇن و ئاشكرا مۇعجىزە لە سەر پېغەمبەر ايەتى كە يان ناردەن بقئى كەلەن پېشى، ھەروهە كەتىب و بەرnamە و ياسايى ئىنامان بقئى ناردەن خوارەوە تابەرnamە كە خوا بقئى خالكى سەر بوي زەوي پۇن بکەن و بېپىي ئە و ياساو يېتساى خوايە زەيانان بەنە سەر نەك بەرnamە و پېچكەي دەست كەردى پۇچەلانى دەستى مەرۆفى نەفامى ستەمكار، بەلگى بە عەدالەت و ياسايى يەكسانى خوايە لە زەيانان خۆياندا لە زەيانى دەنيدا و لە سەر زەوي پەفتاروھەلس و كوت بکەن ھەروهە ئاسىمان بقئى مەرۆف لەزەوي دا دروست كردوھ كەلە ھەمو بوارە كانى ئەنگى ئاشتى دا دەتواتىرىت سودى لى وەر بېرىت. خودا لە عىليمى ئەزەل خۆى دا دەزانتىت كەكى بەھەمو دەلەكى بقئى سەر كە وتنى ئايىنى خوار بېغەمبەر كە بەكارى دېتىت، وە بپۇ دارە بقەنلىقى بىزە و شاردار اوھەي، بې گومانە كە خوداي گەورە خۆى پېتۈستى بە يارمەتى هېچ كەسىك نىھ.. چونكە خوا تۈز بەھىزە و بى نىازە و خاوهەن توانا ئەتكى كەلەتكى تۈز بەھىزە و كەس ناتوانىت لە بەرامبەرى دا بەھەستىت و ھەمو كەس و ھەمو شتىك مۇحتاج بەئۇن. تەفسىرى گولشەن ب ۳۱۴ - ۳۱۵ . ئاسىمان بقئى ناردۇنە خوار كەھىزۇ دەسەلا ئەتكى تۈز بە ئىمەت كەچەلەن و چۆلە و شىرو تىرى لى دروست دەكەن و بەرامبەر بە دۈزىمان دەھەستىن و دەيان بەزىن، ھەروهە سودىيەتى تۈرى تىدەيە بقئى زەيانى دەنيدا و شارشاتانىت، زەوي پى دەكەلنى و ھەل دەكەن نەن و لېقاى قۇناغە كانى ترى زەياندا بەكارى دەھىن. ئىن حىميد دەگىتىتە وە دەلى: بىچى كوبى واچق بقئى كېرىپانە و گوتى: الحسين بقئى كېرىپانە و ھەمو ئەھىم، ئەويش لە علابا و كورى احمر، ئەويش لە عكىرمە و ئەويش لە ئىن عبا سەرە گوتى: خواي گەورە سى شتى لە گەل ئادەم صلوات الله علیه ناردە خوار بقئى وەي لە زەيانى بقئى ئەۋانە شارستانىتى خۆياندا بەكارى بەھىن. تەفسىرى الطبرى لە مكتبة الشاملة قوص سيدى . وەرگىز.

محمد ﷺ بو همه مو گروهی مرؤٹ و جنقوکه کان ناردوه، و قورئانیشی بو ناردوته خوار که حومکی پی بکات له نیوانیاندا، هروه کو خوای گهوره ده فرمومی: ﴿وَهَذَا كَتَابٌ أَنزَلْنَا مُبَارَكٌ فَاتِّيَعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^(۳۰). هروهها ده فرمومی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾^(۳۱). و هروهها ده فرمومی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْسِنُ وَيُمْسِكُ فَآمُنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَأَيَّتُهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾^(۳۲). ئایات لهم بوارهدا گه لیک نورن.

هروهها پیغه مبه ران ده بی بپوامان پی یان هه بیت، بپوامان هه یه که خوای پاك و بیگه رد پیغه مبه رانی ناردون بو لای به نده کانی خوی بو ئه وهی به رنامه خوا به خه لکی را بگه یه نن، هه یان بوه مزگینی ده رو ترسینه ر بون و با نگه شه کارانی هه ق بون، جا هر که سیک و هلامی دابنه وه و بپوای هینا بیت ئه وه بردويه تیه وه و سه رکه و توو سه رفراز بوه، ئه وه شی و هلامی نه داونه وه و سه رپیچی کردون، توشی سه ر شوپی و په شیمانی و بی هیوایی بوه دیاره کوتاو دوایین و باشترينیان پیغه مبه ری ئیمه محمد کورپی عبدالله علیه السلام بوه. هروه کو خوای گهوره ده فرمومی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَبُوا الطَّاغُوتَ﴾^(۳۳). هروهها: ﴿رُسُلاً مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَعَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرَّسُولِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾^(۳۴). و ده فرمومی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدًا مِنْ رِجَالَكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ

³⁰ أ - سورة الأنعام: (١٥٥).

ب - واته: ثه بتبه رستو بني باوهه رو ماههرو خوانه ناسينه ثم كتبيه واته قورئانى پيرزون كتبيكاه ناردمانه خه خوار كه هه مو ياساو پيساوا پرئوگرامي هه مو بواره كانى زيانى تىدابا، كتبيكى نور به نرخ وبهه او پيرزه. دهى نئويه ش باوهه پى بىيىن و به حوكمه كانى كار بكان و شوينى بكتون و بيكنه به رنامه و په پيره و پرئوگرامي خوتان و خوتان بيارىن لكارو كردده و خراب و خاپه كاري به لكتو له دنبا و له قيمادنا سره بزرو سرفرازو به خته و در بن . تەفسىرى گولشىن ب(١٣٦٨). وهرگىچه.

ب - واته: نیمه قورآنمان بۆ تاردویتە خوار کە پون کەرەوە و راپە کردنی هەمو شتیکە لەم جبهانەدا کە بۆ ئىئو پام کراوهەو و پونکەرەوەی هەمو شتیکە کە پیتویست بیت لەھەر کات و زەمینەیە کە دنیا دنیایە لە پوئیین و میدایەت و بوارە جۆزبە جۆزە کانی ژیانی مرۆڤدا . بەلێ ئەم قورئانە بۆ موسڵمانان ھیدایەت و پیتومایی و پەھەمةت و سۆزرو بەزدەبی، موزەدەی شادی و کامەرانی و بەختە و هەر بۆزى دوابی بۆ موسڵمانان. تەفسیری گۆلشەن ب ٢٦١٧ . ئەم محمد نیمه ئەم قورئانەمان بۆ تاردویتە خوار کە پونکەرەوەیە کە بۆ هەمو بوارە کانی ژینتان لە حرام و حەلال و پاداشت و سزاو پیتومایی بۆ سەرلیکشتوواهەکان و گومراکان و دەست گیرۆپی کردنیان بۆ سەر پىگای راستی خوابى و پەھەمةت و سۆزو بەزدەبی بۆ ئەو کەسانە کە پىنگە راستی خوابیان گرتەو پابەندن بە قورئان و سوننەت و يەكتاپە رستى خوايى پەروردگارو مزگىنى دەھەو بۆ ئەوان لە بۆزى دوابىي دا. تەفسیرى الطبرى لە (مکتبە الشاملة فرص سىدى) وەرگىز.

١٥٨ - سورة الاعراف: (٣٢)

٣٦ - سورة النحل:

ب - واقه: نيمه لهه مو گه ليك پيغمه ريمان نارد بو نهودي پي يان را بگه يه بيت که تهنيا خواي په روه دگاري جيابانيان په درستن و بهس، و او ز له شهيتان و بتنه کان و کاهينه کان و جادوگه ران و خوا نه انسان بهين و هاريکاري سته مكاران و هاویه شی په يدا اکاران نه هکمن. و درگير. بهسود و درگرتن لهه فسیري گولشن ب ۲۶۷ - ۴۷۲ .

أ- سورة النساء: (١٦٥) ^(٣٤)

ب - وانه: پیغمبه رانمان ناردن بونهوده ریگای راستی خواهی نیشان خه لکی سه رزوه بدنه و پهیام خواهیان بی بگهیه ذهن و راستو چه و تیه کانیان بونهوده، تاکو برو بیانو نه نجعت به دستی خه لکه و نه مینیت و له روزی دوایی و له روزی لی پیچانه و نه لین: جاخودایه کیان خو نیمه هیچمان پی نه گهیشت و چمان بونهوده و نیمه نه مان نه ده زانی بهم روزه دگهیں و هیچ شاره زا نه بونین. نه گه ر بمان زانیایه بونه روزه سه خت و تعال و تیزه خومان ناما ده دکرد. دوای نه هوده پیغمبه رانمان بوناردن و ریگاه راستو چه و شه نیت ایمان بونهوده مرو برو بیانویان نیه و خویان خه ساره تمه ندو شه ره مزادن. خواه گه و هش به توانو به دسته لات و زانو دانا و زیر و حکمه و درگیر.

وَحَائِمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا^(۳۰). وَهُنَّ رَبِّيْغَه مَبْرِيْكَ لَهُ وَرَبِّيْغَه مَبْرِانَه كَهْخَوَای گَهْوَرَه نَاوَی بَرَدَوَنَ وَنَوْهَشَی لَهَلَایَنَ پَرِّيْغَه مَبْرِهَوَه وَنَوْهَشَی کَانِیَانَ چَهْسِپَاونَ بَرَوَامَانَ پَیْ یَانَه وَهَکَ نَوْحَ وَهَوْدَوَ صَالَحَ وَإِبْرَاهِیْمَ وَغَهِیرَی نَهَوَانِیَشَ (صَلَّی اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَیْهِمْ وَعَلَیْ آللَّمِ).

* به لام بپروا بون به پرژی دوایی ئه و هیه ده بی بروات به هه رچی خوای بالا دهست و کار به جی و پریغه مبه ره کهی علیه هوالی یان پی داوین له و پو داوانهی که ده کهونه دوای مردن و هک فیتنه و عه زابی ناو گپر و نازو نیعمه ته کانی، له و هشی که له پرژی قیامه دان له ناخوشیه کان و توندوتیزیه کان و ترس و بیم و پیگای پاست (الصراط) و ته رازو حیساب و لی پیچانه وه و پاداشت و سزاو دابهش کردنی لپه کان (الصحف) و اته نامهی کرده وه کان له نیوان خه لکی دا، جا هه یه نامهی کرده و کانی به دهستی پاست و هر ده گریته وه، هه شه به دهستی چه پی و هری ده گریت و، هه یه له پشته وه و هری ده گریت وه.

* هه روہها له بپروا بون به پرژی دوایی، بپروان بونه به حه وزی که وسہر (الکوثر) که به خشراوه به پریغه مبه ری ئیمه محمد علیه، و بپروا بون به به هه شتو به لوزه (النار)، هه روہها به بینی خوای گه ور و له لایه ن بپروا دارانه وه. هه روہها قسه کردن له گه لیاندا، ئه مانه و ئه وانهی تریشی که له قورئانی پیروز و سوننه تی پاستی پریغه مبه ره علیه دا پیمان گهیشتوں. ده بی بپروان به وانه هه موی هه بیت. هه بیه و شیوه یهی که خوای گه ور و پریغه مبه ره کهی بؤیان پون کردوینه وه.

* و بپروا بون به قه ده ری خوا بریتیه له بپروا بون بهم چوار خالانی خواره وه:
یه که م: خوای پاکو بیگه رد هه مو ئه و شتانه ده زانیت که بون و ده بن (کا و ما یکون) و ئاگاداری هه مو شتیکه.
هه روہها ئاگای له ئه حوال و کارو باری هه مو به نده کانی هه یه و بیز و روزیان ده دات و ئه جهلو کاره کانیان ده زانیت و ئاگای لی یان هه یه و هیچ کرده وه و کارو پیشه کانیانی لاگوم نابیت و هیچ شتیکی له به ره دهست ده رناچیت و ئاگای له هه مو هه لس و که و تیکی به نده کانی هه یه. هه روہکو سوبحانه ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^(۳۶). هه روہها خوای گه ور ده فه رموی: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾^(۳۷).
دوه م: نوسینی هه مو شتیک که خوای گه ور ته قدیری کردوه و فرمانی پیداوه (فدره و قضاه). هه روہکو خوای گه ور ده فه رموی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعَنِّدَنَا كِتَابٌ حَفِظٌ﴾^(۳۸). هه روہها ده فه رموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَا فِي إِمَامٍ﴾

^(۳۵) آ - سوره الأحزاب: (۴۰).

ب - واته: محمد علیه باوکی هیچ کامیک له نیویه نیه، به لکو پریغه مبه ری خوایه و دوایین و کوتا پریغه مبه ری دو تازه هیچ پریغه مبه ری کو تر نه دوای نه و ناییه نه و کهواته نه و پریغه مبه ره ده وانه کراو و نیز دراوی خوای په رودگاره و بهس. خوای گه ور دش به هه مو شتیکه و هه مو شتیک ده زانیت و هیچی لی گوم نابیت و درگیر.

^(۳۶) آ - سوره الأنفال: (۷۵).

ب - واته: خوای په رودگار به هه مو شتیک ده زانیت و هیچ شتیکی لاشاراوه نیه، ته نیما گه دریله یه کیشی لی و نابیت. و درگیر.

^(۳۷) آ - سوره الطلاق: (۱۲).

ب - واته: خوای گه ور حدوت ناسمانی دروست کردون و هر خوی ده زانی مهودا و پانی و فراوانی نه و ناسمانانه چه نده؟ و هه خوش ده زانی چون و له چی دروستی کردون؟؟ دیاره هه روهکو چون حه وت ناسمانی دروست کردون شاوش حه وت زهوي دروست کردون. هه روہها کارو بارو فرمان و بیراده کان له ناییندا به رده امن و دین و دچن و به ریوه دچن. نه مانه بونیه کردون و بونیه که خوای گه ور به سهه هه مو شتیکدا زال و به تواناییه، هه روہها بونه ده زانی که زانست و زانیاری و زانینی خوا ده وری به هه مو شتیک داوه، هی دا برد وو هی نیست او داهاتویش. ته فسیری گوشن ب ۱۴۹۰ و درگیر.

^(۳۸) آ - سوره ق: (۴).

۴۰) يَسِيرٌ () . مُبِينٌ () ۳۹) هَرُوهَا دَهْفَهْ رَمْوَى : ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِمِنْهُ ﴾ .

سیّ یهٖم: به‌ویستی به‌هیزو کاریگری (مشیّة النافذة) : خوای گوره هه‌ر شتیّکی ویست ده‌بیت و یه‌کسه‌ر به‌فرمانی پی‌کردن دیته بون (کن فیکون)، ئه‌ویشی نه‌یه‌ویت نابیت. هروه‌کو بُخَوی له‌قورئانی پیروزدا ده‌فرمومیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يَشَاءُ﴾^(۱). هروه‌ها خوای گوره ده‌فرمومیت: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۲). هه‌رودها ده‌فرمومیت: ﴿وَمَا تَسْأَلُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^(۳).

چواردهم: بپروا بون بهوهی که بونه و هروهه رچی له بونه و هردا ههیه خواهی گهوره دروستی کردون: بیچگه له خواهی گهوره هیچ دروستکه ریکی ترنین و هیچ پهروهه دگاریکی ترجوی له (الله) نین، خواهی بالا دهست و کار به جی ده فه رمویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَلِيلٌ﴾^(۴). هروهه ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالقٌ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾^(۴۰).

دھی بپوا بون به قده دھری خوا بپوا بونه بهو چوار کارو بارهی له لای ئەھلی سوونھت و جھماعھت بھ پیچھے وانھی ئەوانھی لھەندیک لھ ئەھلی بیدعھ چی يە كان نکولی لهوانھ دھکەن كە باسمان كردن . وەله بپوا بون به خوا بپوا بونه

ب - واته: نیمه ده زانین که هوان دهن و زوی لاشه که یان ده خوات و چنده لاهشه که یان که م ده کاته وه و دای ده زنیت! نه مانه له لای نیمه له کتیبکی پاریزرا ودا پاریزراون و لامان دیاری کراوه و لامان ون نایبت. ته سیری گولشن ب(۱۳۵۹). و در گیر.^{۳۹}

ب - واته: همه شیکمان له کتیبه‌کی پاریزراو و بون و دهواندا هه لشمار کردوه. هه رچیه‌کی کردیتیان هه مولیان نوسیوه و هیچمان لابز ناییت و روژی قیامه‌ت دیخه‌ینه به رده‌میان و هه رچیه‌کیش له بونه‌وردها پوی دابیت و بو برات و هه رچی کردوتانه لهم کتیبه‌دا توکار کراوه و بو روژی خوی هه لکیراهه. ته‌سیزی گولشنه ب (۱۱۴۶). درگیز.

ب - واته: نایا تو نازانیت که خوا ناگاداره به هرچی له ناسانه کان و له زمی دا همه یه، و ناگاداره به هر کرد و دهید کی که روی داوه و رو ده دات و هیچ شتیک له خوا گه وره ون ناییت. گومانیشی تیدا نیه رو و هه مو شتانه ش هه موبیان له کتبیکدا تومارو نوسراون و له کاتی خوی دا درخیرنه رو. رو و کتبیه ش به (لوح الخنز) ناسراوه. شه و هه مو کارو کرد و ده شتانه له لای خوا گه وره و به دسه لات و کاریه جو شتیکی ساده و سانو و نسانه. له ته فسیری گونشن ب ۲۸۷ و مرگیز.

⁴² بـ. واتـه: خـواـيـهـ كـوـرـهـ هـهـ رـجـيـ بـهـ وـفـتـ وـحـزـيـ لـيـ بـيـتـ دـهـيـكـاتـ، تـهـنـيـاـ پـيـهـ يـقـهـرـمـوـيـ بـهـ، دـهـبـيـتـ(ـكـنـ فـيـكـونـ)ـ. وـرـگـيـرـ.

ب - واقه: نهگار خواي په رودگار ويستي شتيك بييت، پي ده فهه موئيت بيهن ئيدي ئو شته يه كسه رو له پر ده بييت و بو خوي دىتنه بون به فرمانى خوا (فيكون طوعيًّا).

ب - واته: نیویه هر شنیکتان بویت و نارهزوی لی بکمن به که یعنی نیویه نیه و ناییته دی مهکه رخوای په روهدگار نارهزوی لی بیت، هر کاتیک خوای گهوره ویستي لهسر بو نهوا نهوا نارهزو و ویستی نیویه دیته دی و به پیچه وانه وه نه خیز و درکیز.

ب - واته : الله خوای گه ورده دروستکه ری همه موشتبکه و نه و بونه ور هه رخوی دروستی کرد و هه رچیه کی بویت یه کس سر ده بیت و همه موشتبک له زیر دهستی نه و دایه و نه و هه لی دوسوپنیت و درگیر.

ب - واته: نهایی که کنینه بیر له نازو نیعه ته کافی خواه بکنه ووه که به سه ری دا ریاندون و نیشیان را بینن و سوپاگوزاری خواه گه ور هیان له سه ری بکن. ووك نازو نیعمه ته نیمان و نیسلام و نیعمه تی زیان و همه نه و شناندی که پی به خشیون له نیما و له قیامه تدا. بیگومان نیعمه ته کافی خواه زماره نایه نه هر نه و به خشنانه که له لادشی مرؤف خواه دا که بیان زمیریت نیایدا شل دمیت و بوت نایمیردین له هیزو و دسه لات و چاوو لوتو و گوچیکه ... تد. نایا له خواه گه وره که سیکی تر همه که ناسامان و زهور و زرق و پوزی و همه نه و نیعمه تانه که تایان دان بوقان بینیته دی و پیتان ببه خشیت؛ بیگومان نه خیر. دهی کوهاته له خودای پهروه دگار به ولاوه هیج خواو په رسن اویکی تر نین به هه ق پیه رسنیت. جا نهی هاوهل داهن راضی بت په رسن چون ده توانن کسیکی ترو بت په رسن و له خواه په رسنی لاده دهن؟ ههی سته مکاران شتیکی تر بیچگه له خواه په روهدگار ده په رسن که سودتان پی ده گه نیت و نه زیان و نه نیویه بین دسه لات ترن، به لکو نیویه خوتان له و باشتن به و نازو نیعمه ته که خواه گه وره پی به خشیون!^۱ و درگنر، نه سود و درگنر لاه ته فرسی گوشن بن^۲ ۱۱۳۰. وه (المکتبة الشاملة، التفاسير، تفسیر الطبری موردة فاطر الآية:^۳ ۲۰. فی فقرس سیدی.

به‌وهی که‌ئیمان بریتیه له‌قسه و کردار واته کرده‌وه (قول و عمل) به‌گوئی رایه‌لی و خو لخوا پاریزی (التفوی) پتر ده‌بیت و به‌سه‌رپیچی و گوناح کردن کم ده‌کات. هه‌روه‌ها به‌کافر دانانی (تکفیر) موسلمانان به‌هقی نجامدانی هه‌ندی گوناح و سه‌رپیچی وهک: زینا کردن، دزی کردن، خواردنی سو(الربا) و خواردنه‌وهی مهی و سه‌رخوشکه‌ره‌کان و توره کردنی دایک و باوک و غه‌بیری ئه‌م جوره سه‌رپیچیانه و گوناحه گه‌وره‌کان دروست نیه و نابی، و خواه گه‌وره له‌هه مو گوناحیک خوش ده‌بیت ئه‌گه‌ر ویستی له‌سهر بیت ته‌نیا هاویه‌شی په‌یدا کردن و کوفرنه‌بیت هه‌روه کو له‌قورئانی پیروزدا ده‌فرمومیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^(۴۶).

هه‌روه کو له‌فرموده راسته‌کان و له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه^{عليه السلام} چه‌سپاوه که‌خواه گه‌وره هه‌ر که‌سیک گه‌ردیله‌یهک بروای له‌دل دابیت له‌دوزه‌خی دیتیته ده‌رو ده‌بیاته به‌هه‌شت دواه ئه‌وهی به‌قده‌در سزاگوناحه‌کانی خوی ده‌سوتیتیرت.

* هه‌روه‌ها له‌بروا بون به‌خوا خوش ویستن و پق لی بونه‌وهی له‌پیناو خواداو له‌به‌ر خاتری خواه په‌روه‌ردگارو دوستایه‌تی کردن و دوژمنایه‌تی کردن بـ خوا(الولاء والبراء): بؤیه ده‌بی بروادار بروادارانی خوش بویت و پقی له‌کافران و بـ باوه‌رپان و خوانه‌ناسان و زیندیقه‌کان ببیته‌وه و ده‌بی سه‌رتقی خوش‌ویستی بروادار بـ سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ره^{عليه السلام} بیت. جائه‌هله سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت پیغه‌مبه‌رو سه‌حابه‌کانیان خوش ده‌ویت و شوینیان ده‌کهون و بروایان وايه که‌ئوان باشتريني گروپی موسلمانان له‌دواه پیغه‌مبه‌ران به‌گویه‌ی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره^{عليه السلام} که فه‌رمومیه‌تی: {خَيْرُ النَّاسِ قَرِنَ ثُمَّ الَّذِينَ يَلْوَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلْوَنُهُمْ} ^(۷). وه بروایان وايه که‌له‌هه‌مویان باشترا(أبو بكری صدیق) ه، ئه‌مجار عمری فاروق، ئه‌مجار عثمان کورپی عفان(ذو التورین)، ئه‌مجار علی کورپی أبو طالب (المرتضی) ^{عليه السلام}. له‌دواه ئه‌وانیش ده‌که‌سه مزگینی پیدراوه‌کان، ئه‌مجار باقی سه‌حابه‌کانی تر^{عليه السلام} وئه‌وانه‌ی ده‌ست به‌و به‌رنامه‌وه ده‌گرن که‌لنه‌نیوان سه‌حابه‌کاندا تاوتی ده‌کراو لی یان ده‌کولیه‌وه و برواشیان وايه که‌ئه‌وانه‌ی له‌م بواره‌دا هه‌ولیان داوه و تیکوشانون(مجتهدوون) جائه‌وهی پیکابیتی ئه‌وه دو پاداشتی هه‌یه، وه‌ئه‌وهشی هه‌له‌ی کرد بیت و نه‌ی پیکابیت ئه‌وا پاداشتیکی بـ هه‌یه. وه‌ئه‌هل و مال و خاوه خیزان(أهل البيت) پیغه‌مبه‌ره^{عليه السلام} خوش ده‌ویت و بروایان پـی هه‌یه. شوینکه‌وت و دواكه‌وت‌هی پیغه‌مبه‌ره^{عليه السلام} خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ره^{عليه السلام} دایکی برواداران ده‌بن و له‌هه‌مویان پازین. وه‌له‌هه مو پافزیه‌کانیش بـی به‌رین، ئه‌وانه‌ی که‌رقیان له‌سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ره^{عليه السلام} ده‌بیته‌وه و جنیویان پـی ده‌دهن و زیده‌ره‌وهی له‌سهر ئه‌هله بـیت ده‌که‌ن، به‌رز تر له و پله‌یه‌ی که‌خواه گه‌وره بـی داناون. هه‌روه‌ها له‌وانه‌ش بـی به‌رین له‌پیگه‌ی دوژمنایه‌تی و به‌ریه‌ره‌کانی کردن‌هه و ئازاری ئه‌هله بـی به‌یت ده‌دهن جا چ به‌کرده‌وه و چ به‌قسه و بوختان بـی هـل به‌ستن و تهـل به‌نـانه‌وه و بـی پـیزی پـی کردن‌هه وه بـیت.

هه مو ئه‌و زانیاریانه‌ی که‌له‌م کورته وشه‌یه‌دا ئاماژه‌مان پـی کردن له و عه‌قیده و بیرو باوه‌ره راسته‌قینه‌یه‌دا که‌خواه گه‌وره پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی^{عليه السلام} خواه لـهـپـینـاـوـدا رـهـوانـهـ کـرـدـوهـ. ئهـمـ عـهـقـيـدـهـيـهـ بـرـيـتـيـهـ لـهـعـهـقـيـدـهـيـهـ گـرـوـپـيـ بـرـزـگـارـ بـو ئـهـهـلـیـ سـونـنـهـتـ وـ جـهـماـعـهـتـ، کـهـپـیـغـهـمبـهـرهـ^{عليه السلام} دـهـرـیـارـهـیـانـ فـهـرمـومـیـهـتـیـ: {لـاـتـرـالـ طـائـفـةـ منـ أـمـيـ عـلـىـ الحـقـ مـنـصـورـةـ}

(۴۶) آ- سوره النساء: (۴۸).

ب- واته: خواه گه‌وره له‌هه مو گوناحیک خوش ده‌بیت بـهـرـ کـهـسـیـکـ کـهـوـیـسـتـیـ لهـسـهـرـ بـیـتـ تـهـنـیـاـ لـهـشـیرـکـ وـ هـاوـیـهـشـ پـهـیدـاـ کـرـدـنـ وـ کـوـفـرـ نـهـبـیـتـ وـهـرـگـیـرـ.

(۴۷) آ- منفق على صحته.

ب- واته: باشتريني خه‌لکی خه‌لکی سه‌دهی منن، ئه‌مجار خه‌لکی دواه ئه‌وانه ئه‌مجار سه‌دهی دواه ئه‌وان وه‌رگیر.

لایضرهم من خذلم حتی یائی امر اللہ سبحانه^{۴۸}). هەروهە پىغەمبەر ﷺ فرمويەتى: {إفترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة وأفترقت النصارى على إثنين وسبعين فرقة، وستفترق هذه الأمة على ثلات وسبعين فرقة كلهم في النار إلا واحدة}، فقال أصحابه: من هي يارسول اللہ؟ قال: {من كان على مثل مائنا عليه وأصحابي}^{۴۹}. كەبرىتىتە لە عەقىدىيە كەپىوپىستە دەستى پىتو بگىرىت و لەسەری بەردەقام و پى دامەزراو بىن و لەو كەسانەش وریا بىن كەپىچەوانە ئەم عەقىدە پاكەن و دىزايەتى دەكەن.

بەلام لادەران لەم عەقىدە بىرۇ باوهەر و شوئىن كەوتانى ھەميشە درېنگن و لەدزايەتى كردن دان و چەندان پۆل و گروب و كەسانىتىن، لەوانە بەندەرى بىتهكان و بىت پەستان و فريشتنە پەستان و پياو چاڭ پەستان و جنۇكە پەستان و دارو درەخت و بەرد پەستان و ... تىد. ئەوانە وەلامى بانگەشە پىغەمبەران و پەيامبەرانى خوايان نەداوەتەوە بىرۇايان نەھىتىن، بىلکو بەپىچەوانە وە كەوتتە دىزايەتى كردن و سەرسەختى و سەرىپىچى كردن و سەركەشى كردن. ھەر وەك ئەوهى كەقورەشى وەندى لەعەربە كان ئەنجامىان دەدا لەگەل پىغەمبەرى ئىيمەدا محمد^{علیه السلام}. لەبەر پەستانوھە نابەھەقە كانىيان دەپارانە وە داواي پىداويسىتە كانى ۋىيان و شيفاى نەخۆشە كانىيان و داواي سەركەوتتىيان بىسەر دۈزمنە كانىيان دا لى دەكەن، قوربانىيان بىز سەر دەپىن و خىرۇنە زىيان بىز دەكەن. كاتى كە پىغەمبەر ^{علیه السلام} نىكىلى و ئىنكارى لەم كارە نادىزىو قىزەونە يان كردو فرمانى پى كردن كەتەنیا خواي بالا دەست و كار بەجى بىپەستان و تەنیا بەندايەتى پاك و پوختە بىخوا(الله) گىانى تاك و تەنیا بىي هاوهەل و هاۋ وىنە بىكەن. ئەو بىت پەستان و بىي باوهەرانە لەم بانگ كردن سەريان سورماو واقيان ورپماو تاسان، لەبرى وەلامانە وە مل كەچ كردن بىق بىيامى خواو بانگى پىغەمبەر كەيان كەوتتە دىزايەتىكى سەر سەخت و كەللە پەقيان نواندو نكۈلىان لەبانگەوازى بانگەوازكارى خواي گەورە كردو بەتوندى كەوتتە ئىنكارى كردن و ملھۇرى بەتowanج و گالتەئامىزىيە وە گوتىيان: ﴿أَجَعَلَ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾^{۵۰}. بەلام پىغەمبەر ^{علیه السلام} نەداو بەمە سارد نەبوھە بەردەقام داواي لى دەكەن و بۇ لاي خواي گەورە بانگى دەكەن و لەهاوهەل و هاۋ شىۋە پەيدا كردن بۇخواي گەورە ئاگادارو وریا دەكەن وە راستىتە و پۇنى ئەو بەرnamە خوايىيە بەردەقام بۇشى دەكەن وە تائە و كاتە خواي گەورە پىنۇمايى كردن و، ھىدaiيەت دران و هاتنە سەرپىگاي راستى خوايىي و بىرۇايان ھىتىن دواترىش سوپاس بىخوا پۆل بەپۆل دەھاتنە ناو ئايىنى خواوه و بىرۇايان دەھىتىن، خەلکى موسىلمان دەبۇن تاواى لى هات ئايىن و بەرnamە كەي خوابەسەر ھەمو ئايىنە پوچەل و دەست كرده كاندا زال بو، ئەمەش دواي ھەول و تىكۈشان و ماندو بۇن و ئەرەق پېشىن و ئازارو ئەشكەنچە كىيىشانىتىكى زورى بانگەشە كەدنى بەردەقام و نەپساواه، جىهادو كۆششىتىكى زورى پەرسول

⁴⁸ (ھەتا دنيا كۆتايى دىت گروپىك، دەستەيەك لەسەرپىگەي راستو رىيەتىپىشىنەي پىباچاكان دەھىن و لەسەرنەو بەرnamە خوايىي دەرۇن كە پىغەمبەر و يارو ياوهارانى لەسەر دەپۈشىن، كەبرىتىتە لەپىگەي سەلەفى صالح بىي ئىنگەيىشتىن پىشىنەي پىباچاكان تائە و كاتە فرمانى خواي پاك و پىگەد دىت و ئىدى دنيا كۆتايى پى دىت. وەرگىز.

⁴⁹ (واتە: جولەكان بون بەحەفتا و يەك گروب و دەستە ديانەكان بون بەحەفتا دو گروب و دەستە، و نەم ئومەتى منەش دەبن بەحەفتا سى گروب و دەستە. ھەمۈيان دەچنە ناو ئاگىرى دۆزخ تەنبا گروپىكىان نەبىت. سەحابەكان گۇنئىان: نەوانە كىن وانە ئە و گروپە كىن كەدەچنە بەھەشتەوە؟ فەرمى: ئە و گروب و كەسانە كەلەسەر نەو بەرnamەيە و لەسەرنە و دېگەيە دەرۇن كەنیستا من و هاۋەلائى لەسەرى دەرۇن و شوئىن سوننەتى ئىيمە دەكەن و بەمۇي ئىلاندەن. واتە لەسوننەتى من و سەحابەكانم لاندەن و هەرچى ئىيمە نەمان كەدبىت ناى كەن و كارى بىيىدە ناھىنە ناو ئايىنى پېرۇزى ئىسلامە وە. وەرگىز.

⁵⁰ (أ - سورة ص: ۵).

ب - واتە: كافرو بىت پەستان و هاۋىدەش پەيدا كەران لەوەلامى پىغەمبەر دا ^{علیه السلام} كۆتىيان: بەرastى سەيرە، محمد دەلى تەنیا يەك خواھىيە و دەبىي تەنیا ئەو پەرستن و ھەمو خواكاني ئىيمە بە پوچەل دەزانىتى و دەيدو ئەمەوان لەناو بەردىت بۇ يەك خواچۇن شتى و دەبىت؟ بەرastى ئەمە قىسىيەكى سەرسۈرھىنەر جىي توانجە، چونكە ئە و بىي باوهەر و ملھۇرانە بىرۇايان بەتاكىيەتى و يەكخوا پەرسى نەبى وەرگىز.

خواه‌^{عَزِيزٌ} و سه‌حابه‌کانی ^{عَزِيزٌ} و شوینکه‌توانی یان به‌چاکه. به‌لام له‌دوای ئه‌وهی ئه و دینه پاکه‌یان به‌کاکله و پوخته وهک هیلکه‌ی سپی کراو بؤ ئیمه به‌جی هیشت و به‌تیپه‌پ بونی کات و دور که‌وتنه‌وه له‌چه‌رخی نیپینی ئیسلام، بارو دوخ و کاره‌کان گوپان و نه‌فامی و نه‌زانی و ناحالی بون ده‌ستی به‌سهر میشک و زاده و بیرو زه‌ینی خله‌لکی داگرت و بالی پهش و سامناکی به‌سهردا کیشا تا وای لی هات نوریک به‌سهر پاشواندا هه‌ل گه‌بانه‌وه بؤ دین و به‌رمانه‌ی نه‌فامیه‌ت، به‌رپوچون و زینه‌ره‌وهی کردن به‌رامبهر به‌پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکانیان و له‌به‌ر پارانه‌وهیان و هانا بؤ بردنیان و غه‌یری نه‌مانه‌ش له‌شیرک و هاوه‌ل دانان و نور له‌پایه‌ی خویانیان به‌زتر کردن‌وه تاگه‌یاندیانه ئاستی خواه‌گه‌وره خواه‌گه‌وره په‌نامان بدادت... ئه‌وان واتاو داخوازیه‌کانی (لآ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ يَانَهْ ده‌زانی و نه‌فام بون له‌ئاستی دا هه‌روه‌کو چون کافره‌کانی عه‌ره‌ب واتاکه‌یان ده‌زانی، خواه‌گه‌وره پاچ پشت و پاریزه‌رمان بیت.

هه‌تاکو ئیستاش ئه‌م شیرک و هاوه‌ل دانانه بلاوو به‌رده‌وامه تا له‌چه‌رخی ئه‌مرقشماندا به‌هوی زال بونی نه‌فامیه‌ت و له‌دین حالت نه‌بون و دور که‌وتنه‌وه له‌سه‌ردہ و چه‌رخی نیپینی پیغه‌مبه‌رایه‌تی. هاوه‌ل په‌یدا که‌رانی ئه‌م دواییانه‌ش و سه‌ردہ‌میش چه‌ندان و سه‌دان گومان(شههه) ده‌هیننه‌وه و داده‌تاشن که‌بریتیه له‌هه‌مان گومانی هاوه‌ل په‌یداکه‌ران و بی‌باوه‌پانی راپردو و سه‌ره‌تای هاتنى ئیسلام و چه‌رخی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌روه‌کو خواه‌گه‌وره له‌سهر زاری ئه‌وان بومان ده‌گیکیت‌وه و ده‌فرموی: ﴿هَؤُلَاءِ شُفَاعَوْنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۱. هه‌روه‌ها ده‌یان گوت: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرَبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾^۲. وه‌خواه‌گه‌وره هه‌مو گومان و سه‌رکه‌شی و نه‌فامیه‌کانیانی پوچه‌ل کردن‌وه و بؤی پون کردن‌وه که‌هه‌ر شتیک و له‌هه‌ر به‌رگو له‌زیر هه‌ر ناوو هه‌ر بیانویکدا بپه‌رسن ئه‌وه گومپایی و سه‌رلیشیو اوی وشیرک و کوفره هه‌روه‌کو خواه‌بلا ده‌ست و کار به‌جی ده‌فرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضْرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَاعَوْنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^۳. خواه‌گه‌وره به‌رپه‌رچیان ده‌داته‌وه و ده‌فرمویت: ﴿قُلْ أَنْتُبُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانُهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشَرِّكُونَ﴾^۴. خواه‌گه‌وره له‌ئایه‌تهدادا بؤی پون کردوینه‌وه که‌بندایه‌تی کردن و په‌رسنی غه‌یری خواه‌پیغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان و هه‌ر شتیکی تریش بیت نه‌که‌ین، چونکه ئه‌وه شه‌ریک په‌یدا کردنی گه‌وره‌یه، جائه‌نجام ده‌ران و خاوه‌نه‌کانیان به‌هه‌ر ناویکی تره‌وه ناوی بنین. هه‌روه‌ها خواه‌

(۵۱) آ - سورة يونس: (۱۸).

ب - واته : نه‌وبی باودرو بت په‌رسن‌نه که پی‌یان ده‌گوچترا له‌غه‌یری خوا به‌ولاوه هیچ شتیکی تر مه په‌رسن ئه‌وه هاوه‌ل دانانه بؤ خوا ده‌یان گوت: خو ئیمه نه‌وان ناپه‌رسن، به‌نکو بفیه داوایان لی ده‌که‌ین و له‌به‌ریان ده‌پاریننه‌وه تاکه‌خواهان نزیک بکه‌نه‌وه و لای خوا تکامان بؤ بکمن. ورگیز.

(۵۲) آ - سورة الزمر: (۳).

ب - واته : بت په‌رسن ده‌یان گوت خو ئیمه وک په‌رسن نایان په‌رسن، به‌نکو بؤن‌وه‌وه له‌خواهان نزیک بکه‌نه‌وه و تکامان بؤ بکمن و بومان له‌به‌ر خواه‌گه‌وره پیاریننه‌وه چونکه نه‌وانه پیاو چاکن و لای خوا خوشه‌ویستن !!! ورگیز.

(۵۳) آ - سورة يونس: (۱۸).

ب - واته : بت په‌رسن و بی‌باودرانی مه‌که و نه‌وانه‌شی له‌سر بیرو باوه‌ری نه‌وانه ده‌رعن هه‌ت دنیا، شتائیک ده‌په‌رسن که‌نه‌هیچ سودیکیان پی‌ده‌گه‌یه‌ن و نه‌زیان و دهکه‌دارو بهدی داتاشراو و دانه تاشراو و نه‌ستیره‌وه و مانگ و دوژو که‌سان و به‌رناهه پوچه‌له ده‌ستکرده‌کان و حیزب و لایه‌ن. که‌ر پیشیان بگوچری بچوچی واده‌که‌ن؛ ده‌لین بویه و دهکه‌ین تالای خوا تکامان بؤ بکمن. به‌لام بی‌باودرانی سه‌ردہ و ملهوھ‌کانی نه‌مرو په‌نا به‌خوا نه‌ک بلین بؤ نه‌وه و لای خوا تکامان بؤ بکمن و بروایان به‌بونی خواه‌هه‌بیت و هاوه‌ل بؤ دابنین، به‌نکو بروایان به‌بونی خوا هه‌رنیه !! ورگیز.

(۵۴) آ - سورة يونس: (۱۸).

ب - واته : نه‌ی محمد پی‌یان بلی: نایا نیوه له‌خواه‌گه‌وره زانا ترو شاره‌زا تردن و نیوه ئه و شتائیک به‌خوا دا هه‌یه خوا پی‌ی نازانیت و نیوه پی‌ی را ده‌گه‌یه‌ن، نه‌خیر خواه‌گه‌وره به‌هدمو شتی ناگادراد و له‌م هه‌مو گه‌ردونه‌ده که‌هه‌مو کرده‌وه و روادیک هه‌یه له‌هه‌ر کوی و لاج کاتیکدا بیت و نه‌بیت، نه‌گه‌ر هه‌ر تکاکاریکی تر هه‌بايه خواه‌گه‌وره ناگای لی ده‌بو به‌نکو نه‌وه نیوه نه‌زان و نه‌شاره‌زا و له‌غیب نه‌زان. نه‌قام و جاهیل ده‌بون نه‌گه‌ر خواه‌گه‌وره فیبری نه‌کردنیه و زانست و زانیاری پی‌نه‌به‌خشیان. خواه‌گه‌وره پاک و بیگدره له‌وهی که‌کافرو بت په‌رسن و خاوه‌نه‌ناسان هاوه‌ل و هاوه‌یه بؤ داده‌نین ورگیز. به‌سود ورگرتن له‌ته‌فسیری گوئشنه ب۱۷۶.

گهوره ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَادِبٌ كَفَّارٌ﴾^{۱۰۰}. بهم ئایه ته خوای پاک و بیگه رد بۆمانی پون ده کاته وه که بهندایه تی کردنی بهنده کانی بۆ غەیری خۆی وەک نزاو پاپانه وە و لى ترسان و داوا لى کردن و رجا لى کردن و هاو وینه کانی کوفر کردن بە خوای گهوره و لە هەمو شتیک درق ترو بوختان تر ئە وە یە کە دە لیئن: ئەوانه لە خومان نزیک ده کاته وه.

* وهله بیرو باوه‌ره کوفریه کانی دژ به بیرو باوه‌ро عه قیدوه‌ی راست (العقيدة الصحيحة) و پیچه‌وانه‌ی نئو و بیرو باوه‌ره به برنامه‌یه که پیغه‌مبهاران هیناویانه بُو مرؤفه کان نئو بیرو باوه‌ره پوچه‌له له دین لاده رانه که له م چه رخانه‌ی سه‌ردہ‌مدا باون، له بیرو باوه‌پی قرچوکی مارکس و لینین و شوین که توانيان و ئايدیولوژیه‌تیه پوچه‌ل و ئه فسانه‌یه کانی تر له بانگه‌شە ئیلحادو کوفریه کان جاله زیر هر ناویکدا بیت، به‌ناوی سوشیالیستی بیت، شیوعی بیت، به‌عشی بیت و به‌هه‌رناویکی تره‌وه بیت، ئوصولیه‌ت و عه لمانیه‌ت و ماددیه‌ت و نکولی کردن له بونی خواه په‌روه‌ردگار بیت و اته بروایان به‌بونی خوا نیه له بیرو باوه‌پی ئه‌واندا هه مو شتیک مادده‌یه. هه‌روه‌ها برواشیان به‌بونی به‌هه‌شت و دوزه‌خ و زیندو بونه‌وه و رقزی هه‌ستانه‌وه نیه، نئوه‌ی پی بلین ئایین لای ئه‌وان نیه. هه‌ركه سیک کتیب و سه‌رچاوه کانی ئه‌وانی خویند بیت‌وه نئوه به‌دلناییه‌وه ئه م راستیه‌ی دیوه و ده زانیت بیرو باوه‌پی ئه‌وان چه‌نده پوچه‌له. گومانی تیدا نیه که ئه م عه قیده سه‌قه‌ت و پوچه‌له دژ پیچه‌وانه‌ی هه مو ئایین و به‌ برنامه ئاسمانیه کانه. ئه‌وانه شوین که‌توانه، خوبان به‌ده و خرامترین حاره‌نوس، به‌ل کیش، کدو و به‌ل کیش، ده‌کهن له‌دنیاوه له قمامه‌تدا.

* هروهها له بیرو باوه‌ره هله‌کانی دژو پیچه‌وانه به عه‌قیده و بیرو باوه‌پی راسته‌قینه‌ی خوای په‌روه‌ردگار
بیرو باوه‌پی هه‌ندی له صوفیه کانه: ئه‌وانه‌ش بیرو باوه‌پیان وایه که هه‌ندیکیان ئه‌ولیای خوان و هاوکاری خواه‌ده‌کهن
له هه‌لسوپاندی کاروباری جیهان و جیهانیان و هه‌لسو که‌وت له کاروباری جیهاندا ده‌کهن که به‌جه مسسه‌ر (قطب) و فریا
په‌س (غوث) و پاگرو کوله‌که‌یان واته به‌پال پشتیان ده‌زانن. ئه‌مه و گه‌لی ناوی تریان بو خواکانیان داتاشیون. ئه‌مه
خرابپرین و ترسناکترین هاویه‌شی په‌یدا کردن له په‌روه‌ردگاریتی دا (الربوبیة)، هاویه‌ش په‌یدا کردنی ئه‌مانه گه‌لیک
له‌هی نه فامیه‌تی عه‌رهب خرابپرته، چونکه کافرانی عه‌رهب شه‌ریکیان له په‌روه‌ردگاریتی خوادا بپیار نه‌ده‌دا، به‌لکو
له‌په‌رسنی و به‌ندایه‌تی کردندا هاویه‌شیان په‌یدا ده‌کرد. هه‌روه‌ها هاویه‌شی په‌یدا کردنکه‌یان ته‌نیا له‌کاتی خوشی و زیانی
ئاسایی دا بو، به‌لام له‌کاتی توندو تیزی و ناخوشیه‌کان و لی قه‌وماندا ده‌گه‌پرانه‌وه لای خواو ده‌یان گوت توبه خاویه‌ئیمه
ته‌نیا هر تو ده‌په‌رسنی و که‌سی تر ناپه‌رسنی، ئیخلاسیه‌تیان بو ده‌بوو بو هیچی ترنا. به‌لام که‌له‌ناخوشی و به‌لاؤ لی
قه‌مانه‌که خوای گوره رزگاری ده‌گه‌رانه‌وه باری جارانی خویان و هاویه‌شیان په‌یدا ده‌کرده‌وه هه‌روه‌کو خوای
گوره ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلُكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلَصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرُكُونَ﴾^{۵۶}

٥٥ - سورة الزمر: (٣)

٦٥ - سورة العنكبوت: (٥٦)

ب - واته: **لهم** ناییته پیروزدا خواهی که وره باسی یه کی **له سیفه ته قیزنهونه** کانی بیباودن و هاول دانه ران و خوانه ناسان دهکات و دهقه رموی: **نه و بیباوده و هاوله** دانه ره بست پرسانه کاتی سواری که شتی و به لمه و پا پوچه کانیان دهبون و لی یان دهقه و ما توشی نه هامه تینمان دهکردن و گه رده نول و بایه کی به هیزمان به سه ره دهان دهکردن و دهکه و قته کیزنهونه دریاوه و مهترسی مرند و خنگانیان لی یه بیدا دهبو و خه بیک دهبو که شتی و یا بیوره که بیان نقوم بیست به کسره بست به رسنی و بیباوه ری و

بِهِ لَامْ لَهُ پُرُوهَ دَكَارِيَّتِيْ دا هَرَكِيزْ لَايَانْ نَهَدَداوْ دَدانِيانْ بَهْ تَاكْ وَ تَهْ نِيَايَهْ تِيْ خَوَى گَهْ وَرَهَ دَادِيَّنَا هَرَوَهَ كَوْ خَوَى
گَهْ وَرَهَ دَهْ فَرَمَوَيْ: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾^{٥٧} . هَرَوَهَ دَهْ فَرَمَوَيْ: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمَعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيْتِ وَيُخْرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ
فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^{٥٨} . وَهَنَيَّاهَتْ لَهُمْ بُوارَهَ دَادِيَّهَ لَيَكْ زَورَنْ لَهُمْ پُتْ چَيْتَ نَاهِيَّنِينَهَوَهَ.

و هلى، هاوېشى پەيداكارانى ئەم دواييانە سەرەدەم دو شتى تريان خستوتە سەر بىرۇ باوهەرى پۇچەلى دو

به که میان: هاویه شی، بهدا کردن، هندیکان لمه رو هر دگار بنته، دا.

دوه میان: هاویه شی پهیدا کرد بُخوای گهوره له کاتی خوشی و ناخوشی دا واته له هه میشه یی دا. ئه و که سه یی ده کله گه لیلاندا تیکه لاوه و بارو گوزه رانی خویندونه وه و تاقی کردونه وه و شاره زایانه به باشی ئه م راستیه ده زانیت. له میسر چون دهیان بینیت له دهوری گوپی الحسینی و البدوي و غهیری ئه وانیش ده سورینه وو چی ده کهن، و دله یه من له لای گوپی العیدروس له عده دهن و المادی چی ده کهن و له شام بُخ این العربی چی ده کهن و له عیراق له سه ر گوپی عبدالقادری گهیلانی چی ده کهن... تد ئه گهر سرهنجیان بدھی ده زانی چی له سه ر ئه و هه مو گوپه به ناویانگانه له جیهانی نیسلامی دا به گشتی ده کهن له ئه نجام دانی ئه م هه مو زیده پهلوی و ئه نجامدانی زوریک له بهندایه تی بُخ کردن و په رستشی و مل که چی که ته نیا له مافه کانی خوای گهوره و په روهر دگارن و نابی له و بهول او بُخ هیچ که س و بُخ هیچ شتیکی تر بکرین. جیگهی داخله که م وابوھ ئه مانه به په رچ بدرینه وه و ئه م هه له گهوره و زل و زه به لاح و پوچونانه یان له پیگهی ناهه ق و له و زه لکاوه دا ده ستیان بگرن و ده ریان بهیننه وه و راسته قینه یی يه کتابه رستی خوايان بُخ رون بکریته وه و ده ستیان بگیریت و بهینزرنه وه سه ریگهی راست. ئه و پیگه راسته خوايیه که خوای گهوره يتفه مبه ری خوى محمد^{علیه السلام} بُخ ناردوبن و هه روھا له یېش محمديش چهندان یتفه مبه ری (عليهم وعلى نبينا وأفضل الصلة) يتفه مبه ری خوى محمد^{علیه السلام} بُخ ناردوبن و هه روھا له یېش محمديش چهندان یتفه مبه ری (عليهم وعلى نبينا وأفضل الصلة)

هاده ندانه ریکه یان له بیر ده چووه و دکه و تنه ده دعا و پارانه وه له بیر خواو ده بیان گوت: خواهیه توپه نیمه نیدي له تو به ولاوه که سی تر نا په درستین و نمکه سی تر نا پارینه وه، نیدي نیمه ش ریگارمان دکردن و نمکیزشون و گردنه لوله که قوتاریان دببو پی یان دههاتنه و هسسه رنزوی و وشکافی و نمکه سی تر خواهیان له بیر ده چووه و دههاتنه وه سه رب په درستی و هاول دانانی جارایان بی خوای په درودگار، و هرگیز. به سود و مرگ ترن نهاده هسپیری گوشن ب ۱۴۵۰.

٨٧ - سورة الزخرف: (٥٧)

ب - واته: نهی محمد بهو بیلیاوه رو بت په رستو هاوه دانه رانه بلی؛ کی له ناسمان و له زمودی پیزق و پیزیتان ده داتو له ناسمانه وه بارافتان بوده بارینی و زدوبیشی وا دروست کرده که بیهه هزی باران بارینه و همه مو جوزه دارو دره خت و سه و زده رو وه کیکی لی هدرویت و ده بیتنه پیزق و روی و مایهیده زیان بود خوتان و بود مهرو ملاطف و گیان به بده کافستان.

نهه رو وه لای پیرسه: کی بیینن و بیستن واته چا او و گئیکی بود دروست کردون پی کی به خشیون و کی خاومنیانه، ندو چا او و گئیچکانه نهود و نامیر و دمرگکای بیینن و بیستنه نه گه رسمه بیریان ده که بیت سهرت سور ده مینی له ورده کاری و گرنگی یان ته نیا الله نه بیت کی په ده بات نهم ده زکایانه دروست بکات. همه مو که سینک له ناستیاندا دهسته و ستانه نازانی جی یان تندیشه و جون دروست کراون.

هه رووهها لى ييان پيرسه: نهوه کي يه شتى زيندو له مردو دروست دهکات و دينييته مدر، شتى مردوش له زيندو دينييته ده وکو رواندن دارو دره خت و کيااکون له زوييه کي وشك و مردو. نهه زوييه يه نېيمه له سهري ده زوييه يين پيش نهودي سارده بېيىنه و كوره يه کي زور گەرمى ناكىرين بولو. هه رووهها وکو نهه خواردن و خواراکه كۈلۈدە مرسودەي كەئىيە خۇمان دەي خۇيني تەنۋا له ش داد گۈزۈ (تمثيل الغذاني) لى پەپىيە دەبىتىت و دوايى دەبىتىت خۇين وزىنەدگى بەلە شمان دەبە خىشتى نەمە و كەلى نەنمۇنى ترى لەم جۈرانە.

هه رووهها نی یيان پرسه: نه وه کي يه کاروباري شم گه ردونه به ريوهه ده بات و ههلى ده سورپييت به وشكايي و به دريا به ئاسمانه کانه وه كه به مليوننه ها نه ستيرهه و به بنهونه و ههيانه به هه زاران جار لە زهۇرى خۇمان گەرە ترە. وەھەر يەكە به مەدای خۇي و لەسەر خولگەي خۇي بە خىرايىھەكى زور دە خولىتە وە. بى نەوەي بەھەمۇ لابدنەن و بەر بەكتە، يېکەون. دىلە دەنەنە بىنادە وە بىنادە دەنەنە: بىنادە دەنەنە، خۇمە دە دەست كە اۋەن.

دی توش نهی محمد پی بیان بلی: نهی گهار نهوا ده ازان بوجی به ته نیا خوای په روهر دگار ناهه رستن و ته نیا له و نا پارینه ووه و کرپوش ته نیا بونه و نابهنه و خوتان له همه هرسزا و خده شم و توره ده و نا پارینه، بونیه له خوا تاترسن نهی مهوران و سته مکاران؛ ز ورگیر به سود و مرگتن له ته فسیری گولشنهن ب ال ۵۲۲-۵۲۳. وله المکتبة الشاملة / التفاسير / الطبرى تفسير سورة يونس / الآية ۲۱).

والسلام) ناردون پاستنی ئەم بەرنامه و پەیرەوو پرۆگرامی خوايىيەيان بۇ پۇن بىكەنەوه . (فەنە اللە و إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُون) ، لەخواى گەورەمان داوايە كەھوشياريان بکاتەوە و بىيان گىپىتەوە بۇ فامىدەيى و پۇشىدى خۆيان و لەناوياندا بانگەشەكارانى پىئۇمايى كەريان بۇ زۆر بکات ، هەروەها پىتشەواو سەركىدە و بەپېرسانى موسىلمانان و زاناكانيان سەركەوتو بکات بۇ دەزايەتى كردن و نەھىيەشتىنى پىس و پۆخلىيەتى شىرك و لەگۈرنانى ھابېشى پەيداكاران و ھۆكارەكانى خواى گەورە بىسىءە روبييانىيە و ھەميشە لىيەمانەوە نزىكە .

* وەلەبىرۇ باوەپۇ عەقىدە پۇچەل و پىچەوانە كانى بىرۇ باوەپۇ عەقىدەي پاك و پاستەقىنە ئىسلامى لەبوارى ناواو سىفەتە بەرزو پىرۆزە كانى خواى گەورە : بىرۇ باوەپى ئەھلى بىدۇھە واتە بىدۇھەچى يەكانە وەك جەھمىيەكان ، موعتعەزىلەكان و ئەوانەشى پىچە و شوينى پى ئەوانىيان ھەل گرتۇھ و شوينى كەوتەي ئەوانى . لەوانەي كەنەفي سىفاتەكانى خوا دەكەن و لەسىفەتە تەواوەكانى خوايى پاك و بىنگەرد كەم دەكەنەوە و لەكاريان دەخەن(التعطيل) . وە خواي بالا دەستو كاربەجى بەسىفەتى نەبۇھەكان(المعدومات) ، بى گىانەكان(الحمدادات) ، و ئەستەمەكان(المستحبلات) وەسف دەكەن ، خواى گەورە گەلەتك لەۋە بەرزا تەرە كەئەو نەفامانە باسى دەكەن و دەيلىن . هەزۇھە ئەوانەي كەبەھەندى لەسىفاتەكانى خوا بپۇا دىئن و بەھەندىكىش ناو نەفى دەكەن وەك ئەشەرىيەكان . بەرامبەر بەھەننە سىفاتانەي كەچەسپاندويانە و بپۇايان پى ئىھېلەھاو وىنەي ئەو سىفاتانە ھەندى سىفاتى تربيان فې داوه و ئىنكارى لى دەكەن ، بەلگەكانىيان شىۋاندوھ و گۇرپۇيانە ، ئىدى بەم كارهيان پىچەوانەي بەلگەكانى بىستۇن و عەقلەكەن وەستاون و دەزايەتىھەكى بۇن و سەرسەختانە و پاستە و خۇۋى بى پىچۇپەنایان كردوھ ، بەلام ئەھلى سوننەت و جەماعەت بپۇايان بەھەمو ئەوانوو سىفەتانە ھەيە كەخواى گەورە بۆخۇى دانانو و چەسپاندونى ، ياخود پىغەمبەرەكى محمد ﷺ ھەمو ئەو سىفات و ناوه جوانانەي بەشىۋەيەكى تەواوى كەمالىت چەسپاندوون و بۇ ئىيمە بىرۇدارى بۇن كردونەوە و لەۋى چواندن و ھاوشان دانانى ھەمو دروستكراوهەكانى خۆي پاك پاڭگرۇن و لەھەمو كەم و كورپەك بەدورى گرتۇن و بپۇا تەواوى پى ھەبون و لەھەمو پىس و پۆخلىيەكى لەكار خىستن و وەلانان و نەفى كردن پاراستۇنى و بەدورى گرتۇن بەلگەكانى ئەم بوارە كاريان كردوھ و لەھەمو پى ھەلخلىسكائىتكە لادانىك بەدورى گرتۇن واتە بەلگەكانىيان نەشىۋاندوون و تىكىيان نەداون و وەك خۆي كاريان پى كردوھ و كارىشى پى دەكىت ھەتادنیا دنیا يە ، وەلەھەمو دەزايەتىھەكىش پاراستۇيانەن كەغەيرى ئەوان تى ئى كەوتۇن ھەزۇھە كەپىشەوە باسمان كرد . ئائەمەيە رېگايى رېڭاربون و بەختەورى لەدنىاول لەپۇزى دوايى دا . ئائەمەيە رېگايى پاست كە پىشىنەي پىاۋ چاڭى ئەم ئومەمەتە ئىسلامە و پىشىھواكانبان گرتۇيانەتە بەر وەكوتايى ئەم ئومەمەتە ھەر بەوه چاڭ دەبى و رېگايى پاست دەدۇزىنەوە كەسەرەتاڭەي پى ئى چاڭ بۇو گرتۇيانە بەر ، ھەر كاتىك ئىستاي ئەم ئومەمەتە گەپايەوە سەر ئەو رېگەيە واتە رېگەيە پىشىنەي پىاۋ چاڭان كە بېرىتىھە لە رېگەي قورئان و سوننەت و اۋاز ھېتىنان لەھەمو كويىرە رېگە و پىچەوانەي رېگەي قورئان و سوننەت بىت و دۆزىيەوە شوينى كەوت ئەو سەرەپەرزو سەرفراز دەبن .

ھەر خواي بالا دەستو كاربەجى خاوهەنى سەركەونتە ، وەر ئەو خوايە پاك و بىنگەردە و ھەر ئەومان بەسە و باشتىن و بەھىز ترین پال پشت و وەكىلە ، ھىزۇ پەنگەيەك نىيە تەنبا لاي خوا نەبىت .

وصلى الله وسلام على عبده ورسوله نبينا محمد وآلله وصحبه .

حومکی هانا بردن به غه‌یری خوا و برو باون به فالچی و شوین هه لگره کان

پیش دهستنی:

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه أما بعد:

لبه رئوه که عه قیده و بیرو باوه پی کتا په رسنی بنچینه و بناغه یه که بانگه شهی محمدی کوری عبد الله و علیه السلام
له سه ر بنبیات نزاوه، ئه و بانگه واژه که له رسنی پیدانی بانگه شه و بانگه واژه هه مو پیغامبهر و نیز دروانی
پیش خویه تی، هه روه کو خوای گهوره ده فرموده: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾
سوره النحل: (۳۶). وه چله پوپه و قولایی برو باون به و بانگه واژه و کار پی کردن و شوین که وتنی دژایه تی بیدعه و
وه لانانی شته نارا است و بی ناوه روز و پروپوچه کانه به هه مو شیوه کانیه وه، له سه ر هه مو مسلمانیک پیویسته
که له نایین و به رنامه که خوا شاره زاو به رچا و روشن و هوشیار بیت. به و شیوه یه خوا په رسنی و به ندایه تی بو بکات
که له شریعه تی نیسلامدا هاتوه.

موسلمانانی سه ره تای پیشینه ئه م ئوممه ته له سه ر پیشنه و پیازی پاستی ئه م دینه ده پیشتن له کار و باره
کانیاندا به لکو له هه مو ئیش و کاریکی ئه م زیانه یاندا به پی ئه و به رنامه یه بو که له قورئانی پیززو سوننه تی پاکی
پیغامبهر دا علیه السلام بوه.

وه لی، دوای ئه وهی مسلمانان له په پرده و پروگرامی راسته قینه ئی + سلام - په پرده و پروگرامی قورئان و
سوننه ت - لایان داو پی یان هه ل خلیسکا او عه قیده و بیرو باوه پو هه مو کاره کانیان له گریزه نه چو له بیرو باوه پو
عه قیده یاندا له پیبازو روچکه، له سیاسته و له ئه حکامه کانیاندا بون به چهندان گروپ و پارچه پارچه جادوگه ری و قوّل پیبان له ناودا
له ده رئن جامه کانی ئه م لادان و پی هه ل خلیسکانه دا، بیدعه و کاری نارا است و باتل، جادوگه ری و قوّل پیبان له ناودا
بلاؤ بوه و، لبه ریکه ترازان و په رته واژه بون و هر یه که یان رویان له لایه ک بو، ئیدی بونه ده روازه بو دوژمنانی
نیسلام بو تیسره واند و له نیسلام و مسلمانان دزه کردن بو ناو قه لای پتھوی عه قیده و بیرو باوه پی پولایینی نیسلام.

زانیانی نیسلام له کتیب و نوسینه کانی خویاندا هی کوّن و هی تازه ئاگاداری و وریایی ته اویان له و بیدعه و
بیدعه چیانه داوه و تو ماریان کردوه و مسلمانانیان لی هوشیار کردوت وه. منیش له و هله مه ته ئاگاداری و وریایی
کردنده دا به سی نامه کوکراوه هاویه شیم کردوه که بربیتین له مانهی خواره وه:

یه که م: له حومکی هانا بردن بو پیغامبهر علیه السلام.

دوهم: له حومکی هانا و پهنا بردن بو جنونکه و شهیاتینیه کان و نهزر کردن بویان.

سی یه م: له حومکی به ندایه تی کردن به ویردو زیکر و دوعا بیدعه و هاویه ش په بیدا کردن کان.

چله پوپه و سه رد هسته و بنه پرده و پیشنه نگی هه مو ان (الرئاسه) - که بربیتیه له هه لگری به یداخی بانگه شهی نیسلامی
له م ولاته پیززو زدا - ئه و سی نامانه تان ده خاته به رد هست ئه خوینه ری ئازیز، وه ک هاریکاریه کی خوی له دژایه تی
کردنی بیدعه و بیدعه چی یان و بیرو باوه پی پرو پوچ و قرچوک و بی ناوه روز که کان - و به رز کردن وهی ئاستی
پوشنبیری و تیگه یشتني پاسته قینه له نیسلام.

له خوای بالا دهست و کار به جی و پاک و بیگه ردمان داویه که سود بگه یه نن به بنه کانی خوای په روه ردگار.

والله ولی التوفیق، وصلی الله علی محمد وآلہ وصحبہ وسلم.

نامه‌ی یه‌که‌م

حومی هانا بردن بو پیغه‌مبه‌ر

الحمد لله ، والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وأصحابه ومن اهتدى بُعداً، أما بعد:

پژنامه‌ی (الجمع) کوهیتی له‌زماره (۱۵)ی خوی دا له‌ریزی ۱۳۹۰/۴/۱۹، چهند دیره هونزاوه‌یه کی له‌زیر ناویشانی (فی ذکری المولد النبوي الشريف - له‌یادی له‌دایک بونی پیغه‌مبه‌ری نازدار) دا بلاو کردوه، که‌تیایدا هانای وه‌به‌ر پیغه‌مبه‌ری بردوه و داوای سه‌رکه‌وتون و سه‌رفرازی لی ده‌کات و داوای ئاگا لی بونی له‌ئوممه‌تی ئیسلامی و سه‌ر خستن و پزگار کردنی لی ده‌کات له و په‌رته‌وازه‌یی و دابپ دابپ و جیاوازی و ناریکیه که‌تی لی که‌تون به‌وازقی که‌سیک که‌خوی به‌آمنه ناساندوه یا ناو ناوه. ئه‌مه‌ش هندیک له‌دیره هونزاوه‌کانیه‌تی:

يشعل الحرب ويصلی من لظاها	يارسول الله أدرك عالمًا
في الظلام الشك قد طال سراها	يارسول الله أدرك أمة
في مناهات الأسی ضاعت رؤاها	يارسول الله أدرك أمة

هـتاکو ده‌لیت:

عجل النصر كما عجلته	يام بدر حين ناديت الإله
فاستحالة الذل نصراً رائعاً	إنَّ اللَّهَ جنوداً لاتراها

الله أکبر، ئابه م شیوه‌یه ئه و نوسه‌ره هاوای خوی ئاپاسته پیغه‌مبه‌ری ده‌کات و هانای بو ده‌بات و داوای لی ده‌کات ئاگای له‌ئوممه‌تکه کی بیت و خیرا سه‌ری بخت، ئایا له‌بیری چوه یان نه‌فامه که‌سه‌ر که‌تون و سه‌رخستن ته‌نیا به‌دهست (الله) یه و به‌س، و هیچ به‌دهست پیغه‌مبه‌ری نیه، نه‌به‌دهست هیچ دروستکراویکی تره له‌دروستکراوه‌کانی خوای گوره؟! هه‌روه کو خوای په‌روه‌دگار ده‌فرمومی: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾^{۵۹}). هه‌روه‌ها ده‌فرمومی: ﴿إِنَّ يَنْصُرُكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنَّ يَخْذُلُكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ﴾^{۶۰}). به‌گویره‌ی ده‌دق و کوپا (النص والإجماع) زانراوه که‌خوای پاک و بیگه‌رد بونه‌وهرو خه‌لکی سه‌ر روی ئه‌م زه‌ویه دروست کردوه تابیپه‌رسن، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رانی ناردون و کتیبه‌کانی دابه‌زاندون تا ئه و به‌نایه‌تیه و چونیه‌تی ئه و به‌نایه‌تیه و ئه‌نجامدانی بو به‌نده‌کانی خوا پون بکه‌نه‌وه و بانگ‌شه‌ی بو بکه‌ن. هه‌روه کو خوای پاک و بیگه‌رد ده‌فرمومی: ﴿وَمَا

(۵۹) سوره آل عمران: (۱۲۶).

ب - واته: سه‌رخستن و سه‌رکه‌وتون به‌دهست که‌س نیه ته‌نیا به‌دهستی خوای په‌روه‌دگار، ئه و خوای په‌روه‌دگاره که‌به‌توان او به‌دهسه‌لات و زاناو داناو ژیرو حدکیمه و درگیز.

(۶۰) سوره آل عمران: (۱۶۰).

ب - واته: نه‌گه‌ر خوای گه‌وه مه‌یلی لی بیت و به‌سه‌ر دوژنمانی خوا و نیسلام و موسلماناندا سه‌رتان بخت نیدی هه‌رگیز ناتوانن به‌سه‌رتاندا سه‌ر بکه‌ون و که‌س ناتوانیت لیتان لابدات به‌مه‌رجی پایه‌ند بن به‌قورنائ و سونه‌ت و کوی رایه‌لی کردنی خوا و پیغه‌مبه‌رکه کی، ونه‌گه‌ر ویستی له‌سه‌ربو له‌ناخوشی و ده‌دو به‌لا و ته‌نکو چه‌له‌مه‌کاندا رزگارتان بکات، نیوه رزگارتان دیبیت کی هه‌یه بتوانیت نه و سه‌رکه‌وتنتان لی لادات، ونه‌گه‌ر بیشیه‌وی زیرتان بخت و سه‌رشو سوک و بیسوatan بکات نیدی کی هه‌یه له‌م نه‌هاما تیه رزگارتان بکات بیگه‌که له خوای په‌روه‌دگار. دیاره ئه‌مه‌ش دهی به خوی ناماوه کردنیکی ته‌واوه بیت و هه‌مو پینداویسته‌کانی شه‌رو جه‌نگ ده‌بی ناماوه بکه‌ن پشت به خوای په‌روه‌دگارتان بیه‌ستن، نیدی هیچ که‌س و هیچ هیزیک ناتوانیت به‌سه‌رتاندا ڈال بیت، هه‌روه‌ها له‌هه‌مو ده‌دو به‌لا و کیزنه‌کانیشدا ده‌بی نه‌وه‌یه له‌سه‌ر خوی تانه بیگرنه به‌ره خوی پاراستن و پاک و خاوینی و چونه لای دکتورو نوژه‌ران و به‌کار هینانی چاره‌سه‌ریه کان و نه‌هه‌مجار پشت به خوا په‌رسن نیدی خوای گه‌رد و له‌ش ساخ و سه‌لامه‌تتان ده‌کات. به‌لام به پیچه‌وانه و خوای گه‌وره یارمه‌تیتان نادات و به‌هاناتانه وه نایه‌ت و دیل و داماوه توشن بو ده‌بن و نیدی که‌سیش ناتوانی به‌هاناتانه وه بیت و له و کیزنه‌که ده‌رتان بیه‌نیت‌ده بیجگه له خوای گه‌وره و درگیز، به‌سود و درگیزتن له ته‌فسیری گولشنه ب ۱۷۰-۱۷۱. وله ته‌فسیری الطبری له (المکتبة الشاملة في التقاضی / تفسیر القرطبی).

خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَيْ لِيَعْبُدُونَ^(٦١)). هَرُوهَا دَهْفَهْ رَمْوَى: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنَّ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَأْ^(٦٢). هَرُوهَا دَهْفَهْ رَمْوَى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَيْ تُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَإِلَهٌ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونَ^(٦٣). وَهَهُرُوهَا دَهْفَهْ رَمْوَى: ﴿ الرَّكَبُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ^(٦٤) أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ إِنَّمَا لَكُمْ نَذِيرٍ وَبَشِيرٍ^(٦٥)

لهم نايهه ته پيرقزانهدا هه موی خواي گهوره بؤى ي پون كردوينه وه كه جنۋەكە و مرۆقه كانى دروست نه كردون نه نيا بۈپەرسىن و بهندايەتى كردىنى خوى نه بىت به تەنيا و هيچ هابېش و هاو وىنەي بۇ دانەنин، هەروهە بۆمانى پون كردىته وه كەپىغە مېھران و نىردراروانى (عليهم الصلاة والسلام) بۇ گەياندىنى ئەو بهندايەتىه و وەلا نانى هەمو دىزە كانى ناردون.

ههروهها خواي گهوره ههوالى پيداونين کههه مو ئايته كانى بهشيوه يه کى بن بەستانە و توندو ت قول بەيەکە و جوش داون و پونى كردوننه توه و درىزه پيداون و اته بەدرىزى بۆي باس و پون كردوينه و كەنابى غەيرى ئە و بېپەرسىن. بەندىايمەتى كردن: بريتىيە لە بېيەكتا ناسىنى خوا له پەرە روھە دگارىتى و خوايە تىداو گۈي پايەلى كردى خواي پەرە روھە دگار، بەجى بەجى كردى فرمانە كانى و دور كەوتىنە و لە قەدەغە كراوهە كانى (نواھىيە). خواي گهوره ئەمەي لەچەندان ئايە تدا فرمان پى كردوين. لەوانە فەرمودەي خواي پاكو بىگەرد: ﴿ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لَيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلَصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءٌ ﴾^{٦٥}. ههروهها دەفەرمۇي: ﴿ وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَاهُ ﴾^{٦٦}. ههروهها دەفەرمۇي: ﴿ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلَصًا لَهُ الدِّينَ أَلَا لَلَّهُ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾^{٦٧}.

٥٦ - سورة الذاريات: (٦١)

ب - واتاکه یمان پیشتر نوسيوه. و هرگیز.

٣٦) سورة النحل:

أ - سورة الأنبياء : (٢٥) (٦٣)

بـ و اته: نهی پیغامبر ﷺ نئمه پیش تو هیج پیغامبر و نیز دراویکمان نهادناروه که پیمان نه گوتیت به سروش (الوی) که نه من به ولاده هیج خواهه کی تر نین به هه ق پیبه رستیت و هه من دروستکه رو په رودگاری نیووم، دهی که واته له من به ولاده هیج که س و هیج شتیکی تر مه په رسن و به فداهیه قی له من به ولاده بـ هیج که س و شتیکی تر مه که ن و به خواهی خواننی هه زان. هیج پیغامبره ریکم له پیش نزد نهادناروه بـ هگه و نوممه ته کافانی بـ رسن و ته نیخاپه رسنی و نیازپاکی بـ خواهی په رودگاری جیهانیان و پیمان راگه یادنون که له من به ولاده هیج خواهه کی تر نین به هه ق پیبه رستیت دهی که واته له من به ولاده هیج خواهه کی تر مه په رسن. ودرگیر. به سود و درگرت له تفسیری گوشنهن ۲۲۰۱. وله المکتبة الشاملة م التفاسير / تفسیر القرطبی / تفسیر سوره الانبیاء / الآية ۲۵.

۱ - سوره هود : (۶۴)

ب - واته: (الر) نهم سی پیته به یه که وه دنوسوین به لام له خویندنه و هدا پیت پیت ده خویندینه وه. واته که شی هه رخای که وره ده زانیت. به راست کتابیکی زور به رزو پایه بلنده، که مدهسته نه قورنائی پیروز، نایه ته کانی زور به ریک و پیکی نوسارون و به یه که وه جوش دراون، وله لایه ن خوای بالا دهست و بی وینته خاون زانست و زانیاری و حیکه مدهسته وه مدهسته کانی زور به روض و به ناشکرا خراونه ته رو، لیک دراونه وه ناشکرا کراون، چ له روی عه قیده و بیرو باوهره و چ له گشت رو و بواره کانی ترى ژیانی مرؤژایه تیه وه بیت. ونهن کتیبه واته قورنائی پیروز فرمانمن پی دکات که له خوا به ولاوه هیج که س و هیج شتیکی دیکه نه په رستین و بهندایه تی ته نیا بتوهه و بکهین. نهم نایه تمدا خوای گه وره به پیغمه بر رکه هی ده فرمومیت: نهی محمد^{علیه السلام} به نوممه ته که ت بلی، بیگومان من له لایه ن خودای په رهور دگاره وه نییر دراوم بتوهه وه توره بینی و هدره شی خواي په رهور دگاری جهیانیان به و کسانه را بگهیدنم که پشت ده به رنامه که خوا ده که ن له سه خرا په و خرا په کاری و بت په رستی و هاوهل بخوا دانان و ملهوری به رده امان و ناگه پینه وه بلو لای خوا و به رنامه که خوا. هه روهها مرژه به به هشت بددم به و که ساندهش که خاون بیرو باوهره یکی ته و او و پته ون هم میشه چاکه کارن و خویان له خرا په و گوناح ده پیار بین. وردگیر. له تفاسیری گوشنهن ب ۲۱۷.

٦٥ - سورة البينة:

ب - وانه: نهود جونه که دیانانه له کتیبه کاخ خویاندا هیچ فه رمانیکیان پی نهدرابو جگه له ووه که پر بهدل خواه پهروه درگاری جیهانیان پهه رستن و هاو وینه و هاوتای بودانه نین ولا له هیچ بیرو و باوریکی بی ناومروک و بیرو پوج و زیان به خش نده کنه ووه به دلیکی بیزارهه نویزه کانیان بکهن و زکاتی مانی خویان بدهن و دهستی هه زاران و دست کورت و داموان و لی قه و ماوان بدنه و هرچی پی یان دمکری بهه و مال و سامانه که خوا پی ی داون چاکه و چاکه کاری پی بکهن. دهی گهر و ایکن نه وهیه نایینی راسته قیمه و پاک و بهم جوزه پیگه که راست دهدوزه ووه ندهه نایینی راسته و راچه قیمه تنه اوی خواهی. و درگیر، بهه سود و درگرتن له تهسییری گوشمن ب ۳ ل ۱۶۲۸.

٦٦ - سورة الإسراء: (٤٣).

تایه‌تکان لام بواره‌دا گه‌لیک نورن له سه‌ر نیاز پاکی و ئیخلاصیه‌تکان لاه‌بندایه‌تکان کردن بخوا تاکو ته‌نها، وبه‌بندایه‌تکان نه‌کردن بخیج که‌س و بخیج شتیکی تر جوی له خوا گه‌وره له پیغمه‌مبه‌ران و غیری ئه‌وانیش هیچ گومانی تیدا نیه له گرنگترین به‌بندایه‌تکان کانه و له هه‌موانیش کوک تره بؤیه پیویسته ته‌نها له خوا داوا بکه‌ین و ئیخلاصیه‌تکان ته‌واومان بخوا تاکو ته‌نها هه‌بیت. ئه‌وه‌ته خوا بالا ده‌ست و کاربه‌جی ده‌فرمومی: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لِهِ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^{۶۸}. هه‌روه‌ها ده‌فرمومیت: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^{۶۹}. وئه‌مه‌ش هه‌مو دروستکاره کان ده‌گرتیه‌وه، هه‌ر له پیغمه‌مبه‌ران و غیری ئه‌وانیش، چونکه وشه‌ی (أحداً) نه‌کرده‌یه و له‌ره‌وتی قه‌ده‌غه کردن (النهی) دا به‌گشتی هه‌مو شتیک ده‌گرتیه‌وه بیچگه له خوا گه‌وره. هه‌روه‌ها خوا تاکو ته‌نها ده‌فرمومی: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾^{۷۰}. لم تایه‌تکان دا بیو قسه له پیغمه‌مبه‌ره ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا يَرْبُو﴾^{۷۱} لا ی هه‌موانیش ئاشکرایه که خوا گه‌وره پیغمه‌مبه‌ره ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ شَرِيكُهُ وَهُوَ الْأَوَّلُ﴾^{۷۲} دانانیک پاراستوه، به‌لام ئه‌مه خیتابه بخ ئاگدار کردن و هه‌یری پیغمه‌مبه‌ره ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْأَكْفَارُ﴾^{۷۳} بخ نیمه. هه‌روه‌ها خوا گه‌وره ده‌فرمومی: ﴿فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^{۷۴}. ئه‌گه‌ر گه‌وره هه‌مو ئه‌ولادی ئاده‌م داوا له‌غه‌یری خوا بکات زالم و ست‌مکارو موشیریک ده‌بیت ئه‌دی ده‌بی بخ غه‌یری ئه‌و چون بیت. وئه‌گه‌ر گوترا زولم مه‌بست له‌شیرکی گه‌وره‌یه و اته‌هاوهل دانانی گه‌وره بخ خوا په‌روه‌ردگار. هه‌روه‌کو خوا گه‌وره ده‌فرمومی: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾^{۷۵}.

﴿إِنَّ الشَّرِكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾^{۷۶}. لم تایه‌تکان پیروزانه‌دا هه‌موی بخمان پون ده‌بیت‌هه‌و دادوا کردن و هاوار کردن بخ غه‌یری خوا له‌مردوان و دره‌خته کان و بتکان و هه‌ر شتیکی تر بکریت هاویه‌شی په‌یدا کردن بخ خوا گه‌وره و پیچه‌وانه‌ی ئه‌و

ب - واته: خوا گه‌وره فه‌مانی پی کردوبیت که له خوا به‌ولاوه هیچ شتیکی تر نه په‌رسنیت. ودرگیز.

(۶۷) آ - سوره الزمر: (۲۲).

ب - واته: به‌هه‌مو دیکته‌وه خوا په‌برسته، چونکه په‌رستن ته‌نها شاینه‌خوا گه‌وره‌یه و به‌س و هیچ شتیک شاینه‌نی په‌رسن نین جگه له خوا په‌روه‌ردگار، به‌پاسنی په‌رسنی ته‌واو خاوین و دور له‌هه‌مو شه‌ریک و هاوه‌ل هاو وینه دانانیک ته‌نها هی خوا په‌روه‌ردگاره و به‌س. ته‌فسیری گوشنهن ب ۳۲۱. ودرگیز.

(۶۸) آ - سوره غافر: (۱۴).

ب - واته: له‌قولایی و پر بهدل نیاز پاکیت بخ خوا ده‌بیت هر له پیاری‌وه و ته‌نها داوا له‌بکه، جگه له خوا داوا له‌هیچ شتیکی تر نه‌که‌یت، چونکه هدر نه‌وه که‌س و قازانچ و زیانت پی بگمیه‌نیت و هیچ که‌س و هیچ شتیکی تر ناتوانیت، هرچه‌نده نه و کافرو بی باودرو هاوه‌ل دانه‌ران و ملهوران پی یان ناخوش بیت و فشارت بخ‌نده سه‌ر، هرگیز دوای به‌رناهه و ریچکه دهست که‌دکانی نه‌وان نه‌که‌یت. ودرگیز.

(۶۹) آ - سوره الجن: (۱۸).

ب - واته: مرگه‌وتکان هه‌مویان مانی خوان و ته‌نها هی ندون جا له‌ویدا جگه له خوا گه‌وره داوا له‌که‌سی تر مه‌بهن، هه‌روه‌کو جوله‌که و دیانه‌کان دهیان کرد و نه‌که‌نیس‌کانیاندا واده‌کن. زور به‌داخوه و نیستاش موسلمانانی نیمه به‌هه‌و ده‌دروه‌یه و نه‌که‌نیس‌کانیاندا واده‌کن. مرگه‌وتکانیش دا هه‌مان هه‌له دویاره ده‌که‌نه وو له جیاتی هاوار بکه‌نه خوا هاوار ده‌که‌نه پیغمه‌مبه‌رو داوا لی خوش بون و یارمه‌تی و به‌هانواده چون له پیغمه‌مبه‌ره ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾^{۷۷} ده‌کن. زور جارگوئیم لی بوه موسلمانان دوای نه‌وهی له نه‌وهی ده‌بیت و ده‌دکانی دوای نویش ده‌بیت و ده‌کن، له پاراهوکاندا گوئیم لی بوه داوا له پیغمه‌مبه‌رو پاچاکان و شیخه‌کان ده‌کن، یا که‌لی بوده‌وه و خریکه هه‌ل ده‌ستی و ده‌رو دهست داده‌ده و هه‌ل ده‌ستی و ده‌لی: یارسول الله هاواره‌هه. یاده‌رویش و سوچیه‌کان له‌نانو مرگه‌وتکان ده‌که‌نه شیخه‌کانیان و په‌نایان پی ده‌بهن و دوای مددیان لی ده‌کن، جا نه‌وه شیخانه مردو بن یا زیندو. ته‌فسیری گوشنهن ب ۳۲۱. ودرگیز.

(۷۰) آ - سوره یونس: (۱۰۶).

ب - واته: بیچگه له خوا په‌روه‌ردگار هاوار مه‌که‌نه هیچ که‌س و هیچ شتیکی تر که‌نه‌سود و نه‌زیانتان پی ده‌کمیه‌دن. ودرگیز.

(۷۱) آ - سوره یونس: (۱۰۶).

ب - واته: دهی ئه‌گه‌ر تو نه‌وه‌ت کرد واته داوات له‌غه‌یری خوا کرد که‌واته تو له‌سته‌مکارانی، دیاره به‌م کاره‌تکان ست‌هم له خوتان ده‌که‌ن و خوا گه‌وره له خوتان ده‌تکرین و تو په‌ده‌کن. نه‌م نیوه ئایه‌تکان ته‌واو که‌ری نیوه ئایه‌تکان په‌راویزی رابردوه واته ژماره (۷۰). ودرگیز.

(۷۲) آ - سوره البقرة: (۲۵۶).

ب - واته: کافرده‌کان و بت په‌رسن‌ان و هاوه‌ل دانه‌ران خذیان ست‌مکاران، که‌واته ست‌مکار هاوه‌ل دانانی گه‌وره‌یه. ودرگیز.

(۷۳) آ - سوره قلمان: (۱۳).

ب - واته: به‌پاسنی هاوه‌ل دانان ست‌میکی گه‌وره‌یه واته شیرکی گه‌وره‌یه ودرگیز. ته‌فسیری گوشنهن ب ۲۲۱. ۱۰۵۵.

په رستشی و بهندایه‌تی کردنیه که خوای گهوره جنونکه و مرؤفه کانی له پینتاودا دروست کردون و پیغه مبه رانی له پینتاودا ناردون و کتیبه کانی يو ناردونه خوار تا ئه و په رستشی و بهندایه‌تی يه بُو مرؤفه کان و جنونکه کان پون بکنه ووه و بانگه وازی بُو بکهن. ئمهش واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ده گهیه نیت که بریتیه له وهی که هیچ په رستراویک نین که به هه ق بپه رسترتیت بیچگه له خوای گهوره و په روهردگاری جیهانیان. ئمهش په رستن و بهندایه‌تی کردن بُو غیری خوا(الله) گیان پهت ده کاته وه و به لکو ده بی تنهها بُو الله بیت و بس، هروه کو خوای گهوره ده فرمومی: «ذلک بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ» (٧٤).

هه رئمهش بنه پهتى نايينه و بنچينه پيياتىسىلما، هىچ بەندايەتىه کى دروست دواى دروست بونى ئەم
بنه پهت و پييازه پەسنه نىيە. هەروه كۆخواى گەورە دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
لَيْجَبْطَنَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْحَاسِرِينَ﴾^{٧٥}. هەروهدا دەفەرمۇي: ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِيطَ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^{٧٦}. نايىنى ئىسلام لەسەر دو بنچينه و بنەما دامەزراوه:

یه که میان: نابی له خواهی گهوره (الله) به ولاده هیچ که س و هیچ شتیکی تر په رستیرت.

دوهه: نابي^ع بهندایه‌تی و په‌رسنی خوابکریت ته‌نیا به شهريعه‌تكه‌ی پیغه‌مبه‌رو نیز در اوه که‌ی عین‌دن بیت واته به‌پی^ع ی قورئان و سوننه‌ت. نئمه‌ش واتای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَهُ، جاھه‌ر که‌سیک داوا له‌مردوان بکات له‌پیغه‌مبه‌ران و غه‌یری نئه‌وانیش، یاداوا له‌بته‌کان و دره‌خته‌کان و له‌بهردان و له‌ھر شتیکی تر بکات له‌دروستکراوه‌کانی خواهان‌هاواریان بو به‌ریت و خویان لی نزیک بکات‌وه به‌سهر بپین و نه‌زر بو کردن، یانویژیان بو بکات و کپنوشیان بو به‌ریت گوایه سودیان پی ده‌گه‌یه‌نیت و یا شه‌پو ناخوشی و به‌لایان لی له‌سهر لاده‌بات، نئوه نئه و که‌سه چه‌ند په‌روه‌ردگارانیکی تری بو خوی گرتون و کردونی به‌هاوکوف و هاوشیوه‌ی خواه په‌روه‌ردگاری جیهانیان (الله سبحانه و تعالی). دیاره نئمه‌ش بنه‌په‌تی ئایینی خواکه (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَهُ هه‌ل ده‌وه‌شیننیت‌وه و پیچه‌وانه‌ی ته‌نیا خواه په‌رسنیه. هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سیک شتی تازه و داهینان (الابتداع) لهم ئایینی ئیسلام‌هدا بکات که‌خواه گه‌وره ئیزنى نه‌داوه و فرمانی له‌سهر نیه واته

١٧٤ - سورۃ لقمان:

ب - واته: نه و نیشانه و به لگک و زانست و زانیاری و دروستکراوانی خواه گهواره که باس کران و باس دهکرین و هک هاتنی رپوژ به دوای شده و به دوای رپوژ مانگ به دوای مانگ و سان به دوای سان و همه دروستکراوه کانی تری خواه که دیان بینین و نایان بینین هم میان به لگکن له سره نهودی که ته نیا خواه گهواره هه قه و هر رئه و راست و ره او و ته او و هر دهی نه و پیه رسزتیت نه و اونی تری که جوی له خواه ده په رسزتین و دهکرینه هاوتاو هاوینه و هاوهنی خواه هر هم میان ناهه قه و ناته اوون و پرو پوچن و هیچجان له بار دنیه و هیچیان له دهست نایه و بو خویان پیویستیان به سوزو ره حمه ت و به زدی خواه گهواره هه دهی. دهی که واته هر خواه گهواره به رزو بلند و بالا دهست و کاریه جنی و خاوهنی هیزو دمه لات و تو ایه کی بی وینه و بی نه ندازه و رههایه. تفسیر گوتشن ب ۲ ل ۱۰۶۲ هه رو هها ته فسیری الطبری سوره تی نو قمان نایه تی ل ۳۰ (المکتبة الشاملة / التفاسير / فرض سیدی اورگیز).

أ- سورة الزمر: (٦٥) (٧٥)

ب- واقعه: نهی محمد^ص به دنیا بیهوده له لایه نخواوه سروشتت بُه هاتوته خوار هر وک چون هه مو پیغمه ران و نیز در او افی پیش توانان شارده و پیش راکه یان راهه دهی مادام پیت راکه نزاوه و تیت که نیزه راهه و دیگه راست و خوا په رستیت بُه بون کراوته وه، نیزد لیزه بهه لواهه نه که رغه بیری خوا هه رشتیکی تر پهه رستیت و هاولن بُه خوا دابنیت تُو له استه مکاران دوشیزه دریتیت و هه رجی کرد و دوهی باشت هه بیت که نهه ویه کرد و دوتون هه میوان هه ل دوهشیه وه و ده سوتین و ده دهکرینه وه تازه نیزد سودیان نامینیت بُوت و ده چیته ریزی زیان مهندنه وه. ته فسیری گوشهه ب ۳ ل ۱۲۸۱ وه ته فسیری القرطبی ته فسیری سورهه تی (الزمر) نایهه تی (۶۵) آلهه المکتبة الشاملة/التفاسیر/ قرص سیدی و درگیر.

⁷⁶ أ - سورة الأنعام: (٨٨).

له به رنامه و شهريعه‌تى ئىسلامدا بونى نيه ئهوه واتاوا چەمكى شەھادەي (أَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ أَئْنَجَمْ نَهْ دَاوَهُ وَنَهِيَ هىيىناوه‌تە دى و ناته‌واوه . ئهوه‌تە خواي گەورە دەفه‌رمۇي: ﴿ وَقَدْمَنَا إِلَىٰ مَا عَمَلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّشْوَرًا ﴾^{٧٧} . ئەمە ئهو كردەوانە يە كەھر كەسيك لەسەر بىباوه‌پى وهاوبەشى شەرىك پەيدا كردن جا لەھر بەرگىك و بەھەر شىۋىيەك و بەھەر رەنگىك بىت بۆ خوا بکرىت، ئەمەش ئهو كردەوه داهىنەرانەن (الأعمال المبتدةة) كەخواي گەورە فرمان و بىيارى لەسەر نىن و لەبرنامە و شهريعه‌تى ئىسلامدا بونيان نيه لەپۇزى قيامەتتا دەيکات بەتۆزو گەردهلول و بەئاسماندا ھەل دەچن . واتە: لىٰى وەرناكىرىت وھېچ بايەخىكىان نيه و نابىت، چونكە لەگەل شهريعه‌تى پاكى خوادا رېك نين و تىك ناكەنەوە و بۆ غەيرى خوايان كردون و بۆ خويان داييان هىيىناون و بەپىٰى ھەواو ھەوهس و ئارەزوه كانى نەفسى خويان و شەيتانەكانيان دروستيان كردون و ئەنجاميان داون . ئەوانەش بەسەرچاواي خويان دادەدرىتەوه و لەگۈتكانيان تى ناپەرىت .

ئهوه‌تە بىغەمبەر رەنگىدەفه‌رمۇي: ﴿ مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَالِيْسَ فِيْ فَهُوَ رَدٌّ ﴾^{٧٨} .

ئه و ئافرهته پوي هانا بردن و دعوا كردن كهى له پيغەمبەر رۆحى كردوه و پشتىشى لەپەروردگارى جىهانىيان كردوه
كە ھەمو سەركەوتىن و بهانانىزىان و سود گەياندىك تەنبا بەدەست ئەوه و كەسى تىناتوانىت، و هىچ شتىك
لەوانە باسمان كردن بەدەست هىچ كەس و هىچ شتىك نىيە بىچگە لەزاتى خواي گەورە(الله)گىان. هىچ گومانىكى
تىدا نىيە كەئمە سەتمىكى زۇر گەورە يە لەخودا يە پەروردگارمان. ئاخىر خواي بالادەست و كار بەجى فەرمانى پى
كردوين كەتەنبا داوا لەو بىكەين و لەبەر ئەو بىپارپىنه وە و پەيمانىشى پى داوابىن كەھەر كەسىك داوابى لى بکات وەلامى
دەداتەوە. ھەروەها پەيمانىشى داوه ھەر كەسىك كەسەرپىچى بکات و پولەو نەكات و داوا لەغەيرى ئەو بکات و
لەكەسىكى ترى يَا لەشتىكى ترى غەيرى خوا بىپارپىتەوە دەبىياتە ناو دۆزەخ وە ھەروە كو لەقورئانى پېرۋىزدا دەفەرمۇئى
﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَحْبِ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِ عِبَادَتِي سَيَّدُ الْحُلُونَ جَهَنَّمَ دَاهِرِينَ﴾^{٧٩}. واتە بەپىسوابى و
مل كەچى و سەرشۇپى بەرە دۆزەخ راتان دەكتىشىن. باشه ئەگەر حالى ئەو كەسانەنى كەخۇ بەزلى بىزانن لەئاست
دۇعاو داوا كردن لەخوا ئاوا بىت، دەبى حالى ئەو كەسانە چۈن بىت كەپىشت لەخوا دەكەن و لەغەيرى خوا
دەپارپىنه وە داوابى لى دەكەن، ئاخىر خواي بالا دەست و كار بەجى ھەميشە نزىكە و خاوهنى ھەمو شتىكە و جلەوى
ھەمو شتىك بەمرۆڤ و جىتكەشەوە لەزىز دەستى خواي گەورە دايىه، و بەسەر ھەمو شتىكدا زال و بەتونا و
بەدەسەلاتە ھەروە كو خواي پاكو بىچگەرد دەفەرمۇئى: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عَبَادٍ عَنِ فَإِنِي قَرِيبٌ أَحِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

أ - سورة الفرقان: (٢٣).⁷⁷

ب - واته: له پرۇچى قىيامەتدا كىردەدە و چاكە ئە و بىياوھە بىت پەرسەت مەھۇرخ و خاۋانەناس و بەندانى ئە كەس و بەرئەنامە و پېچەكە دەست كەردەكان و كەفاران دىئىن و دەيكەينە تەپ و تۈزۈ خۇبارىيکى پېژۇ بلاو و بەقۇلايى ئۆسمانى دا دەبىيەن و ھېچ سودىيىكى نابىت بۇيىان و بەكە ئىكىان ئايە ، بۇ: چۈنكە لەسەر بىرۇ بواهەپىكى راستەقىينە خوا نەيىان كىرددەدە بۇ خوا تەبودو له پىيتساۋ دەزمەنەتلى خوا تەبودو، بەنكۇ بۇ بىت و پەرسەتزاھەكانى ترى خاۋايان بۇوه و بۇ كەس و سەركەدەدە و گەورەكان و گەرپۇ لایەنەكانى خىزىان بۇوه له پىيتساۋ دەزمەنەتلى ئەۋاندا بۇوه و بۇ نېزىك بونەۋەيان لەئۇوان بۇوه و بۇ بىته كانىيان بۇوه. تەفسىرى گوشەن ب ۲ ل ۹۲۱. وەركىيە.

أ. متفق على صحته (78)

ب - واته : هه رکه سیک شنیک تازه بینیته ناو نایینه که مان و له به رنامه و نایینه نیمه دا نه بیت و نیمه نه مان کرد بیت نه وا به سه رچ او خوی دا دهد بیت و هه و لی و درناگی بیت و له روزی قیامه تما سودی پی ناکه یه نیت و به تکو مایه پوچ ده بیت و له بری پاداشت سزا ده دریت ، داهینان سه رلیشیو اوه و هه مو سه رلیشیو اوه کیش ده بیت و له ناگردا سوستیت به گوهردی فه رموده دی یعنی مهه روزی و درگیر.

٧٩ (أ - سهدة غافر : ٦٠)

ب - واقه: خواي په روردگار دهه رموي، ئىووه همه موپىوستى و داخوازىه كاتنان تەنبا نەمن بکەن، مەنيش وەلامتن دەدەمە وە بۇتەن دېنەمە دى و پىتەن دەبە خشم و لېقان خوش دەبەم بەمەرجى لەچوار چىيۇنى شەرىعەتەكى من دا بىت، ئەوانەكى بېشت تەبەندادىيەتى بۈركەن و پەرسىشى من دەكەن و خۇلەود بەزلى تر دەزانن كەبەندادىيەتى تەنبا بۇ من بکەن دەيان خەمە ناو ئاڭرى دۆزۈخە وە بەسىر شۇۋىدە دەبى بچەن نازايدە وە تىايادا بسو تىين. تەفسىرى گۆشەن بىل ۱۲۲۸ء. تەفسىرى الطبرى - سورەت ۵ (غافر) ئابىقەت (۶۰) لە (المكتبة الشاملة لكتاب التفاسير). وەتكەت.

فَلَيْسَتْجِيْبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ^{٨٠}). وَهِيَغَيْرِ مُبَهِّرَةٍ لِفَهْرَمُودِيَّهُ كَيْ رَاسْتَدَا فَهْرَمُويَّهُ تَيْ: {الْدُّعَاءُ هُوَ الْعَبَادَةُ}^{٨١}. وَهِيَبَهْئَمُوزَيَّهُ كَيْ خَوَى فَهْرَمُو كَهْ عَبْدَاللَّهِ كُورَى عَبَاسَ بُو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): {إِحْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، إِحْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظُكَ} تَجَاهِكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلَ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعْنَ بِاللَّهِ}^{٨٢}.

خوای گهوره فهرمانی به پیغمه رهکه‌ی صلی الله علیہ وسالم کردوه که به خه‌لکی را بگه‌ینه که پیغمه رهکه‌ی صلی الله علیہ وسالم بو خوی ناتوانیت هیچ قازانچ و زیانتک به که س بگه‌ینت و هیچی له دهست دا نیه و له توانای ئه و دانیه، هاروهکو باری تعالی

٨٠ - سورة المقرة: (١٨٦).

⁸¹) واته: دعواو نزاو پارانه وه

٨٣) أ- دواف البخاري

ب - واقعه: هدر که سیک ها و بینه ها و هادئ و هاش شیوه نمود خواه دانست و تمسد نموده و حالته نمودت و توجه تکات نموده و دحالته نام باگری دوزه خوده و درگز.

⁸⁴) واته: گهوده ت بن توانه نهاده که هاه وتنه نه نه خواهه دانسته که دوسته چهارگان.

(٨٥) - سهدة القصص: (١٩)

ب - واقعه : کاتی موسا له ناو بازاردا له کاتی نیوپرودا هاته د درو بینی وا دوکه س شه رپایانه یه کیکیان له خزمه کانی خوی بwoo نه او تریان له قیبته کانی فیرعه ونی بو. جا خزمه که د خوی دیار بو به او تر نه ده و پیرا بونیه داوای یارمه تی له موسا کرد که له دزی کابرات قیبته یارمه تی بدات و له سره ری بکاته وه. نه ویش له سره ری کرده وه و بوكسیکی نیدا و کوشتی و هرگزبر.

^{٨٦} أ- سورة القصص: (٤١).

ب - واته : موسا دواي نهودي ناگادر كرایه و كه فیرعه و نیه کان کوبونه و بونه و بیکوژن زور به وریایی و ناگادری و چاودیزی و بهترسه و له شارو له ولاتی میسر ده چو و درگیر

له سوره‌تی (الجن) دا ده فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّيْ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ قُلْ إِنَّمَا أَمْلُكُ لَكُمْ صَرَّا وَلَا رَشَّادًا﴾^{۸۷}). هه رووه‌ها خوای گهوره له سوره‌تی (الأعراف) دا ده فه‌رمویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلُكُ لِنَفْسِي نَعْمًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْعَيْبَ لَا سُتُّكِرْتُ مِنَ الْحَيْرِ وَمَا مَسَنَّيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَيَشِيرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾^{۸۸}). ئایه‌ت له م بواره‌دا گه‌لیک نزدن، پیغام‌بهر عَزِيزَه‌نیا داوای له په رووه‌ردگار ده کرد، ئه وته له برقشی به‌دردا هانای بخوا (الله) بردو داوای سه‌رخستنی ته‌نیا له و کردو به‌رده‌وام له به‌ری ده پارایه‌وه و ده‌هی گوت: { یاری انجز لی ماوعدتني }^{۸۹}. ئاوا بهم شیوه‌یه له پارانه‌وه به‌رده‌وام بو هه‌تا هاوبی‌ی گهوره‌ی ابوبکری صدیق ﷺ گوتی: (حسبک الله یارسول الله، فإنَّ الله منجز لك ما وعدك)^{۹۰}. ئه وه بو خوای گهوره نه‌هم فه‌رموده‌یه خوى نارده خوار که‌ده فه‌رموی: ﴿إِذْ تَسْتَعْثِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنَّى مُمِدِّكُمْ بِأَلْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَلَتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^{۹۱}. خوای گهوره له م ئایه‌ت‌دا به‌هاناوه هاتن و یارمه‌تی دان و سه‌رخستن‌که‌یان به‌بیر دینیت‌وه و پی‌یان راده‌گه‌یه‌نیت‌وه و الیان پی‌ده‌دات و که هاناكه‌ی و هرگتون و هیزی یارمه‌تی ده‌ری بق ناردون که‌بریتی بون له فریشتن‌کانی خوى، وه‌بوقشی پون کردن‌وه که‌نه سه‌رکه‌وتنه له لایه‌ن فریشتن‌کانه‌وه نه‌بو به‌لکو ئه وه خوای گهوره خوى بو یارمه‌تی دان و به‌هانایانه وه هات و سه‌ری خستن و وهک مزگینیه‌ک و شارام بونوه‌یه کو دل ئوقره گرتنيک، وه‌بوقشی پون کردوینه‌وه که‌سر که‌وتنه سه‌رخستن ته‌نیا لای خوای بالا ده‌ست و کار به‌جی خوى‌وه‌یه‌تی هه‌روهک ده فه‌رموی: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^{۹۲}. وه‌له سوره‌تی (آل عمران) دا ده فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِيَدِِ وَأَنْتُمْ أَذْلَّةٍ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾^{۹۳}. له م ئایه‌ت‌شدا خوای گهوره بخی پون کردوینه‌وه که‌هار

(۸۷) آ - سورة الجن : ۲۰ - ۲۱.

ب - واته: نهی محمد ﷺ بده و بت په‌رسنی خوا نه‌ناس و سه‌رکه‌شانه بلی: من ته‌نیا داوا له خوای په رووه‌ردگارم دهکم و هه‌ر له‌به‌ر نه و ده پاریمه‌وه و هیچ هاوهل و هاو وینه بخ په‌یدا ناکم و به‌تنه‌نیا نه و ده په‌رسن و به‌نایه‌تی له وله‌واوه بخ هیچ که‌س و بخ هیچ به‌رنامه و هیچ شتیکی تر ناکم، هه‌روه‌ها پی‌یان بلی: ناتوانم ته‌نیا گردیله‌یه‌کیشتن زیان و ته‌نگ او چه‌له‌مه و ناخوش له سه‌ر سوک به‌کم ج جای نه‌وهی له سه‌ر تان لابیه‌م و ونه‌دهش توانم هی‌دایه‌ت و ده‌ستکر و بیشان بکم نه‌گه‌ر خوای گهوره ویستی له سه‌ر ندبیت چونکه من نه‌سود و نه‌زیانم به‌دهست نیه و نه‌مانه هه‌موی به‌دهست خوان و من ته‌نیا نیزدراوی خوان و به‌زنانه‌ی نیسلامتن پی‌دده‌یه‌گه نه و به‌س و درکیز.^{۸۸}

ب - واته: نهی محمد ﷺ بده و بت په‌رسنی خوا نه‌ناس و سه‌رکه‌شانه بلی: من هیچ هیزی و ده‌سه‌لات و توانایه‌کم نیه تابتوانم سودو قازانچ نه‌ک به‌نیووه به‌نکو به‌خوش بگه‌یه‌نم مه‌گه‌ر خوای گهوره ویستی له سه‌ر بیت نه‌وانه هه‌موی له هیزی و توانا و ده‌سه‌لات خوان و ته‌نیا به‌دهست نه‌ون، نهی که‌واته من چنین ده‌زانم یاده‌توانم که‌ی روزی قیامه‌ت دیت؛ جا که‌من کارو باری په‌نهان و غی‌بیه‌کانه بزنانیا هه‌رجی خرا په و ناخوش و درد و به‌لا و ناره‌حة‌تیکه هه‌یه له خوم لاددا و هه‌رجی خیرو و خوش و ناشو نیعده‌مت هه‌یه بخ خوم ده‌هینا و گردم ده‌کردوه. پیم خوشه چاک بزنان که من هیچ نیم ته‌نیا نیزدراویکی خوای گه‌ورهه بخ نه‌وه خرا په‌کاران و له خوا یا خی بوان به‌رۇزى قیامه‌ت و سزا و خەزابی دۆزدەخ بترسینم مزگینیش بدهم به خوا په‌رسن و یه‌کتا په‌رسن و چاکه‌کاران و نیمانداران به‌هه‌شت و ئیانی خوشی نه‌براؤدی ناوانه و به‌هه‌شت. تم‌فسیری گوشن بمال ۴۵ و مورگیز.^{۸۹}

(۸۹) نهی په رووه‌ردگاری من نه‌و به‌نیه‌ی بیت دابوم بوم بینه‌دی و جی‌به‌جی بکه و سه‌رمان بخه به‌سه‌ر کافران و بت په‌رسن‌کاندا و درگیز.

(۹۰) واته: به‌سه نهی رسولی خوا، نه‌وه‌ت خوای گهوره نه‌وه‌ی په‌یمانی پی دابویت هینایه‌دی و یارمه‌تی بخ ناره‌دی و پشته گرتی و نیمه سه‌رکه‌وتین و درکیز.^{۹۰}

(۹۱) آ - سورة الانفال : ۹ - ۱۰.

ب - واته: کاتی که‌وتنه شەرپه له‌کەمل کافران و بت په‌رسن‌کاندا و بوتان کرده خوا و هاناتان هینا بخ نه‌وه‌ی خوا به‌سه‌ریاندا سه‌ر تان بخات، خوای گهوره په رووه‌ردگار تان وەلامی داده‌وه و هەزار فریشتن‌یه‌ک بخ ناردن و یارمه‌تی دان بخ نه‌وه‌ی په‌یکی بخ ناردن و یارمه‌تی دان بخ نه‌وه‌ی کافر و بیباوه‌ر اندا دلتان قایم و به‌هیز بکات و ترس نه‌دلتانا نه‌مینیت مزگینی سه‌رکه وتنی پیدان. نیدی نه‌وه بموسلمانه کان به‌سه‌ر کافر کاندا سه‌رکه وتن و شکاندیانن دیاره بیکومانه که‌سه‌ر که‌وتنه ته‌نیا به‌دهست خوایه و به‌دهست هیچ که‌سیک نیه و جگه نه و که‌سی تر هیچی پی ناکریت ج فریشنه بیت و ج غه‌یری فریشنه بیت. تم‌فسیری گوشن بمال ۴۴ و درگیز.^{۹۱}

(۹۲) آ - سورة الانفال : ۹ - ۱۰.

ب - واته: سه‌رکه‌وتنه سه‌رخستن ته‌نیا به‌دهست خوایه و هیچ که‌س و هیچ شتیک هیچی له‌دهست نایه جگه له خوای گهوره، خوای گهوره به‌هه‌سه‌لات و زان او دان او حمکیمه و درکیز.^{۹۲}

(۹۳) آ - سورة آل عمران : ۱۲۳.

خوای پاک و بیگنگی به دردا موسلمانانی سه رخستن و هر خوی سه رخه رو یارمه‌تی دهره. هست پی کردن و زانینی ئم راستیانه که ئو هیزو توانایه‌ی پی داون له چهک و چوله و له هیز، له و فریشتانه‌ی که بؤی ناردن، مزگینی پیدان و دل ئارامی (الطمأنینه) و ئوقره‌ی پی به خشین ئه مانه هه موی له ههو و هوکاره کانی سه رکه وتن بون و بهس، دهنا سه رخستن و سه رکه وتن که تهنيا له خوای گهوره و بول، ئه گهر خوای گهوره سه ری نه خستنایه هه رگیز سه رنه ده که وتن و تیک ده شکان، دیاره ئم سه رکه وتن و سه رخستن‌هش به خوپاریزی له خواو بهندایه‌تی بؤ کردن و په رستشی خوای گهوره به نیاز پاکی بی غله و خهش و پوخته ده بیت به گوییره‌ی قورئان و سوننه‌ت.

ئەی کەواتە چۆن بۇ ئەو ئاپارەت نوسەرە و غەیرى ئەویش دروستە پۇيىدا وەبەر بىردىن و داواى سەركەوتىن بکاتە
پېغەمبەر ﷺ و پشت بکاتە پەروەردگارى جىهانيان كەخاوهنى ھەمە مۇشتىكە و تواناىيە بەسەر ھەمە مۇشتىكىدا؟!!

گومانی تیدا نیه کنه مه خراپترين په شترین چاره نوس و نه فامي، به لکو گهوره ترين هاوېه ش په يدا کردنې خواي گهوره په نامان بذات. ئه و نوسه ره (و هاو وينه کانى ئه و هتا دنيار ده بېتىه و - و هرگىپر) له سره رى پيويسه توبه بکات و بگېرىتە و بق لاي خواي گهوره و توبه يه کي پاسته قينه بق بکات، ئه ويش بهوهى که په شيمان بېتىه و له گوناحه گهوره يه که تى ئى كه و توه و وازى لى بىنېت و جاريکى ترنە چىتە و سەرى و عەزم و جەزم و هەلويستى بويرانه بگريته بە رو له بەرگهوره بى و پىزى خوانىت پاكى و ئىخلاسيت بق خواي گهوره بگريته بەر، بە پاستى ئەمە يه توبه کردنى بە راستى و نسوحى، وە ئەگەر مافى دروستكراوه کانى خواي لە لايە، دەبى مافى ئەوانىش بگېرىتە و يان گەردى خۆيان پى ئازاد بکات و ئه و مافانه لە خۆي حەللىك بکات. ئه و جار توبه کە ئى تەواو دەبېت و شوينى خۆي دەگرىت. ئەمە تە خواي گهوره فرمان بە بەندە کانى دەكەت کە توبه بکەن و پەيمانىشى پى داون کە توبه کە يان لى وھر دەگرىت. هەروه کو دەفه رموئى: ﴿ وَثُبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيْهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُثْلِحُونَ ﴾ ١٤ . هەروه دەريارە دىيانە كان واتە نە سرانىھە كان دەفه رموئى: ﴿ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ١٥ . هەروه دەفه رموئى: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَيْهَا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَيْهَا بِالْحَقِّ وَلَا يَزِنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يُلْقَى تَآمَنًا ﴾ يضاعف لە العذاب يۇمُ القيامة ويخلد في مهانًا ﴿ إِلَى مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمَلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُيَدَّلُ اللَّهُ

ب - واته: خواي گهوره له همچو زياره به دارا به سه راه کافراندا سه ردي خستن و شکانتان و که سی نه و هنددي نیوه دهبون، نه و هزاره يه کله سالی دوهمني کوچي بوی دا نه و کافرو بیباودره ي همه همیزو توانيو چه اك و چو لهه به قهدر سی هینددي نیوه دهبون نیوهش زماره تان کهم بو، ده نیوه نه گهر خوتان له خواي خوتان بپاريزن و خوتان له خشم و قتني خوا دور يخنه دوهه و خوتانی لي بپاريزن و به جاكي و به یاكي بيهه رستن و به رستنکي و کاهه ميشه سویاسگوزاري خوا بن. ته فسیري گوشنهن بـ ۱۵۶.

بهمنی، نگاهد رئیس خواهی گهواره و هک پیوپیست پیه درستن و دست به قورشان و سونه ته و بگرن و خوتان له خواهی خوتان پیارینز و شارام گرتو بن له سرگرتتنی شم دینه، خواهی په رورده گار سره رتتان ده خات به سر بیباواران و کافران و بت په رستان و مولحیداندا، هه روهه کو چون له جه نگی به دردا سهري خستن به سه رکافره کاندا له کاتیکدا نه وان ژماره و هیزیان چندان حارهی نیویه بون و نیویه کم بون. ده خوتان له خواهی خوتان پیارینز و به گویره قوشان و سونه ت خوا پیه درستن و به ده دای کوییه ربیان مه کونو و په رته واژه مه بن و هرچی خوا پی' ی خوشه نهوده بکهن و هرچی پی' ی ناخوشه لی' ی دوبیکه ونه ودو له شوینه دا نه تان بینیت بونه وهی نیویه سوپاسکوژاری نازو نیعه مه ته هه ۴۶ چه شنه کانی خواهی په رورده گار بن. تنسفیسری الطبری سوره تی آل عمران نایه تی ۱۲۳ له (المکتبة الشاملة/ التفسیر/ قرص سیدی). وردکیز.

ب - واته : ندهوه تاکه‌ی ناکه‌رینه‌وه بولای خواو توبه‌ی ناکه‌ن و بیر نه و هه مو تاوانه چه په لانه‌ی خویان ناکه‌نه‌وه دواوای لی خوش بون و لی بوردن له خوا ناکه‌ن؟! اندگاهه دواوای لی خوش بون و لی بورده‌ی له خوا لکه‌ن خوای گهوده زور به‌نه‌زدیه و لی بورده‌هه و لیتکان ده‌بوری و دفتان به‌خشی. وورگار.

سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ . هَرُوهَا دَهْ فَهَرُموٰ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ
السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾ .

(وصلى الله و سلم و يارك على عيده و رسوله نبينا محمد و آلـه و صحـبه)

^{٩٦} أ. سورة الفرقان: (٦٨ - ٧٠)

ب - واته: نه و که سانه که لخوا به لواوه هیچ شت و هیچ که سیکی تر نا په رستن و دوای به دی هینانی هیچ شتیک ناکهن بن بیچگه له خوا په روهدگار، هه رودها هیچ که سیک به ناهه ق ناکوئن که خواهی گه وره حرامین کروده، هه رودها همیشه خویان له داوین پیسی و بهد رووشی ده پاریزون و دهست دریزی ناکهنه سه رن ناموسی که س، جاهه ر که سیک نهدم کرد و اهانی که باس کران له نجام بادات پوچی قیمه ت توشی سزا یه کی به سفت و سوی ی چهند جاراوهه ددبیته ووه به سره رشوری و به سره ده زیلیه وه تیابا ده میثایات. تنه نهایه نهدم سزا یه نایین که به دلسوژنیه وه ده گه دینه وه لای خوا و تویه یه کی راسته قینه ده کهن و په شیمان ده بندوه و به چاکی نیمان ده هیین و کرده وهی چاک و چاک گوزاری نه نجام ددهن. جانه گه رن او باکهن و تویه کی راسته قینه بکهن و جاریکی تر نه گه دینه وه سره نه و گوناوح و توانانه نه وها به ده نیاییه وه خواهی گه وره لی یان خوش ده میثایه خدا به کانیا: هه مو به حاکمه به دگدیست، حدنه که خاء، که ده ده لخاش، بوده بوده بخدا و بده زدن، مهی دانه. ته سه، که لشنه: ب ۹۴۲، ب ۹۴۵.

٩٧ - أ. سودة الشهدى: (٢٩)

ب - واقعه : هر نه و خواهی تزییه بهندگانی و دردگیریت و ای یان خوش دیدیت نهگذر تکوحاخ و کردوه خرا په کانیان بگهربینه و بوزیده کتا په رسنی خواو تویه بکنه و کردوهی چاک بکنه لمه کردوه خرا په کانیان دبوریت و لمبه خشندهی و به زهی خوی زیاده شیان پی ده به خشیت و خرا په کانیان به چاک به بوده گوپیتنه و، و خواهیه زانایه بدو کردوانه کد میان کهن و نگاهی لمه مو کارو کردوهیه که همه به هر شویه کی بیست . به لام نه وانه ناگه بینه وه و تزییه ناکه ن و لمه سمر ملهوری و کله ردقی و بی پا باوری به دردوم دبن نه وانه سرای به سفت و سوی یان هه یه له لایین خواهیه ورده وه . ته فسیری گولشدن ب ۲۷۰ . المکتبة الشاملة / التفاسير / تفسير القرطبي / سورة الشعور . ۲۵۰ . مردگ

⁹⁸ واته: نیسلام پیش خوی دسرپیته و همه کارو کردده و شته کانی پیش خوی و اته پیش نهودی نایینی پیروزی نیسلام بیت یاخود بو نه و که سهی پیش نهوده مسلمان بسته و رواه نیسلام بیت دسرپیته و هله دوهوشنیته و هله توکه کردنهش همه کردده خرا به کانی پیش خوی مد حاکمه ده گیرنده و ده گیرنده و ده گیرنده و ده گیرنده.

نامه‌ی دوه: *

حوكمی هانا بردن بُونجُوكه و شه‌یاتینیه کان و نه‌زربُونکه کان

له عبدالعزیز کورپی عبدالله کورپی باز بُونه مو که سیک له مسلمانان که ئئم نوسینه ده بینیت و ده یخوینیت وه، خواي گهوره منیش و توییش یارمه‌تی برات و سه‌رمان بخات بُونه دهست گرتن به دینه‌که‌ی و به رده‌هامی و پی دامه‌زراوی له سه‌رئه و دینه پاکه ئامین.

السلام عليکم و رحمه الله و برکاته. أما بعد:

ههندی له برايان ده‌رياره‌ی ئه و کارو کرده‌وه خراپانه‌ی که نه فامه کان ئه نجامی ده‌دهن پرسیاریان لی کردين له دوعا و پارانه‌وه له‌غه‌یری خوا، هانا بردنه به‌ريان له‌ههندی کاري گرنگدا، و هك دوعا و پارانه‌وه و هانا بردنه به‌ر جنُوكه کان و نه‌زره قوربانی و سه‌رپن بؤیان. له دوعا و پارانه‌وانه‌ش (ياسبعة، خذوه - و اته ئه‌ی حه‌توه کان يا ئه‌ی حه‌توه کان بیگن). ئه‌مه‌ش مه‌بستی له‌وه‌یه ئه‌ی حه‌وت سه‌ركده‌ی جنُوكه کان بیگن و ئه‌واو ئه‌واي لی بکه، ئیسکه کانی تیک بشکین، خوینه‌که‌ی بخونه‌وه، پی‌ی بنوین. هه‌روه‌ها هه‌ندی له قسه‌کانی تريان که ده‌لین: (خذه یاجن الظهيره، و یاجن العصر. و اته: بیگن ئه‌ی جنُوكه‌ی نیوه‌پقیان و وه‌یا جنُوكه‌ی عه‌سران) ئه‌مانه و گله‌لیکی تر.

هه‌روه‌ها دوعا و پارانه‌وه له‌مردوان و له‌پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و غه‌یری ئه‌وانیش، دوعا و پارانه‌وه له‌فریشته کان و هانا بُونه بردنیان، ئه‌مانه هه‌مویان و ها و وینه‌کانیان له‌ناو چین و توییزه‌کانی کومه‌لگای مسلماناندا به‌نه‌زانی و نه‌فامی پویان داوه و بنج و بناؤان و په‌گو پیشه‌ی داکوتاوه و بوهه کارو پیشه و شتیکی باوو ئاسایی و لاسایی کردن‌وه‌ی پیشه‌خویان و زور به‌زه‌حمدت قه‌لاچو ده‌کرین و هه‌روا به‌ساده و ساناو ئاسان بنه‌برپو پیشه کیش ناکرین. زوریک هه‌ن له‌مسلمانان ده‌ست گیرقیی و ئاسانکاری بُونه سانیکی تر ده‌که‌ن به‌وه‌ی که ده‌لین: (ئه‌مه هیچ نیه شتیکه و به‌سه‌ر زماناندا دیت، مه‌بستمان هیچ شتیک نیه، و بپوامان پی‌ی نیه) گومانی تیدا نیه ئه‌مه‌ش کاریکی زور بی‌شه‌رعی و خراپه دوایی ده‌بیت‌ه شتیکی ساده و ئاسایی و پوتینی خه‌لکی زور بی‌لا لی کردن‌وه به‌سه‌ری دا ده‌پقن و له‌ناو خه‌لکی دا ته‌شنه ده‌کات و پی‌ی لارپی ده‌بن.

هه‌روه‌ها پرسیارمان لیکراوه ده‌رياره‌ی زن پیدان و زن خواستن (مناکحة) له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی به‌م سیفاتانه ناسراوان دروسته؟، یان گوشتی قوربانیان لی وهر بگرین و بیخوین، یان پی‌یان بدیت، و هئایا نویزیان له‌سه‌ر بکریت و نویزیان له‌دواوه بکریت؟ هه‌روه‌ها ده‌رياره‌ی بپوا بون به‌فال گره‌وه و قول بره‌کان و شوین هه‌ل گره‌کان؟ هه‌روه‌ها ده‌رياره‌ی ئه‌وانه پرسیارمان لی کراوه که‌پرو پاگه‌ندی ئه‌وه ده‌که‌ن که‌گوایه هه‌ر به‌ته‌ماشا کردن و تی پوانینیکی ساکارو سه‌ر پی‌ییانه له‌و شتانه‌ی که‌به‌سه‌ر له‌شی مرؤفه‌وهن و هك عه‌مامه و کلاؤ و جامانه، و شه‌پوالو له‌چک و ئه‌و جوره شتانه ده‌توانین ده‌ست نیشانی نه‌خوشیه کان و هوکاره کانی توش بونی یان بکه‌ین و نه‌خوشیه کان بدؤزینه‌وه.

وَلَامه‌کان:

الحمد لله وحده، والصلوة والسلام على من لانيَ بعده، وعلى آله وصحبه ومن اهتدى بھم إلى يوم الدين. أما بعد:

شتیکی شاراوه نیه له‌که‌س که خواي پاك و بیگه‌رد جنُوكه و مرؤفه‌کانی ته‌نیا بُونه په‌رسن و به‌ندايه‌تی بُونه کردنی خوی دروست کردون و ده‌بی‌ته‌نیا و به‌رسن و شتیکی تری له‌گه‌ل دا نه‌په‌رسن و شه‌ریک و هاویه‌شی بُونه په‌یدا نه‌که‌ن، دوعا و پارانه‌وه و هانا بُونه بردن و سه‌رپن و نه‌زرو قوربانی و باقی به‌ندايه‌تیه کان و په‌رسن‌شیه کانی تر ته‌نیا بُونه خوا بن و تایبہت بن به‌ئه‌وه‌وه و به‌س، دیاره هه‌مو پیغه‌مبه‌رانی خوا هه‌ر بُونه مه‌بسته هاتون و له‌لایه‌ن

خواوه نیزدراون و هر به‌مهش خوای گهوره فرمانی پی کردون، هر روه‌ها کتیبه ئاسمانیه کانی بوق پون کردن‌وه و بانگه شهی هه‌مان مه‌بست ناردونه خواره‌وه کله‌مه‌مویان گهوره ترو پیرۆز تر قورئانی پیرۆزه، و هبو ئاگادار کردن‌وه وی خه‌لک له‌شیرک و هاویه‌شی په‌یدا کردن بوق خوای گهوره و به‌ندایه‌تی نه کردن بوق غه‌یری خوا، هر ئه‌مه‌شه بنه‌ره‌تی بنه‌ره‌تکان (أصل الأصول) واته بنه‌ره‌تو و بنه‌مای ئایینی خوا، و بنچینه و بنه‌ماکانی په‌پره‌و و پرۆگرامی ئایینی خوا که‌بریتیه له شایه‌تمانی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چونکه ئه‌م واتایه بریتیه له‌وهی که‌هیچ په‌رسنکاریکی دیکه نین که‌به‌هق بی‌په‌رسنیت بی‌جگه له‌خوای په‌روه‌ردگار (الله) گیان ئه‌م چه‌مکه خودایه‌تی یه به‌ندایه‌تی کردن و په‌رسن‌شی بوق غه‌یری خوا په‌ت ده‌کاته‌وه و له‌بن و په‌گه‌وه پیشنه کیشی ده‌کات، به‌لکو ئه‌وه به‌ندایه‌تی و په‌رسن‌شیه ته‌نیا بوق خوای گهوره (الله) گیان به‌رقه‌را رو ده‌چه‌سپینی، نابی له‌غه‌یری خوا بوق هیچ دروستکاراوه کانی خوا ئه‌نجام بدریت. و هب‌لکه‌ش له‌سهر ئه‌مه له‌قورئان و له‌سونن‌تی پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ دا گه‌لیک زورن. له‌وانه فه‌رموده‌ی خوای گهوره: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ﴾^{۹۹}. هر روه‌ها ده‌فرمومی: ﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَاهُ﴾^{۱۰۰}). هر روه‌ها ده‌فرمومی: ﴿وَمَا أُمِرْتُ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لِهِ الدِّينَ حُنَفَاءٍ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾^{۱۰۱}). هر روه‌ها ده‌فرمومی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدُّخُلُونَ جَهَنَّمَ دَارِحِينَ﴾^{۱۰۲}). هر روه‌ها خوای بالا ده‌ستو کار به‌جی ده‌فرمومی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيْسَتِجِيُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾^{۱۰۳}). لم ئایه‌تکانه دا هه‌موی خوای گهوره بوق پون کردوینه وه که‌جنوکه و مرۆفه کانی ته‌نیا بوق په‌رسن و به‌ندایه‌تی خوی دروستی کردون و فرمانی پی کردون کله‌وه به‌ولاوه هیچ که‌سیکی تر نه‌په‌رسن، چونکه واتای (قضی) به‌فرمان کردن و ئامۆژگاری کردن دیت. جا خوای پاک و بی‌جگه‌رد له‌قورئانی پیغه‌مبه‌ر که‌هیچ فه‌رمانی به‌بنده‌کانی کردوه و ئامۆژگاری کردون که‌هیچ که‌س و شتیکی تر بی‌جگه له‌په‌روه‌ردگاری خویان که (الله) گیانه نه‌په‌رسن و به‌ندایه‌تی بوق نه‌کهن. هر روه‌ها خوای گهوره (جل وعلی) بوق پون کردوینه وه که‌دواع او پارانه وه به‌نده‌کانی خوی کردوه که‌هر له‌بهر ئه و لغه‌یری خواب‌پاریتیه وه ئوه ده‌چیتے ناو ئاگری دوزه‌خ، ده‌فرماني پی به‌بنده‌کانی خوی کردوه که‌هر له‌بهر ئه و بی‌پاریتیه وه داوا ته‌نیا له بکن، و هه‌والی پیتاوین که‌لیمانه وه نزیکه و دوعاکانمان ده‌بیستی و وه‌لامیان ده‌داته وه، بوقیه پیویسته له‌سهر هه‌مو به‌بنده‌کانی خوا که‌ته‌نیا له‌بهر په‌روه‌ردگاری خویان بی‌پاریتیه و داوا ته‌نیا له بکن و ئه‌م به‌ندایه‌تیه گرنگو گهوره‌یه ته‌نیا تایبہت بکن به‌ئه. هر روه‌کو خوای گهوره ده‌فرمومی: ﴿فُلِّ إِنَّ صَلَاتِي وَسُكُونِي﴾

^{۹۹} آ - سوره الذاريات: (۵۶).

ب - واتاکه یمان له‌بابه‌تکانی پیشتردا بون کردوته وه و درگیز.

^{۱۰۰} آ - سوره الإسراء: (۲۴).

ب - واتاکه یمان له‌بابه‌تکانی پیشتردا نوسيوه و درگیز.

^{۱۰۱} آ - سوره البینة: (۵).

ب - واتاکه یمان له‌بابه‌تی هانا بردن بوق پیغه‌مبه‌ر نوسيوه و درگیز.

^{۱۰۲} آ - سوره غافر: (۶۰).

ب - واتاکه یمان له‌بابه‌تی هانا بردن بوق پیغه‌مبه‌ر نوسيوه و درگیز.

^{۱۰۳} آ - سوره البقرة: (۱۸۶).

ب - واتاکه یمان له‌بابه‌تی پیشودا نوسيوه و درگیز.

وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱۰۴)). خوا گهوره فرمانی به پیغامبر که عَلَيْهِ السَّلَامُ کردوه به خه لکی را بگه یه نیت که نویز کردن و بهندایه تی (نسک) که بریتیه له سه‌ریپین و قوربانی بو کردن، و زین و مردن هه موی ته‌نها بو خوا په‌روه ردگاری جیهانیانه که هیچ شه‌ریک و هاویه شی نین. جاهه ر که سیک قوربانی بو غهیری خوا تاکو ته‌نیا سه‌ر بیکه‌رد نویزو قوربانی وهک دو شتی لیک نزیک و پیکه‌وه گریدراو داناون و لیک جیا نابنه‌وه. وهه والی پیداوین که‌نه و دوانه ته‌نها بو خوا تاکو ته‌نیان و بهس. بو نه و خواهی که هیچ شه‌ریکی نین. جاهه ر که سیک بو غهیری خوا ج جنوكه بیت و ج فریشته و ج بو مردان و ج بو هه شتیکی تر بیت و خویان پی نزیک بکاته و هیچ جیاوازیه کیان نیه وهک نه وه واشه نویزی بو نه و کسه يا نه و شته له غهیری خوا کرد بیت. وهله فرموده‌یه راستی پیغامبر را عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتوه که فرمومیه تی: {لعن الله من ذبح لغير الله^(۱۰۵). هروه‌ها له فرموده‌یه کی تردا هاتوه}: (عن طارق بن شهاب رض عن النبي أنه قال: {مر رجلان على فوم لهم صنم لا يجوزه أحد حتى يقرب له شيئاً، فقالوا لأحد هما: قرب، قال: ليس عندى شيء أقرب، قالوا قرب ذباباً، فقرب ذباباً فخلعوا سبيله، فدخل النار، وقالوا للآخر: قرب، قال ما كنت لأقرب لأحد شيئاً دون الله عز وجل، فضرموا عنقه فدخل الجنة^(۱۰۶)). جائے گهه ر که سیک قوربانی به میشیک و وینه میشیک بو بت و هاو وینه کانی بتکان بکاته قوربانی هاویه ش په‌یدا کردن و هاویه ش په‌یدا که ر (مشرك) بیت و شایه‌نی چونه ناو ئاگری دوزه خ بیت، نه دهی حاچی نه و که سانه چون بیت که هاوار ده کنه غهیری خوا وهک جنوكه و فریشته و پیاو چاکان و پیغامبران و هانایان ده بهنه بهر، و نه زیان بو ده کن و سه‌ریپینیان بو سه‌ر ده بین بو نه وهی سه‌ر مال و مذالیان بو بیاریزین یاشیفای نه خوشکه کانیان بو بیتن، یامه رو مالات و کشتوکاله کانیان بو بیاریزین، یاخود له ترسی شه پی جنوكه کان يا له پیناوه هه شتیک له م جورانه که باسمان کردن. نه مانه و وینه نه مانه ش له پیش ترن که به هۆی نه وه وه ببنه هاویه ش په‌یدا که ر (مشرك) و پتر شایسته چونه ناو ئاگری پتر له و کابرایه کی میشیکی کرده قوربانی بو بتکه کی نه و قه ومه. به لگه ش له باره وه نه وهی که خوای بالا دهست و کار به جی له قورئاندا ده فرمومی: ﴿فَاعْبُدُ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينُ إِلَّا اللَّهُ الَّذِينَ الْخَالِصُونَ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءَ مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا إِلَيْنَا يُرْجَعُونَ إِلَيَّ اللَّهِ رُزْفَنِي إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَادِبٌ كَفَّارٌ﴾^(۱۰۷). هروه‌ها له ئایه تیکی

^(۱۰۴) آ - سوره الانعام: (۱۶۲).

ب - واتای نه م ئایه ته شمان له بابه ته کانی پیشونوسیوه و درگیز.

^(۱۰۵) آ - اخرجه امام احمد بسنده حسن.

ب - واته نه فرینی خوا له و که سه‌هی که قوربانی و سه‌ریپین بو غهیری خوا نه نجام دهدا. و درگیز.

^(۱۰۶) واته: له طارق کوپی هاشمه و دهگیز نهود ده حمه ت و دزهای خوا لی بیت که پیغامبر ر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمومیه تی: {رُؤثِيکیان دو که س به لایاندا قی بیه ریت هه تاکو قورباتی بو بتکه بیان نه کات. نه و قه ومه به کیک له و دوانیان گوت: قوربانیه ک بو بتکه مان نه که بیت ناهیلین بیرهدا تی پیه ریت و دهت کوئین}.

- ناخه من هیچ نه بیکه مه قوربانی.

- کیش نه نه گهه میشیکیش بیت.

جانه و کابرایه میشیکی کرده قوربانی و کافریان کردو پی چوه ناو ئاگری دوزه خ و دیکه نه ویان داو بیشیت. نه مجار به هی دوه میشیان گوت: قوربانیه ک بو بتکه مان بکه دهنا دو پینت تی نایپه ریت لیزه دهت کوئین.

- من هه رگیز شتیکم بو هیچ که س و بو هیچ شتیک غهیری خوا په رهه دگار سه رهه دگاره شه قوربانی و ناشی که هم.

نیدی نه م که سه قوربانی نه کردو له نهی له سه‌ریان داو کوشتیان و چوه به هه شتی به دینی خوا گه ورد.

^(۱۰۷) آ - سوره الزمر: (۲ - ۳).

ب - واتاکه یمان له بابه ته کانی پیشتردا نوسیوه و درگیز.

تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُؤُلَاءِ شُعَاعُوْنَ اللَّهُ قُلْ أَتَبْغُوْنَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴾^(۱۰۸).

خوای گهوره لهم دو ئایه‌ته‌دا هه‌والمان پی ده‌داد که‌هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران له‌غه‌یری من و له‌دروستکراوه‌کانی من دوست و هاو‌هليان گرتوه و دهی په‌رسن و به‌ندایه‌تی بق ده‌که‌ن و داوایان لی ده‌که‌ن و لی یان ده‌ترسن، پجای لی ده‌که‌ن و قوریانی بق سه‌ر ده‌بین و نه‌زیان بق ده‌که‌ن... تدو ده‌لیئن ئه‌وانه خوش‌هويستان و دوستانی خوان ئیمه بؤیه ئه‌وان ده‌په‌رسنین تاله‌خومان نزیک بکه‌نه‌وه، ئه‌وانه لای خوا تکامان بق ده‌که‌ن و بؤمان له‌بر خوا ده‌پاریئنه‌وه و ئه‌وان پیاوی چاک بون و لای خوا دوعایان قبوله. دهی خوای گهوره لهم بوختانه گهوره‌یه به‌درویان ده‌خاته‌وه و بی ناوه‌رۆکی و پوچه‌لی گفتارو کارو کردوه‌ه کانیان ده‌خاته روو بؤمانی پون ده‌خاته‌وه و له‌دنيا و له‌قیامه‌تدا پیسوایان ده‌کات و به‌دریزن، به‌کافر، به‌هاوبه‌ش په‌یدا که‌ر(مشرك) ناویان ده‌بات و خوشی به‌پاک و بیگه‌ردو کار به‌جی هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴾. ئیدی له‌وه‌وه بؤمان ده‌که‌وه‌یت که‌هه‌ر که‌سیک فریشته، یا پیغه‌مبه‌ران، یاجنۇکه یادره‌خت یا به‌رد یاهه‌ر شتیکی تر له‌گەل خوادا بپه‌رسنیت و داوایان لی بکات و هانایان به‌ریتله ببر و قوریانیان بق بکات، و نه‌زیان بق بکات و حه‌یوانیان بق سه‌ر بپریت، له‌پیناوه‌ده‌دا که‌ئه‌وانه لای خوا تکایان بق بکات و له‌خوایان نزیک بکات‌وه. یاخود بق ئه‌وه‌ی شیفا بق نه‌خوش‌ه کانیان بینیت، یاسه‌رو مالیان بق بپاریزیت، یا ئه‌وه‌ی له‌مال چوه‌ته ده‌ر به‌سه‌فره‌رو بق هه‌ر کارو باریک و دوره لی یان بقیان سه‌لامه‌ت و پاریزراو بکات.. یابو هه‌ر مه‌به‌ستیکی تری له‌م جۆرانه.. ئه‌وه ئه‌و که‌سانه که‌وتونه‌ته هاوبه‌ش په‌یدا کردنیکی نزد گه‌وه‌وه (الشرك العظيم) وتوشی به‌لایه‌کی خراب بون که‌خوای گهوره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْنِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْنِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾^(۱۰۹). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾^(۱۱۰). شه‌فاعه‌ت و تکا کردن له‌پۆزی قیامه‌تدا ته‌نیا بق ئه‌هلى یه‌کتابه‌رسن و نیاز‌پاکانه، ئه‌وانه‌ی له‌دنيادا په‌رسنیت و به‌ندایه‌تی یان به‌هه‌مو جۆره‌کانیه‌وه ته‌نیا بق خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان ئه‌نجام داوه و بق که‌س و بق هیچ شتیکی ترنا، نه‌ک بق ئه‌هلى کوفرو شیرک و هاوبه‌شی په‌یدا که‌ران و سته‌مکارو مله‌پ، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر و قلله‌کاتیکدا پرسیاری لی کرا: ئه‌ی ره‌سولی خوا، کی به‌خته‌وه‌ر ترینی خله‌کانه و به‌شیفاعه‌ت و تکای تو ده‌که‌وه‌یت له‌پۆزی قیامه‌تدا؟ فه‌رموی: {من قال لاله إلا الله خالصاً من قلبه}

^(۱۰۸) آ - سورة يومن: (۱۸).

ب - واتاکه‌یمان له‌په‌رویزی بایه‌تی (عه‌قیده‌و بیرو باوه‌ری راسته‌قینه و دژکانی) دا نوسیوه پیویست ناکات جاریکی تر دویاره‌ی بکه‌ینه‌وه. و درگیز.

^(۱۰۹) آ - سورة النساء: (۴۸).

ب - واتاکه‌یمان پیشتر نوسیوه و درگیز.

^(۱۱۰) آ - سورة المائدۃ: (۷۲).

ب - وانه: قسی‌ی راست و دروست و بی پیچ و په‌نا ئه‌ودیه که‌هه‌ر که‌سیک هاول بخوا دابنیت و غه‌یری خوا پیه‌رسنیت و به‌خوا و به‌هه‌ر ده‌ردگاری خۆی بزاینیت و هاشاوه‌ه اوایر بکاتی ئه‌وه به‌هه‌شتی لی حه‌رامه هه‌تایه و جیکه‌وشونیتی تیدا حه‌وانه‌وهی ئاوه ناگری دوزه‌خه هه‌تایه و له‌رۇئی قیامه‌تدا ئه‌وه سته‌مکارو مله‌پانه‌ه هیج پشیوان و سه‌ر خه‌رو یارمه‌تی دهرو تکاکاریکیان نیه و که‌س ناتوانیت هاریکاری و تکایان بق بکات و ده‌بی نه‌نگری دوزه‌خدا بتینیه‌وه و سزای سه‌رکه‌شی و که‌لله به‌قسى و هەق نه‌بیستی و مله‌پی خویان و در بگرن‌وه. و درگیز.

وقال ﷺ { لَكُلُّ نَبِيٍّ دُعْوَةً مُسْتَجَابَةً، فَتَعْجَلْ كُلُّ نَبِيٍّ دُعْوَتَهُ وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دُعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشَرِّكُ بِاللَّهِ شَيْئًا } (١١).

¹¹¹) واته: به خته وهر ترینی کس به تکاو شیفاهه تی پیغامبر ﷺ نهروزی قیامه تدا نه و کسانه ن که به راستی و لد نیکی پاکه وه به بروایه کی پتندو پاک و پوخت و بی خلته وه لد نیادا کوتبیتی (لا إله إلا الله) و همه دخوازی و پیداویستیه کانی نهم در برینه جی به جی کرد بیت و نه نجامی دابن و وک پیویست و وک نه ومی خوابی په رورده گار داوای لی کردون په رستشی و به ندایه تی بُو خوا کرد بیت و هیچ کس و هیچ شنیکی تزی نه کرد بیتنه خواه و له واویه شی خوابی که وره.
هدروهها له هفرموده یه کی تزی دا فه رموی: { همه پیغامبره رو همه موئیدراویکی خوا داوا یه کی تابیه تیان همه په خزمه ت خواه گه ورده، همه پیغامبره زان و نیزدراوان هدر لد نیادا داواکه خواهیان له خواه گکوره داوا کرد و بولان جی به جی کرا، ته نیا من نه بی، داواکه خوم بُو روزی قیامه ت و بُو تکاو شیفاهه تی نوممه ته کهم دوا خست، جاهه ر که سپک لد نیادا خواه گکوره به تکاو ته نیا په هرستیت و هیچ که ومهی بُو دانه نیت و همه په دانه نیت و بُو خواه په رورده گار نه نجام دابیت نهوا به ویستی خوا که مرد نه روزی قیامه تدا به ره و تکاو شیفاهه ته من ددکه ویت و تکای بُو دکم که خواه گکوره بیبه خشیت و لی بیبوریت و بیباته به هه شتی به رینی خوبیه وه سزو و ده مهه تی خوی به سه ردا بریزیت. ورگیر.

¹¹²) آ - سوره الانفال: (۳۹).

ب - واقعه: نهی مسلمانان بیان کوئن و جه نگ بکن له گلن نه و بیباور و بت په رستا نه که هر سون له سه دو ٹمنایه تی کردن له گلن خوا و پیغمبری خوا و مسلماناندا تاند و کاته ه تؤیه ده کهن و ده گه پینه و لای خوا و له خوا په رود دگار زیاتر هیج که س و هیج شتیکی تر نا په رستن و به ندایه تی یان بوناکه ن. دیاره نایین و یاساو رسیا ته نیا هی خواهی و هی کسی ترو هی هیج شتیکی تر نیه. بیان کوئن و جه نگیان له گلن دا بکن بونه وه شیرک و هاویه ش په بیدا کردن بونخوا گه وره له سه رزوی دا بلاو نه بیته و ده مینی و له خوا بدولاوه هیج که س و هیج شتیکی تر نه په رستنیت و یه کت په رستنیت له جیهاندا بلاو بیته و ده بگیرمی رای زانیایان و راشه که رانی قورنائی پیروز مهابت له فیتنه شیرک و هاویه ش په بیدا کردن و به لا و نشاز اوه گیږی و درده سه ریه، هه تاکو به لا و درده سه ریه له سه ده مسلمانان لابچی و نه بنه فیتنه و ناشوب و ناخوشی و نزار بون مسلمانان و نزارو ده شکه نجده مسلمانان نه ده و فشاریان نه خنه نه ره بونه وه جاریکی تر له نیسلام هم بکړېنه و ده بیان کنه و به بت په رست، هه رود کو بینا وړان و بت په رستانی مه ککه له گلن مسلمانانی نه و شاره دهیان کرد. جانه گه ره وان واژیان له دو ٹمنایه تی کردنی نیټه هینا، نه وه بیګومان خوا ناکاداره به کرده وه کانیان و به ګفتاریان و به وهی وا له ناو دلیاندایه. ته فسیری کوئشن ب ۱۱؛۴۴. (المکتبة الشاملة /التفاسير /تفسیر القرطبي /سورۃ الانفال /آلیة ۳۹:).

(۱۱۳) واقعه: نهایین خوای په روهه دگاره وه فرمانم پی کراوه که جه نگ له گدل خه لکی دا بکه هه تاکو نه و کاته که بکه روا به خواوه به ده خوا ده هینهن و ده لین (لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله) وه نویز ده کن و زد کاتی مالیان ده رده کن. جا که وايان کرد نهوا خوین و سه رو مالیان ده پاره زیرت و مه که ربه هه قی نیسلام نه بیت و حسابیشیان نه سره خواي گه ورده ده... و درغیر.

واتای فه‌رموده‌ی پیغمه‌بهر علیه السلام: { حتیٰ يَشَهُدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ } واته ههتاکو ههمو بهندایه‌تی و په‌رسنی کانیان ته‌نیا بخوا نهکن و تایبه‌تی نهکن به‌خوای گهوره و بخیج که‌س و بخیج شتیک بیچگه له‌خوای په‌روه‌ردگار نه‌نجامی نه‌دهن. هاویه‌ش په‌یدا که‌ران له‌جنوکه و شه‌یاتینیه کان ده‌ترسان و په‌نایان بخیج پی ده‌گرتن و هانایان بخیج ده‌بردن. تاخوای گهوره ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوی ناردۀ خوار که‌ده‌فه‌رموم: ﴿ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسَانِ يَعْوَذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهْقَةً ﴾^{۱۴}. ئه‌می ته‌فسیر له‌لیکدانه وه شرۆفه کردنی ئه‌م ئایته پیروزه‌دا فرازدهم رهقا ده‌لین: واته له‌ترس و توقین، چونکه ترسی جنوکه و شه‌یاتینیه کان له‌دل و ده‌رونیاندا زور ده‌بیت و گهوره ده‌بیت و ئه‌وهنده تریان ده‌توقینیت، جا جنوکه کان ئه‌گر ده‌بینن مرۆفه کان ئاوا لی یان ده‌ترسین و په‌نایان پی ده‌گرن، له‌و کاته‌دا خو بخیل زانیه‌ک و کیبر ده‌که ویته ناو ده‌رونیانه وه پت‌ریان ده‌ترسین و هه‌ر به‌جاری ده‌یان توقین بخیج وهی پت‌رو پت‌ر به‌ندایه‌تیان بخیج و مل که‌چ و زه‌لیلی به‌ردستی خویانیان بکن و په‌نایان بخیج و زیاتر به‌ره و پیریان بچن و مل که‌چ و سه‌رشورو زه‌لیل تر بن له‌په‌رسنیاندا.

به‌لام خوای گهوره له‌بری ئه‌م سه‌رلیشیو اوی و نه‌فامیه فرمانی پی کردن که‌تنه‌نیا په‌نا بخیج زاتی خوای پاک و بیچگه‌رد به‌رین که‌جله‌وی ثیان و مردن و هه‌لس و که‌وتی جنوکه کان و مرۆفه کانیش و هه‌مو شتیک له‌م بونه و هرده‌دا به‌ده‌ست ئه‌وه ویش به‌خویندن و گوتنتی ویردو وشه ته‌واوه کانی خوای گهوره، ئه‌وه‌ته خوای ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوی بخیج ناردوینه خوارو ده‌فه‌رموم: ﴿ إِنَّمَا يَرَكُنُ إِلَيْهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾^{۱۵}. هه‌روه‌ها

(۱۴) آ- سوره الجن: (۶).

ب - واته: مرۆفه کان له‌جنوکه کان ده‌ترسان و په‌نایان بخیج ده‌بردن، ده‌جنوکه کان نه‌گه‌ر مرۆفه کانیان ده‌بینن ئاوا لی یان ده‌ترسن له‌خو بایی ده‌بون و پیت‌له‌نه‌فسی خویاندا گهوره ده‌بون و هینده‌تی تر مرۆفه کانیان ده‌ترساند و ده‌یان توقاندن و مرۆفه کانیش پت‌نه‌فسیان ده‌پخوا و پت‌په‌نایان ده‌بردن به‌ره‌روه‌کو چون نه‌گه‌ر گورگ له‌رانه مه‌ر ده‌دات، مه‌رکان له‌ترسی گورگ کان ورده‌یان ده‌پخوا به‌غار ده‌ای گهوره، نه‌گه‌ر نه‌ش و جن‌کانه هیچیان له‌دهست نایه‌ت به‌لام مرۆفه کان بیرو باوه‌دیان وابو جنوکه کان ده‌یان پاریزین نه‌گه‌په‌نایان پی نه‌گرن ده‌ستیان لی ده‌وهشینین. شهیان نه‌ممه‌ی به‌هم قوسته‌وه و پت‌ر نه‌وانی یان ده‌ترساند.

ج - واته: نه‌ی مولمانان بیان کوژن و جه‌نگ بکن نه‌گه‌ل نه‌بیا و بوبت په‌رسنانه که‌هه‌ر سون له‌سه‌ر ده‌ومنایه‌تی کردن نه‌گه‌ل خواو پیغمه‌بهری خواو مولماناندا تانده و کاته‌ی تقویه ده‌کهن و ده‌گه‌رینه‌و لای خواو له‌خوای په‌روه‌دگار زیارات هیچ که‌س و هیچ شتیکی تر نا په‌رسن و به‌ندایه‌تی یان بخیج ناکه‌ن. دیاره نایین و یاساو پیسا ته‌نیا هی خوایه و هی کاس ترو هی هیچ شتیکی تر نه‌ی. بیان کوژن و جه‌نگیان نه‌گه‌ل دا بکن بخیج شیرک و هاویه‌ش په‌یدا که‌ر کردن بخیج گهوره له‌سه‌ر زه‌وی دا بلاو نه‌بیت‌وه و نه‌مینی و له‌خوا به‌ولاؤ هیچ که‌س و هیچ شتیکی تر نه‌ی په‌رسنیت و یه‌کتا په‌رسنی له‌جه‌هاندا بلاو ببیت‌وه و به‌کوییره‌ی رای زانیان و راچه که‌رانتی قورناتی پیروز مه‌بdest له‌فیتنه شیرک و هاویه‌ش په‌یدا کردن و به‌لاو و نازه‌و گیپری و ده‌ده سریه، هه‌تاکو به‌لاو و ده‌ده‌سه‌ری له‌سه‌ر مولمانان لابچی و نه‌بنه فینته و ناوشوب و ناخوشی و نازار بیو مولمانان و نازارو نه‌شکه نجده مولمانان نه‌دهن و فشاریان نه‌خه‌ن سه‌ر بخیج شیرکی تر له‌نیسلام هه‌ن بگه‌رینه‌وه و بیان که‌نه‌وه به‌بیت په‌رسن، هه‌روه‌کو بیباوره‌ن و بت په‌رسنانه مه‌که نه‌گه‌ل مولمانانی نه‌وه شاره ده‌یان کرد. جانه‌گه‌ر نه‌هوان و ازیان له‌ده‌ومنایه‌تی کردن نیمه‌ی هیتنا، نه‌وه بیکومان خوا ناگاداره به‌کردوه‌کانیان و به‌کفتاریان و به‌وهی وا نه‌او دلیاندایه. ته‌فسیری گولشنه ب‌الا: (المکتبة الشاملة / التفاسير / تفسير القرطبي / سورة الأنفال / الآية ۴۹). و درگیز.

(۱۴) آ- واته: له‌لاین خوای په‌روه‌ردگارهه فرمانم پی کراوه که‌هه‌ر که‌ن خه‌نکی دا بکم هه‌تاکو نه‌وه کاته‌ی که‌بروا به‌خواو پیغمه‌بهری خوا ده‌هینز و ده‌لین (لا إِنَّهُ أَللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَهُوَ فَوْيَزٌ دَهْكَهْنَ وَزَهْكَاتِي مَالِيَانَ دَهْدَهْكَهْنَ. جاکه‌هه‌ر نه‌هوان و ازیان له‌ده‌ومنایه‌تی کردن ره‌هقی نیسلام نه‌بیت و حسابیشان له‌سه‌ر خوای گهوره‌یه .. و درگیز).

(۱۴) آ- سوره الجن: (۶).

ب - واته: مرۆفه کان له‌جنوکه کان ده‌ترسان و په‌نایان بخیج ده‌بردن، ده‌جنوکه کان نه‌گه‌ر مرۆفه کانیان ده‌بینن ئاوا لی یان ده‌ترسن له‌خو بایی ده‌بون و پیت‌له‌نه‌فسی خویاندا گهوره ده‌بون و هینده‌تی تر مرۆفه کانیان ده‌ترساند و ده‌یان توقاندن و مرۆفه کانیش پت‌نه‌فسیان ده‌پخوا و پت‌په‌نایان ده‌بردن به‌ره‌روه‌کو چون نه‌گه‌ر گورگ له‌رانه مه‌ر ده‌دات، مه‌رکان له‌ترسی گورگ کان ورده‌یان ده‌پخوا به‌غار ده‌ای گهوره، نه‌گه‌ر نه‌ش و جن‌کانه هیچیان له‌دهست نایه‌ت به‌لام مرۆفه کان بیرو باوه‌دیان وابو جنوکه کان ده‌یان پاریزین نه‌گه‌په‌نایان پی نه‌گرن ده‌ستیان لی ده‌وهشینین. شهیان نه‌ممه‌ی به‌هم قوسته‌وه و پت‌ر پت‌ریان له‌خوا دور ده‌خاته‌وه. ته‌فسیری گولشنه ب‌الا: (المکتبة الشاملة / التفاسير / تفسير القرطبي / سورة الجن / الآية ۶). و درگیز.

(۱۵) آ- سوره الأعراف: (۲۰۰).

فه رمایشتی خوا که ده فرموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾^(۱۱۶). هروهها فه رمایشتی خوا: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾^(۱۱۷) وده فرموده‌ی راستی پیغه مبه روزگار حَكَمَ اللَّهُ هاتوه که فرمویه‌تی: {من نزل متراً فقال: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مَنْ شَرَّ
ما خلق، لَمْ يَضْرِه شَيْءٌ حَتَّىٰ يَرْتَحِلَ مِنْ مَرْتَلِهِ ذَلِكَ} ^(۱۱۸).

نهم نایهٔت و فه رمودانه‌ی که هینامانن‌وه بزگار خوازو نه و که سه‌ی که ده‌یه‌وی بیرو باوه‌رو ئایینه‌که‌ی بپاریزیت و له هه مو پیس و پوچلیه‌کی هاویه‌ش و هاوه‌ل په‌یدا کردن ون و دیاری، گه‌وره و بچوکی فیئر ده‌کات و بوی پون ده‌کات‌وه و به‌رجاوه موسلمانان پوشن ده‌کات‌وه له‌وهی که په‌یوه‌ند بون و ئالوده بون (التعلق) و په‌یوه‌ندی کردن و پابه‌ند بون به‌مردوان و فریشت‌هه کان و به‌جنوکه و غه‌یری ئه‌وانیش له دروستکراوه کانی خواوه‌ندیه‌تی کردن بؤیان و دعواوه پارانه‌وه و هانا بؤ بردنیان و هاو وینه کانیان له‌کرده وه کانی ئه‌هله کوفرو نه‌فامیه‌تی هاویه‌ش و هاوه‌ل په‌یدا که‌ران، که خراپتین و پیس ترین هاویه‌شی په‌یدا کردن به‌خواه پاک و بیگه‌رد (سبحانه)، پیویسته له‌سهر هه مو که‌سیک که‌وازی لی بھینیت و له کرده وه پیس و قیزه‌ونانه وریا و ئاگادارو به‌رقاو پوشن بن و ئاموزگاری بکرین به‌واز هینان و دور که‌وتنه‌وه لی یان، ده‌ست گرتن و گیپانوه‌هی ئه و که‌سانه‌ی که‌ئم کاره کوفریه دزیوانه ئه‌نجام ده‌دات، وده‌هه ره‌که‌سیک له‌ناو خه‌لکی دا به‌و کرده وه کوفری و هاویه‌ش و هاوه‌ل په‌یدا کردن ناسراوه به‌رده‌وام بو ئه‌وا نابی زنیان بدريتی و زن خوازيان له‌گه‌ل دا بکریت و گوشتی قوربانی و سه‌برپراوه کانیان نه‌خوریت، و نویزیشی له‌سهر نه‌کریت، و نویزیشی له‌دوا نه‌کریت هه‌تاكو ئه و کاته‌ی په‌شیمان ده‌بیت‌هه وه و توبه ده‌کات و ده‌گه‌ریت‌هه وه بؤ لای خواه په‌روه‌رگارو توبه و په‌شیمانیه‌که‌ی له‌ناو موسلماناندا ئاشکرا ده‌کات و جاری بؤ ده‌دات و نیاز پاکی به‌ندایه‌تی و دعواوه پارانه‌وه کان و هانا بردن و په‌نا پی گرتني ته‌نیا بؤ خواه پاک و بیگه‌رد و په‌روه‌رگاری جبهانیان ده‌بیت چونکه دعواوه پارانه‌وه خۆی له‌خۆی دا به‌ندایه‌تی بؤ کردن و په‌رستشیه، به‌لکو پوخته و کاکله و میشکی به‌ندایه‌تی و په‌رسننه. هه‌روه کو پیغه‌مبه رعیت‌له فه رمومیه‌تی: {الداعاء هو العبادة} (۱۱۹) هه‌روه‌ها له‌ده‌برپینیکی ترو له‌پیوایه‌تیکی تردا فه رمومیه‌تی: {الداعاء هو العبادة} (۱۲۰).

ب - واته: نگه کر شهید یتافی نیلیس خوت خوته و موسویه کی خسته دنمه و به ره رو دوت هات بونه و می له خشته ت به رینه و گوناچ و خرا په کاریت پی بکات و یا شه ریک و هاو دلت پی دابینیت بخوا کوره تو پشت به خوا بیبه سته و پهنا ته نیا بونه و بدهه و هانا ته نیا بونه و بدهه، چونکه خوات تاک و ته نیا ناگاداری هه موشتنیکه و هه مو قسه و گفتاریک دبیستیت و ناگاداری هه مو کرد و دیه که و هیچی لی گوم ناینیت و بیسنه و بینایه. و درگیر ته فسیری گولشن بیال ۴۲۸. وال مکتبة الشاملة/ المتأسیل / سورۃ الاعراف/ ۲۰۰.

ب - واقه : نهی محمد بنی من تمیا پهنا به خواه گهوره به دینهنه ری به یانی و گزنه بیانیان دهگرم ، بهو خواهید که تاریکی شو لادهبات و دُشنه و روپاکی و گزنه بیانیان به سه ردادینی . یا پهنا به خواهی دگرم بونه ور و اته کانیانیاتی لشهوده زننه هنبوونه و هینواهه بون ، واته نهبونی به بون نهت کرده مه به است له (فق) به یانی و کانیانه ته فسیری گوششون ب ۱۶۶ هـ . هر روزها من پیم وایه نه که ری هه مو تزو دانه ویله کیش بگریته و نه گه راستی بچویه . ورگیز .

ب - واته: خواه گهوره فرمان دهکات به پیغمه به رو همه موسلمانان که بلین: من ته نیا پهنا به په رودگاری خه لکی سه ره روی ذه و خواه هه مو بونه و درو کانینات

⁽¹¹⁸⁾ واته: هر کسیک لهشینیک، لهچوله وانیکدا مایه وه و گوتی: خوایه من پهنا ده گرم بهوش و فرمایشته ته او وه کانی ته شهرو و خراپه و دهست و هشاندنی همه مو دهستک او وه کانت، نهده هه تاکه له شعینه ده راه هیچ شتیک ناته انت زنان، بـ گهجه بنت ده گرد.

¹¹⁹ () واته: دو عاء بدانه و خوه نه خوه دا بهنداههت به کدن و به دستشیه و هرگز

¹²⁰ هاته دفعه از دادنده مختصه کارکله و مشک بخواهد. به کدنه استشنه همچوک.

إلى الجنَّةَ وَالْمَعْفَرَةَ يَادُنَهُ وَيَبْيَنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ^(۱۲۱). خواي گهوره له موسَلماناني قهده غه کردوه که نابي تأفره تانی هاویه ش په یداکه ر له بهنده کانی بت و بت په رستان و جتوکه و فريشته کان و غه یري ئه وانيش له دروستکراوه کانی خوا بهينن و بيان خوانن، هه تاكو ئه کاته که به راستي و به دليکي ساف و پاکه و ده گه پينه و به بو لای خوا و توبه ده کهن و به دل پاکيه و په رستان و بهندايه تى ساف بو خواي تاك و تهنيا ده کهن و برووا به خوا و به پيغه مبه رايته نير دراوي خوا محمد^{صلوات الله عليه} ده کهن و له هه لس و که و تياندا ره نگ ده داته و له بهندايه تى و په رستان و کاروباري ثيانى پوچانه ياندا شويتنى پيغه مبه ره^{صلوات الله عليه} ده کهون، و ژن و ژنخوازى له گه^{صلوات الله عليه} هاویه ش په یداکه ران و ناكه ن و تأفره تى موسَلمانيش نادهن به پياوانى هاویه ش و هاوه^ل په یداکه ر هه تاكو موسَلمان نه بن و برواي راسته قينه نه هيتن. خواي گهوره له قورئانى پيروزدا پيمان راده گه يه نيت که هه ميشه که نيزه يه کي برودار له تأفره تى کي تازادي هاویه ش په یداکه ر گه ليلک باشت رو پاك و خاويين تره و به فه^ر ترو به پيت تره. با جوانى و به ژن و بالا و قسه و دنه نگو خوشى يان بهنده يه کي برودار گه ليلک له پياوييکي هاویه ش په یداکه رو بى باوه^ر ياهزاد باشت رو به سود ترو پاك و خاويين تره هه چهنده جوانى و به ژن و بالا و گفت و لفت يان سه رنجtan را بکيшиين له کاتيکدا که سه يريان ده کهن و له گه لياندا ده ئاخافت ن و به دليشتن بن، يان ئازايه تى و پاله و انتييان کارتان تى بکات، ياده وله مهندى و سه رو سامانيان ته ماختان ته ئانيا ئيمان و باوه^ر بون به خوا و به ديني خواو برووا بون به پيغه مبه رايته محمد^{صلوات الله عليه} و به نگ دانه و هى دين و ئه خلاق نه بيست، خواي گهوره لهم ئا ياه ته دا هوكاره کانی باشتري و به پيزى و به فه^ر ترى بهنده و که نيزه کانی برودار مان بو بون ده کاته وه که ده فورموي: ﴿أُولُئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ سورة البقرة: (۲۲۱). واته: تأفره تان و پياوانى هاویه ش په یدا که ر له بانگه وا زكارانى ئاگرن و دوست و هاوه لان و خzmanى خويان بو ناو ئاگرى دوزه خ په ل کيش ده کهن، به چى په ل كيشيان ده کهن؟ به قسه و گفتارو کرده و درقو ده لسه ساخته يه کانيان و به فريو دان و هه ل خله تاندن و هه لس و که وت و ئاكارو په فتارو په يمانه به رواليت هنگويني ساخته يي و درؤينه کانيان و له تاوه ره^ك دا ژه هراويه کانيان کار له خه لکي ده کهن و سه رنجيان راده کيشن. ئه کوته تو خوا چون ئه مانه و برودارانى راست گو و تهنيا خوا

په رست(الوحد) و په وشت و ئاکار جوان و به رز وه ک يه ک وان و يه کسان؟ نه خير هه رگيز يه کسان نين و نابن و جیاوازیان هه میشه ئاسمان و ریسمانه.

نهوده خواي به رزو بالا دهست له بارهه دويوانه وه ده فه موينت: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا أَبَدًا وَلَا تَقْعُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَلُّ وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (۲۲). خواي به رزو بالا دهست له ئايته دا بومان رون ده کاته وه که دو پوو بي یاوه ران و مولحیدان و خوانه ناسان له چند نيعمه تيکي خوا بي به شن و نابي بوييان ئه نجام بدریت که له م چند خالانه خواره وه دا كورتیان هەل دينين:

۱. نابی نویشیان له سهربکریت کاتی که مردن و دروست نیه، چونکه ئهوان باوه پیان به خواو به پیغەمبەرى خوانیه.
 ۲. هر بەم شیوه‌ی خالى يەكەم نویز کردنیشیان له دوا دروست نیه و نویشیان له دوا ناکریت و نابی بشکرینه پیشەواو پیش نویزو سەردارو سەرکردە و بەرپرسی موسلمانان.
 ۳. بونی دوزمنایه‌تى و ئەمین نەبون لى يان بەھۆى بونی دوزمنایه‌تى و ناكۆكى سەرتىخان لەگەل موسلماناندا.
 ۴. متمانه پى نەکردن و بونی دوزمنایه‌تىيەكى گەورە و سەرسەخت له نیوان ئەوان و موسلماناندا.
 ۵. هەروەها نابی هەلس و كەوت و تىكەلاويان لەگەل دا بکریت و ھەميشە لى يان ورياو ئاگادار بىت لە بەر ئەوهە لەئەھلى نویزو پەرسن و بەندایەتى كردن نين، و كوفرو شيركىش نابی هەلس و كەوتى باشيان لەگەل دا بکریت و ھاواکارى و ھارىكارى بکرین.

هروه‌ها خوای به رزو بتوانا له باره‌ی هرام کردنی گوشتی منداره‌وه بwoo سه‌رپراوی دهستی هاویه‌ش په‌یدا که راندا ده‌فرمومیت: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكُرْ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفَسقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوَحِّدُونَ إِلَى أَوْلَيَاءِهِمْ لِيُحَادِلُوكُمْ وَإِنَّ أَطْعَمُهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴾^{۱۲۳}. خوای گهوره موسلمانانی قهده‌غه کردوه که گوشتی منداره‌وه بwoo سه‌رپراوی

٨٤ - سورة التوبة :

١٢٣ - أ. سورة الانعام:

ب - واقته: نهی بپردازان نیوو گوشتش جهایانیک مه خون که ناوی خواه دنبرای بیت، گومانی تیدا نیه که خواردنی گوشتنیک که ناوی خواه لمه سره نه برا بیت
حمد رام و کاریکی خراپ و گوناچه. شه یتنه کان چ نادمه بن و چ جنوکه - که ریواهیت لهم بواروه گه ییک زون هندیک له ریواهیه ته کان ده لین مه بهسته له فارسه کان و
نهندیکی تریش ده لین مه بهست له نیلیس خویه قی و ههندیکی تریش ده لین مه بهست له شه یاتینیه جنوکه کانه که ده چنه بن کویی دوسته کانیان له هاویه شی په ییداکارانی
عهرب و جونکه کان و هاینیان ددهن که ببه بر یه کدنا چون و دمه دمه و موجادله له له گهان پیغه مبه رو مسلماناندا بکهن سبارد به حه رام بون و نه خواردنی گوشت نه و
جهیوانانه که ناوی خواه دنبرایت یا بو غه بیری خوا سر ده بین و دک نهودی بو بتنه کانیان یا بو هر که س و شتیکی تر سر ده بین و اته به ناوی نه اه و ناوی
نه افانی لمه سره ببریت. نه بو نه و شه یاتینیانه ج به قسه و گفتار و چ به نوین به دوسته کانیان له هاویه ش په ییداکه رانی عهربیان پاده گهایان که بچن له گهان پیغه مبه رو
مسلمانان قسه بکهن و بی یان بلین: نیوو ده لین ییمه به نهایه تی بو خوا ده کهین و نه قدرمانه کانی هه رگیز در فاجین که جی له لایه کی دیکه و ده لین ییمه نه و گوشته

دستی هاویهش پهیدا که ران وئوانهی بق بتنه کان و بق غهیری خوا سه رد پرپرین نه خون، چونکه پیسه و حومکی سه رپراوه کانیان حومکی منداره وه بوه هر چهنده ناوی خواشی لی هینترا بیت له کاتی سه رپرپینی دا، چونکه ئه و ناو هیننانهی ئه و ان ساخته و دروزنانه یه و پوچه له و هیچ با یه خیکی نیه، چونکه ئه ماهش بهندایه تی کردنه بق په رستراوه کانیان لغهیری خوا هاویه شی پهیدا کردنه، دهی هاویه شی پهیدا کردنیش په رستن و بهندایه تی بق کردنه و همه مو په رسنیشی و بهندایه تیه کان بق خوا همل ده و شینینه وه و پوچه لیان ده کاته وه. هاتکو هاویه شی پهیدا که ران توبه نه کهن و نه گه رپتنه وه بق لای خوا گه ورهی په روهر دگارو به ته واوی برووا نه هینن گوشتی سه رپراوه کانیان بهم جوړه دروست نیه.

وهلى، خواى گهوره و پاك و بىيگەرد خواردنى ئەھلى كتىبەكانى پيش ئىسلامى رىيگە پىداوه و لەوانى ترى هەلۋىردوه هەروه كو لەم فەرمائىشتنە خادا ئەم راستىيەمان بۇ دەردەكەويت كەدەفەرمۇي: ﴿ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ﴾ (۱۲۴). چونكە ئەوانە پىشتر سەر بەئايىنېكى ئاسمانى خوايى بون، ودهلىن ئىيمە لهشۈن كەوتوانى موساوا عيسا بوبىن، هەر چەندە لەم پىپۇ پاگەندەياندا درۆش بکەن، خواى گهوره دىنى ئەوانى هەل وەشاندۇته وە واتە بەناردنى محمد^{علیه السلام} بۇ ھەمو خەلکى سەر پۇ زەھى بەگشتى ئايىن و بەرناમەي ئەوانى (نسخ) كەرىۋەتە وە پۇچەل بۇھتە وە. بەلام لەگەل ئەمەشدا خواى بالا دەست و كاربەجى خواردنى دەستى ئەھلى كتاب و ئافرەتانى ئەوانى بۇ ئىيمە حەلآل كەردوه، لەبەر حىكمەتىكى زور گەوره و نھىئىيە باوهەكان ياخود نھىئىيە پارىزراوو پىز لىتاناھەكان. هەروه كو ئەھلى زانىست و زانىيارى پۇنیان كەردوهتە وە بەپىچەوانەي ھاوېش پەيداکەران لەبەندانى بت و بت پەرسستان و مردوان واتە گۈرپەرسitan (الأموات أو المقيورين) لەپىغەمبەران و پىاوا چاكان و دۆستانى خواو غەيرى ئەوانىش، ئايىنەكەي ئەوان بى ناوهرۆكە و هېيج بنج و بناواتىكى نىيە (ديارە مەبەست ئىستىاي دواى هاتنى پىغەمبەرى ئىيمە^{عليه السلام} و هاتنى ئايىنې پىرۇزى ئىسلامە نەك ئايىنې ئىسلامى راستەقىنەي كاتى پىغەمبەرەكانى خۆيان، چونكە ئايىن ئەوان ئىستا كارى پى ناكارى و هەل وەشاوهتە وە - وەركىپ). گومانىشى تىدا نىيە ، بەلكو لەبنەرەتە وە بى ناوهرۆك و قرجۆكە، كەواتە سەر بىراوى دەستى ئەھلى كوفروهاوېش پەيدا كەران حوكىمى مندارە وە بۇيە و پىيگەي پى نادرى بخورىت.

به لام ئەو كەسەي كەپىي دەگۇتىت: (جنۇكە دەستتلى دەوهەشىئىت) (جن أصاپاك) ، ياشەيتان دەتفرىنى (شىطان طار بڭ) و لهو جۆره شتانە . ئەمانە لەبابەتى جىنپۇ دان و جىنپۇ فرۇشى و دەم شېرى دان و ناچنە ناو چوار چىوهى شىرك و هاوهەل داناھەوھ . ئەمەش ھەر كارىكى ناشىرين و ناپەسەندە و نابى لەناو موسىلماناندا ئەم سىفەتە قىزەونانە ھەبن و لەدىنى خوادا دروست نىن^{١٢٥} . وەك باقى جىنپۇ فرۇشى و بى ئابرقىي و دەم شەرىيەكانى ترى ناو

ب - واته: خواردن و سربریو و کانی نده و گله اتنه پیش نیسلام که کتیبه کانی خوایان بوده است و ده خوارو خاوهنه کتیبن و دک زبورو تهورات و نینجیل بو نیوه حله اتنو خواردن و سربریو نیوهوش بونهوان حله اتنه. و درگیر.

گومه لگا. مهگه رئه و که سهی که ئم ده بیرینانه ده ده بپیت بیرو باوه پی وابیت که جنؤکه توانای کار تی کردن و هه لس و که و تیان له ناو خه لکی دا هه یه و اته ده توانن سودو قازانچ به خه لکی بگه یه نو به بی ویست و موله تی خواي گه وره دهست له مرؤفه ده وه شیئن. ئه گه رئمه بیرو باوه پی یان بیت چ له بواری جنؤکه و چ له غه یری جنؤکه کانیش له دروستکراوه کانی خواي گه وره ئه وه ئه و که سه کافره بهم بیرو باوه په یه وه، چونکه (الله) خواي پاک و بیگه رد هه ر خوی خاوه نی هه مو شتیکه و زال و به تواناییه به سه ره مو شتیکدا، هر ئه و ده توانیت سودو قازانچ بگه یه نیت و هیچ شتیک نابیت و پو نادات به بی ویست و تاره ززو موله تی ئه وو به بی ویست و قه ده ری پیشوي ئه و (مشیئه و قدره سابق).

ههروه کو خوای گهوره فرمانی به پیغه مبهره کهی و عَلَيْهِ الْكَفَلَ كردوه که به خله لکی رابگه یه نیت و ئەم بنه پهته گهوره و گرنگه يان پى بگه یه نیت. ههروه کو دەفه رموی: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي تَعْلَمُ وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْعَيْبَ لَأَسْتَكْثِرُتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَنَّيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِّيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۶). دەی ئەگەر گهوره ھەمو نادە میزادە کانى سەر پوي زەھۆي و عَلَيْهِ الْكَفَلَ هېچ شتىكى لە دەست نە يە تو هېچ شتىكى بۇ خوشى بە دەست نە بىت و نە توانىت نە سود بە خۆى بگە یه نیت و نە زىيان و بە للا لە خۆى لابدات، مەگەر بە ويستى خواي گهوره بىت، ئەى كەواتە چۈن بۇ كەسانى تر و شتە کانى تر لە دروستكراوه کانى خواي گهوره دە توانن ئەم كاره قورس گرانە ئەنجام بدهن و ئەم توانايە يان ھە يە و ئەمە يان لە دەست دىت؟ ! ! ئايەت لەم بوارەدا گەلەك زقىن بەلام ئىمە لە مەندە پەتر ناهىتىنە و، چونكە ئە وەندە بە سە بۇ كەسىك كە تۈزىك تىپامان و زىرى ھە بىت.

به لام سه بارهت به پرسیار دهرباره‌ی شوین هلهگران و قول بران و فالچیان و ئهستیره گرهوان و ئه جوره کاره نابه‌جی و ناشه‌رعیانه و هاو شیوه‌کانیان، که هه‌واله پهنهانیه‌کان (المغیّبات) را ده‌گهیه‌نن یان گوایه کاره غهیبیه‌کان ده‌زانن، ئوه کاریکی خراپه و به‌هیچ شیوه‌یه ک دروست نین، برووا پی کردنیان خراپترو توند ترو به‌هیز ترو ناپه‌سنه‌ند تره له کاره ناشه‌رعیه‌کانی تر، نه ک هر ئه مه به‌لکو لقیکه له لقه‌کانی کوفرو کافر بون، به‌گوییه‌ی ئه م فه‌رموده‌یه‌ی پیغمه‌مبه ر^ع که فه‌رمویه‌تی: {من اتنی عرّافاً فسأله عن شيء لم يقبل له صلاة أربعين يوماً} (۱۷۷). هر له (صحیحة) که‌ی

١٢٦ - سورة الأعراف: (١٨٨).

ب - لەنامەكانى راپىردودا واتاكە يىمانلىك داوهتەوه وەرگىئىر.

أ - رواه مسلم في صحيحه .¹²⁷

ب - وائد: هر که سیک بچیته لای شوین هله لگرتتی شته دزا و یان ون بوده که لی بکات ، یاداوه هر شتیکی لی بکات و برواشی به قسسه کانی هد بیت و کاری پی بکات نه وه بُع ماوی چل رُوز نویزه کانی لی ورنگاریت و خواه گمه وه لی قبیون ناکات . و درگین .

ج - نمونه نهم جو زده په نتا بردنانه هد ولاتی خوماندا له کورستانه که لیک زونن ، چه ندان جار ختلکی ملاتیان لی دهدزرا ، یان مالیان ده بدردا ، ده چونه لای شوین هله لگریک و ده بیان هیتا نه و ماله و نه و شویننه که دزیه که دی کراوه . نه و شوین هله لگره گواهی شوین پی و شوینه واری نه و دزه ده بینی و به شوینی دا ده مووات ، دیاره نه مامش هدر جو زیک نه و فرو هیل و تندکه بازی و چه واشه کردنی هد لکان ، یان جو زیکه نه سیعرو جادو و په نتا بردنه بهر جنؤکه کان و به ندایه تی بُع کردنیان و نه و ایش له پینناو چاکه دانه وهی نه و جو زده که سه هیل بازو قویزبانه له کاتی پشکنینی نه و مال و شوینی نه و دزی لی کردنه له گهان نه و سیحربازهدا بن و شوینه که یان پی هیلین ، که خه لکه ساده که نه و جنؤکانه نابینن و سیحربازه ده بیان بیت ، بویه زور جاران له گهان ته قباری خوا تیکی ده کرده دوه و راست ده ده چو ، زورینه که جارانیش درزه چو و کیشنه کی کومه لایه تیشی بُع نه و نه و مامجه ده بکاره شدتن هه . گ تنه که باره : هد راست ده نه دده

هروهه کار خودواندی مونگاتیسیش یه کیکه نه کاره شهینانو و سیحر بازیانه و هیچی به سه ره هیچه وه نیه و نه شهربدهه ته خواهاد جیگهه ناییتهه و، تائیستا نه م بیننیوه تاکه قسهه یه کیان راست ده چویت خو نه که گر جاریکه له جاران وک باقی لقمه کانی تر سیحر بازی به راست ده چویت، نه ویش هدر وک هاوینهه کانی تری جادو گهره وایه و جنکه و شهباشنهه کان هاریکاریان دهکن. من خوم نه سانهه کانی سه درهه تا دو هه زارهکان بو شه ویک دوكانهه کیان بریم که له کانی گرانیهه کده دا بو، باپی ۱۲-۱۳ هه زار دیناریکی سویسیریم بردر او تالاکن کرا. دیاره نه وانهه شکم لی بون سیناریهه کیان دروست کرد تا من چه واشه بکهن و له خویانی لا بد دن. که کردیشیان. نه وه بو شه ویکی تر دوکانی خویان بردرها (که من به گومانی خوم ده لیم خویان بریان) و بو دو روژ دواتر هاتنه لام و گوتیان نیمهه دزه که مان دوزیوهه وه دویسی شه و خه واندی مکناتیسیمان کرد وه و پی ی گوتیون کی یه. بند رو و راستیان ورده نه مشه و بو توتشی به کار دههین. گوتهم: باشه. شه و جوم نه وان گوتیان شیخیکمان له هه و لیرهه و هیناوه، که چومه

مسلم دا هاتوه که معاویتی کورپی الحکم السلمی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ گیریته وہ که پیغه مبه ره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ چونه لای شوین هه لگران و پرسیار کردن و داوا کردنی هه لگرنی شوینی حه رام و قه ده غه کردوه. له خاوهن (السّنن) هکانه وه هاتوه که له پیغه مبه ره و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ که فرمویه تی: { من اتی کاهناً فصلَّهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا نَزَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ } ۱۲۸. فرموده هی پیغه مبه ره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لم بواره دا گله لیک زورن. جائے وهی له سه ر موسلمانان پیویسته ئه وهیه که ده بی هه میشه له و کاهن و شوین هه لگرو فالچی و تله که بازانه و قول برا نه به گشتی وریا و ئاگادارین و نه چنه لایان و په نایان بوقنه بنه و داوا هیچیان لی نه کهن و پرسیاری یان لی نه کهن که ده م له کاره په نهانه کان و هر ده ده گوایه غه بی زان و هه واله غه بیهیه کان ده زان و ده توانن به خه لکی یان رابگه یه ن. بهم کارانه یان هه میشه په رده به سه ر چاوو دیدی موسلمانان داده ده ن. جاچ به ناوی نوزداری و پزیشکی یه وه بیت و چ به بیانوی هه شتیکی تره وه بیت.. به گویه هی ئه و فرموده و قه ده غه کردنی پیغه مبه ره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ که پیشتر ئاماژه مان پی کردو له و کاره خراپ و بی شه رعیانه ئی ئاگادار

ماله که یان شه و دستیان کرد به سیناریویه که. دبین شیخه که یه کیکه له خه نکی شاره که هی خومان و گهره که که هی خومان. له خه و خسته که هی کرد و له یه کدم هه نگاوه وه دستیان به و سیناریویه کرد که نه نجام درا بو له پرسه دزی کردن که. کچه که خویان خه و اندو هنگاو به هه نگاوه پی یان ده گوت: - فلان کهس ج دبینی؟

- نهوده هلان کس به دزه دزه هاته کوژلنه که و نهود بوده دردگاری دوکانه که کاک احمد، نهود قفله که شکاندا. نهوده هلان که س و فلان که سن (دیباره ناوه نه سلیمانیش ده گوتن). شته کافیان پنچایه و ده به لان کوژلنه دا رُبیشتون و چونه مانی یه کهم که سیان (که ناوکه ده گوت)، له ونیه چونه مانی شلان که س له ده زکان. له پاش مه عربزی نوینه کافی مالی خریان شارمه ده. بو به یانیش بردنیه حاجیاوا و به هلان گهره ک دارویشتون تاکه یانیدیانه ناو مه منداوه بیهه کان و لمدی به هلان دونکانه یان فروشتن، دوکانه که له سه ره بدری کوژلنه که دایه .

نهوجار سیانربویه که ته او و بوبه خبه بریان هینا . بوبه شینه و نیان تا من بروایان پی بکم کچه که چاوی خوی هه ل دهگلوفین و دهی گوت سردم دیشی . سایهره که ش دهی گوت : نهود له قهوساپی خه و اندنه که دیه . بوبه یانی بوسور کردنه و درویه کانیان کابراو کچه خه و تو دکم له گه ل خوم برد بوجاجیاوا و گه رکی ناوبر او تاگه یاندمه ش ناو ممهه نداودیه کان و یه خه دوكاکانیکی به تاقاهو و گرت له دروازه نه و کولانه داد و گوتی نهدهه هوه و بهم دوکانه ه فروشتن نه شیاکانی تون . منیش چومه ژوری دوکانه که و سه لام لی کردو گوتمه :

- برا گیان زده حمّه ت نه بیت من له چوارقورنه دوکانم تالان کراوه و ده لین له و روزانه دا هندي که س هاتونه لای جه نابت و هندي شتی دوکانیان به تو فروشته، ئایا ئام قسسه به راسنه و ندو روزانه دا شتی وا بوده لای تو؟

- وَلَلَّاهِ بِرَأْكِيَانَ مِنْ شَتَمٍ لَهُ دَهْسَتْ كَسْ نَدْكَرِيَوْ لَيْرَهْ بَهْ لَكُونْ مِنْ لَهْ چَوارْقُورْنَهْ وَ لَهْ رَانِيَهْ لَهْ بَكْوَمَهْ لَفْرُوشَهْ كَانْ (جمله فروش) دَكْرَمْ هَهْ تَا نَاوِي (جمله فروشکاری) هَهْ موْ پَسْ .
گوئیم که لای دهکرین، من بیو خوش لای شه وانه ده کرین ان شه و دوکان بیو خوت سه بیری رکه برانه هچچیان ده ناسیبه ووه.

نهو قسانه‌ی دهيان کرد هچي تيکي نه کرده و همه‌موي درو بون. نه و جار به کابرام گوت:
کوا شته کان و کوا درزیه کانی خوتان و ساحیره که تان؟

- و-متلاهی دهنا خموداندنه که فیرودی نیشانی نیمه دا.

نه وانه ساحر بون شته کافني تيکي نه کردنه و دروزن بون و سیحه رکه بیان نهی گرت. به ته و بیان دوکانه که هم
دزین پت لمه ۱۲۰ هه زار دینار و به گز خه لکی دیکه شم دا بکهن. نیدي وازم لی هینان و نه مزانی یه خدی کی بگرم، ناچار حه والهی خواي گهوردم کردن و روزی پی نه چو خوا هه قی
کردم. جا داوم نه برايانی موسلمان نه عویه که به رجا و روشن بن و چیلی به چوه و اشه کاري نه و قول برو و چوه کارانه فریو نه خفن و بگه پرسه و لای به درنامه پیرزو و داست و
رده وانه که خواي گهورده و دست به قورشان و سونتنه ته و بگرن یه خواي لهدنیا و له قیامه تدا سه ریه رزو سه رفرازو سه رکه و تو ده بن و لهدستی شهیتان و شهیتانيه کانیش
سه لامه ت و رزگار دهن. بیون و خه واندی موگنانه پرسیارم لاهه کی لاه میش نویزو و قوار خونی یه کلک لاه مزگه و ته کانه گوتمن :

- ماموزتا-دلتین نه و کاری خواهند مونگاتیسیسه کاریکی ڈانستی و تاکتیکی سہ رازیہ حومکی جو یہ لہ شریعہتی فیصلاماً.

- مادام کاریکی زانستی و سه ریاضیه هبچی تیندا نیه و دروسته بکریت.
به راستی منیش بپویه نه نجام دا.

⁽¹²⁸⁾ واته: هدر که سیک بچیته لای کاهنه کان و برواشی هدبیت به و قسه و فتوایانه که پی دهليت، نهوا بی باوده به و به رفاهه یهی که بُو محمد^{علیه السلام} هاتؤته خوار واته بروای به قرآن و سوننه تی بعده میره دسته نه ماوه و درگیر.

کردینه وه. ئەو جادو گەرو قول بىرانە دەلەن گوایە هەر بۇنى عەمامە و كلاۋ و جامانەى نەخۆش بکات، يابۇنى لەچكى ئافەرەتى نەخۆش بکات ياهەر شتىكى ترى لەم جۇرانە بکات، يەكسەر دەزانى كەنەخۆشە و ھۆكارە كانيشى دەزانى و پېش ئەوهى لاي دابىنىشى و قىسى بۇ بىكەن دەلى: تو ئەمەت كردۇھ و ئەمەت لەدلىيە و ھۆكارى نەخۆشىيە كەشت ئەوهىيە. ئەم كارەت ئەنجام داوه و ئەمەت كردۇھ بۇيە توشى ئەم نەخۆشىيە بوى. دىارە گومانى تىدا نىيە كەئمانە درۆزىن، چونكە ئەمانە لەكارە غەيىيە كان و تەنبا خواي گەورە دەزانىت و ھىچ كەسىك ئەمە نازانىت و لەتوناي كەس و ھىچ شتىكدا نىن، و لەعەمامە و كلاۋو جامانەى و لەچكى كەس دا نىن ئەم فالچى و جادو گەرانە مەبەستيان ئەمە نىيە، بەلكو مەبەستى سەرەكىان بەرچاو لىل كردن و پەردى بەسەر چاۋ دادانى خەلکى يە بەگشتى تاكو پىيى ئەللىن بەخوا زىرەك و غەيىب زان و كەرامەتدارە و كابرايەكە لايپەرەي سېپى دەخويىتىھ وھ و ئەسپى خۆشى لەبوارى نۇژدارى دا تاوداوه و لەپزىشىكى دا زاناو شارەزايە و جۇرەما نەخۆشى و ھۆكارە كانيشيان دەزانىت ھەروھا بىق قوللىرىن و كېشانەوھ مال و سامانى خەلکى و خواردىيان بەناھەق و پوتاندەھ وھ خەلکى. لەوانەشە ھەندى داوه دەرمان و چارەسەريشيان بىداتى و پىيى چاڭ بېيتىھ وھ و لەگەل قەدەرى خوادا پىك بکەۋىت، خۆ ئەگەر ئە و دەرمانەشى نەدابايە هەر چاڭ دەبۇھوھ، چونكە قەدەرى خوا و بۇھ دەبوايە چاڭ بېيتىھ وھ، كەچى ئەوان و دەزانى كەھۆى چاڭ بۇنە وھ كەي ئەو دەرمان و چارەسەريەي ئەو جادو گەرھ بۇھ. چونكە چاڭ بۇنە وھ شىفა ھاتن كارىيەكى نەھىنى و پەنهانە لەخواي گەورە بەولاؤھ كەسى تر نايزانىت.

وەلەوانەشە نەخۆشىيەكە يَا دەردىكە ھۆكارە كەي ھەندى جنۇكە و شەيتان بىت، كەخزمەتى ئەو كەسە بن كەپپوپاگەندەى نۇژدارى و پزىشىكى دەكەن واتە جادو گەرەكە و ھەوالى ھەندى لەكارە غەيىيە كانى بۇ بىزىن و بۇي يەھىن بۇ ئەوهى ئەو نەندەى بۇيان بىرىت خەلکى فرييو بىدەن و لەپىگەي بىرۇ باوەرپى پاستەقىنەي ئىسلام و موسىلمانان لارپى بىكەن و ھەلىان دىئن. و ئەوانىش لەكارە ھەل فريوپىن و بەرچاو لىل كردنە كانىاندا پاشتى پى بېھەستن و جنۇكە و شەياتينىيە كان پازى بىكەن و گۈئى پايەلى و بەندايەتى يان بۇ بىكەن، ئەوهى كەلەگەل خۆياندا بگونجىن ئەوانىش ئەو نەخۆشى و دەردىكە كەتوشى نەخۆشە كەيانىان كردۇھ دەستى لى بىرىن و وازى لى بەھىن. واتە چىدى دەستى لى ناواھشىتىن و ئازادى دەكەن و ئازارى نادەن و بەرۋالەت نەخۆشەكە لەو نەخۆشىيە كەتوشى بۇھ، جاچ تىك چوھ واتە شىت بۇھ يابارى تەندروستى ئالۇزكاوه چاڭ دەبىتىھ وھ نەخۆشەكە و خاوهنى نەخۆشەكەش و دەزانى كەئو كابرايە ياخالى شىيخ چاڭى كردۇتە. ئەمەش شتىكى باوو ئاسايىيە بۇ جنۇكە و شەياتينىيە كان و ئەوانەي خزمەتىان دەكەن يَا باشتى بلىيەن خزمەتكارە كانىان لەناو چىن و توپىزە كانى مروقىدا.

دەي ئەركى سەر شانى موسىلمانانە كەدەبىي زۇر لەم بوارە و لەگشت بوارە كانى تردا لەشەيتان و خزمەتكارانى لەناو چىن و توپىزە كانى جنۇكە و مروقە كاندا ورياو بەرچاو پوشۇن و ھۆشيار بىن و نەكەونە ناو داوى ئەو داوى ئەو توپ فىيەلبازو جادو گەرانە وھ ئامۇزگارى بىكىن كەواز لەو كارە خرآپ و قىزەونە بەھىن و پاشتى تەواو تەنبا بە (الله) خواي پاك و بىگەردى خۆيان بېھەستن و پاشت و پەنایان تەنبا خوا بىت لەگشت كارو بارە كانى ئىيانيانداو تەنباو تەنبا بېشت بە و بېھەستن، ھىچىشى تىدا نىيە و دروستە ئەگەر دوعا و يىرده شەرعىيە كان و داودەرمان و چارەسەرى شەرعى و پىگە پىدراراوه كان بەكار بەھىن و بچنە لاي نۇژداران و پزىشكانى بىرۇ پى كراوو پسپۇرپانى نەخۆشىي جۆر بەجۇرە كان و بچنە نەخۆشخانە و سەرداڭاكانى دكتۇرۇ نۇژدارە خاوهن بېوانامە كانى ئەم بوارە كەپشكىنى تەواوى زانستيانە بۇ نەخۆشە كان ئەنجام دەدەن تانەخۆشىيەكە و ھۆكارە كان و نىشانە كانى توش بۇنى نەخۆشىيەكە دەدۆزە وھ و

چاره‌سنه‌ری زانستیانه‌ی راسته قینه‌یان بق دهنوسن. ئه‌ویش له‌پیگه‌ی هۆکاره پشکنینیه‌کانی هه‌ستیاری و مه‌عقولیه‌کانه‌وه تا دلنيا ده بن له‌دوزینه‌وهی نه‌خوشیه‌که و نوسینی چاره‌سنه‌ری. ئوه‌ته له‌فه‌رموده‌ی راستی پیغه‌مبه‌رد عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتوه که‌فه‌رمویه‌تی: {مأنزل الله داء إلا أنزل له شيفاء، علمه من علمه وجله من جله} ^{۱۲۹}.

فه‌رموده لهم بواره‌دا گه‌لئیك زون، به‌لام ئیمه به‌مه‌نده باسه‌که‌مان ده‌بیرینه‌وه و ئه‌مه‌نده به‌سه بق مرؤفه‌و موسلمانی زیرو به‌رچاو بوقشن.

دوا له‌خوای بالا دهست و به‌رزو به‌توانا ده‌که‌ین که‌حالی موسلمانان چاک بکات له‌هه‌مو جیهاندا، وه‌چاره‌سنه‌ری و شیفای دله‌کان و جهسته‌ی موسلمانان بکات له‌هه‌ر شوینیک بن لهم جیهانه پان و پوره‌دا. وله‌هه‌مو خراپه‌یه‌ک بیان پاریزیت، هه‌موان له‌سه‌ر پیگه‌ی هیدایه‌ت پیگه‌ی قورئان و سونت کۆبکاته‌وه، ئیمەش و ئه‌وانیش له‌سه‌ر لیشیوایه‌کانی فیتنه و خراپه‌کاری بپاریزیت، وله گوئ رایه‌لی و به‌ندایه‌تی بق کردنی شه‌یتان و دۆسته‌کانی بمان پاریزیت، ئه‌و خوای په‌روه‌ردگاره توانيه به‌سه‌ر هه‌مو شتیکدا، هیچ هیزو تواناو ده‌سه‌لاتیک نیه بق هیچ که‌س و شتیک بیچگه له‌خوای بالا دهست و گه‌وره و کار به‌جی.

وصلى الله وسلم وبارك على عبده ورسوله نبينا محمد وآلـه وصحبه

(¹²⁹) واته: خوا گه‌وره هدر دردو نه‌خوشیه‌کی نارد بیته خوار شیفاو چاره‌سنه‌ریشی بق ناردوه، جانه‌زانین و ناسین و دوزینه‌وهی ئه‌و نه‌خوشیه و چاره‌سنه‌ریه‌که‌ی له‌زانستی و بدرچاو بوقشنی نه‌و که‌س‌ه‌دایه که‌توشی نه‌خوشیه‌که ده‌بیت، نه‌دوزینه‌وه و چاره‌سنه‌دش نه‌هه‌قامی و نه‌زانی نه‌خوشیه‌که‌دایه که‌به پیر هۆکاره‌کانی چاره‌سنه‌ر شه‌رعیه‌کانه‌وه ناجیت‌یاخود هه‌مو مرؤفه به‌گشتی و ده‌که‌ویته سه‌ر ناسیتی بوقشنی و زانستی و بدرچاو بوقشنی ئه‌و گه‌له و نه‌تهدوه و ئه‌و ولاته و درگیز.

نامه‌ی سیّیدم

حومکی به‌ندایه‌تی کردن به‌ویرده بیدعی و هاویه‌ش په‌یدا کردنیه‌کان

له‌عبدالعزیز کوری باز بُو شکومه‌ند برای به‌ریز (.....). خوای گهوره سه‌ر برزو سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوت
بکات بُو همه‌مو کاریکی خیرو چاکه. ئامین.

سلام علیکم و رحمه‌الله و برکاته، أما بعد:

نوسراؤه به‌ریزه‌که‌تامن پی گه‌یشت خوای گهوره سوزو به‌زه‌یی و پی‌نومایی خویتان پی ببه‌خشیت. هیدایه‌تتان
بدات بُو پیگه‌ی راستی قورئان و سوننه‌ت. له‌ونامه به‌ریزه‌دا نوسیوتانه که‌لولاتی ئیوه‌دا که‌سانیک و خه‌لکانیک هن
که‌په‌یوه‌ندو په‌یوه‌ستن به‌ویردانیکه‌وه که‌خوای گهوره هیچ به‌لگه و زانیاریه‌کی له‌سه‌رنه‌ناردون له‌دینی خوادا نین و
درrostت نین. له‌و که‌سانه‌دا هه‌یه که‌له‌تازه‌گه‌ران و داهیتانا ره‌کانن (البدعین) و هه‌شیانه هاویه‌ش په‌یدا که‌رن و هاوه‌ل
دانه‌رن بُو خوای گهوره (شرکی) و ئه‌و ویردانه‌ش ده‌گیزنه‌وه بُو ئه‌میری برواداران (علی کوری ای طالب صلی الله علیه و آله و سلم) و بُو
غه‌یری ئه‌ویش، و هه‌و ویردانه له‌کورپو کوبونه‌وه ویردیه‌کان (مجالس الذکر) دا ده‌کن، یاخود له‌مزگه‌وته‌کانداو له‌دوای
نویزی شیوان (المغرب) دهیان کهن، و ده‌لین: ئه‌وه نزیک بونه‌وه‌یه له‌خوا، یابو ئه‌وه‌ی ده‌ی خوینن تاله خوا نزیک
ببینه‌وه. و هک ئه‌و ویردانه‌ی که‌ده‌لین: بُو خاتری خوا پیاوانی خوا (رجال الله) یارمه‌تیمان بدنه و به‌فریامان بکهون،
په‌نامان بدنه و پزگارمان بکهون، ئیوه په‌نا ده‌رمان بن به‌خوای گهوره. یاوه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ده‌لین: ئه‌ی
جه‌مسه‌ره‌کان (یا أقطاب) ئه‌ی گهوره و سه‌یده‌کان وه‌لاممان بدنه‌وه و مه‌ده‌دو په‌نامان بدنه ئه‌ی خاوه‌ن ئیمدادو
په‌ناده‌ره‌کانی ناو ئیمه، تکامان لای خوا بُو بکهون، ئه‌مه به‌نده‌ی ئیوه‌یه له‌به‌ر دستتانا و هستاوه، وله‌به‌ر ده‌رگای
ئیوه‌دا به‌چوک دا هاتوه، وله‌به‌ر گوناح و که‌م ته‌رخه‌می خوی مل که‌چ و زه‌لیله و ده‌ترسی، ئه‌ی ره‌سولی خوا هانامان
بده و فریامان بکهوه، جوی له‌ئیوه که‌سی ترم نیه لای لی بکه‌مه‌وه و بُو لای بچو و په‌نای بُو به‌رم، ته‌نیا لای ئیوه داوا
کار مه‌بسته‌که‌ی دیتنه دی، ئیوه ئه‌ی ره‌سولی خوا په‌نامان بده. هه‌روه‌ها ده‌لین: خوایه ره‌حمدت بـریزه به‌سه‌ر ئه‌و
که‌سه‌ی که‌بوه به‌هقی له‌ت بون و بـلـاو بونه‌وه‌ی نه‌تینیه گهوره و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانانکانی خوتوله‌ت بون و په‌رش
بونی نوری ره‌حمانی خوت، بـوـهـتـهـ جـيـگـرـيـ شـكـوـمـهـندـيـ پـهـرـوـدـگـارـيـتـيـ توـ، هـهـروـهـهاـ ئـارـهـزـومـهـندـيـ بـهـرـیـتـانـ لـهـبـونـ
کـرـدـنـهـوهـ وـ لـیـکـ جـیـاـ کـرـدـنـهـوهـ وـیـرـدـهـ بـیدـعـیـهـ کـانـ وـیـرـدـهـ هـاوـیـهـشـیـ پـهـیدـاـ کـرـدـنـیـهـکـانـ (الـشـرـكـ)ـ ، وـهـئـیـاـ درـوـسـتـهـ نـوـیـزـ
لـهـدـواـ ئـهـوـ پـیـشـ نـوـیـزـ خـوـینـهـ بـکـرـیـتـ کـهـئـمـ جـوـرـهـ دـوـعـاـوـ وـیـرـدـانـ دـهـخـوـینـیـتـ؟

وهدام:

الحمد لله والصلاه والسلام على من لاني بعده، وعلى آله وصحبه، ومن اهتدى بمناه إلى يوم الدين. أما بعد:
بزانه هه‌ی خوا سه‌ر برزو سه‌رفرازت بکات، خوای گهوره دروستکراوه‌کانی خوی دروست کردون و نیزدراوانی
خوی (عليهم الصلاة والسلام) په‌وانه کردون بُو ئه‌وه‌ی ته‌نیا بُو بکهون، چونکه خوای گهوره تاکو ته‌نیا و ته‌نیا ئه‌و به‌تاكو
ته‌نیا بپه‌رسن و به‌ندایه‌تی ته‌نیا بُو ئه‌و بکهون، چونکه خوای گهوره تاکو ته‌نیا و هیچ هاوه‌ل و شه‌ریکی نین.
هه‌روه‌کو خوای گهوره و به‌رزو به‌توانا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْلَمُون﴾ ^(۱۳۰).

(۱۳۰) آ- سوره النازيات: (۵۶).

ب- واتاکه يمان له‌نامه‌کانی را بردودا نوسیوه. ودرگیز.

به‌ندایه‌تی بُو کردن(العباده): بربیتیه له‌گوئی رایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردن بُو خوای پاک و بیگه‌ردو فه‌رمانبه‌رداری و گوئی رایه‌لی نیزدراوی خُری محمد ﷺ، به‌نه‌نجامدانی ئوهی که‌خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی فه‌رمانی پی ده‌که‌ن و واز هینان و نه‌کردنی هه‌مو ئه و شتنانه‌ی که‌خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی قه‌ده‌غه‌یان کردوه، له‌گه‌ل ئه و په‌پی برووا بون به‌خوا و به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و نیاز پاکی بُو خوای گه‌وره له‌بندایه‌تی و په‌رسنی خوا و هه‌مو کارو کرده‌وه کانت له م جیهانه‌دا به‌پی ای به‌رئامه‌که‌ی خوا بیت له‌قورئان و سوننه‌تو له‌گه‌ل ئه و په‌پی خوش‌ویستی بُو خوای گه‌وره و ته‌واوی مل که‌چی بُو خوای گه‌وره به‌تاك و ته‌نیایی. هه‌روهه کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَضَى رِبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَاهُ﴾^(۱۳۱). واته‌خوای گه‌وره فرمانی پی کردوين و ئاموزگاريمان ده‌کات که‌به‌ته‌نیا خوا بپه‌رسنی و هاوه‌لی بُق دانه‌نیین. هه‌روهه ده‌فه‌رمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾^(۱۳۲). له م ئایه‌تانه‌دا خوای گه‌وره بُوی بون کردوینه‌وه که‌ته‌نیا خُری شایسته و موسته‌هه‌قه به په‌رسن و به‌ندایه‌تی بُو کردن و هه‌ر ئه و مسنه‌هه‌قهی هانا بُق بردن و په‌نا پی گرتنه و هیچ به‌شداری و هاویه‌شی نین، هه‌روهه کو ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاعْبُدُ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْحَالِصُ﴾^(۱۳۳). هه‌روهه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَا كَرَهُ الْكَافِرُونَ﴾^(۱۳۴). هه‌روهه ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^(۱۳۵). ئه‌مه و ئایه‌ت گه‌لیک زور هه‌ن و هه‌ر ئه‌منده ده‌هینینه‌وه، هه‌ر هه‌مویان ئه‌وه ده‌سه‌لمینن که‌پیویسته به‌ندایه‌تی و په‌رسنی ته‌نیا بُو خوای گه‌وره بکریت و به‌س و هیچ که‌س و هیچ شتیکی تری له‌گه‌لدا نه په‌رسنیت و به‌ندایه‌تی بُق نه‌کریت. شتیکی پون و ئاشکرایه که‌دواع او پارانه‌وه به‌هه‌مو جوئه‌کانیه‌وه به‌شیکن له‌بندایه‌تی بُو کردن، بُویه به‌هیچ شیوه‌یهک دروست نیه و نابی بُو هیچ که‌س و بُو هیچ شتیکی تر له‌گه‌لدا نه په‌رسنیت یاداوا بکریت و ته‌نیا ده‌بی داوا له‌خوای په‌روه‌رددگار بکریت و ته‌نیا له‌بر خوا بپارینه‌وه، هاناو پشت به‌هیچ که‌سی پشت به‌هیچ که‌سیک ببه‌سترنیت بیچگه له‌خوای گه‌وره و به‌ته‌واوی به‌پی ای ئایه‌ت پیرۆزه‌کانی خوا بپرین به‌پیوه، واتاوه‌هه‌حکامه‌کانی ئه و ئایه‌تانه به‌کار بھینین و له‌خومانادا په‌نگیان بدنه‌ینه‌وه. به‌لام له‌کارو باره ئاساییه‌کانی ژیانی پوژانه و هوکاره هه‌سته‌هه‌ریه‌کانی خه‌لکی که‌زیندون و له‌ژیاندان و له‌تواناو ده‌سه‌لاتی ئه‌واندا بیت و بتوانن هاریکاری بکه‌ن و داوا و

(۱۳۱) آ - سوره‌الإسراء: (۲۳).

ب - واتاکه‌یمان له‌نامه‌ی دوه‌مدا نوسيوه. ورگیز.

(۱۳۲) آ - سوره‌ال-fatحه: (۵ - ۲).

ب - واته: سوپاس و ستایش بُو خواي خولقینه‌مری هه‌مو بونه‌وه و هه‌مو زاروه‌ی (الرحمن الرحيم) گه‌لیک بیرو پاوه بُو چون و بیوایه‌ت هن نیمه له‌بهر دریزه نه‌بونه‌وه ته‌نیا بیوایه‌تیکمان واته فدرموده‌یه‌کمان هه‌لیزارد کله (المکتبة الشاملة/التفاسير/تفسير القرطبی) بپوسوره‌تی فاتیج‌هه‌که‌ده‌فه‌رموی: { نه السری کوری یعنی التمییم کیزدراوه‌تنه‌وه نه‌ویش له عثمانی کوری زقر که‌گوتیه‌تی: گوین له العزمی بوده‌ی گوت: (الرحمن) واتاکه‌ی فراواونته له (الرحیم) چونکه واتای (الرحمن) خوا به‌هه‌مو دروستراوه‌کانی خوا یا به‌هه‌مو دره‌خشتی له‌دنیاوه له قیامه‌تدا، وه‌ل واتای (الرحیم) ته‌نیا به‌هه‌مو خوا بُو بروادان یا ته‌نیا له قیامه‌تدا ده‌به‌خشتی. نه و خواهی که‌ته‌نیا نه و خاوه‌نی دوچی دواهیه و له و روزدنا که‌س خاوه‌نی بپیار و قسه‌کردن و فرمان ده‌کردن نیه، نه خوای په‌روه‌رددگار نیمه‌ته‌نیا ته‌نیا ته‌نیا په‌په‌رسنی و به‌ندایه‌تی هه‌ر بُو توه‌ده‌که‌ین و بُو هیچ که‌س و بُو هیچ شتیکی تر نا. وه ته‌نیا هانا و په‌نا بُو توه‌ده‌هینین و بُو که‌س و هیچ شتیکی تر نا. ورگیز.

(۱۳۳) آ - سوره‌الزمر: (۲ - ۳).

ب - واتاکه‌یمان له‌بابرودا شروقه کردوه. ورگیز.

(۱۳۴) آ - سوره‌غارفر: (۱۴).

ب - واتاکه‌یمان له پیشتر نوسيوه. ورگیز.

(۱۳۵) آ - سوره‌الجن: (۱۸).

ب - واتاکه‌یمان له‌نامه‌ی یه‌کدم دا نوسيوه. ورگیز.

هانا بۆ بردنەکان جی بەجی بکەن و دەست گیرۆیی یەکتری بکەن ئەو کاتە دروستە داوا لەخەلکی بکریت بەلام
بەمەرجی زیندو بنو لهژیاندا بن، چونکە ئامانە بربیتی نین له بەندایەتی بۆ کردن و پەرسەتىشى و پەيوەندىيان بهژیانى
دنياىي و دەستەجەمعى و هارىكارى یەکتریه وەھەيە و بەدەق و كۆپا دروستە مروفـ داواي يارمەتى و بەهاناوە هاتن
له مروفـى ترى زیندو بکات كەتواناو دەسەلاتى جى بەجى كردىنى ئەو داوا كارى و يارمەتىي ھەبىت و له تواناى ئەوان
بەدەر نەبىت و له دەسەلاتەكانى خواي گەورە نەبن. بەلكو لەو كاروبارە ئاساييانە بن كەمروفـ تواناى جى بەجى
كردىيانى ھەيە. پەناى پى بگيرىت و هاناي بۆ بەرىت لەلادانى خراپە و شەپو و حەل كردىنى تەنگو چەلەمەو
تەنگزەكانى زيانى ئاسايىي پۇزانە وەك ئەوهى كورپەكەي يا بۆ خۆى توشى ناخۆشى، توشى شەپو ھەرايەك بېت داوا
لەكەسيكى تر بکات يارمەتى بادات و ئەو ناخۆشىيە لەكۆل بکاتەوە. يان خزمەتكارەكەي ياسەگەكەي ياسەگەكەي
كىشەيەكى تر بېت و داواي حەل كردىنى لەيەكىكى تر بکات كەيارمەتى بادات جائەو كەسە زيندوه لاي بېت يان لەلائى
نەبىت واتە داواكەر لەشويئىك بېت و داوا لى كراو لەشويئىكى تر بېت بەيەكىك لەھۆكارە ھەستىيەكانى (الأسباب
الحسية) پەيوەندى پىۋە كردىنەوە وەك نوسىينگە و ھۆكارەكانى ترى پەيوەندى كردىنەوە بۆ دروست كردى خانو كردى
بېت يابۇ چاك كردىنەوە ئوتومبىلەكەي بېت يابۇ ھەر كارو بارىكى ترى پۇزانەي زيان بېت دەتوانى و بۇي ھەي
داوا بکات... وەھەروەها. ھەروە كەخواي گەورە لە قورئانى پىرۇزدا لەم بوارەداو لەچىرۇك و بەسەر ھاتى موسادا (عليه
الصلوة والسلام) دەفەرمۇيىت: ﴿فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ (١٣٦).

هه رووهها لهم جوړه هانا بردن و داوا کردنانهی مرقد بُو هاوړي و دوستاني خوی له تیکوشان و له شه پو ناخوشي و ته نگزه کانی ژياندا کاريکي ئاسايیه و هيچي تیدا نيه، به لام هانا بردن و پهنا بردن بُو مردوان و جنؤکه و فريشته و دره خته کان و دارو به رد نئه مانه کاريکي خراپن و له هاوړل دانانی ګهورهن و له په ګه زني هه مان کرده و هکانی هاوېه ش په يداکه رانی پیشين و سره تان کله ګه ل خواي ګهوره دا چهندان په رستراويان بُو خویان داتاشي بون و هک لات و عوازو غهيری ئه وانيش، ئه مه به هيچ شيوه يهك دروست نيه و له شيرکي ګهوره ن. هه رووهها هانا بردنېک به زيندوان که بيرو باوهړي وا بېت ئه و زيندوهي په ناي بُو ده بات ئه و پهنا بُو بردن و به پيره وه چونه له ده سه لات و مافی ئه و ه بزانېت له کاتېکدا ئه وه مافی خواي په رودګاره و مافی هيچ که س و هيچ شتيکي دېکه نيه بېچگه له خواي ګهوره و هک شيفاى نه خوشه کان و هيدايه تى دله کان، و بردنه به هه شت و پزگار کردن له ئاگري دوزه خو هاوشيوه کانيان و هک شيوه ش په هيچ شيوه يهك دروست نيه و شهريک و هاوړل دانانه (وهک ئه وهی هاوار بکاته که سېکي زيندوي و هک شيخ و مشايه خو جه ددي فلان شيخه که ده روئيش و سو فيه کان و رزويک له خه لکي عه وام به نه زانانه و نه فامانه و حالی نه بون له ئاين و شهريعه ته که خوا ئه نجامی دهدن. و هر ګيږ). ئه و ئايه تو فرمودانه کله رابردو دا ئاماژه مان پی کردن و واتا کانيان هه مويان ئوه ده به خشن که ده بې دله کان ئاپاسته خواي ګهوره بکرين و پیویسته په یوه ست بن به خواي په رودګاره و له هه مو کاروباره کانی ژياندا به لکو واجبو فه رزه که مرقد ته نيا پو له خوا بېت له هه مو هه لس و که تو رؤژانه و له هه مو کاروباره کانی ژيانی دا ته نيا پشت و پهنا بُو خوا به رېت. هه رووهها په رستشی و به ندایه تى به نياز پاکي وه ته نيا بُو (الله) په رودګاری جيھانيان بېت و هيچ هاوړل و هاوېشى بُو په يدا هنکات، چونکه به ندے کان ته نيا پُر ئه مه به سته دروست کراون و هه ربم مه به سته ش واته يه رستن و به ندایه تى کردن

١٣٦ () القصص - سورة () ١٥ .

ب - واتاکه یمان له په راویېژي ژماره (۸۵) ی نامه‌ی یه که مدا نوسيوه. و هرگیز.

بـ خوا فرمانیان پـ کراوه له‌لایه‌ن خوای پـ روه‌ردگاری خـیانه‌وـه. هـروه کـو لهـئایـهـتـهـ کـانـیـ رـاـبـرـدـوـدـاـ ئـامـازـهـ مـانـ پـیـ کـردـ، هـروـهـ کـوـ خـواـیـ گـورـهـ لـمـ ئـایـهـتـهـ پـیرـزـهـ شـداـ دـهـ فـهـ رـموـیـ: ﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾^(۱۳۷). هـروـهـ هـاـ لـهـ فـهـ رـماـیـشـتـیـکـیـ تـرـدـاـ دـهـ فـهـ رـموـیـتـ: ﴿ وَمَا أَمْرُوا إِلَّا يَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾^(۱۳۸).

هـروـهـ هـاـ لـهـ فـهـ رـموـدـهـ کـانـیـ پـیـغـمـبـرـ عـلـیـهـ رـضـیـ وـ لـهـ فـهـ رـموـدـهـ مـعـاذـ عـلـیـهـ هـاـتـوـهـ کـهـ پـیـغـمـبـرـ عـلـیـهـ رـضـیـ فـهـ رـموـیـتـ: {حق الله على العـبـادـ أـنـ يـعـبـدـوـهـ وـلـاـ يـشـرـكـوـهـ بـهـ شـيـئـاـ} ^(۱۳۹). هـروـهـ هـاـ لـهـ فـهـ رـموـدـهـ کـیـ تـرـیـ پـیـغـمـبـرـ عـلـیـهـ رـضـیـ وـ لـهـ فـهـ رـموـدـهـ (ابـنـ مـسـعـودـ) ^(۱۴۰) دـاـ هـاـتـوـهـ کـهـ فـهـ رـموـیـتـ: {مـنـ مـاتـ وـهـ يـدـعـوـ اللـهـ نـدـأـ دـخـلـ النـارـ} ^(۱۴۱). هـروـهـ هـاـ لـهـ (صـحـيـحـينـ) وـاتـهـ لـهـ رـدـوـ فـهـ رـموـدـهـ رـاـسـتـهـ کـانـیـ بـوـخـارـیـ وـ مـسـلـمـ دـاـ وـلـهـ فـهـ رـموـدـهـ کـهـ (ابـنـ عـبـاسـ رـضـیـ اللـهـ عـنـهـمـ) دـاـ هـاـتـوـهـ کـاتـیـ کـهـ (مـعـاذـ) نـارـ بـقـیـهـ مـنـ پـیـیـ فـهـ رـموـ: {إِنَّكَ تَأْنِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلِكُنْ أَوْلَى مَاتَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} وـفـیـ لـفـظـ (فـادـعـوـهـ إـلـىـ أـنـ يـشـهـدـوـاـ أـنـ لـاـ إـلـهـ إـلـىـ اللـهـ وـأـنـ رـسـوـلـ اللـهـ} وـفـیـ روـاـيـةـ الـبـخـارـيـ: {فـادـعـوـهـ إـلـىـ أـنـ يـوـحـدـوـاـ اللـهـ} ^(۱۴۲). وـهـلـهـ (صـحـصـ) مـلـمـ دـاـ وـلـهـ فـهـ رـموـدـهـ طـارـقـ کـوـپـیـ أـشـیـمـ الـأـشـجـعـیـ ^(۱۴۳) دـاـ هـاـتـوـهـ کـهـ پـیـغـمـبـرـ عـلـیـهـ رـضـیـ فـهـ رـموـیـتـ: {مـنـ وـحـدـ اللـهـ وـکـفـرـ بـمـاـ يـعـبـدـ مـنـ دـوـنـ اللـهـ حـرـمـ مـالـهـ وـدـمـهـ وـحـسـابـهـ عـلـىـ اللـهـ عـزـ وـجـلـ} ^(۱۴۴). فـهـ رـموـدـهـ لـهـ بـوارـهـ دـاـ گـلـیـکـ زـوـنـ بـهـمـنـهـ نـیـکـتـفـاـ دـیـنـینـ.

جاـبـنـچـیـهـ وـبـنـهـ ماـوـ بـنـاغـهـ ئـیـسـلـامـ ئـمـ یـهـ کـتاـ پـهـرـسـتـیـ وـ تـهـنـیـاـ یـهـ کـخـواـ پـهـرـسـتـیـ یـهـ وـ بـنـاغـهـ ئـمـ دـینـهـ وـ سـهـرـیـ هـمـوـ کـارـیـکـهـ وـ دـایـکـیـ هـمـوـ فـهـ رـزـهـ کـانـهـ وـ حـیـکـمـهـ تـیـ سـهـرـهـ کـیـهـ لـهـ دـرـوـسـتـ بـوـنـیـ جـنـوـکـهـ وـ مـرـقـهـ کـانـ. هـروـهـ هـاـ حـیـکـمـهـ تـیـ نـارـدـنـیـ هـمـوـ پـیـغـمـبـرـ رـانـهـ (عـلـیـهـمـ الصـلـاـ وـ السـلـامـ) هـروـهـ کـوـ لهـئـایـهـتـهـ کـانـیـ رـاـبـر~د~و~د~ا~ ئـامـازـهـ مـانـ پـیـ کـرـدـوـ لـهـ ئـایـهـتـهـ پـیـرـزـهـ شـداـ دـهـ فـهـ رـموـیـتـ: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا يَعْبُدُونَ ﴾^(۱۴۵). هـروـهـ هـاـ لـهـ بـهـ لـگـهـ کـانـیـ تـرـدـاـ خـواـیـ گـورـهـ دـهـ فـهـ رـموـیـ: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فـی كـلـ اـمـمـ رـسـوـلـاـ أـنـ اـعـبـدـوـاـ اللـهـ وـاجـتـبـوـاـ الطـعـوتـ} ^(۱۴۶). هـروـهـ هـاـ لـهـ فـهـ رـماـیـشـتـیـکـیـ تـرـدـاـ خـواـیـ گـورـهـ دـهـ فـهـ رـموـیـ: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مـنـ قـبـلـكـ مـنـ رـسـوـلـ إـلـاـ تـوـحـيـ إـلـيـهـ أـنـهـ لـاـ إـلـهـ إـلـاـ أـنـاـ فـاعـبـدـوـنـ} ^(۱۴۷). هـروـهـ هـاـ خـواـیـ

^(۱۳۷) آـ سـوـرـةـ النـسـاءـ: (۳۶).

بــ وـاتـهـ: تـهـنـیـاـ خـواـیـ پـهـرـدـگـارـ(الـلـهـ) گـیـانـ بـیـهـرـسـنـ وـ هـیـجـ هـاوـهـ وـ هـاوـشـانـ وـ شـهـرـیـکـیـ بـهـ پـیـداـ مـهـ کـمـنـ. وـرـگـیـرـ.

^(۱۳۸) آـ سـوـرـةـ الـبـيـنـةـ: (۵).

بــ لـهـ پـهـرـاوـیـزـیـ (۱۰۱) اـیـ نـامـهـ دـوـمـداـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـرـگـیـرـ.

^(۱۳۹) آـ مـتـقـ عـلـىـ صـحـتـهـ.

بــ وـاتـهـ: مـافـیـ خـواـیـ لـهـ سـهـرـ بـهـنـدـکـانـ نـهـ وـدـیـهـ کـهـ دـهـبـیـ تـهـنـیـاـ خـواـپـیـرـسـنـ وـ هـیـجـ هـاوـهـ وـ شـهـرـیـکـیـ بـهـ دـانـهـنـیـنـ. وـرـگـیـرـ.

^(۱۴۰) آـ رـوـاهـ الـبـخـارـیـ.

بــ وـاتـهـ: هـرـکـسـیـکـ هـاـ شـیـوـهـ وـ هـاـ وـیـنـهـ وـ هـاوـهـ وـ شـهـرـیـکـ پـیـداـ بـکـاتـ هـتـاـکـوـ دـهـمـرـیـتـ وـ تـوـیـهـیـ تـهـسـهـرـنـکـاتـ وـ بـهـوـ حـالـهـ وـ بـهـرـیـتـ نـدـواـ دـهـ چـیـتـهـ نـاوـ نـاـگـرـیـ دـوـرـخـ وـ هـدـتـاـ هـدـتـایـهـ تـیـ دـاـ دـهـمـیـنـیـتـهـ وـ وـرـگـیـرـ.

^(۱۴۱) وـاتـهـ: نـهـیـ معـاذـ تـؤـ دـهـ چـیـتـ بـهـ لـایـ گـهـیـ کـهـ لـهـ ئـهـلـیـ کـتـابـ وـاتـهـ پـیـشـ نـیـمـهـ کـتـبـیـ خـواـیـانـ بـهـ هـاـتـوـتـهـ خـواـ، جـاـ یـهـ کـهـ مـنـ شـتـیـکـ کـهـ تـؤـ دـاـوـایـانـ لـیـ دـهـکـهـیـتـ: گـوـتـنـ شـایـهـ تـمـانـیـ (لـاـ إـلـهـ إـلـاـ اللـهـ) یـهـ. نـهـشـوـنـیـکـ تـرـدـاـ هـاـتـوـتـهـ دـهـ فـهـ رـموـیـ: {بـانـگـیـانـ بـکـهـ هـهـ تـاـکـوـ دـهـمـرـیـتـ وـ تـوـیـهـیـ} (لـاـ إـلـهـ إـلـاـ اللـهـ) دـهـنـیـنـ وـ دـدـانـ بـهـ دـهـ دـادـنـیـنـ کـهـ (الـلـهـ) بـهـوـلـوـهـ هـیـجـ خـواـیـهـ کـیـ تـرـنـیـنـ کـهـ بـهـهـقـ پـهـرـسـتـیـ وـ بـرـوـشـ دـیـنـ کـمـنـ کـهـ دـیـرـدـاـ وـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ. وـهـلـهـ بـرـیـوـیـهـ کـیـ تـرـ خـواـیـ گـهـوـرـهـ (الـلـهـ) بـهـ تـاـکـ دـهـ پـهـرـسـتـ وـ بـهـنـدـیـهـ تـیـ بـهـ دـکـنـ وـ هـیـجـ کـهـ سـ وـ هـیـجـ شـتـیـکـ کـیـ تـرـنـهـ بـهـنـدـهـ هـاوـهـ وـ شـهـرـیـکـیـ خـواـ (گـیـانـ). وـرـگـیـرـ.

^(۱۴۲) وـاتـهـ: هـرـکـسـیـکـ خـواـیـ گـهـوـرـهـ بـهـنـدـکـ وـ تـهـنـیـاـ بـهـرـسـتـیـ وـ هـیـجـ هـاوـهـ وـ شـهـرـیـکـیـ بـهـ دـوـنـیـتـ وـ بـرـوـشـ دـیـنـ کـمـنـ کـهـ سـ وـ هـیـجـ شـتـیـکـ کـیـ تـرـنـهـ بـیـتـ بـیـنـجـکـهـ لـهـ خـواـ پـهـرـدـگـارـ جـیـهـانـیـانـ نـهـ وـ کـهـ سـهـ مـالـ وـ سـامـانـ وـ سـهـرـ وـ گـیـانـ وـ نـامـوـسـ دـهـ پـارـیـزـیـتـ وـ حـسـابـ وـ پـادـاشـتـهـ کـهـ شـ لـایـ خـواـ بـالـاـ دـهـسـتـ وـ کـارـیـجـیـ یـهـ. وـرـگـیـرـ.

^(۱۴۳) آـ سـوـرـةـ الـذـارـیـاتـ: (۵۶).

بــ لـهـ پـهـرـاوـیـزـیـ (۹) نـهـعـهـقـیدـهـ وـ بـیـرـ وـ بـاـوـهـرـیـ پـاسـتـهـقـینـهـ وـ دـزـکـانـیـ دـاـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـرـگـیـرـ.

^(۱۴۴) آـ سـوـرـةـ الـنـحـلـ: (۳۶).

بــ لـهـ پـهـرـاوـیـزـیـ ژـمـارـهـ (۶۲) اـیـ نـامـهـ یـهـکـمـدـاـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـرـگـیـرـ.

^(۱۴۵) آـ سـوـرـةـ الـأـنـبـيـاءـ: (۲۵).

بــ لـهـ پـهـرـاوـیـزـیـ ژـمـارـهـ (۶۲) وـ نـامـهـ یـهـکـمـدـاـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـرـگـیـرـ.

به رزو به توانا له بارهی نوح و هود و صالح و شعیب (عليهم الصلاة والسلام) بومان ده گئریتنه وه کاتی به گله کهی خویان ده گوت: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ﴾^(۱۶). ئەمەش بانگه شەی هەمو پىغەمبەران و نىزىراوانى خوایه به گشتى، هەروه کو لهم دو ئايەتەی پابىردودا بۆمان دەركەوت. هەروه کو دوزمنانى ئىسلام ددانيان بهو پاستىهدا داناوه که پىغەمبەران و نىزىراوانى خوا هەميشە پى يان گوتون و فرمائيان پى كردون كەلەخواي گەوره به ولاوه هىچ كەس و شتىكى دىكە نەپەرسن و تەنبا خوا پەرسنی بکەن، هەمو پەرسنراويىكى دىكە بىيچگە لەخوا (الله) وەلا بنىن، هەروه کو خواي گەوره لە چىرىق و بە سەرەتى (عاد) كە بە پىغەمبەرە كە يان كە (ھود عليه الصلاة والسلام) بو ده گوت: ﴿فَالَّوْ أَجِحْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾^(۱۷). هەروهها خواي پاكو بىيچگەرد دەربارە قورە يىشىه كان بۆمان ده گئریتنه وه کە كاتى پىغەمبەرمان محمد^{علیه السلام} بانگى دەكىن بۇ تەنبا خوا پەرسنی و تەنبا بهندىيەتى كردن بۆ (الله) كىيان (إفراد الله بالعبادة) و واز هيئنان و دەست بەردار بونى هەر شتىكى تر لەغەيرى خوا كە دەيانت پەرسن وەك فريشته، و پىباو چا كان (الأولياء) و بتەكانيان و دارو درەختە كان و غەيرى ئەوانىش. كە دە فەرمۇي: ﴿أَجَعَلَ اللَّهَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾^(۱۸). هەروهها خواي پاكو بىيچگەرد دەربارە يان دە فەرمۇي: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وە قولۇن آئىشا تشارى كۇوا آلەتتا لىشاعر مەجۇن^(۱۹).

ئەمەو ئايەت لهم بوارو لهم واتايەدا نۆرن، وېرىاي ئەو ئايەت و فەرمودانەي كە ئاماژەمان پى كردن - بۇت پون دەبىتەوە - خواي گەوره ئىيمەش و ئىۋەش لە دينە كە خۆى شارەزاو بەرچاۋ بۆشىن بکات و هەروهها لە ئاست ماھە كانى خواي گەوره شارەزاو بەرچاۋ بۆشىنیمان پى بېھ خشىت. براي خۆشە ويستم ئە داوا كردن و ويردو هەمو جۆرە كانى هانا بىردنە بەرلنە كە لە پرسىيارە كانت دا ئاماژەت پى كرد بون و پونت كرد بونەوە، هەر ھەمو يان لە شىرك و ھاوېش پەيدا كردىنى گەورەن، چونكە ئەمە بهندىيەتى كردنە بۆ غەيرى خوا، داوا كردنە لە شتىك و لەكارو بارىكىن كە بىيچگە لەخوا كەسى تر لە تواناي دا نىيە، وەك لە مردوان و لەو كەسانەي كە ئاماډە نىين واتە لاي داوا كەر ئاماډە نىن ئەوان لە شوينىك و داوا لېكراو لە شوينىكى ترە واتە غائىبە. ئەوهى ئەمپۇق ئەوانە ئەنجامى دەدەن گەلىك لە شەرىك و ھاوېش پەيدا كە رانى سەرتا مەترسى ترو خراپىترو بۆگەن تىن چونكە ھاوېش پەيدا كارانى سەرەتا لە حالەتى خۆشى و خۆشكۈزەرەن دا شەرىك و ھاوېش شىيان بۇ خوا دادەنا. بەلام لە كاتى لى قەومان و ناخوشى كەندا ئىخلاصىيەتىان بە بهندىيەتى بۇ كردن واتە پاپانەوە داوا كردىيان تەنبا بۆ (الله) بون چونكە ئەوان دەيانت زانى

(۱۴۶) أ - سورة الأعراف: (۵۹).

ب - واتە: ئەي گەلە كەم خواي ناك و تەنباو بى شەرىك بېھەرسن و بى شەرىك بېھەرسن دەنلىبا بن لهو خوايە كە ئاواي (الله) يە هىچ پەرسنراويىكى تر نىن كە بەھق بېھەرسن. من دەترسم گەر واناكەن توشى سزاي سەختى خوا بىن له پۇزى قىيامەتدا. وەرگىز.

(۱۴۷) أ - سورة الأعراف: (۷۰).

ب - واتە: گەلى عاد بەھودى پىغەمبەرە كە يان ده گوت: نەوە تۆبۈيە هاتوى كە بىيمان بلىي تەنبا (الله) بېھەرسن و واز لە پەرسنراوه كەنلىقانى باب و باپىرانمان بەھىنەن كە دەيانت پەرسن؟! كەم بە سەتىيان لە بىنە كەنلىقانى بولو. وەرگىز.

(۱۴۸) أ - سورة ص: (۵).

ب - لە پەراوىزى زەمارە (۵۰) و لە عەقىدە و بىرۇ باولۇر پاستە قىينە و دەڭكەنلىقانى واتاكە يمان نوسىيەوە. وەرگىز.

(۱۴۹) أ - سورة الصافات: (۳۶-۳۵).

ب - واتە: ئەو ياخى و بىيماۋارانە كاتى پىغەمبەرە^{علیه السلام} بى دەگوتتن: لە خواي گەورە (الله) بە ولاوه هىچ خوايەكى تر نىن كە بەھق بېھەرسن ئەوانە حەسرەت و دەرەقى خۇيەزلى زانى و لوت بە رزى دەي گەتن و برواييان نەدەھىنداو پېشىيان ھەل دەكەد، هەروهها دەييان گوت: جانەوە چۈن دەبىت ئىمە بۇ ھونەرىكى شىيت كەم بە سەتىيان لە پىغەمبەرە^{علیه السلام} بۇ دەست لە پەرسن پەرسنراوه كەنلىقانى باب و باپىرانلىقانى خۇمان ھەل گەرين و ازىيان لى بەھىنەن، ئە شتىكى نە بۇ؟! وەرگىز.

که له‌خوای پاک و بیگه‌رد به‌ولاده که‌سی تر ناتوانیت له و ته‌نگره و گه‌رده‌لول و ناخوشیه پزگاریان بکات، هه‌روه کو خوای گه‌وره له‌کتیبه پیرۆزه‌که‌ی خوی دا ده‌رباره‌ی ئه و هاویه‌ش په‌یدا که‌رانه ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوْا اللَّهَ مُحْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^{۱۵۰}. هه‌روه‌ها خوای پاک و بیگه‌رد له‌ئایه‌تیکی تردا رو ده‌کاته ئه و هاویه‌ش په‌یدا که‌رانه و پی‌یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا مَسَكُمُ الْضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾^{۱۵۱}.

ئه‌گه‌ر له‌یه‌کی له و هاویه‌ش په‌یداکه‌رانه بپرسی: ئیوه بچی ئه‌وانه ده‌په‌رسن؟ له‌ه‌لامدا ده‌لئی: خو ئیمه نالیین ئه و شتانه‌ی که‌ئیمه ده‌یان په‌رسنین و لی‌یان ده‌پاریینه وه ئه‌وان بخویان سودو قازانجمان پی‌ده‌گه‌یه‌ن، یازیانمان لی‌ده‌دهن، یانه‌خوشکانمان چاک ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو ئیمه مه‌به‌ستمان له‌وه‌یه که‌ئه‌وان لای خوا تکامان بق ده‌که‌ن و له‌خوامان نزیک ده‌که‌نه‌وه یابو ئه‌وه‌ی پی‌یان له‌خوا نزیک ببینه‌وه. ئه‌وانه له‌ه‌لامدا پی‌یان ده‌گو‌تریت:

ئه‌گه‌ر ئه‌وه مه‌به‌ستی کافره‌کانی سه‌ره‌تا بیت، و مه‌به‌ستیان ئه‌وه نه‌بیت که‌په‌رسناوه‌کانیان دروستیان ده‌کات و پزیان ده‌دات، یان ئه‌وان به‌نه‌فسی خویان سودیان پی‌ناگه‌یه‌ن یازیانیان لی‌نادهن و اته توشی ته‌نگو چه‌له‌میان ناکات خوای گه‌وره ئه‌م پرپو پاگنده و قسانه‌یان به‌درپ ده‌خاته‌وه و پوچه‌لیان ده‌کاته‌وه و به‌سه‌ر چاوی خویانی داده‌داته‌وه و له‌قورئانی پیرۆزدا به‌درؤیان ده‌خاته‌وه، به‌لکو ئه‌وان مه‌به‌ستیان تکا بق کردنی ئه‌وان و وه‌جاخی ئه‌وانه و مه‌به‌ستیان نزیک کردن‌وه‌یانه له‌خوای گه‌وره. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی ئه‌وانه له‌سوره‌تی (یونس علیه الصلاة والسلام) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَصْرُهُمْ وَلَا يَنْعَفُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوُلَاءُ شَفَاعَوْنَا عَنَّدَ اللَّهِ﴾^{۱۵۲}

خوای گه‌وره به‌درؤیان ده‌خاته‌وه و به‌رپه‌رچیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أَتَبْتَغُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^{۱۵۳}. خوای گه‌وره یونی کردتنه‌وه که‌ئه‌و نه‌له‌ئاسمانه‌کان و نه‌له‌سه‌ر زه‌وی دا تکا کاریکی ئاوای نه‌دیویه به و شیوه‌یه که‌هاویه‌ش په‌یداکه‌ران مه‌به‌ستیانه، وه‌دیاره شتیکی به‌لکه نه‌ویسته هه‌ر شتیکیش خوای گه‌وره بونی نه‌دی بیت، هیچ بون و بنج و بنه‌وانیکی نیه و هرگیز بونی نیه، چونکه خوای گه‌وره هیچ شتیکی لاؤن نیه و بونی نابیت و هه‌ر شتیکی بونی هه‌بیت ده‌زانیت و ئاگای لی‌یه و پی‌ی ئاگاداره. هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی (الرمر) دا ده‌فه‌رموی: ﴿تَرْتِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحُقْقِ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُحْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾^{۱۵۴}. لیره‌دا خوای گه‌وره یونی ده‌کاته‌وه که‌هندایه‌تی هه‌ر بق ئه‌وه و هه‌ر بق ئه‌وه ده‌کریت و پیویسته له‌سه‌ر

(۱۵۰) أ - سورة العنكبوت: (۶۵).

ب - له په‌راویزی زماره (۵۶) دا واتاکه یمان نوسيووه. وهرگیز.

(۱۵۱) أ - سورة الإسراء: (۶۷).

ب - واقه: هه‌ر کاتیک له‌ناو دربیاداو له‌کاتیکدا ئیوه له‌ناو که‌شته‌کانتان دا گیزدن و گه‌رده‌لول هه‌ن ده‌کاتات و توشی ناخوشی و ناره‌حه‌تی دوبن و خه‌ریکه که‌شته‌که‌تان نقوم ده‌بیت و بخنکین، ئاله و کاته‌دا نه و هه‌مو بت و که‌س و به‌رنامه و شتانه‌ی که پیشتر ده‌تان په‌رسن هیچیان له‌بیر نامینه‌ن هاواریان بکه‌نی. ته‌نیا هاوار ده‌کنه خوای په‌رومه‌گارو له و به‌ولاده هیچ کسی تر شک نابه‌ن له و مه‌ترسی و له و گیزده بزگارتان بکات بیچگه له‌خوای گه‌وره بپیه پرپه‌دل و به‌دليکی نیخلاسه‌وه هنانی بوده‌بهن و داوای بزگار بونی لی ده‌کن. که‌چی که‌خوای گه‌وره بزگاری کردن و دینه‌وه و شکانی و سه‌ر زه‌وی خواتان له‌بیر ده‌چیت، دیسان جاریکی تر ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر بیروباومه‌گکی جاران و بت په‌رسنی و هاولن داشانه‌که‌ی خویان ده‌ست پی‌ده‌که‌نه‌وه و خوای ناناسن به‌راستی خوا به‌که‌ردم و به‌بزه‌یه. ته‌فسیری گوشه‌ن بـ۲۲۰. وهرگیز.

(۱۵۲) أ - سورة يومن: (۱۸).

ب - له په‌راویزی (۱۰۸) و له‌نامه‌ی دوه‌مدا واتاکه یمان نوسيووه. وهرگیز.

(۱۵۳) أ - سورة يومن: (۱۸).

ب - له په‌راویزی (۱۰۸) و له‌نامه‌ی دوه‌مدا واتاکه یمان نوسيووه. وهرگیز.

(۱۵۴) أ - سورة الزمر: (۲-۱).

بهنده کانی که ده بی تنهایا بهندایه تی بُو ئُو یکه ن و نیخلاسیه تیان بُو خوای بالا دهست و کاریه جی بیت و بهس بُو هیچ که س و شتیکی دیکه ده نه بردریت. چونکه خوای په روهردگار فرمانی به پیغامبره که دیگه کردوه که نیاز پاکی ته اوی بُو خواه بیت له په رستن و بهندایه تی بُو کردنی دا، دیاره گومانی تیدا نیه ئو فرمان به پیغامبره کردنه بُو همه مو موسیمانانه و گشتگیریه. لیرهدا واتای وشهی (الدین) مه بهست له بهندایه تی بُو کردنیه و بهندایه تی بُو کردنیش بربیته له گوئ رایه لی خواو پیغامبره کردنه خواه روهو کو پیشتر ئاماژه مان پس کرد. دیاره دعواو هانا بُو بردن و له بهر پارانه وه و رجا کردن و سه رپینونه زر بُو کردن بهندایه تی بُو کردن، هه رووهها نویز کردن و پُوژو گرتن... تد. جوریکن له بهندایه تی یو کردن که خواه گهوره و پیغامبره که فرمانیان پس کردون. هه رووهها خواه گهوره دواه ئه وه ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَيَاءَ مَا نَعْدُهُمْ إِلَّا لِيُرْبِّوْنَا إِلَى الَّلَّهِ﴾ (۱۰۵). واته: ئه و بیباوه پو بت په رستانه دهیان گوت: خوئیمه ئه وانه ناپه رستین تنهایا بُو ئه وه نه بیت که له خوامان نزیک بکنه وه و لای خوا تکامان بُو بکه ن. خواه گهوره بهر په رچیان ده داته وه و ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (۱۰۶). خواه گهوره لهم ئایه تهدا بُومن رون ده کاته وه که کافره بت په رسته کان بُو ئه وه یان دوستانی خواه (الأولیاء) ده په رستن تا له خوایان نزیک بکنه وه. ئائمه مهیه مه بهستی کافرو بیباوه په کانی کون و نیستاش. خواه گهوره ئه و مه بهست و قسانه یان پوچه ل ده کاته وه و ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ خواه گهوره دروکانیان به درو ده خاته وه کله قسه کانیاندا ده لیان: په رستراوه کانمان له خوامان نزیک ده کنه وه . نه خیز درو ده کهن به پیچه وانه وه له خوایان دور ده خنه وه. هه رووهها کافره بونه که شیان به هوی ئه و بهندایه تی کردنیه یان بو که بُو په رستراوه کانیان له غهیری خواه نجامیان ده داو ئه نجامی ده ده دن.

بهم پون کردنانه وه هر که سیک توزیک ثیری و تیگه یشنن و عه قلی هه بیت تی ده گات که کافرو بیباوه په کانی سه ره تا کوفره که یان ئه وه بو که پیغامبره ران و پیاو چاکان و دره خته کان و دارو به دو غهیری ئه وانیان له دروستکراوه کانی خوا بیچگه له خواه په روهردگار ده په رست، تاتکایان بُو له لای خواه گهوره بکه ن. بیروباوه پیان وابو که داواکانیان به بی موله تو ویستی خواه گهوره بُو جی به جی ده کهن هه رووه کو چون و هزیره کان و کاریه ده ستان له لای سه رکرده و پاشاکان تکاو واسیته بُو راپه راندی کاروبیاری پوچانه خله لکی ده کهن خواه گهوره یان وه ک پاشا و سه رکرده و به رپرسان حساب ده کرد. وهدیه یان گوت: هه رووه کو چون یه کیک پیویستی و نیشی به پاشا و سه رکرده و به رپرسان ده بیت به رده است و سیفات و هزیره کانیان به گزه وه ده نیت و تکایان بُو ده کهن تاکاره کانیان بُو جی به جی بکه ن. ئابه م چه شنه ئیمه ش به بهندایه تی کردن و پیاو چاکیتی پیغامبره ران و پیاو چاکان و دوستانی خوا خو لخوا نزیک ده که ینه وه. دیاره گومانی تیدانیه که ئه م بیرو بُوچونه پوچه ل له پوچه ل ترین بیرو باوه په قرچوک و پوچه ل کانه و بی بنج و بنه مايه و بی ناوه روک ترین بیرو باوه پیکه، چونکه خواه پاک و بیگه ره رگیزاو هه رگیز ها و

پ - واته: هاتنه خواره وهی قورنایی پیروز نه لایه ن خواه بدرو به ده سه لات و زان او دان او حکیمه وهیه. هه رووهها مه بهست له هه مو کنیه کانی تری پیش قورنایی شوده ویه، ئیمه ئه پیغامبره که نه و قورنایه مان بونار دیته خوار هدر هه مو راست و هقه، دهی که واته تو ش به دلیکی ساف و بیگه ده و پر نه برو اوه خواه خوت به تاک و تنهایا په رسته و بهندایه تی کاکله و بی غه ل و غه شی بُو بکه. چونکه هیچ خواهید که نین که به هه ق په رسته و شایسته په رستن و بهندایه تی بُو کردن بیت بیچگه له خواه تاک و تنهایا. و درگیز. به سود و درگرتن له ته فسیری گوشن ب ۳۱۰. (۱۵۵)

آ - سوره الزمر: (۳).

ب - واتاکه یمان پیشتر نوسيوه. و درگیز.

آ - سوره الزمر: (۳).

ب - له په راویزی (۵۵) ای عه قیده و بیرو باوه په راسته قینه و دژ کانی دا واتاکه یمان نوسيوه. و درگیز.

وینه و هاو شیوه‌ی هیچ شتیکی تر نیه له دروستکراوه کانی خۆی دا، و هاوکیشیش ناکریت به دروستکراوه کانی خۆی. که سیش ناتوانیت تکای لا بکات و ببیته و اسیته مه‌گه ربه موله‌ت و بهویستی خۆی موله‌تی تکا کردنی بادات. دهی باشیش بزانن که خوای گهوره که سیلک موله‌ت نادات که تکا له خزمەت خوادا بکات مه‌گه رله‌هلى یه‌کتا په‌رسنان و یه‌کخوا په‌رسنان (التوحید) دا بیت، خوای پاک و بیگه‌رد به‌سەر هەمو شتیکدا زال و به‌تواناو به‌ده سەلات و به‌هەمو شتیکیش ده‌زانیت و ئاگای لەهەمو شتیک هەیه، ئەو خوای په‌روه‌ردگاره لەهەمو سۆزدارو به‌زهی داره‌کان به‌سۆز ترو به‌به‌زهی تره (أرحم الراحمين). خوای گهوره له کەس نه‌ترساوه و له کەسیش ناترسیت، چونکه به‌سەر هەمو شتیکدا زال و هیچ کس و هیچ شتیک له به‌دەستی ئەو قوتاری نابیت و هەمو به‌ندەکانی له‌زیر دەستی ئەو دان، و چونی بون ئاوا هەلیان ده‌سورپیت و به‌سەر هەمو شتیکدا زال لهم بونه‌وهرددا به‌پیچه‌وانه‌ی پاشاو سەرکردەکان و به‌رپرسانی دنیا کەبی دەسەلاتن و تواناو دەسەلاتیان سنور داره و به‌سەر هەمو شتیک دا رانگەن و پیویستیان به‌هاریکاری و پشتیوانی خوا هەیه، بؤیه ئەوان به‌تەنیا ناتوانن کارو باری و لاته بچکولانه‌کەی خۆیان به‌پیوه‌ببەن و پی یان به‌پیوه ناچیت و پیویستیان به‌کار به‌دەستان و جىگرو راویزڭارووه‌زیران و به‌سوپا و به‌سەربازو فەرمانبەران و کارگوزاران هەیه بۆ هەلسورپاندنی کارو بارو خزمەتگوزاریه کانی و لاته‌کەیان. هەروه‌ها هەر کەسیلک له‌هاو و لاتیانیان کارو بارو پیداویستیه کیان هەبیت دەبی سکالاًبەرز بکەن‌و و به‌ھۆی کاربەدەستان و وەزیر و گزیره کانیان‌و و ئەو پیویستیانیه هاولاتیانیان بۆ به‌رز بکریت و و پی یان راپگئیه‌زیت ئەو جار ده‌زانن هاولاتیه کانیان چى یان دەویت و بؤیان جى بەجى بکەن، به‌پیچه‌وانه‌ی ئەوانه‌و خوای گهوره و په‌روه‌ردگار خۆی به‌زانستی خۆی هەمو پیداویستی و ناگوزوریه کانی گشت دروستکراوه کانی خۆی ده‌زانیت و ده‌زانیت چى به‌دلياندا دیت و ئاره‌زوی چ دەکەن و چیان حەز لی ین خۆی له‌پاست خۆیه و له‌هەمو عەیب و خەوشیک به‌دەرە و پیویستی به‌دروستکراوه کانی خۆی نیه کە‌هاریکاری له‌دروستکراوه کانی خۆی و له‌هەمو عەیب و خەوشیک به‌دەرە و پیویستی به‌دروستکراوه کانی خۆی نیه کە‌هاریکاری بکەن یا يارمه‌تی بدهن، به‌لکو هەمو دروستکراوه کانی هەمیشە پیویستی یان به‌هەیه، خوای گهوره ئەوهندە بە‌بەزه‌بیه بۆ به‌ندەکانی خۆی کوتایی نیه و له‌و دايكانه به‌سۆز ترو خۆشەویستی بۆ به‌ندەکانی پتەر کە‌بۆ رۆلەکانی خۆیان هەیانه. دادوه‌ریکى داد په‌روه‌رە، هەمو شتیک له‌جى ى خۆی داده‌نیت، به‌پی ى پیداویستی حىكمەت و زانست و تواناو (قدرات) خۆی، به‌هیچ شیوه‌یه کو له‌ھیچ پویه‌کەو و نابى و دروست نیه کە‌خوای گهوره به‌دروستکراوه کانی خۆی پیوانه (قياس) بکریت. بؤیه خوای گهوره له‌كتیبەکەی خۆی دا پونی كرۇتەوەكە: هاوبەش پەيدا كەران ددانیان بە‌وهدا هيئاوه و بپروايان بە‌وه هەیه كە‌خواي گهوره هەلسورپینه رو په‌روه‌ردگاری ئەوانه و دروستکەر و پۆزى دەريانه، هەر خوای په‌روه‌ردگاره وەلامى پیداویستیه کانیان دەدات و پی یان دەبەخشىت و ناخۆشىه کانیان له‌سەر لاده‌بات، هەر ئەو دەمرىنى و دەزىيەنیت... تد. له‌تواناو دەسەلات و کاره‌کانی خوای پاک و بیگه‌ردن.

مل ملانى ى نیوان هاوبەش پەيدا كەران و پیغەمبەران و نېدرداوانى خوا هەمیشە له‌سەر يەكتاپه‌رسنی خوا واتە عەقیدە و بیرو باوه‌پی پاکى دامەزراو بوه يەكتا په‌رسنی خوا (الله) گیان و ئىخلاصىيەتى به‌ندەکانی خوا بوه لەپه‌رسن و به‌ندايەتى كردىياندا بۆ خواي په‌روه‌ردگارى جىهانیان، هەر ئەوهش دەبیت لەپروادارانى شوین كەوتەي ئايىنى ئىسلام و پیغەمبەر و هاوه‌لەکان و شوین كەوتەکانیان و له‌نیوان بى باوه‌پان و خوانه‌ناسان و ملھوپو سته‌مكاران هەتا دنیا دنیا يە.

ههروه کو خوای گهوره دهه رموی: ﴿ وَلَئِنْ سَأَتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَانِي يُؤْفِكُونَ ﴾^{۱۵۷} . ههروهها دهه رموی: ﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾^{۱۵۸} . ئەمەو ئايىت لەم بوارهدا گەلەتكىزىن، پىشتر باسمان كردن كەكىشەو وەل ملانى ئى نىوان پىغەمبەران و گەلانى راپىردو لەسەر نياز پاكى و ئىخلاصىيەت لەپەرسىن و بەندايەتى كردن بوه بۇ خواي پەروه رەتكارى جىهانيان واتە لەسەر بىرۇ باوهەرۇ عەقىدەي پوخت و پاكو بى خەوش بوه بۇ خواي گهوره و تاكو تەنيا. ههروه کو خۆى دهه رمويىت: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾^{۱۵۹} . ئەوهى لەواتاكانى ئەو ئاياتانەدا دەستمان دەكەۋىت ئەوهىيە كەھەموى پىدا گىتنە لەسەر عەقىدە و بىرۇ باوهەرپى پوخت و پاكو بى خەوش و ئىخلاصىيەت لەبەندايەتى كردىن و پەرسىنى خواي گهوره بەتاكو تەنيا و هېيج هاوهەل و شەرىك و هاو شىيە و هاو وىنەي بۇ دانەنرىتىت، خواي پاكو بىيگەر لەچەند بابەتىكداو لەقورئانى پىرۇزدا تکا كردىنى بۇ پۇن كەدوينەوە. ئەوهەتە خواي گهوره لە سورەتى (البقرة) دا دهه رمويىت: ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْقُطُ عَنْهُ إِلَّا يَلْدَنِه ﴾^{۱۶۰} . ههروهها لە سورەتى (النجم) دا دهه رمويىت: ﴿ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لَمَنِ يَشَاءُ وَيَرِضَى ﴾^{۱۶۱} .

وَهَلْ سُورَةٌ تِيْ (الأنبياء) دَأْ لَهُ وَسِفْوَ رِبْزِي فَرِيشَتَهُ كَانَ دَهْ فَهُرْمُويْ: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا حَلَفُهُمْ وَلَا يَشْعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ حَشِيْهِ مُشْفَقُونَ﴾ (١٦٢). خَوَى گَهْرَه هَوَالِي پِيدَاوِينَ كَهْ رِكِيزْ رِيْكَه نَادَاتَ بَهْ نَدَهْ كَافَرَهْ كَانَى تَكَاهَنَ، بَهْ لَكُو رِيْكَه بَهْ بَهْ نَدَهْ سُوْپَاسْ گُوزَارَهْ كَانَى دَهَدَاتَ، سُوْپَاسْ گُوزَارِيْشْ بَرِيتَهْ لَهِيْهَ كَتَاهَ پَهْ رَسْتَى خَوا (التوحيد) وَ كَارَ كَرَدَنَ بَهْ بَهْ رَنَامَهِيْ خَوا گَوَى رَايَهَلَى خَوا وَ پِيْغَمَبَرِيْ خَوا عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. هَرَوَهَهَا خَوا بَهْ رَزوْ بَهْ هَاوَتَاهَ سُورَةٌ تِيْ (المر) دَأْ دَهْ فَهُرْمُويْتَهْ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعَبَادَهُ الْكُفَّرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضُهُ لَكُمْ﴾ (١٦٣).

^{١٥٧}) أ - سورة الزخرف: (٨٧).

ب - له په راویزی (۵۷۹) ای عه قیله و بیرو باوهري راسته قینه و دژه کانی دا واتاکه یمان نوسيوه. ودرگیئر.

١٥٨) أ- سورة يونس : (٣١)

ب - له په راویزی (۵۸) یه قیده و بیرو باوهړی راسته قینه و دزه کانی دا واتکه یمان نوسيووه. وړگیر.

١٥٩ - سورة النحل:

ب - لہ په راویزی (۱۴۴) ای نامہ سی یہ مدا واتاکہ یمان نو سیوہ۔ وہ رگیر۔

١٦٠ - أ. سورة البقرة: (٢٥٥).

ب- و اته: که هیه بتونیت تکا بکات لای خوای گه وره مهگهار بهویست و نارمزوهه مؤلهه تی خوی بیت بو که سیک که تکا بکات و بوئمه که سهش که تکای بو دهکریت. و درگیر.

ب - واته : کافرو بیت په رسته کان که پی یان دگوکترا نه وو بیو نه و بتانه ده په رستن ؟ نه وو لاما دهیان گوت : بیو نه وو له لای خوا تکا واته شیفاغه تمان بؤ بکنه، جاخاوی گه وره بؤ بدرو خستته ووی نه وانه لهم نایه تهدا دهه روی : نه وهه مو فریشتنهه واله ناسانهه کانن نه گه رشغاعهت بؤ گه سیک بکنه، تاکا و شیفاغه ته که یان یه اک توز سودی نینه هم گلور بؤ کوسیک بیت که خوای گه وره ویست و نارهزوی نه سه و بیت شیفاغهت بؤ بکریت و بروادریکی یمه کتا په رست بیت و نهه تکا بؤ کردنی بؤ بیز لعنانی بیت بیت ، نهه که واته نه و ته پی گلین و دارو به دره رهق و ته قهقی نه و بیت په رسته جون ده تو اون شیفاغهه تو تاکا بیان بؤ بکنه ؟ وور گلر.

(١٦٢) - مقدمة الأذناء:

ب - واته: له روزی دوایی داشت که ناکن مگهار خواه بخوبی ویست و نازهزوی له سه ریپتو مؤله بتات که شفاعة تی بو بکریت. نه ویش بو نه و هاسانه که خوا خوی لی یان رازیه و له دنیادا یه کتا په درست بون و شایهنه نه و بن که شیفعاه تیات ببکریت. جادیاره نه و که سه تکایه که ده کات به ترسیکی زد و دوه له خزمه ت خواهدا نکایه که ده کات. مؤله بت افغان شفاعة تی کردنه لاهین خواهه خوی دار ریز نیاننیکه بیو باشی تکا کار جا نه و که سه چه فرشته بیت با خود موافق بیت.

تەفسىرى گولشەن بىلەل ۸۱۶. وەرگىر.

هروه‌ها له (صحیح)ی بوخاریه وه و له أبو هریرة وه پیوایت کراوه که پرسیاری له پیغه مبه روجلله کردوه: ئه ره سوی خوا له رؤژی قیامه تدا کی به خته وه ترین که سه که بهر شیفاغه‌تی تو ده که ویت؟ فه رموی: {من قال لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَالَصَا من قلبه،} یافه رمویه‌تی {من نفسه}. وله (صحیح)دا له انس رض هاتوه که پیغه مبه روجلله فه رمویه‌تی: {لَكُلِّ نَبِيٍّ دُعَوةً مستحبةً فَتَعْمَلُ كُلَّ نَبِيٍّ دُعَوَتَهُ وَإِنْ إِحْتَبَأْتُ دُعَوَتَي شَفاعةً لِأَمْتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أَمْتَى لَا يُشَرِّكُ بِاللَّهِ شَيْئًا} ^{۱۶۴}. ئه مه و فه رموده لم بابه تو لهم واتایه دا گه لیک زورن. ودهه مو ئه و ئایه تو فه رمودانه که باسمان کردن هه مويان ناوه رزک و هيئی سره کيان بريتیه له بهندایه‌تی بوق کردنی پاسته قینه‌یه بوق خوای تاك و تهنيا بهنه‌نيا و هیچ که س و شتیکی تر له گه ل بهندایه‌تی کردن و په رستن خوادا نه کهینه هاویه‌ش و هاویا، هه رگیز دروست نیه که هیچیک له بهندایه‌تی و په رستن بوق غهیری خوای بکریت و بدریت بهوان واته بوق غهیری خوا له پیغه مبه ران و بوق غهیری پیغه مبه رانیش لهم بونه و هر داو لهم جیهانه دا. تکا (شفاعه) مولکی خوایه و بهشی که سی تری پیوه نیه. هه روه کو خوای پاک و بیگه رد ده فه رمویت: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ﴾ ^{۱۶۵}. که س شایه‌نیه‌تی ئه و تکا کردنی نیه بیچگه له خوا، مگهه دوای ئه وهی که خوای گهوره مولهه بدت بهو تکا کاره که تکا بکات، هه روه‌ها ده بی له تکا بوق کراوه که ش و له کرده وه کانیشی پازی بیتن ئه وجار پیگه به تکا کار ده دات تکا بوق ئه و که سه بکات. دهی خوای گهوره و پاک و بیگه رد تهنيا له یه کتا په رستان پازیه هه روه کو پیشتر په نجه مان بوق راکیشا. به لام بی باوه ران پشکیان له و تکا کردنه دا نیه. هه روه کو خوای گهوره و به رزو بی هاویا ده فه رمویت: ﴿فَمَا تَنَعَّمُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ ^{۱۶۶}. هه روه‌ها ده فه رمویت: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ ^{۱۶۷}. هه روه‌ها ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الشَّرُكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ ^{۱۶۸}. به لام ئه وهی له پرسیاره که تدا ده بباره ویردو قسه‌ی ههندی له سو فیه کان له مزگه و ته کاندا باست کردوه که ده لین: خوایه ره حمه تت بریزه به سه ره که سه دا که بوه ته همی له ت بون و په رش بونی هیزه

ب - واته: نه^{۱۶۴} که رگار و بیباور بن نهود خواه گه وره به نیازه و هیچ پیویستی به نیوی و به باور بوتان نیه و خواهیتی خوی هر دهکات و هیچ لخ خواهیتی نه و کمه ناکاته وه، به لام له گه^{۱۶۵} نه مهشدا خواه گه وره پازی نایبیت به نده کانی کافر بن و به بیباوری بمرن و بگه رینه وه لای خوی، خو نه گه ر بر برو بھینن و سوپاس گوزاری نازو نیعمه ته کانی خوا بکنه و یه کتا پدرست بن و هاولن و هاو تا پخوا پهیدا نمکهن بی گومانه که خواه گه وره لیستان پازی دهیت. و درگیر.

^{۱۶۶} ب - واته : تکاردن همه موئی مونکی خواهی و بهشی هیچ که س و هیچ شنیکی تری له درستکراوه کانی خوا پیوه نیه . و هرگیز .
ا - سعدیه اندیش . (۸۴)

ب- و انته: بی باوهاران و کافره کان تکا کردنه نکا کاران هیچ سودیان پی ناگهه یه نیت. چونکه نهوان هیچ پشکیکیان له توکا کردنه هی پینقه مبهه رو پیاو چاکاندا نیه.
چونکه نه دنیادا نهوان بخ خویان و به دستی خویان خویان له ذوی خویان کردوه. و هرگیز.
۱۶۷- آ- سوره غافر: (۱۸).

ب- واته: بى باوهاران و سته مكاران لە رۈزى قيامە تدا هىچ دۇست و خوشويىست و لايدەنگىزكىيان نىيە و هىچ تكا كاريكييان نىيە كە گوئى يان بۇ بايگىرىنىت و تاكا كە يان لى وەر بىگىرىت يان كە سىيان نىيە تكاييان بۇ بکات. وەرگىز.

نهینیه کان (پنهانه کان) و ته‌قینه وهی نوره په حمانیه کانی توو بو به جیگیر یابریکاری هه لبزاردهی حه زرهتی په روه ردگاریتی و جي نشینی نهینیه دنیاییه کانی توو ... تد.

وَلَامُ الْمُهَمَّةِ :

ده گوتري: که ئه م قسانه و هاو شیوهی ئه و قسانه له کوي خو لى گوپان و له خو بايی بون و پوچونه له ئه و سيفاته خراپهی که محمد ﷺ رقر به توندي لى ئاگادار كردوينه وه و قهدهغهی كردويين و به نيشانهی تى چون و نه مان و له بهر هه لوهشان و دا پوخانی داناوه، كله مسلم پيوایهت كراوه كله (صحيح) هكھی خوی دا و له عبدالله كورپی مسعود ضعیفه ده گیپیته وه كه په سولی خوا ﷺ فه رمویه تی: {هلك المتنطعون}. سی جار له سهري يهك ئه ده ربپنهی دوباره كرده وه. ئيمامي الخطابي ره حمه تی خواي لى بیت گوتی: (المتنطع) بريتیه له پوچون و قول بونه وه له شتيك دا كله بابه تیکی خو لى گوپاودا (المتكلف) و پوچون له زانستي (الكلام) و له شتيكدا كه زور په یوهندی پیوه نه بیت و گه رپان به دواي دا له سه ربيبازه کانی ئه هلى كه لام و پوچون له شتيكدا كه به لايشه وه گرنگ نيه و پوچون و خو هه لقورتاندن له شتيكدا كه هه رگيز عه قليان نايگاتي و پهی پي نابه ن.

وه أبو السعادات ابن الأثير گوتويه تی: (المتنطعون) ئه و كه سانه ن كله زانستي كه لامدا زقد پوچون و زيده په ويي کي زوريان كردوه و له سنوري خويان تى په راندوه، بهو په پي گه رويان قسه ده كهنه ياله ئه هلى كه لامن. ئه زاراوه يه لهوشی (النطع) و هرگيراوه كه بريتیه لهو په پي دالانی مه لاشوی دهم، له دوايی دا بو ئه و كه سانه به كار هيئراوه كه زور له گفتارو قسه كردندا يا له بواري كردوه و گفتاردا پوچون و گه لیک دریز دارپن له قسه و له كردوه وه کانياندا يا بوقه كه سانه به كار ده هيئريت كله زانسته کانی كه لامدا به قول دا پوچون و زيده په ويي کي زوريان كردوه و له سنور تی يان په راندوه.

بهو زانياريانيه که ئه و دو پيشه وایه له پيشواكانی زمان باسيان كردوه هه ره كه سيلك توزقايليك به رچاو پوشني و تيگه يشتني هه بیت بوی پون ده بیت و تى ده گات که چونيه تی ئه و سه لاوات و سه لام ليدانه له سه ربيقه مبه رمان ﷺ کوي ئه و لى گوپان و پوچون و زيده په ويي کي كله ئايیني پيروزي ئيسلامدا قهدهغه كراوه و حه رامه و به هيج شیوه يهك ئه م جوره سه لاوات و سه لام ليدانه دروست نيه، به لکو له سهربابا موسلماني بروداري راسته قينه پيوiste به گه رېت به دواي ئه و جوره سلاواتانه کله ئيسلامدا جيگورو چه سپاون و پيغه مبه ره خوي چوار چيوهی بوقه دارشتوين و چونيه ته که لوهوه بومان دارپژراوه و نايي به مو لى ا لابدریت و به پيچوانه وه واته لادان له چوار چيوهی ئه و چونيه ته ده چيته چوار چيوهی ئه و پوچون و زيده په ويي و لادان له ديني خواو تيوه گلان له بيدعه کانه وه.

له و چونيه تی ليدانی سلاواتانه کله پيغه مبه ره و هه ماته توه ئه و هي که هه ردو خاوهنى فه رموده راسته کان (الصحيحين) بوخاري و مسلم له (الصحيحين) دا پيوایه تيان كردوه و گو كردن که ش (اللفظ) هى بوخاري و له کعي كورپی عجره وه پيغه پيوایهت كراوه که هاوه لان ﷺ گوتيان: ئهی په سولی خوا، فه رمانمان پي کراوه که سه لاوات له سهربو تولى بدهين، باشه ئيمه چون سه لاوات له سهربو تولى بدهين؟ فه رموي: {قولوا: اللهم صل على محمد وعلى آل

محمد کما صلیت علی إبراهیم وعلی آل إبراهیم إِنَّكَ حَمِيدٌ مجید، وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی آل إِنَّكَ حَمِيدٌ مجید} (۱۶۹). هروه‌ها لهه رو فرموده پاسته کاندا (الصحيحین) هاتوه که له آبی حمید الساعدي (جعفر بن أبي حمید الساعدي) پیوایهت کراوه که هاوه لآن گوتیان: ئەی پەسولی خوا، ئىئمە چۆن سلاؤات له سەر تو لى بدهین؟ فەرمۇی: {قولوا: اللهم صلّ علی محمد وعلی أزواجہ وذریته کما صلیت علی آل إبراهیم ، وبارک علی محمد وعلی أزواجہ وذریته کما بارکت علی آل إبراهیم، إِنَّكَ حَمِيدٌ مجید} (۱۷۰). وله فەرمودە پاستى مسلم داولە آبی مسعود الأنصارى (جعفر بن مسعود الأنصارى) پیوایهت کراوه گوتى: بشير كورپى سعد گوتى: ئەی پەسولی خوا فەرمانمان پى کراوه کە سەلاؤات له سەر تو لى بدهین، باشە چۆن سەلاؤات له سەر تو لى بدهین؟ پېغەمبەر ﷺ دەنگ بو، دوايى فەرمۇی: {قولوا: اللهم صلّ علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی آل إبراهیم، وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی آل إبراهیم في العالمين، إِنَّكَ حَمِيدٌ مجید، والسلام كما علمتم} (۱۷۱).

نه م وشانه و غه يري ئه مانه ش كله پيغه مبه ره و هاتون و چه سپا وو جيگير بوبتت ئوه يه كه پيوiste له سه
موسلمانان به کاري بهينن بق سه لآوات ليدان له سه ر پيغه مبه رو^ع، چونكه ئوه يه كه بق ئيمه به جيماوه و پيوiste به و
جوره سه لام و سه لآوات بق پيغه مبه رو^ع بنيرين و له خودي خويه و چه سپا بن و ئه و فيرى خه لکي كردوه ده بى به و
شيوه يه كه شايسته و لايقه به مافي ئه به کاري بهينن. هه روه كو چون خه لکي فير كردوه كه چ وشه يه كو چون
زاراوه يه ك به کار بهينن كه شايسته ما فه کانی خواي په روه ردگار بيت، به لام وشه و ده ربپنه تازه گه ريه کان و
داهيتر اووه کان و پوچو زيده رهويه کان و ئه و وشه و پستانه كه هه ل ده گرن درقو ناپاستيان تيدا ده خويندرите و
وهك ئه و وشانه كه له پرسيا ره كه تدا باست كردون و ئاماژه ت پي داون، ((وهك ئه و سلوات و ويردانه كه ئاره زو بازان
شوين هه واو ئاره زوه کانی خويان كه وتون و شوين سوننه تي پيغه مبه رو^ع ناكه وون و له خويانه وه شت داده پيژن و
كه سلواتانه كه كه س نازانيت له کوي يان هيئاوه و كي بق دارشتون وک (الف صلاة والسلام...) و گه لتيکي تر
كه لهناو خوماندا باون - و هرگي⁻) نابي به کار بهيندرین و دروست نين، له بـه ئه وهـي له خـو باـيـي بـونـو خـوـ گـوـپـيـنـ و
نه شيوه سلوات و وشانه كه پيغه مبه رـيـ خـواـ^عـهـ لـيـبـزـارـدونـ وـ بـقـ موـسـلـمـانـانـيـ دـاـشـتـونـ وـ بـهـ ئـوـمـمـهـ تـهـ كـهـ خـوـيـ
پـاـگـهـ يـانـدـونـ وـ پـيـنـوـمـاـيـ وـ ئـامـوـرـگـارـيـ كـرـد~ونـ كـهـ ئـاـواـ سـهـ لـآـوـاتـيـ لـهـ سـهـ رـلـيـ بـدـهـنـ. دـيـارـهـ شـتـيـكـيـ بـهـ لـگـهـ نـهـ ويـسـتـهـ
كه پيغه مبه رو^ع زانا ترين و به ئامورگاري ترين خه لکه و دور ترين كه سـيـكـهـ لـهـ خـوـ گـوـپـيـنـ وـ پـوـچـوـنـ وـ زـيـدـهـ رـهـويـ
باشترين و بـهـ رـزـ تـرـينـ سـهـ لـآـتـ وـ سـهـ لـامـيـ خـواـيـ پـهـ رـوهـ ردـگـارـيـ لـهـ سـهـ رـهـ بـيـتـ. دـاـواـ کـارـيـنـ ئـهـ وـهـيـ کـهـ بـونـمانـ کـرـدـهـ وـ لـهـ وـ
به لـگـهـ وـ نـيـشـانـانـهـ لـهـ بـونـ کـرـدـنـ وـ وـهـيـ کـيـاـواـزـيـهـ کـهـ لـهـ نـيـوانـ هـاـوـيـهـ شـ پـهـ يـداـ کـهـ رـانـيـ ئـهـ
داـواـهـ لـهـ پـهـ دـهـ مـيـهـ کـانـداـ لـهـ مـ بـهـ شـهـ دـاـ، وـهـهـ رـوهـ هـاـ لـهـ بـونـ کـرـدـنـ وـهـيـ چـونـيـهـ تـيـ سـهـ لـآـوـاتـ لـيـدانـيـ شـهـ رـعـيـانـهـ لـهـ سـهـ
پـيـغـهـ مـبـهـ روـ^عـ بـهـ سـ بـيـتـ وـ قـهـ نـاعـهـتـ بـهـ خـواـزـيـارـانـيـ هـقـ بـيـنـيـتـ وـ بـيـانـ هـيـنـيـتـ رـايـهـ، بـهـ لـامـ ئـهـ وـ کـهـ سـهـ ئـيـهـ وـيـتـ

⁽¹⁷⁰⁾ همان واتای په راویزی را بردوی هه یه ته نیا جیاوازیه که یان یه سه ر خیزان و نه ووه و چه کانی بیغه مه بردایه. و هرگیز.

⁽¹⁷¹⁾ همان واقعی را بردوی هدیه تهیبا زاراوهی له جیهانیاندای پرته نمکهنه نهودی که بیقهمهه ریخته رموی سه لام کردنش به شیوههیده که فیرم کرد بون. و درگیر.

پاستیه کان بزانیت و هق بناسیت و له ریگه‌ی چهوت بگه ریته‌وه نئوه نئه و که سه به دوای هه واو ئاره زوه کانی نه فسی خوی
که تووه و جله‌وي بو شور کردوه. خواي به رزو بالا دهست ده فرمومیت: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَحْيِوْ لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّعْنُونَ أَهْوَاءُهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مَمَّنْ أَتَيَّعْ هَوَاهُ بَغْيَرِ هَذِهِ مِنَ الَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾^(۱۷)

خواي پاک و بېڭەرد له م ئايىتە پىرۆزهدا پۇنى كردۇتەوە كە خەلگى لە دىيدو بۆچۈنلى ئەو بەرنامە يەئى كە خواي
گەورە پىيغەمبەرەكەي خۆى محمد ﷺ ناردوھ لە ھىدایەت و لە دىينى ھەقدا دو بەشنى:
يە كەم: ئەو گروپەن كە وەلامى خواو پىيغەمبەرى خوا دەدەنەوە بىروا دەھىنەن.

دوهم: ئەو كەسانەن يىا ئەو گروپەن كەدواي ھەواو ئارەزۇھەكانى خۆيان دەكەون. يان شوين كەوتەئى ھەواو ئارەزۇھەكانى، نەفسى، خۆيانى.

ههروهها خواي گهوره بوشى پون كردوينه ووه كله و كه سانه سه رليشيشيو او ترنين كه شوين كه وته ههوا و ئاره زوه كاني نه فسى خوييان كه وتون و رېگەي هيدايه تى خوايى ناگىن.

داوامان له خواي به رزو به تواناو شکومهند وايه کله شوين که وته هه واو ناره زوه کان بمان پاريزيت و سه لامه تمان
بکات، هه رو ها داوا له خواي پاك و بيگه رد ده کهين که ئيمه و ئيوهش و باقى برايانمان والي بکات کله وه لام
دهره وه کانی خواو پيغه مبهري عليه السلام خوا بین، وله و که سانه مان بگيريت که شهريعه ته کهی خوا به گوره و پيروز
ده زانن و به په پيره و پروگرامي خوياني دهزانن و شوين که وته بيرنامه کهی ئهون، هه رو ها وريا و ئاگادارو
پينوماييمان بکات له ئاست هه مو شتىك که پيچه وانى شهريعه ته کهی خوايە و له بيدعه و هه واو ناره زوه کان بمان
پاريزيت و به رچاو روشنيمان پى بېه خشىت. ئه و خودايە کە دهست فراواو به خشندە و به بزه يىه . سه لات و سه لامى
خوا بېزىت به سەر گيانى بەندە و نىدراراوو پيغه مبهري عليه السلام خوا محمد و بو سەرمال و خيزان و وەچە کانى و بو
سەرسە حابە و شوين که وتوانى به چاكە تا رقزى قىامەت.

١٧٢ () .^١ أ - سورة القصص : (٥٠) .

ب - واته: نه^۱گهر و^۲لام^۳ باڭ^۴ كردىڭهە داڭ^۵ تۈيىان نەدەيىە و داوا كارىيە كائى تۈيىان نەھىيە دى و بروايىان نەھىيە، نەوا چاك بزاڭە هەرىگىز هەق ودرنَاڭن و بىرۇ ناھىيەن و بەدۋاى ھەوا و نازەزۇمكائى خۇپىان كەوتون. توخوا كى لەو كەسە سەر لېشىۋا و تر ھەمە كە بەدۋاى ھەوا و نازەزۇمكائى خۇپىان كەوتون و پىڭە و رېچكە يەكىان گرتۇھە كە هېچ ھيدايەت و رازى يۇنىتى خواي ھەڭكەل دا نىيە و پىڭە سەر لېشىۋا و يەكىان گرتۇتە بەر، دىارە شەتىكە بەنگە نەھىيەستە كە خواي گەورە ھەدايەت و يارىمەتى مەلھۇران و حاوا ھەش يەيدا كەران و سەنە مەكاران نادات. وەرگىر. بەسۇد وەرگىرتن لە تەفسىرى گۆلنچەن بى٠٤٢.

ئاگادار كىرىنەوە لە تازە داھىنراوە كان (البدع).

نامہ کے پا

له حومي ئاهه نگ گىران بې يادى لە دايك بونى يىغە مېھ رۇنىڭ و هاو شىوه كانى

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن اهتدى بكماده، أما بعد:

لهکه سانیکی نقد و پرسیاریکی نقدمان ده باره‌ی ئاهنگ گیپان به بونه‌ی له دایك بونی پیغەمبەر و ئەو
وشە دوعا و ویردانه و هەستانه سەر پى لەم کاتەدا ئاراسته دەکریت و چەندان جار دوباره و چەند باره دەبنەوه،
ھەروهە دەرباره سەلاوات و سەلام کردن له پیغەمبەر علیه السلام، ئەمە و چەندان شتى ترى كەلەم بونه‌ی له دایك بون
ئەنجام دەدرېن.

له وه لاما ده گوتريت: ئاههنگ گيپان به بونه‌ی له دايک بونى پيغه مبه رعيلله و له هيج له دايک بونييکي تردا دروست نيه و نابي بکريت، چونكه ئم كرده وه يه له داهيئزاوه تازه‌گريه کانه له ئايينى ئىسلامدا، و هېيغه مبه رعيلله نه‌ي كردوه، و نه جي نشينه کانيشى كردويانه و نه سه حابه و هاوه‌لله به پيزه کانيشى رعيلله كردويانه. نه شوين كه وتوه کانيشيان له چه رخه زېپنه کان ئم ئاهنگ يان گيپاوه. كه ئوانه زانا ترين كه سانىك بون به سوننەتى پيغه مبه رعيلله، و هلle پيغه مبه ره وه چه سپاوه كه فه رمويه‌تى: { من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو ردٰي }، واته به سه رچاوي خوي داده ريت‌وه ولئى و هرناگيريت. و هلle فه رموده‌يەكى تردا هاتوه: { عليكم بسنٰي و سَنَّةُ الْخَلْفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِيِّ، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَ عَضُوًا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَ إِيَّاكُمْ وَ مَحْدُثَاتِ الْأَمْوَارِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدُعَةٍ، وَ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ }^(١٧٣). لهم دو فه رموده‌يەدا ئاگادارىه کى توندو تىزيان تىديايه دهرباره‌ي تازه‌گريتى و شتى تازه دروست كردن له دينداو كار كردن پى يان (أحدات البدع) و ئه وته خواي گهوره ده فه رموي: ﴿فَلَيَحْذِرَ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فَتْنَةٌ أَوْ يُصِيبُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(١٧٤). هروه‌ها خواي گهوره و به رزو بى هاوتا له ئايەتىكى تردا ده فه رموي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لَمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾^(١٧٥). هروه‌ها ده فه رموي: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعْدَدَ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَحْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾^(١٧٦). هروه‌ها ده فه رموي: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نَعْمَتِي وَرَضِيَتُ

(¹⁷³) واته: هدر که سیک شتی تازه و تازه گه ریتی له دین دروست بکاتو فرمانی فیمهی له سه رنه بیت واته به لگه و دهقی شد رعنی له سه رنه بیت نهوا لی و هر ناگیریت و به سه ر چاوی خوی داده دریته و، هروهه له فرموده دومدا فرموده: دست به سونته تی من و سونته تی جی نشینه فامیده هیدایه ت دهرکان بگرن و تو ند بیگرن و به ری مده دهن نهگهره بکایله کانیشتان گرتیستان، زور و بیار و ناگداری تازمگه ری و تازه داهیتان بن له دین خوادا، چونکه همه داهیترویکی تازه و تازه گه ریتی سه ره یشیواوی و مال و پیرانیه و خاوه نه که دیباته ناو ناگری دوزد خ و درگیز.

أ- سورة النور: (٦٣).^{١٧٤}

ب - وانه: نهادنی بی فه رمانی و سه ریپچی پیغمه دکنهن و به قسمی ناکهن باشگادارو بیدار بینه وو واژ له و کردموه خرا په بهینه و به گویی پیغمه دکنهن
بکهن، نهود ناترسن که خواه گوره هر له دنیادا توشی به لاؤ و ناخوشیان بکات ووک نه وهی توشی برسيه تی و گرانی و فلات و فربیتان بکات یا توشی بومه هر زده و رُچون و
گردنه لول و گرگانتش بکات و سزای یان بادات، یاخود له رُوئی دوایی دا توشی سزا یاهی سه ختو و به سفت و سوی یان بکات؛ وهر گیر. به سود و در گرتن له ته فسیری گولشن
ب ۹۱؛ ۵۰، هروهه له المکتبة الشاملة / التفاسير / تفسيري الطبرى والمنتخب. في قرض السيدى).

ب - واتمه: به راستی پیغمبر مبارکه باشترین پیشنهادی که همه بواره‌کانی زیانی دنیا و قیامه تدا بؤیه ئیو پیوسته له سه‌رتان شوینکه و تهی شه و بن و نه همه بواره‌کانی زیانتاندا و به فرمان و به قفسه‌کانی نه بکهن و هرگیز سرپریچی نه کهن، چونکه فرمابنیه رداری نه و لهرمابنیه رداری خواهی و پیشنهادی کی باش بؤـ نه کسیه و اـ واتـه شوینـ کـه وـ تـنـ وـ خـوـیـ رـایـهـ اـ کـرـدـنـ بـوـ نـهـ وـ کـهـ سـیـهـ کـهـ هـمـیـشـهـ کـهـ رـهـمـیـهـ خـواـیـ وـ بـوـیـتـ وـ مـهـبـتـیـ رـهـزـاـهـ نـدـیـ خـواـیـ وـ گـهـ يـشـتـنـ بـهـ نـازـوـ نـیـعـهـ تـهـ کـانـیـ بـهـ هـشـتـیـ نـهـ بـرـاوـهـیـهـ. بـهـ زـوـرـیـ یـادـیـ خـواـیـ دـهـ دـکـاتـ وـ هـمـیـشـهـ زـمانـیـ بـهـ وـیرـدـکـانـیـ خـواـ تـرـ بـیـتـ بـوـزـنـیـکـ بـوـنـهـوـهـ لـهـ خـواـیـ گـهـ وـهـ وـرـگـرـتـنـ لـهـ تـهـ فـسـیرـیـ گـوـشـنـ بـ ۲۲۰۸۱.

١٧٦ - سورة التوبة: (١٠٠).

لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا^(۱۷۷). ئایه‌تی پیرزی قورئان لەم بواره و لەم واتا یاددا گەلیک نۆرن. و داهیتانی ئەم ئاھەنگو یاد کردنه‌وەی لەدایك بونانه ئەوهى لى دەپرینگىتەوە واتە ئەوه دەبەخشىت كەپەنا بەخوا خواي پاك و بىگەرد دينەكەى خۆى بۇ ئەم ئومەتى ئىسلامە تەواو نەكردوه، و پىغەمبەريش عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ كَفِيلٌ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} كەپىويستە راي نەگەياندوه تاكارى پى بىكىت، هەتاڭو ئەمانەتى دوايى و سەرددەمە كان ھاتون و شتى تازەيان خستوتە سەر شەريعەتە كەى خواو بەشتانىڭ كەخواي گوره پى ئى رازى نىه و ويست و ئارەزوو مۆلەتى لەسەر نىه و ئەوان دينەكەيان تەواو كردوه. بەگۇتەي خۆيان گوايى بە كاره داهىنزاوانە يان وەك يادى لەدایك بونى پىغەمبەرو ئاھەنگ بۇ گىپانى لەخوايان نزىك دەكتەوە و بەم كاره بىدعيانە يان دەيانەۋى خۆ لەخواي پەروردىگار نزىك بەنەو ئەمەش گومانى تىدا نىه مەترسىيەكى نۆرى تىدايە، چونكە پەخنە لەخواي پاك و بىگەردو پىغەمبەرى خواش عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ كَفِيلٌ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} كەدینەكەيان تەواو نەكردوه، نەخىر ئەوانە درۆزىن و بوختان كەرن خواي گوره ئايىنى خۆى بۇ بەندەكانى تەواو كردوه و نازو نىعەتى ئىسلامى بەسەردا پشتون بەتەواوى و بەبى كەم و كورى.

پىغەمبەريش عَلَيْهِ السَّلَامُ بەرنامىمە پۇن و تەواوه كەى بەبى كەم و كورى و بەتەواوه تى راگەياندوه، هېچ پىگايمەكى نەھىشتۇتەوە كەپى ئى بگەيتە بەھەشت راي نەگەياند بىت، و پىگايمەكىش دورت بخاتەوە لەئاگىرى دۆزەخلى ئاگادار نەكربىتىوە بەلکو ھەموى بەتەواوى پۇن كردىتەوە بۇ ئومەتە كەى. ھەرودەكى لەفرمودەي راستدا ھاتوھە سەلمىنزاوه لەعبدالله كورى عمر عَلَيْهِ السَّلَامُ گوتويتى: كەپىغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇيەتى: {مابعث اللہ من نبی إلأ کان حَقًا عَلَيْهِ أَن يَدْلِي امْتَهَ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُ لَهُمْ} ^(۱۷۸). لاي ھەمو كەسيكىش پۇن و ئاشكرايمە كەپىغەمبەرى ئىمە باشتىن و بەرپىز ترىنى پىغەمبەرانە و كۆتا پىغەمبەرانىشە و تەواو ترىن بەرنامىمە و راگەياندىن و ئامۇزگارىشى ھەبوھ، جائەگەر ئاھەنگ گىپان بەبۇنە ياددا گەن بۇن ئە و پىغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ شىڭ بايە لەدین و دروست بايە كەخواي گوره پى ئى رازى بولە كەدۇن دەكىرەدە و پى ئى دەگوتىن بىكەن، يان بەكىرەدە لەژيانى خۆى دا ئەنجامى دەدا، ياخاوه لە كانى عَلَيْهِ السَّلَامُ دواي خۆى دەيان كرد، جاڭلە هېچ كامىكىانە و نەكراوه و ئەنجام نەدرابەچۈن دەكىرى ئىمە بىكەين، كەواتە بەوە دەزانىرى كەئم ئاھەنگ گىپانە و ياد كردنه‌وەي لەدایك بونە هيچى لەئىسلام دا نىھ و بەشىڭ نىھ لەدینەكەمان، بەلکو يەكىكە لەداهىنزاوه تازەگەرىيەكان (البدع) كەپىغەمبەرى خواش عَلَيْهِ السَّلَامُ ئومەتە كەى خۆى لى ئاگادار كردىتەوە ھەرودەكى لەم دو فەرمودەيە راپىردو دا ئاماژە ئى كرا. ھەرودەلا لەچەندان فەرمودەي ترداو بەھەمان واتا

ب - واتە: نەو مۇسلمانانەي ھەر لەسەر دەتاوه بىرۋايان ھېنئاو پېشىركى يان دەكىد لە بىرۋا ھېنئان و چونە ناو بازىنەي ئىسلامە وە بۆخزمەت كردنى دينەكەياندا لە پېشەو بون و شوين پىغەمبەر كەوتۇن كۆچپان لەگەل كرد بۇ شارى مەدەنە و نەو مۇسلمانانشى كەلەمەدەنە مۇسلمان بون، بون بە پېشىوانانى مۇسلمانانى كۆچ كەر بون بەھۇي بىلاؤ كردنه‌وەي ئايىنى ئىسلام و بنج و بىنانوان داکوتانى ئەم دىنە خوا، ھەرودەلە ئەن دەوان ئەن دەوان شۇنى ئەوان كەوتۇن لەچاڭلە كەن و بەندايەتى كردن بۇ خواي گەورە و گاشە پېدانى دىن و سەرکەوتلى مۇسلمانان، دىبارە خواي گەورە لە ئەوان راپىزەوە ئەۋاپىش لە ئازۇ نىعەتە كەن خوا راپىزەن. خواي گەورە لە بەھەشتدا باخ و باخات و بەھەشتائىنى بۇ ناماھە كردون لەبرپارو جۇبارىكى زۇر خوشيان بەزىردا دەرۋاتە وە تا ھەتايىش تى ئى دا دەمېنە وە ھەمېشە زىنلىدون، بىگۈمان نەمەش گەورە ترىن سەرکەوتۇن و سەرپەر زى و سەرفرازىيە و بە خىتمەورى و شادمانىيە كى بى وېئەيە. وەرگىپ. بەسۇد وەرگەتن لەتەفسىرى گۆلۈشەن با ۴۹۷.

(۱۷۷) أ - سورە المائدە: (۲).

ب - واتە: نەمەرۇ دىنەكەم بۇ تەواو كردن واتە ناردنە خوارەوەي قورئان كۇتايىي هات و ئايىنى ئىسلام بۇ تەواو كردن و ھەمو نە حكام و دەستورەكانى ئەم شەريعەتەم بۇ بۇن كردنه‌وە و بۇم ناشكرا كردن ئىيۇش كارى پى بکەن و بىكەن دەستورو ياساو پىسای ئىانان. نەوا ئازۇ نىعەتى خۆم بەسەر داپىشتن كەبرىتى بولە ئايىنى پيرۇزى ئىسلام و پىگەيەيدايدەت و دۇشنى ئىسلام. وەنەوە من راپى بوم كە ئايىنى پىرۇزى ئىسلام دىنى ئىيۇ بىت كە كۆتا ئايىنە و بۇ ھەمو كات و زەمینەي كە دەپىت. وەرگىپ.

(۱۷۸) أ - رواه مسلم في صحيحه.

ب - واتە: خواي گەورە هېچ پىغەمبەر ئىكى ئەناردوه كە خەرچى پىگەي خېر و بەرەكەت و سەرپەر زى و سەرفرازىيە بۇ ئومەتە كەى بۇنى نە كەر بىتە وە ھەر دېگەيە كىش كە خراپە و شەرپا ناخوشى بۇ ئومەتە كەدى تىدا بىتلى ئى ناگادار نە كەر بىنە و ئامۇزگارى نە كەر بىنە بۇ دور كە وتنەوە لە و پىگە خراپ و ئاشوب ھېنئەرە. وەرگىپ.

هاتوه، وه کو فه‌رموده دلخواهی ههینی دا هاتوه ده فه‌رموی: {اما بعد: فإن خير الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد عليه السلام، وشر الأمور محدثها و كل بدعة ضلاله} (١٧٩).

نایه‌توفه‌رموده لهم بهش و لهم بابه‌ته‌دا زورن، کومه‌لیک له‌زانیان به‌پاشکاوی و به‌ئاشکرا ناپه‌زامه‌ندی خویان له‌ئاهه‌نگ گیپان به‌بونه‌ی لهدایک بونه‌وه پاگه‌یاندوه و ئاگاداری و وریا شیان داوه که دروست نیه و نابی ئاهه‌نگ بهم بونه‌یه‌وه بگیپدریت و نابی به‌بیشیک له‌دین دابنریت. به‌کار کردن به‌وه به‌لگانه‌ی که خراونه پو لهم باره‌هیه‌وه، به‌لام هه‌ندی له‌زانی پاشینه‌کان (دواوینه‌کان - خلف) پیچه‌وانه‌ی ئه‌م پایه بون و پیگه‌یان پیداوه ئه‌گه‌ره هیچ کاریکی خراب و ناپه‌سنه‌ندی تیدا نه‌کریت، وه کو زیده ره‌وه له‌باس و وه‌سف کردن و پیاوه‌لدنی پیغه‌مبه‌ر عليه‌سلام، وه‌تیکه‌لاؤی زن و پیاو، به‌کار هینانی ئامیره‌کانی را بواردن (وهک ته‌پل و ده‌فو و جوره‌کانی موسیقاو بلویرو... تد. وه‌رگیپ) و غه‌یری ئه‌مانه‌ش که‌له‌ش‌ریعه‌تی خوادا دروست نین و ناپه‌سنه‌ندن. ئه‌وان ده‌لین ئه‌مانه له‌داهیزراوه چاکه‌کان (البدع الحسنة) .. به‌لام بنه‌ماو بنچینه‌ی شه‌رع ئه‌م جوره مل ملانی و جیاوازیانه‌ی خه‌لکی ده‌گیپریت‌وه بق قورئان (کتبی خوا) و بق سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رکه‌ی خوا محمد عليه‌سلام هه‌ره‌وه کو خوای به‌رزو بی‌ه‌اوتا ده فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطْبِعُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ وَأُولُى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (١٨٠). هه‌ره‌ها ده فه‌رموی: ﴿وَمَا اخْتَلَفُتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ (١٨١). دهی ئیمه‌ش ئه و کیش‌هه و ئاریشی‌یه‌مان که‌بریتیه له‌ئاهه‌نگ گیپان به‌بونه‌ی لهدایک بونه‌کان بق کتیبه‌که‌ی خوای پاک و بیگه‌ردگی‌ایه‌وه و سه‌یرمان کرد، بینیمان که‌فرمانمان پی‌ده‌کات به‌شوین که‌وتني نیزراوه‌که‌ی خوى محمد عليه‌سلام و له‌ویدا چون هاتوه ئاوای ئه‌نجام بدهین. خوای گه‌وره له‌قورئانه پیروزه‌که‌ی خوى داوریاپی و ئاگاداریمان پی‌ده‌داده‌داده وهک تیشكی سور (الضوء الأحمر) له و شتانه‌ی که‌پیغه‌مبه‌رکه‌ی لی‌ئی قه‌ده‌غه کردوبین و تیشكی سوری له‌سه‌ر داناون. وه‌هه‌ولمان پی‌ده‌داده که‌خوای پاک و بیگکرد ئایینه‌که‌ی بق ئه‌م ئوممه‌تی ئیسلامه ته‌واو کردوه و به‌بی‌که‌م و کورپی بقی ناردونه‌ته خوار، دهی ئه‌و ئاهه‌نگ گیپانه بهم بونه‌یه‌وه له و دین و به‌رنامه‌یه‌دا نیه که‌پیغه‌مبه‌ری خوا هیناویه‌تی و به‌موسیمانانی پاگه‌یاندوه و له و دینه پاک و بیگکرد توواوه‌دا نیه که‌خوای گه‌وره بق ئیمه‌ی پون کردوتوه و فرمانی ئه‌نجام دانی پی‌کردوبین و فرمانی پی‌کردوبین که‌تیایدا شوین سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر عليه‌سلام هیچ شوین و له‌هیچ کون و قوژنیکی ئه‌م سوننه‌تی ئاریشی‌یه‌مان ئاراسته و گیپایه‌وه بق سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر عليه‌سلام هیچ شوین و له‌هیچ کون و قوژنیکی ئه‌م سوننه‌تی پیروزه‌پاسته‌دا هیچ گوته‌یه‌کو و شه‌یه‌کمان نه‌دیت و نه‌مان بینی که‌پیغه‌مبه‌ر عليه‌سلام شتیکی له‌م جوره‌ی کرد بیت و ئه‌نجامی دایتیت، نه‌فرمانیشی پی‌کردوبه و نه‌له‌کاتی خوشی داو نه‌له‌دوای خوشی ئه‌نجام بدريت، ونه‌هاوه‌له به‌پیزه‌کانیشی (کردوبیانه)، دهی به‌مه زانیمان و بومان ده‌رکه‌وت که‌ئه‌مه واتا ئاهه‌نگ گیپان به‌بونه‌ی لهدایک بونه‌وه به‌هیچ جوریک له‌م دین و به‌رنامه‌ی ئیسلامه‌دا نیه، به‌لکو دروست کراویکه و یه‌کیکه له‌شته داهیزراوه‌کان (البدع الحسنة) ، خو چواندنتیکه به‌ئه‌هله‌ی کتاب له‌جوله‌که و له‌دیانه‌کان (النصاری) که‌له‌جه‌زنه‌کانیان دا ئه‌نجامی ده‌دهن. به‌مه بق هه‌ر

(١٧٩) أ - رواه مسلم في صحيحه.

ب - واته: باشترين قسه و گفتار، يا باشترين به‌رنامه کتیبه‌که‌ی خواهه که‌مه‌به‌سته له‌قورئاني پیروزه، باشترين به‌هیزترین هیدایه‌ت و پیغامایی محمد عليه‌سلام، وخراپتزيون و سه‌ر لیشیواو ترین کاریکیش شته داهیزراوه‌کان، وه هه‌مو داهینان و بیدعه‌یه‌کیش سه‌ر لیشیواوه وه‌رگیپ.

(١٨٠) أ - سورة النساء : (٥٩).

ب - له‌بابه‌ته‌کانی پیشودا واتاکه يمان نوسيوه وه‌رگیپ.

(١٨١) أ - سورة الشورى : (١٠).

ب - له‌بابه‌ته‌کانی را بردوا واتاکه يمان نوسيوه وه‌رگیپ.

که سیئک که توزقالیک به رچاو پوشنی و ثیری و ئاره‌زنوی ناسینی هەق و گەیشتن به راستیه کانی هەبیت پون دەبیتەوە کە ئاهەنگ گیزان بەبۇنەی لەدایك بونەوە ھىچ پشکىکى لەم ئايىن و بەرناامە پاست و پەوانە ئىسلامدا نى، بەلگو پشکىکە لەكاره تازە گەرييەكان و داهىنراوە كان(البدع الخدثة)، كەخواي پاك و بىگەردو پىغەمبەرەكەي ﷺ فرمانىيان پى کردوين كەلى يان دور بکەۋىنەوە واپيان لى بېتىنەن و ھەپەشەي بەكار هېتىنان و ئەنجامدانىشىيان لى كردوين.

ھىچ پىويست ناكات مروقى ژىرو ئاقلۇ تىيگەيىشتۇ بەوە ھەل بخلەتى كەزورىنە خەلکى لەھەمو ولاٰتانا ئەم كاره ئەنجام دەدەن و ئاهەنگ بەبۇنەی لەدایك بونەوە دەگىن، چونكە هەق و پاستیه کان بەوە ئاناسىرىن و ئاسەلمىتىرىن كەزورىنە خەلکى ئەنجامى دەدەن و پەيرەوى دەكەن، بەلگو بەلگە شەرعىيەكان دەسەلمىتىرىن و دەناسىرىنەوە، ھەروھە خواي گەورە لەبارەي جولەكە و ديانەكان(النصارى) دەفەرمۇى: ﴿وَقَالُوا لَنِ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُوَدًا وَأَنَّصَارَى تُلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَانُوا بُرْهَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^(۱۲). ھەروھە خواي بەرزو بىھاوتا دەفەرمۇى: ﴿وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلُلُكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾^(۱۳).

ھەروھە زورىنە ئەم ئاهەنگانەي لەدایك بون - لەگەل ئەوهشى دا كەبىدۇھەن - دىسانەوە لەو بەدەرنىيە كەپپىھەتى لەكارى خرآپ و ناپەسەند(منكريات)، وەك تىكەل بونى ژنان و پياوان، وېكار هېتىنانى گۈرانى و ئامىرەكانى ئاوازو مۆسىقا، خواردن و خواردىنەوەي مژادە سەرخۇش كەرو بىھۆش كەرەكان، و غەيرى ئەوانىش لەكارە خرآپ و قىزەونەكان، كارى زور لەمەش خرآپ ترو گەورە تر تىياياندا پۇي داوه، وەك ھاوبەش پەيدا كردنى گەورە(الشراك الأكبر)، ئەويش بەزىدە رقىيى و لەسۇر دەرچون لەمافى پياھەلدىان و وەسف كردنى پىغەمبەر ﷺ و غەيرى ئەويش لەپياو چاكان، و دوعا لەبەر پارانەوە و هانا بىردىن بق پىغەمبەر و پياو چاكان و دلائى مەددە كردىن لى يان بېۋا بون بەوەي كەئەوانە غەيىب دەزانىن، وگەلىكى تر لەم كارە شىركى و ھاوبەش پەيدا كردىنانە. كەزورىك لەخەلکى تىيى كەوتۇن و ئەنجامى دەدەن لەكتى ئاهەنگ گیزان بەبۇنەي لەدایك بونى پىغەمبەر ﷺ و غەيرى ئەويش كەبەدۇستانى خوا(الأولياء الله) ناويان دەبەن. لەپىغەمبەرەوە ﷺ و لەفەرمودەي پاستەوە ھاتوھ كەفەرمۇيەتى: {أَيَاكُمْ وَالْغُلُوْفُ فِي الدِّيْنِ إِلَّا مَنْ كَانَ قَبْلَكُمُ الْغُلُوْفُ فِي الدِّيْنِ} (۱۴). ھەروھە ﷺ فەرمودەيەكى تردا فەرمۇيەتى: {لَا تَطْرُونَ كَمَا أَطْرَتَ النَّصَارَى إِبْرَاهِيمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ} (۱۵).

ئەوهى جىيگە داخ و كەسەر سەر سەر سەرەتىنەن و نامۇيە، ئەوهى كەزورىك لەخەلکى زور بەسقزو حەماست و چالاكانە ھەول دەدەن لەم جۆر ئاهەنگە داهىنراوانە(المىتدعا) دا ئاماھەبن و پاروی چەور چەورى لى باھەدەن و قىسى

^(۱۲) أ - سورة البقرة: (۱۱۱).

ب - واتە: جولەكە ديانەكان دەيان گوت كەس تاچىتە بەھەشت تەننیا ئەوانە ئەبن كەجولەكە بن يان ديان. خواي گەورە بەدرۇيان دەخاتەوە دەفەرمۇى ئەخىزىر نەوە تەننیا خەيال بىلەن خۇيانە بەس، بىر و بۇچۇنى بىنىشە ما و قىچۇكى خۇيانە، ئەمە پىغەمبەر ﷺ بى يان بلى: دەي كەوايە ئەگەر راست دەكەن بىسەملىن و بەلگە و نىشانە خۇتان بەيىننەوە گەر درۇ ناكەن. وەرگىز.

^(۱۳) أ - سورة الأنعام: (۱۱۶).

ب - واتە: ئەگەر تۇ بەقسە و گۈي پايىھەلى زورىنە خەلکى سەر زەمىن بىكەيت كەنەوان خۇيان سەرلىشىۋاون و بىگەي راستى خوايان نەگرتۇدە بەدواي شەيتان كەوتۇن، ئەوا تۇتىش سەرلىشىۋا دەكەن و بەرەو ھەئىدىرو تىي شەيتان دەبەن و لەپىگەي خواي گەورەت لادەن، چونكە ئەوانە ئەو بىگە و بەرناھە ئەگرتۇيانە ھەلەيە و بىنىشە ساۋەرۇك و پۇر پۇچۇن. وەرگىز. بەسۇد وەرگىتنە تەھسىرى گۈلشن بى سورةتى (الأنعام: ۱۱۶).

^(۱۴) (۱۴) واتە: زۆر وىيان ئەدين دا زىيەرپىي زۆر ئەكەن، چونكە تىيى دا توشى لادان و سەرلىشىۋاپىي دەبن و بېتىان لى تىيك دەچىت، ئەودتە ئەو گەل و قەۋماھە ئەپىش ئېيەدا لەسەرەم زۇپىي ئۇاون بەھۇي زۆر بۇچۇن و زىيەر دەپەيان ئەدين دا بەھەيلاك و لەناو چۇن. وەرگىز.

^(۱۵) أ - خرج البخاري في صحيحه، من حديث عمر.

ب - واتە: ئەۋەندەم بەر زەمكەنە و زىيەر دەپەيان لەكۈرى مەرىم دا كەدو لەسۇرى خۇيان بىردا دەر، بەلگو من بەندىيەكى خواي گەورەم و پىم بلىن: بەندىي خواي ئېردىراوی خوا. وەرگىز.

قهله و قله‌لوی تیدا ده‌کهن، ویرای ئه‌مانه‌ش هه‌موی به‌رگری لی ده‌کهن و پاساوانیشی بۆ ده‌هیننه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا زوریک له و ئئرک و اوجباتانه‌یش دوا ده‌کهن که‌خوای گه‌وره له‌سەری فه‌رزو واجب کردون وەکو ئاماده بون له‌نویژى هه‌ینى و نویژه به‌کۆمەلله‌کان (الجمعية والجماعات)، بی ئه‌وهی تیدا بیتین و سەر به‌رزا بکه‌نه‌وه و ببینن ئاخرئه‌وچ کاریکى زور ناپه‌سەندی کردوه (منکراً عظیماً)، دیاره هیچ گومانی تیدا نیه که ئامده له‌بی هینى ئیمان و کەم نابه‌رچاو روشنى يه‌وه‌یه‌تى، وله‌کله‌که بونیکى زوری گوناح و تاوان و پیس و پوچلى گوناح و سەرپیچى يه‌كانه کله‌سەر دلیاندا کله بون. داوا له‌خوای گه‌وره ده‌کهن که‌ئیمه‌ش و باقى موسلمانانى جیهان بپاریزیت و تەندروست و سەلامەتمان بکات. وله‌هه‌ره کاره خراپ و سەرپیچى و بیدعیه‌کان ئه‌وه‌یه که‌هەندى کەس وا گومان ده‌بات که‌پیغەمبەر ﷺ و ئاهه‌نگى له‌دایك بونانه‌دا ئاماده ده‌بیت، بۆیه گورج له‌بەرى هەل دەستن بۆبەخیز هاتن و به‌پیشوانى چونیه‌وه. ئەمەش له‌خراپترين و گه‌وره ترین کاره پوچه‌لۆ و بى ناوه‌رۆك و خراپه‌کان و توند ترین و بۆگەن ترین نه‌فامیه‌تە. دلنيا بن پیغەمبەر ﷺ هەتا روشى قیامەت له‌گۆر نایه‌تە دەرو پەيوه‌ندیش به‌کەسەوه ناکات، و لەکۆپو كۆبونه‌وه کانى كەسیش دا ئاماده نابیت، بەلکو له‌گۆرەکەی خۆى دا دەمیتتەوه هەتاکو روشى قیامەت و پوچەکەشى لە (أعلى العلين) دايى له‌لایي په‌روه‌رددگارى خۆى له (دار الکرامه)، هه‌روه‌کو خواي گه‌وره له‌سۈرەتى (المؤمنين) دا دەفه‌رمويت: ﴿ثُمَّ إِنْكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا ثُمَّ إِنْكُمْ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُرُونَ﴾ (١٨٦).

وھ پیغەمبەر ﷺ فه‌رمويه‌تى: {أنا أول من ينشق عنده القبر يوم القيمة، وأنا أول شافع وأول مشفع} (١٨٧). باشترين و به‌ز ترین سەلات و سەلامى خواي په‌روه‌رددگارى لى بیت. ئەم ئايىته پيرۆزه و ئەم فه‌رموده به‌ریزه، وەه‌مو ئەو ئايىت و فه‌رمودانه‌ى له‌م بواره و اتايىدە هاتون هه‌مويان وئەوه دەسەلمىن که‌پیغەمبەر ﷺ و هه‌مو مردویک پۇذى قیامەت له‌گۆپه‌کانیان دىئن‌دەرو له‌دنیادا هه‌رگىز نایه‌نه دەر. ئەمە راستىيەکه کەه‌مو زانیانى موسلمانان له‌سەری كۆكىن و هیچ جیاوارى و ناپىكىيەکیان له‌نیواندا نیه، بۆیه پیویسته له‌سەر هه‌مو موسلمانىك کەئاگادارى ئەم کارانه بیت و هۆشىارو بەرچاو روشىن بنو نقد وريا و ئاگادار بن لەو کارو كرده‌وانەی كەنەفام و نەزانە‌کان و دەجال و ها و شیوه‌کانیان دايىان ده‌هینن له و بىدعا و خوراقيات و ئەفسانە و کارى پرپو پوچ و بى بىنەما و ناوه‌رۆكانەی كەلەلایەن خواي گه‌وره‌وھ هیچ بەلگە و زانیارىيەکیان له‌سەر نەهاتۆتە خوار، خواي گه‌وره پاڭ پىشىت و پىشت بەستن تەنبا بەئەوه‌وه دەبەستتىت. هیچ هېزۇ تونانو دەسەلاتتىك نىيە تەنبا بۆ ئەوه نەبیت و هەيچ بېپارو ياسايىك دانارپىزىت تەنبا بەئەوه‌وه دەلام سەلات و سەلام دان له‌سەر پەرسولى خوا (ﷺ) (لە باشترين و بەرزترين کارىكە كەپىي لەخوانىزىك دەبىتتەوه له‌کرده‌وه چاکە‌کانه هه‌روه‌کو خواي گه‌وره دەفه‌رموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَا أَنْتَ كَهُنَّ يُصَلِّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُوْا عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا تَسْلِيْمًا﴾ (١٨٨)... هه‌روه‌ها پیغەمبەر ﷺ فه‌رمويه‌تى: {من صلی على واحدة صلی الله عليه

(١٨٦) أ - سورة المؤمنون: (١٦-١٥).

ب - واتە: نەئى نادەمیزازدەکان نېۋە دوايى واتە نەگەر کاتى ئىياتن لەم دنیاى دوا بىراودا تەواو بو‌هه‌موتان دەمرن و دوايىش كەرپۇزى قیامەت هات واتە له‌رۇنى قیامەتىشىدا هەموتان زىنە دەگرینەوه و بەرە و دەشتى مەحشەر دەپریئىن و دادگایىي دەكتىت مەحشەر دەپریئىن و تاوانبىان و گۇناجبارانىش بەزىزى كەرپۇزەن خۇياپ بىگەن و بەدۇزۇخ بىگەن و سوك و پېسوا بن. وەركىز، بەسۇد و درگرتەن له‌تەفسىرىي گۇلشەن ب ٢٦ ل ٨٦٦.

(١٨٧) واتە: من يەكمەن كەگۆرەکەم لەت دەبىت و دىيمە دور لەرۇزى قیامەتدا، وېيەكەمەن تىكا كارىكەم لەتاكى تىكا كردىدا له‌رۇزى قیامەتدا. وەركىز.

(١٨٨) أ - سورة الأحزاب: (٥٦).

ب - واتە: خواي گه‌وره و فريشته‌کانى سەلات له‌سەر محمد ﷺ لى دەددەن، دەي نېۋوش نەئۇانەي كەبرواتان بەخوا و بەدەرنامەكەي خواو پیغەمبەر و رۇزى دوايى هېنیاوه سەلات له‌سەر پیغەمبەر ﷺ لى دەدەن واتە داواي رېانى سۈزۈ دەجمەت و بەرەكتى خوا بۇ سەرگىانى پیغەمبەر ﷺ بکەن. سەلات دەدان له‌لایەن خواوه بەبەر زەير كردن و بېز لېننان و پىشىت سۈزۈ بەرەكتى خوييەتى بۇ پیغەمبەر ﷺ. وسەلاتلىقى فريشته‌ش و موسلمانانىش بۇ پیغەمبەر ﷺ دۇعا كردن و پارانە و دەپ بۇ بەر زې بونە و دەپلە و پايدى له‌بەھەشتىدا و بەگە‌وره سەير كردن و بېز لېننان پىت لە پیغەمبەر ﷺ و سەلامى لى بکەن بە و شیوه سەلام كەلەش رېيەتى ئىسلامدا دارۋۇد و داوا

عشراء^{۱۸۹}). ئەم جۆره سلّاوات لىدانە لەھەموکات و ساتىك دا دروستە و شەرعىيە، و سوننەتىكى دىننىا كراوه (مۇكىدە) يە لەدواى ھەمو نويىشىك، بەلكو لەلائى كۆپاي ئەھلى عىلەم لەتەھياتى دوھما دەھەمو نويىشىك دا واجبە، و سوننەتىكى مۇئەكەدەيە لەكاتەكانى تردا. وەك لەدواى بانگەكان و لەكاتى ناو ھىناتى پىغەمبەر^{صل} و لەپىزىسى ھەينى و شەۋەكەى دا. ھەروەكى زورىك لەفەرمودەكان ئەمە دەسەلمىن.

وصلى اللہ وسلم علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ.

لەمۇسلمانان كراوه كەسەلامى پى لەيدىكتىي بىخەن ووركىي. تەفسىرى گۈتشەن بىلەن ۱۱۰۶. ھەروەھا لە(المكتبة الشاملة/التفاسير/تفسير الطبرى/سورة الأحزاب/الآية ۵۶). قىرعى سىدى).

(^{۱۸۹}) واتە: ھەركەسىك سەلاواتىك لەسەر من بىدات، خواي گەورە دەسەلاواتى لەسەرلى دەداتەوە.

نامه‌ی دوم

حکمی ئاهه‌نگ گیران به بونه‌ی شه‌وی ئیسرا و میعراج

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه، أما بعد:

گومانی تیدا نیه که شه‌و په‌وی و سه‌رکه وتن بۆ ئاسمانه‌کان یه کیکه له نیشانه و به لگه کانی ده سه‌لات و توانای بی‌سنوری خوای گه‌وره و به لگه‌یه له سه‌ر پاستگویی‌تی نیز در اوه که‌ی خوا محمد ﷺ، و گه‌وره و پله و پایه‌ی له لای خوای گه‌وره و به رزو بی‌هاتوا، هروه کو گوتمان به لگه‌یه کی به هیزیشه بۆ هیزرو تواناو ده سه‌لاتی بی‌سنورو له بن نه‌هاتوی خوای گه‌وره. و به رزیه‌تی و پاکو بینگه‌ردو بالا دهست ده فه‌رموی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَيْنَهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ تُرْيِهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^(۱۹۰). وله پیغه‌مبه‌ری خواوه هاتوه که بزر کراوه‌ته وه بۆ ئاسمانه‌کان و ده رگا کانی ئاسمانی بۆ کراونه‌وه هه تاکو له ئاسمانی حه‌وته میش تی په‌ریوه. له گه‌ل په‌روه ردگاری پاکو بینگه‌ردو خوی دا وتو ویزی کردوه و بهو شیوه‌ی که خوا حه‌زی لی بوه و ویستی خوی له سه‌ر بوه. له وی پینچ فه‌رزه‌ی نویزی له سه‌ر خوی و له سه‌ر ئوممه‌ته که‌ی فه‌رز کران، که‌یه که مین جار خوای پاکو بینگه‌ردو په‌نجا نویزی له سه‌ر فه‌رز کرد، ئیدی پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ هاته خوارو ده گه‌رایه وه داوای له خوای گه‌وره ده کرد که له سه‌ری سوکتر بکات تا بۆی کرده پینچ نویزه‌که‌شی بۆ هه‌یه، چونکه چاکه کردن يه ک به‌نده کانی خوی به‌خشیون. ستایش بۆ خوای گه‌وره له سه‌ر هه‌مو نازو نیعمه‌ته کانی که به‌نده کانی خوی به‌خشیون.

ئه و شه‌وه‌ی شه‌و په‌وی و سه‌رکه وتنی تیدا پوی دا، دیاری کردن و دهست نیشان کردنی له فه‌رموده پاسته کاندا نه‌هاتوه، نه‌له‌مانگی په‌جه بونه‌لله‌مانگه کانی تردا، هه‌رچی ده گوتري ده رباره‌ی دهست نیشان کردنی ئه و شه‌وه که‌گوایه له شه‌وه‌دا پوی داوه که دهست نیشانیان کردوه هیچیان له پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ جیگیرو نه‌چه سپاون و له ووه نه‌هاتون. لای ئه‌هلى زانستی فه‌رموده ئه م راستیه سه‌لمیزراوه. حیکمه‌تی ته‌واو بۆ خوای گه‌وره‌یه که‌وای کردوه خله‌کی ئه‌وه‌یان له بیر بچیت‌وه، خوئه‌گه‌ر دیاریش کرابا دروست نه‌بو موسلمانان هیچ به‌شیک له به‌ندایه‌تیه کانی تیدا تایبه‌ت بکه‌ن و ئه‌نجامی بدنه، واته به‌ندایه‌تی تیدا بکه‌ن و پوژه‌که‌ی به‌پوژو بن هه‌روه کو زوریک له موسلمانان تیایدا به‌پوژو ده‌بن، و بؤشیان دروست نیه ئاهه‌نگی تیدا بگیپن و یادی بکه‌ن‌وه، چونکه نه پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ نه‌هاده‌له به‌پیزه‌کانی عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ ئاهه‌نگیان تیدا نه‌گیپاوه و یادیان نه‌کردوت‌وه و به‌هیچ شتیکیش تایبه‌تیان نه‌کردوه. دهی ئه‌گه‌ر یاد کردن‌وه و ئاهه‌نگ گیپان تاییدا کاریکی دروست و شه‌رعی بوایه، هیچ گومانی تیدا نیه که‌پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ خوا بق نویمه‌ته که‌ی پون ده‌کرده‌وه و فرمانی پی ده کرد که‌یادی بکه‌ن‌وه و ئاهه‌نگی تیدا بگیپن. جاج به‌قسه و گفتار بایه و چ به‌کرده‌وه بوایه، ئه‌گه‌ر شتیکی وا هه‌بوایه و پوی دابایه ئه‌وا ده‌زانراو بالا ده‌بوه و خله‌کی هه‌موی ده‌یزانی وه ک باقی حوكمو به‌ندایه‌تیه کانی تر. و هاوه‌له به‌پیزه‌کانی بۆ ئیممه‌یان ده‌گواسته‌وه و پی‌یان راده‌گه‌یاندین، هه‌روه کو چون هه‌مو شتیکی پیویستیان له م دینه پاکه‌دا بۆ ئوممه‌تی ئیسلام گواستوت‌وه و بؤیان جی هیشتیون، وهیچ شتیک

(۱۹۰) آ - سورة الإسراء : (۱).

ب - واته: پاکو بینگه‌ردي بزه‌و خواهی کەشدو ره‌وی بدهندو پیغه‌مبه‌ر دکه‌ی خوی محمد ﷺ کرد له مزگه‌وتی حرامه‌وه له مزگه‌وتی نه قصا (بیت المقدس) له شاری قدس له فه‌له‌ستین، که به‌رکه‌ت و فه‌پی خومان نمان به‌دهوره‌ی داشتوه به‌وهی که‌مه‌لبه‌نندي چه‌ندان له پیغه‌مبه‌رانی خوا بوه، وله‌ویشوه به‌رز کراوه‌ته وه بونه‌لله‌مانه‌کان تا دواین مه‌قان که پی ده گوتريت (سدراً المتهی) بۆ نه‌وه‌ی نیشانه و نیایات و به لگه کانی ده سه‌لاتی خومانی نیشان بدین. دیاره ئه‌مه ریز لینانیک بوبو پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ ورگیز.

لهم دینه‌ی لی حه شار نهداوین و خستویانه‌تہ رو، نهک ئه مه به لکو هه مويان پیش بېکی یان ده کرد بق راگه یاندن و گواستنده‌وهی حوكم و شته به سوده کان و کاره خیریه کان بق نوه کانی دواي خویان لهم ئوممه‌تی ئیسلامه، جائے‌گر ياد کردن‌وه و ئاهه‌نگ گیران به بونه‌ی ئه م شهود شهرو شهودی بوايي ئه وانه يه كه مين كه سیک ده بون و پیش هه مو كه سیک ده يان کردو به ئیمه‌شیان ده گوت و پی یان پاده‌گه یاندین كه شوین كه وته‌ی ئه وان بین و ئیمه‌ش ئه نجامی بدهین، و پیغه‌مبه ريش عَلِيٰ ئامورگار ترين كه س بو بق خله‌کی، و په‌یامي خواشی به و په‌پی ته‌واوى و دلسوزیه وه راگه یاندوه و ئه مانه‌تی سه‌ر شانی خوی گه یاندوه‌تہ جیگه‌ی خوی و هیچ که م ته‌رخه‌می‌کی تیدا نه کردوه و هیچ شتیکی وه لا نه ناوه، جائے‌گر به‌گه وره گرتن و ياد کردن‌وه و ئاهه‌نگ گیران به بونه‌ی ئه و شهود به‌شیک بوايي له دینی خوا ئه وا پیغه‌مبه رَبِّكَ پشت گوئی نه ده خست و حه شاري نه ده دا. دهی مادام هیچ شتیکی له سه‌ر نه هاتوه و به‌گه‌ی له سه‌ر نیه به‌وه ده زانری که ياد کرن‌وه و ئاهه‌نگ گیران و به‌گه وره دانانی ئه و شهود له ئیسلامدا هیچ پشکیکی نیه و دروست نیه ئه نجام بدریت. خواي گه وره ش ئه دینه‌ی بق ئوممه‌تی ئیسلام ته او کردوه و هیچ که مو کوره‌یه کی تیدا نیه و نازو نیعمه‌تی خوی به‌سه‌ر دار‌شتون، رازیش نیه به‌هیچ شیوه‌یه ک هیچ که سیک شتی تازه بخاته سه‌ر ئه و دینه و ئه و بـرـنـامـهـیـ کـهـ خـوـیـ بـهـ تـهـ خـوـایـ پـاـکـ وـ بـیـگـهـ رـدـوـ بـهـ رـزـوـ بـیـ هـاـتـاـ لـهـ کـتـبـهـ بـقـشـنـ وـ رـوـنـهـ کـهـ خـوـیـ دـاـ وـ لـهـ سـوـرـهـ تـیـ (الـشـورـیـ) دـاـ نـهـ بـیـتـ. ئـهـ وـهـ تـهـ خـوـایـ پـاـکـ وـ بـیـگـهـ رـدـوـ بـهـ رـزـوـ بـیـ هـاـتـاـ لـهـ کـتـبـهـ بـقـشـنـ وـ رـوـنـهـ کـهـ خـوـیـ دـاـ وـ لـهـ سـوـرـهـ تـیـ (الـشـورـیـ) دـاـ دـهـ فـهـ رـمـوـیـتـ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيْنًا﴾^{۱۹۱}. هـرـوـهـاـ خـوـایـ گـهـ وـرـهـ دـهـ فـهـ رـمـوـیـ: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذِنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بِهِنَّمُ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^{۱۹۲}. هـرـوـهـاـ لـهـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـهـ وـهـ عـلـیـهـ سـپـاـوـهـ وـ لـهـ فـهـ رـمـوـدـهـ رـاـسـتـهـ کـانـدـاـ هـاـتـوـهـ کـهـ لـهـ شـتـیـ تـازـهـ دـاهـیـنـراـوـ(الـبدـعـ)ـ بـهـ تـونـدـیـ ئـاـگـادـارـیـ کـرـدـوـنـیـ وـهـ وـ دـهـ مـانـ تـرـسـیـ وـ دـهـ فـهـ رـمـوـیـ: هـمـ دـاهـیـنـراـوـیـکـ سـهـ لـیـشـیـوـاـیـهـ وـهـ وـرـیـاـ کـرـدـنـوـهـ وـ ئـاـگـادـارـیـهـ لـهـ تـرـسـنـاـکـتـرـینـ وـ گـهـ وـرـهـ تـرـنـیـ مـهـ تـرـسـیـ بـقـ ئـومـمـهـ تـهـ کـهـ وـهـ دـورـ خـسـتـنـهـ وـهـ وـ گـیـرـانـهـ وـهـ دـهـ سـتـ گـرـتـنـیـکـ لـهـ وـ مـهـ تـرـسـیـ گـهـ وـرـهـیـ نـهـ بـادـاـ پـیـ یـانـ بـخـلـیـسـکـیـتـهـ نـاوـیـ وـ تـیـ ئـ بـکـونـ وـ ئـهـ نـجـامـیـ بـدـهـنـ. لـهـ وـهـ فـهـ رـمـوـدـانـهـ شـیـ کـهـ لـهـ رـدـوـ فـهـ رـمـوـدـهـ رـاـسـتـهـ کـانـدـاـ هـاـتـوـهـ کـهـ لـهـ عـائـشـهـ وـهـ (رـضـیـ اللـهـ عـنـهـاـ)ـ ئـهـ وـیـشـ لـهـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـهـ وـهـ عـلـیـهـ کـهـ فـهـ رـمـوـیـتـ: ﴿مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رُدٌ﴾^{۱۹۳}.

وـهـلـهـ پـیـوـایـهـتـیـ مـسـلـمـ دـاـ هـاـتـوـهـ کـهـ عـلـیـهـ فـهـ رـمـوـیـتـیـ: ﴿مَنْ عَمَلَ عَمَلاً لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رُدٌ﴾^{۱۹۴}. هـرـوـهـاـ لـهـ (صـحـیـحـ) دـاـولـهـ جـاـبـرـ عـلـیـهـ هـاـتـوـهـ کـهـ دـلـیـ: پـیـغـهـ مـبـهـ رـیـ خـوـ عـلـیـهـ لـهـ وـتـارـهـ کـهـ پـقـذـیـ هـهـینـیـ دـاـ دـهـ فـهـ رـمـوـ: ﴿أَمَا بَعْدَ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كـتـابـ اللـهـ، وـ خـيـرـ الـهـدـيـ هـدـيـ مـحـمـدـ عـلـیـهـ، وـ شـرـ الـأـمـورـ مـحـدـثـاـهـاـ، وـ كـلـ بـدـعـةـ ضـلـالـةـ﴾^{۱۹۵}. وـهـ (الـنـسـائـیـ)ـ بـهـ سـهـ نـهـ دـیـکـیـ باـشـ (جـیدـ)ـ ئـهـ دـهـ رـبـرـیـنـهـ شـیـ خـسـتـوـتـهـ سـهـ رـکـهـ فـهـ رـمـوـیـتـیـ: ﴿وَكُلُّ ضَلَالٍ فِي النَّارِ﴾ـ هـرـوـهـاـ لـهـ (الـسـنـنـ)ـ دـاـوـ لـهـ (الـعـرـبـاضـ)ـ کـوـپـیـ سـارـیـةـ (ضـیـعـیـهـ)ـ هـاـتـوـهـ کـهـ گـوـتـوـیـهـتـیـ: پـیـغـهـ مـبـهـ رـیـ خـوـ عـلـیـهـ ئـهـ وـهـنـدـ بـهـ هـیـزوـ بـهـ پـیـزوـ تـونـدـیـ کـرـدـینـ کـهـ دـلـهـ کـانـ.

(۱۹۱) آـ سـوـرـةـ المـائـدـةـ: (۲).

بـ. وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـهـ ئـامـهـیـ پـیـشـتـرـدـاـ نـوـسـیـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

(۱۹۲) آـ سـوـرـةـ الشـورـیـ: (۲۱).

بـ. لـهـ بـابـهـ تـهـ کـانـیـ پـیـشـوـداـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

(۱۹۳) لـهـ ئـامـهـیـ یـدـکـهـمـ ئـهـمـ بـابـهـ تـهـ دـاـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

(۱۹۴) لـهـ بـابـهـ تـهـ کـانـیـ پـاـبـرـدـوـداـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

(۱۹۵) لـهـ بـابـهـ تـهـ کـانـیـ پـاـبـرـدـوـداـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

له ئاستی دا را ده چلکان و چاوه کان فرمیسکیان ده پشت، نیمهش گوتمان: ئهی په سولی خوا و هکوبلیتی ناموژگاریه که، ناموژگایه کی مال ٹاوایی کردن و خوا حافیزی بیت، دهی گیانمان به قوربانت بیت پینمای و ناموژگاریمان بکه، فه رموی: {أصيكم بتقوى الله والسمع والطاعة، وإن تأمر عليكم عبد، فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنّتي وسُنّة الحلفاء الراشدين المهدىين من بعدى، تمسكوا بها واعضوا عليها بالمواجد، وإياكم ومحدثات الامور، فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلاله} (۱۹۶).

فه رمودهش لم بوارو لم واتایه دا گه لیک زورن، ئاگادار کردن وه و ریاکردن وه و ترساندن له داهینراووکاره داتاشراوه کان (البدع) له پیغه مبه رعیله و له اوهله به پیزه کانی عَلِيٰ و له دواي ئه وانیش له پیشینه پیاو چاکان چه سپاوه جیگیر بوه، ئه وهش له بهر هیچ هوكاریک نیه ته نیا له بهر ئه وه نه بی که شتیکی زیاده و زیاده گهري و داهینانه له ئایینی پیروزی ئیسلامداو شتیکیان داهیناوه و شه ریعه تیکیان دار پشتوه که خواي گهوره فرمانی له سه رنیه و موله تی پی نه داوه و له هواو ئاره زوه کانی خوايانه وه هلیچراوه و سه رچاوه گرتوه، و خو چواندنیش به دوزمنانی خوا جوله که و دیانه کان (النصاری) له وهی که به ئاره زوه خويان شتی تازه يان خسته سه ر دینه که يان و دیان ده هیننا بی خويان و بايه و له گه ل هواو ئاره زوه کانی خوياندا تیکی بکردایه وه ده يان خسته سه ر دینه که يان و دیان ده هیننا بی ئه وهی خواي گهوره ويستو ئاره زوه موله تی له سه ر بیت و بو خه لکی دوا خوشیان جی ده هیشت که تا دنيا ماوه سه ر لیشیواو ده بن بهو هلهی ئوانه وه. بهم کاره يان ناته واوی و که مو کوری دده دنه پال ئیسلام و به ناته واوی تومهت بار ده که ن. دیاره ئه مهش شتیکی پون و ئاشکرايه که ئه م کاره خراپه و گوناھیکی گهوره و قیزه ونه، به رکه وتنه له گه ل ئایاتی خواي گهوره که ده فه رموی: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيَنَكُمْ} (۱۹۷). پیچه وانه و دزیه تیه کی ئاشکراشه له گه ل فه رموده کانی پیغه مبه رعیله که ل و کاره داهینراوانه ئاگادارو و ریامان ده کاته وه و فه رمانی دور که وتنه وه مان پی ده کات له و کاره بیدعیه قیزه ونانه.

دوا کارو هیوا دارین که ئه و به لگانهی هینامانه و به س بن و قه ناعه ت به خوازیارانی هه ق و پاستیه کان بیتن له بهر په رج دانه وه و پازی نه بون و دور که وتنه وه له کاره داهینراوه (البدع) مه به ستم له ياد کردن وه و ئاهنگ گیزان به بونه له دایک بونی پیغه مبه رو شهوی شه و په و سه رکه وتن بو ئاسمانه کان (الإسراء والمعراج)، و ریا و ئاگادار بون لی ئی، چونکه ئه وه به هیچ شیوه یه که هیچ پشکیکی له ئایینی ئیسلامدا نیه، و خواي گهوره ناموژگاری کردنی موسلمانان و راگه ياندن و پون کردن وهی ئه وهی که خواي گهوره وه که پیازویاسا و پیساو شه ریعه تیک بوی داناون و اججی کردوه و ده بی په پیوه و بکریت، شاردنده و پاش قول دانی زانست و زانیاریه شه ریعه کانی هه رام و قه ده غه کردوه، بقیه به باشم زانی برایانی موسلمانم له کاره داهینانه قیزه ونه (البدع) یه ئاگادارو و ریا بکه مه وه، که به راستی بالی په ش و سامناکی به سه ر زوریک له ولاتانی ئیسلامدا کیشاوه و تشهنه کردوه، به جوئیکی وا زوریک

(۱۹۶) واته: ناموژگاریتان ده که م به خو پاریزی له خواي گهوره و به گوی رایه ل و گوی گرتن و شوین که وتن، درنه چون له کوئه ل موسلمانان و سه رکرده موسلمانان، جابا بهندیه کی قوله په شیش سه رکرده و به پرستان بیت، هر که سیک له نیووه ته مهنى باقی بیت و بژیات به چاوی خوی جیاوازی و په رهوازی موسلمانان ده بینیت، دهی که گهیشته نه و کاته نه دهی نه سه ر نیووه پیویسته نه دهی که دهست به سوننه تی من و سوننه تی جی نشینه راشدینه رینومایی کاره کانی دوای منه وه بکریت، و توند بیگرن و بهری مددن نه گه ر به کاکیله کانتانیشتن بیت توند بیگرن و بهری مددن و له و سوننه ته به مو لاندهن، زور تان ئاگا له خو بیت شتی تازه نه هیننه ناو دینی ئیسلام و به دوای ههواو ئاره زوه کانی خوتان مه کهون هه ر شتیک له قورنان و سوننه ته بیگدی نه بیت کاری پی مکهن و فری بی دهون و کاری بیدعه مه که ن، چونکه هه مو تازه داهینراوو داتاشراویک له ئایینی ئیسلامدا بیدعه یه، و هه مو بیدعه یه کیش سه ر لیشیواویه و هه مو سه ر لیشیواویه کیش دهی له ئاگردا بسویت، ج جای ئه وهی به ته ویا پاداشت بیت!! و درگیز.

(۱۹۷) سوره المائدة: (۳).

لە موسڵمانان بەبى ئاگايىھەوە وادەزانن كە بەشىكى دانە براوه لە ئايىنە كەى و نابى دەست بەردارى بىت. داوا لە خواي گەورە دەكەين كە حالەتى موسڵمانان بەگشتى چاك بکات، و لە ئايىنە كەيان شارە زايىان بکات، وەئىمەش و ئەوانىش سەركەوتۇويارمەتى بىدات بۇ دەست گىتن بەپەتى ئايىن و هەق و راستى بەرنەدەين و پىدامەز زاومان بکات لە سەر بەرنامە كەى خۆى واتە لە سەر قورئان و سوننەت و واز ھىنان و دور كە وتنە وە لەھەر شتىك كەپىچەوانە ئايىن و بەرنامە كەى خوا بىت، كەھەر خواي گەورە يە پال پشتى دىنە كەيەتى و پەروەردگارو بە توانا يە بەسەر ھەمو شتىك دا.

وصلى اللہ و سلمء بارک علی عبدہ و رسوله نبینا و آلہ و صحبہ.

نامه‌ی سی‌یه‌م

حکومی ئاهه‌نگ گیران به بونه‌ی شه‌وی نیوه‌ی شه‌عبان

الحمد لله الذي أكمل لنا الدين واتم علينا النعمة، والصلوة والسلام على نبيه ورسوله محمد نبی التوبة والرحمة خواي گهوره له قورئاني پيزدا ده فه رمويت: ﴿اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^(۱۹۸) هه روه‌ها ده فه رموي: ﴿اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ﴾^(۱۹۹). هه روه‌ها له هه ردو فه رموده راسته کاندا(الصحيحين) و له عائشه‌وه رضي الله عنها هاتوه که پيقه‌مبه رعیت الله فه رموي‌ته: {من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد} وله(صحيح) مسلم داو له جابر و پیغمبر علیه السلام له و تاري ههيني دا دهی فه رمو: {أما بعد: فإنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْمُدْيِ هُدْيُهِ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثُهَا، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ} ^(۲۰۰).

ئاييات و فه رموده لهم بوارو لهم واتايیدا گهلىک زوردن، و زورى بله‌گه کان ئوه ده سه لميتن که بله‌گه گهلىکي زورو راشکاون له سه رئوه‌ي که خواي پاكو بېنگه ردو به رزو بى هاوتا دينه‌که بى بۇ ئه مئوممه‌ته ته او كردوه و هيچ که مو كوريه‌کي تيىدا نيه و نيعمه‌تى خوى به سه ردا رشتون، و پيقه‌مبه ره که شى نه مزاندوه هه تا بته‌واوى بېرnamه بون و پهوانه‌که راگه ياندوه، و هه مو ئه و شه ريعه‌تى که خواي گهوره بۇ ئوممه‌تى ئىسلامى دا رشتون له قسه و گفتارو كردوه‌وه (أقوال و أعمال) بته‌واوى و بى که مو كورى بون كردوت‌وه، هه روه‌ها پونىشى كردوت‌وه که هه رشىيکى له دواي خوى داهىنراوه و تازه‌گه رى تيىدا كراوه ده شى گيپنه و بۇ ئىسلام لە گفتارو لە كردوه‌وه دا و گوايىه سه رچاوه‌که شه ريعه‌تى ئىسلامه و بېشىكه له دينه، هه مويان له کاره داهىنراوه داتاشراوه کانن (بدعه) نولى يان و هرناكىريت و به سه رچاوى خويان داده درييته‌وه، جا هر که سىك داي بېننى جياوارى نيه، هر چەندە نيه‌تە که شى باش بىت و به قسه‌ى خوى كارى چاکى كردوه. هه روه‌کو هاوه‌لانى پيقه‌مبه رعیت الله كاره‌يان بهم شىوھ پېنناسه كردوه، هه روه‌ها زانىيانى ئىسلاميش له دواي ئه مان به هه مان شىوھ پېنناسه‌يان كردوه. و به رېچى كاره داهىنراوه تازه‌گه رىيە کان (بدعه) يان داوه‌تە و موسىمانانىيان لى وريا و ئاگادار كردوت‌وه. و هك ئه زانا بېرېزانه‌ى كەلە بە گهوره گرتىن و به رېچ دانه‌وه و هلا نانى كاره داهىنراوه کان (البدعه) ئاگاداريان داوه و گرنگى ده ست گرتىن به قورئان و سوننه‌تىيان راگه ياندوه و چەندان كتىب و نامبلکه و نوسراويان له سه نوسىيوه وەك: إِنْ وَضَاحٌ الْطَّرْطُوشُ، أَبِي شامَةَ وَغَيْرِي ئه وانىش.

وەلە بيدعه‌كانى ترى كەهندى لە خەلکى داييان هىنناوه ، بيدعه‌ى ئاهه‌نگ گيپانه به بونه‌ي شه‌وی نیوه‌ي شه‌عبان و تايىهت كردىنى پقژه‌که بە پقژو گرتىن تىايادا، كه ئەمەش هيچ بەلگەيە كى له سه رئي نيه كەپشتى پى بېستىريت. ته‌نیا ههندى فه رموده بى هىز نېبى كە دروست نيه و نابى پشتىيان پى بېستىريت. بەلام ئه وەي دەربارەي پله و پايىه نويز كردىنى تايىهت بە شەوه تىايادا هاتوه هه مويان دانراون و بونيان نيه له فه رموده راستدا هه روه‌کو زورىك له ئەھلى زانست و زانيارى وريايى و ئاگاداريان بهم راستىي داوه، ئەگەر خواي گهوره بوارمان بادات و ويستى له سه بىت له داهاتودا قسه و ئاگادارىيە كانيان لهم باره‌وه پاده‌گوئىزىن. هه روه‌ها ههندى شوينه‌وار (آثار)

^(۱۹۸) أ - سورة المائدۃ: (۳).

ب - واتاکە يمان پىشتر نوسىيوه وەرگىز.

^(۱۹۹) أ - سورة الشورى: (۲۱).

ب - واتاکە يمان پىشتر نوسىيوه وەرگىز.

^(۲۰۰) واتاکە يمان له بابه‌تە كانى پىشدا نوسىيوه وەرگىز.

له‌هندی له‌پیشینه‌ی ئەهلی شام و غەیرى ئەوانیش هاتوھ کە جەماوھری زانست و زانیاری له‌سەری کۆکن، ئەویش ئەوهیه کە ئاھەنگ گیپان بەبۇنەی شەھوی نیوھی شەعبان بیدعه‌یه، ھەروھا کۆکن له‌سەر ئەوهی کەئەو بەلگە و شوینەوارانەی کە له‌سەر پلە و پایه‌ی ئەنجام دانى ئاھەنگ گیپان بەم بۇنەیەوە ھەرمۇیان بىٰھىزىن، بەلکو ھەندىکيان دانراون، له زانا و پیشینانەی کە له‌م بوارەدا ورىيائى و ئاگاداريان داوه: الاحفظ كورى رجب كەله‌كتىيەكەي خۆى دا(لطائف المعرف) ھىتىاويھەتى و ئاماژەھى پى كردۇ، ھەروھا غەيرى ئەویش له‌زاناييان ئاماژەيان بەم ئاھەنگە و بىدۇھەتى ئەو ئاھەنگە كردۇ.

پیویسته ئەوهش بزانین كە فەرمودەي بىٰھىز تەنبا له‌بەندىيەتىانەدا كارى پى دەكىيت كە بنەرەتىيکى بونى ئەو بەندىيەتىيە بەلگەي شەرعى ھېتىت. بەلام ئاھەنگ گیپان بەبۇنەی شەھوی نیوھی شەعبان ھىچ بنەرەتىيکى راستى نىھەتاکو بە فەرمودە و بەلگەي بىٰھىز پال پاشتى بىكىيت.

ئەم بىنەما و رېسا باش و گىنگە ئىمامى بەرپىز: أبو العباس شىيخى ئىسلام ابن تيمية رحمه الله ئاماژەھى پى داوه منىش لىرەدا ھەندى له‌وھى کە ئەهلی زانست و زانیارى لهم بارەيەوە باسیان كردۇ بۆتى رادەگویىزم ئەی خوینەرى بەرپىز، ھەتاکو پاستى و نارپاستى ئەم بابەتت بۆ رۇن بېتىتەوە و بەرچاۋ رۇشنى بىت لەبەر دەم نەفامىھەت و ئەفسانە و خوراقياتەكاندا. زانايان رەحەمەت و رەزاي خوايانلى بىت ھەمویان له‌سەر ئەوھە رېكىن كە له‌سەر موسىلمانان پیویسته ھەركىشە و ھەرجىاوازىيەكىان كەوتە نىوان بىكىپنەوە بۆ كەتىيەكەي خوايى بەرزۇ بىٰھاوتا و بۆ سوننەتى رەسولى خوا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}، جاھەر دوكىيان واتە قورئان و سوننەت يايەكىكىيان قورئان ياسوننەت ھەر حوكىمكىيان دەر كردۇ چارەسەرى كىشەكەيان دانا دەبىٰ پىٰى پانى بىن و شوينى بکەون و مل كەچ بن لەئاستى دا، ھەرشتىكىش پىچەوانەي حوكىمى قورئان و سوننەت بىت پیویستە فەرى بدرىت و كارى پى نەكىيت مادام ھىچ جۆرە بەندىيەتىيەكىان لەبارەوە نەھاتوھ و بەلگەي بەندىيەتى كەدنىيان له‌سەرنەبىت و بىدۇھە بىتت و دروست نىھەتەن جام بىرىن جا چ جاي ئەوهى بانگەشە بۆ بىكىيت و لاي خەلگى شىرين بىكىيت ھەروھە خوايى گەورە لە قورئانى پىرۇزداو لە سورەتى (نساء) دا دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعُوا فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ ثُوَّمُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ كُلُّ أُبُلٍ﴾^(۲۰۱). ھەروھا خوايى بەرزۇ بىٰھاوتا دەفەرمۇي: ﴿وَمَا احْتَلَفُتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾^(۲۰۲). ھەروھا دەفەرمۇي: ﴿فَلَا وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بِيَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مَمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^(۲۰۳). ئايەت و فەرمودە لهم بوارو لهم

۲۰۱- آ- سورة النساء: (۵۹).

ب - واتە: ئەنەندە كەسانەي كەپرواتان ھىتاواھ گۆي رايەنى و فەرمابنەدارى خوايى گەورە و پىغەمبەرەكەي بکەن و ھەروھا فەرمابنەدارى بەرپىسان و سەر كردە و نەو كەسانەي كەھەلسۈراندى كارو بارەكەن ئىتتىغان لە دەنیادا دەگىنە دەست، وەنگەر لەھەر شتىكىدا مل ملاني و جىاوازى و ناخوشىتان كەوتە نىوان بىكىپنەوە بۆ حوكىمى خوايى گەورە و پىغەمبەرە خوايى^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} واتە بۆ قورئان و سوننەتىيەن بىغەمبەرە^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} نەگەر كەن و داۋىي، بۇزى كۆكىدەن وە پاڭقۇن لە بەر دەم خوايى بىلا دەست و كارىيە جى چارە ئۆسىكە كە پىپەتى لە خىر و بەر دەكەن و فەرى نە بېراوه و ورگىز.

۲۰۲- آ- سورة الشورى: (۱۰).

ب - واتە: نەگەر لەھەر شتىكىدا كىشە و جىاوازى و ناخوشىتان كەوتە نىوان بۆ چارە سەرىيە كەي بگەپىنه و بۆ حوكى خوايى گەورە واتە بۆ قورئان و سوننەت و ورگىز.

۲۰۳- آ- سورة النساء: (۶۵).

ب - واتە: نە خىر، سويند بە پەروردىگارى تۇنەي محمد^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} واتە پاست ناكەن كە به دەم دەلىن نىيەم بروامان ھەيە، ئەوانە برواييان تەھوا و نىيە ھەتاکو لەھەم كىشە و جىاوازى و دەمە قانلىكىياندا نەگەپىندەوە لاي تۇو تو بە حاكم و دادورى خوييان دانەنەن و مە حكىمە خوييان ھەمۇ لە لاي تۇنەكەن، چونكە ئەوان ھەرسەر زارەكى دەلىن بروامان ھەيە و ئەدلە و بەكرەدەش تاغۇتو سەتكاران بە حاكم و دادورى خوييان دەزاۋان، جاھەر كاتىك كىشە كانىيان ھىتىيە لاي تۇو مە حكىمە خوييان بە تۇز كردۇ و بە

و اتایه‌دا زورن که ده قانیکن له‌پوی واجب بون و پیویست بونی گه‌رانه‌وه بۆ قورئان و سوننه لەکاتی بونی کیشە و جیاوازی له‌نیوان موسلماناندا. هەروه‌ها پیویست بونی رەزامه‌ند بون بە و حوكمه‌ی کە قورئان و سوننه ده‌ری دەکەن بۆ حەل کردنی کیشە و جیاوازیه کان و ئەمەش داخوازیه کانی ئیمان و باشترين به‌ندايەتی کردنیکە له‌پابردوو ئیستاو داهاتوش و باشترين چاره نوسیئکه..

الحافظ کورپی رجب رحمة الله له‌کتیبه‌کەی خۆی (لطائف المعارف) دا له‌مەسەله‌یه داو دواى ئەوهی له‌پابردودا ئاماژه‌مان پی کرد نوسیویه‌تی کە ئەمە دەقەکەیه‌تی: ((سەبارەت بە بەشەوی نیوهی شەعبان شوین کە وتوان له‌خەلکی شام، وەک خالد کورپی معدان، مکحول، لقمان کورپی عامرو غەیری ئەوانیش، ئەم شەوهیان بەگەوره داده‌ناو به‌ندايەتیان تیدا دەکردو خەلکانی تریش بەگەوره دانان و بەرزی ئە و شەوهیان له‌وانه‌وه وەرگرت و چاویان له‌وان کردو به‌ندايەتیان تیدا دەکردو بەشەویکی پیروزیان داده‌نا. هەروه‌کو دەلین: له‌م بەپیروز دانان و به‌ندايەتی تیدا کردنی‌یان کاریگەری ئیسرائیلیات کانیان پیوه دیار بو واته له‌ئیسرائیلیه کانه‌وه ئەم خوو کرده‌وهیان وەرگرتوه و له‌ناوو موسلماناندا تەشەنەی کردوه. جاکەبە ولاتانی ئیسلامدا بلاو بۆتەوه و ناویانگی دەرکردوه جیاوازی کە وتوه نیوان خەلکیه‌وه، ئەوه بو هەندیکیان ئەمەیان وەرگرت و قبوليان کردو ئە و شەوهیان بەگەوره و پیروز دانا، له‌وانه تایه‌فیهک له‌خەلکی بە سره و غەیری ئەوانیش، بەلام زورینەی زانایانی حیجاز ئەمەیان قبول نەبو و بەرپەرچی ئەم کاره‌یان دایه‌وه له‌وانه: عطاء، و ابن ای ملیکة. وە عبد الرحمن کورپی زید کورپی أسلم ئەمەی لە فیقه‌زانانی مەدینه پاگویزاوه کە بریتیه له قسەی هاودەلەکانی مالکو غەیری ئەوانیش، ئەمەش قسە و پایه‌کەیانه کە گوتويانه ئەمە کاریگەری بیدعه‌یه کە مەبەست له بەگەوره گرتني شەوهی نیوهی شەعبانه، وە زانایانی خەلکی شام له‌م بەگەوره گرتن و زیند و کردن و شەوهی شەوهی نیوهی شەعبانه‌دا جیاوازیان له‌نیواندا هەبو کەدو قسە و دو پا هەبون کە بریتین له:

یەکەمیان: گروپی ئەم پایه دەلین: زیند و کردن و شەوهی ئەم شەوه بەکۆمەل و لە مزگەوتدا پیگە پېدر اوه (مستحب) له‌وانه: خالد کورپی معدان و لقمان کورپی عامرو غەیری ئەوانیش کە شەوهی نیوهی شەعبان دەھات خۆیان گورج دەکردو جلو و بەرگی جوانیان دەپوشی و بوخريان هەل دەکردو خۆیان بۆن خوش دەکردو چاویان بەکل دەپشت و خۆیان دەپازاند و شەوهکەی لە مزگەوت دەمانه‌وه و زیندویان دەکرده‌وه. إسحاق راهویه له‌م پایه‌یاندا له‌گەلیاندا پیک بۇو پشتگیری دەکردن و دەی گوت: هەستانه‌وه و زیندو کردن و شەوهی نیوهی شەعبان لە مزگەوت و بەگۆمەل بیدعه نیه، وە حرب الکرمانی ئەم پایه‌ی لە (مسائل) کەی خۆی دا پاگو استو.

دوهم: ئەمانه‌ش دەلین: کۆبونه‌وه له‌م شەوهدا لە مزگەوت بۆ نویز کردن و دعواو پاپانه‌وه و و تارو سەربردە تیدا خویندنه‌وه بە مەبەستی زیندو کردن و شەوه ناپەسەند (مکروه)^۵، بەلام ئەگەر يەکیک بە تەنیا و تايیهت بیت بە خۆیه‌وه و نویزی تیدا بکات و مەبەستی زیندو کردن و شەوه نبیت ئەوه دروسته و هیچی تیدا نیه و ناپەسەند (مکروه) نیه. ئەمەش قسە و پای ئیمامی ئە وزاعیه کە ئیمام و پیشەواو زانافەقیهی خەلکی شام بۇ، دیاره ئەم پایه‌ش له‌پاستیه و نزیک ترە گەر خوای گەوره مەیلى لە سەر بیت.. تائە و شوینەی کە دەلی: نە زانراوه کە ئیمامی احمد هیچ قسەیه کى له سەر شەوهی شەعبان هەبیت. وە دو پیوایه‌ت له و پیشەوایه و لە بارهی زیندو کردن و شەوهی ئەوه شەوه دەر هیئراون. له دو پیوایه‌تە کانی ئەم ئیمامه لە زیندو کردن و شەوهی دو شەوهی جەزن هاتوه:

حوكمه‌ش پازی بون کە تۆ بؤیان دەبپیه وو هیچ دو دلی و گومانیکیان له و حوكمه‌دا نیه و بە تمواوى خو بە دەستەوە دەدەن ئەوه دیاره بروادارن. تەفسیری گوئشەن بال ۲۲؛ وە (المکتبة الشاملة / التفاسير / تفسير الطبری / سورة النساء : ۶۵). وەرگیب.

له‌پیوایه‌تیکیاندا ده‌لی: ریگه نه‌دراوه که به کومه‌ل شه‌وه‌که‌ی زیندو بکه‌نه‌وه، چونکه نه‌له‌پیغه‌مبه‌رو^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ} نه‌له‌هاوه‌له به‌پریزه‌کانیه‌وه هیچ شتیک نه‌هاتوه.

و له‌پیوایه‌تکه‌ی تردا ده‌لی: ریگه پیدراوه (استحیها). ئه‌ویش له‌بهر ئه‌وه‌ی که عبدالرحمن کوری زید کوری الأسود که‌یه‌کیکه له‌شوین که‌وتوان کردیوه‌تی. هه‌روه‌ها زیندو کردنه‌وه‌ی شه‌وه‌ی نیوه‌ی شه‌عبان هیچ شتیک نه‌له‌پیغه‌مبه‌ر^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ} ونه‌له‌هاوه‌له به‌پریزه‌کانیه‌وه^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ} ده‌ریاره‌ی شه‌وه‌ی نیوه‌ی شه‌عبان جیگیر نه‌بوه و نه‌هاتوه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌وزاعی رحمه الله هیناویه‌تی که‌ده‌لی: هیچ تیدا نیه که‌بته‌تاك زیندو بکریت‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ل بژاردنی ئه و پایه له‌لایه‌ن (الحافظ ابن رجب) ووه ناموو بی‌هیزه (غريب وضعيف)، چونکه هه‌ر شتیک به‌لگه‌ی شه‌رعی نه‌سه‌لمیذریت و شه‌رعی نه‌بیت، بـ موسـلمـانـان درـوـست نـیـه دـای بـتـاشـن وـشـتـی تـازـه لـهـدـین دـاـبـهـیـنـن، جـابـهـتـاـك بـیـتـیـانـ بـهـکـومـهـلـ، بـهـدـزـی بـیـتـیـانـ بـهـئـاـشـکـرـاـ ئـمـهـشـ بـهـپـیـیـ فـهـرـمـودـهـ کـانـیـ پـیـغـهـمـبـهـروـ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ} کـلهـیـکـیـ لـهـ وـفـهـرـمـودـهـانـیـ دـاـ فـهـرـمـوـیـهـتـیـ: { من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رُد } (٢٠٤). ئه‌مه و گشت به‌لگه‌کانی تر که‌برپه‌رچی هه‌مو جووه بیدعه‌کان و تازه‌گه‌ری و داهینان و داتاشراوه‌کان له‌ئایینی پیروزی ئیسلامدا ده‌داته‌وه و ئاگاداری و دیایی توند ده‌دهن بودور که‌وتنه‌وه لی‌یان. پیشه‌وا أبو بکر الطوطشی رحمه الله له‌کتیبه‌که‌ی خوی دا (الحوادث والبدع) دا نوسیویه‌تی که‌ئه‌مه‌ی خواره‌وه ده‌قه‌که‌یه‌تی:

((ابن وضاح له‌زیدی کوری اسلم پیوایه‌ت ده‌کات و گوتی: هیچ کامیک له‌فیقه‌زانانی خومان نه‌دیتن که‌لا له‌شه‌وه‌ی نیوه‌ی شه‌عبان بکه‌نه‌وه، نه‌لاشیان له‌فه‌رموده‌ی مکحول کردت‌وه، و هه‌یج گرنگی یه‌کیان به‌شوه نه‌داوه و نه‌به‌پیروزنو نه‌به‌گووه تریان له‌شوه‌کانی تر داناهو و هیچ جیاوازیه‌کیان له‌گه‌ل باقی شه‌وه‌کانی تردا بـو دانه‌ناوه)). هه‌روه‌ها گوتراوه که‌ابن ابی مليكة گوتويه‌تی: زیاد النمری ده‌ی گوت: ((پاداشت و خیری شه‌وه‌ی شه‌عبان وهک خیره پاداشتی شه‌وه‌ی قه‌دار وايه)), جا گوتی: ((ئه‌گه‌ر گویم لی‌ی بایه و دار ده‌ست (گوچان) م به‌دهسته‌وه بایه لیم ده‌داو باشم ده‌کوتا)) ئه و زیاده چیزه‌ک نوس بو، مه‌به‌ست ته‌واو. (إنتهي المقصود)).

هه‌روه‌ها زانای بليمه‌ت (العلامة الشوكان رحمه الله له) (الفوائد المجموعه) دا نوسیویه‌تی که‌ئه‌مه‌ی خواره‌وه ده‌قه‌که‌یه‌تی: (فه‌رموده‌ی، ياعلي من صلی مائة ركعة ليلة النصف من الشعبان يقرأ في كل ركعة بفاتحة وقل هو الله أحد، عشر مرات قضى الله له كل حاجة) (٢٠٠)... تد. فه‌رموده‌یه‌کی دانراوه. له‌شـهـکـانـیـ دـاـ بـهـراـشـکـاوـیـ دـهـرـیـ خـسـتـوـهـ کـهـئـنـجـامـ دـهـرـهـکـهـیـ چـهـنـدـهـیـ پـادـاشـتـوـ خـیـرـ دـهـسـتـ دـهـکـهـوـیـتـ، لـهـوـهـداـ مـرـوـقـ هـیـچـ گـوـمـانـیـ نـیـهـ وـیـهـسـهـرـ بـوـیـ دـهـرـکـهـوـیـتـ وـ دـهـزـانـیـتـ کـهـئـمـ گـوـتـیـهـ بـهـ فـهـرـمـودـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـروـ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ} نـیـهـ وـ دـاـنـرـاـوـوـ دـاـتـاـشـرـاـوـهـ بـهـدـهـمـ فـهـرـمـودـهـوـهـ. وـ پـیـاـوـهـکـانـیـشـیـ وـاتـهـ رـاوـیـهـکـانـیـشـیـ نـادـیـارـوـ نـهـنـاسـرـاـوـنـ. هـهـروـهـهـاـ لـهـرـیـگـهـیـ دـوـهـمـ وـ سـیـ یـهـمـهـوـ پـیـوـایـهـ کـهـراـوـهـ کـهـهـرـ هـهـمـوـیـانـ دـاـنـرـاـوـنـ وـ پـیـوـایـهـتـکـارـهـکـانـیـانـ وـنـ وـ نـادـیـارـنـ (مـجـهـلـوـنـ). وـهـلـهـ (المختصر) دـاـ گـوـتـوـیـهـتـیـ: فـهـرـمـودـهـیـ نـوـیـزـیـ شـهـوهـ نـیـوهـیـ شـهـعـبـانـ بـاـتـلـوـ وـ بـیـ نـاوـهـرـوـکـوـ پـوـچـهـلـهـ، هـهـروـهـهـاـ لـهـقـهـوـلـیـکـیـ بـنـ حـبـانـ لـهـفـهـرـمـودـهـیـ عـلـیـ هـاـتـوهـ دـهـلـیـ: (ئـهـگـهـرـ شـهـوهـیـ نـیـوهـیـ شـهـعـبـانـ هـاـ شـهـوهـکـهـیـ هـهـلـبـسـتـ وـ زـینـدـوـیـ بـکـهـنـهـوهـ، وـ پـوـژـهـکـهـشـیـ بـهـپـیـزـهـوـنـ) ، ئـهـمـ فـهـرـمـودـهـیـهـشـ بـیـ هـیـزـهـ. وـهـلـهـ (الـلـالـیـ) دـاـ گـوـتـوـیـهـتـیـ: ((سـهـدـ رـکـاتـ نـوـیـزـ لـهـشـهـوهـیـ نـیـوهـیـ شـهـعـبـانـ دـاـ بـهـئـخـلـاسـیـتـ دـهـ هـیـنـدـهـیـ خـیـرـوـ پـادـاشـتـ وـهـرـ دـهـگـرـیـتـ)) وـ لـهـگـهـلـ دـرـیـزـهـ وـ بـهـرـدـهـوـامـیـ پـلـهـ وـ پـایـهـیـ ئـهـوـشـهـوهـ وـ بـهـنـایـهـتـیـ کـرـدـنـ تـبـایـدـاـ . کـهـلـهـ (الـدـیـلـیـ) وـ

(٢٠٤) وـتـاـکـهـ یـمانـ پـیـشـتـرـ بـوـنـ کـرـدـتـوهـ وـ وـرـگـیـ.

(٢٠٥) وـاتـهـ : ئـهـیـ عـهـلـیـ هـهـرـکـهـسـیـکـ سـهـدـ رـکـاتـ نـوـیـزـ بـکـاتـ لـهـشـهـوهـیـ شـهـعـبـانـ دـاـ جـارـسـوـهـتـیـ فـاتـیـحـهـ وـ قـلـ هوـالـلـهـ أـحـدـ بـخـوـنـیـتـ خـوـایـ گـهـوـهـ هـهـرـشـتـیـکـیـ بـیـهـوـیـ بـوـیـ جـیـ بـهـجـیـ دـهـکـاتـ وـ وـرـگـیـ.

غه‌یری ئه‌ویشه‌وه پیوایه‌ت کراوه، ئه‌مه‌ش دانراوه (موضوع). و هه‌مو پاویه‌کانی له‌هه‌ر سی پیگه‌که‌وه بی هیزو نادیارو ون، هه‌روه‌ها ده‌لی: (دانزه پکات به‌ئخلاسیه‌ت سی جاره) ئه‌مه‌ش دانراوه (موضوع)، هه‌روه‌ها (چوارده پکانیش) دانراوه (موضوع).

کومه‌لیک له‌فیقه‌زانان به‌م فه‌رموده‌یه فریویان خواردوه وهک خاوه‌نی ((الأحياء) و غه‌یری ئه‌ویش، هه‌روه‌ها راشه کاران (المفسرین) ای قورئانیش تی که‌وتون. وه‌پیوایه‌ت کراوه - مه‌بستم له‌شوه‌ی شه‌عبانه - به‌هه‌مو شیوه‌جیاپاکانیه‌وه هه‌مویان باتل و بی ناوه‌رۆکن و دانراون، وه‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و پیوایه‌ت‌هی (الترمذی) نیه له‌فه‌رموده‌ی عائشة رضی الله عنها له‌پیشتنی پیغه‌مبه‌ر علیه‌الله بو (البقيع) و هاتنه خواره‌وهی په‌روه‌رگار له‌شوه‌ی نیوه بو ئاسمانی دنیا، خوای گه‌وره به‌قهد خوری مه‌پ له‌خه‌لکی خوش ده‌بیت، ئه‌مه‌و پوخته‌ی قسان له‌سهر نویزی ئه‌و شوه‌هه‌وه‌هی که‌بیدعه‌یه، چونکه ئه‌و فه‌رموده‌ی عائشه بی هیزی و پچران له‌پاویه‌کانی دا هه‌یه، هه‌روه‌کو فه‌رموده‌ی علی که‌تۆزیک پیشتر باسمان کرد له‌زیندو کردن‌وه و هه‌ستاندنه‌وه و زیندو کردن‌وهی شه‌وهی شه‌عباندا، پیچه‌وانه و دری ئه‌وه نیه که‌ئه‌و نویزه راست نیه و دانراوه و داتاشراوه، له‌بهر ئه‌وه‌ی یابه‌پی ئه‌وه‌ی که‌بی هیزی تیدایه و پی‌یه‌وه دیاره هه‌روه‌کو ئاماژه‌مان پی کرد).

وه‌الحافظ العراقي گتویه‌تی: ((فه‌رموده‌ی نویز کردن له‌شوه‌ی نیوه‌ی شه‌عباندا به‌زمانی پغه‌مبه‌ره‌وه علی‌هه‌ل به‌ستراوه و دانراوه و درقیه کا به‌زمانی ئه‌وه‌وه کراوه - وه‌ئیمامی النسوی له‌كتیبی (الجموع) دا نوسیویه‌تی: (ئه‌و نویزه‌ی کا به نویزی (سونن‌ت‌کان - الرغائب) ناسراون دانزه پکاتن له‌نیوان نویزی شیوان (المغرب) وو نویزی خه‌وتنان (العشاء) دا، شه‌وهی يه‌که‌می هه‌ینی له‌مانگی په‌جه‌ب، و نویزی شه‌وهی نیوه‌ی شه‌عبان سه‌د پکات، ئه‌م دو نویزه بیدعه‌یه کی ئاشکراو ناپه‌سه‌ندن (بدعتان منکر تان)، به‌وه فریو مه‌خون کا له‌كتیبی (قوت القلوب) و (إحياء علوم الدین) دا هاتون. وه‌ن به‌وه فه‌رمودانه فریو بخون که‌تیایاندا هاتوه، ئه‌وانه هه‌مویان راست نین و باتل، وه‌ن به‌وه‌ش هه‌ل بخه‌ل‌تین که‌حوكمی گوماناویان له‌هندی له‌پیش‌هواکان (الأئمة) وه‌رگرتوه که‌چه‌ندان لاپه‌ریان له‌كتیب‌هکانی خویاندا پر کردوته‌وه و بق ته‌رخان کردوه که‌گوایه په‌سه‌ند کراون واته پیگه پیدراون، نه‌خیز ئه‌وانه لم‌مه به‌هه‌ل داچون و په‌سه‌ند نین و به‌لگه‌ی شه‌رعیان له‌سهر نیه)).

شیخی پیش‌هوا أبو محمد عبدالرحمن کورپی إساعیل المقدسی کتیبیکی نورنایاب و ده‌گم‌هه‌نی له‌سهر پوچه‌لی و بی ناوه‌رۆکی ئه‌و دو نویزه نوسیویه، کاریکی چاکی کردوه و ده‌سته‌کانی خوش بیت و خواچاکه‌ی بق بکات، ئه‌مه و ئه‌هله‌ی عیلم له‌سهر ئه‌م مه‌سله‌لیه قسه و گفتاری زور باشیان هه‌یه. نه‌گه‌ر بیت و هه‌رچی له‌م باره‌وه ده‌ستمان که‌وت و خویندمانه‌وه و بیستمان پای گویزین زور دریزه ده‌کیشیت ئه‌و هه‌ویره ئاوى زور ده‌ویت، بؤیه پیمان وايه ئه‌وه‌هی که‌هیتاومانه‌وه و ئاماژه‌مان پی کرد به‌س بیت و قه‌ناعه‌ت به‌وه که‌سانه بیتیت که‌خوازیاری هه‌ق و پاستیه‌کانن و هه‌قخوانن. هه‌روه‌ها له و ئایه‌ت و فه‌رموده و قسانه‌ی ئه‌هله‌ی زانست و زانیاریه‌کانی را بردو که‌هیتاومانه‌وه بق خوازیارانی هه‌ق و پاستیه‌کان پون ده‌بیت‌هه که‌ئاهه‌نگ گیزان و یاد کردن‌وه بـهـزـنـهـی شـهـوهـی شـهـعبـانـجـ بـهـنوـیـزـ کـرـدـنـ وـجـ بـهـهـرـ شـتـیـکـیـ تـرـ بـیـتـ وـ بـقـوـنـ گـرـتـنـ لـهـ پـرـزـهـ کـهـیـ دـاـ لـاـیـ زـورـینـهـیـ ئـهـهـلـیـ عـیـلـ بـیدـعـهـیـ کـیـ نـاـپـهـسـهـنـدـهـ وـ لـهـ شـهـرـیـعـهـتـیـ پـاـکـیـ ئـیـسـلـامـ دـاـ هـیـچـ پـشـکـیـکـیـ نـیـهـ،ـ بـهـلـکـوـ لـهـ وـ شـتـهـ تـازـهـ دـاهـنـدـراـوـانـهـیـ هـهـرـ لـهـ دـوـایـ چـهـرـخـیـ هـاـوـهـلـهـ بـهـپـیـزـهـ کـانـهـ وـ هـیـلـیـ دـاهـنـدـراـوـانـ وـ خـرـیـونـهـتـهـ نـاـوـ ئـایـینـیـ پـیـرـزـیـ ئـیـسـلـامـهـ وـ هـخـواـزـیـارـانـیـ هـهـقـ وـ رـاستـیـ لـهـ بـاـبـهـتـهـ وـ غـهـیرـیـ ئـهـمـ بـاـبـهـتـهـشـ

ئەم فەرمودەيە خوا بەرزو بى ھاوتايان بەسە كەدەفەرمۇي: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُم﴾^(٢٠٦). ھەروھا ئە و تايەتانە كەلم بوارەداو لەم واتايەدا لە قورئانى پېرۈزدا ھاتون و لە فەرمودەي پېغەمبەر ﷺ كەفەرمۇيەتى: {من أَحدَثَ فِي أَرْضِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْ فَهْوَ رَدًّا}. ھەروھا ئە و فەرمودانەي كەلم بوارەو لەم واتايەدا ھاتون.

وەل (صحىح)ى مسلم دا و لە ئابى ھەریرەو ﷺ ھاتوھ كەگۇتىيەتى: پېغەمبەرى خوا پەلەدەي فەرمۇ: {لَا تَخْصُّوا لِيَةَ الْجَمْعَةِ بِقِيَامِ مِنْ بَيْنِ الْلَّيَالِيِّ، وَلَا تَخْصُّوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صُومِ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ} ^(٢٠٧). ئەگەر تايىەتى كەدنى بەشىك لەھەر شەۋىتكەن بەندىيەتى كەرنى تايىەت بکرايە ئەوا شەۋى ھەينى لەھەمو شەۋەكانى تر لەپېشىتر بۇ بۇ تايىەت كەرن بەندىيەتى تىدا كەرن بۇ خواي گەورە، چونكە شەۋى ھەينى چاكتىن و بەھەر ترین شەۋىتكە لەھەر شەۋىتكەن بەندىيەتى كەتىشكى پۇز بەسەر زەھى دا ھەلاتوھ و پەخش بۇھ بەدەقى فەرمودە راستەكان كە لەپېغەمبەرەو ﷺ ھاتون. دەي مادام پېغەمبەر ﷺ ئاگادارى و وريايى داوه لە تايىەت نەكەرنى شەۋى ھەينى بەھىچ جۆرە بەندىيەتىك بۇ خواي گەورە بەدەر لە شەۋەو پۇزەكانى تر، بەلگەيە لە سەر ئەھەمە كەشەۋەكانى ترى غەيرى شەۋو پۇزى ھەينى لەپېشىتن بەھەر كەنابى ھىچ جۆرە بەندىيەتىكەن تىدا تايىەت بکريت و زىندو بکريتەو بەھىچ بۇنىيەك و تايىەتىكەو، مەگەر بەلگەي پاستو رەوان كەپەيوھ سەت بىت بەتايىەتى كەرنى جۆرىك لە بەندىيەتىكەن.

دەي لە كاتىكدا شەۋى قەدرى شەۋەكانى مانگى رەمەزان دروست و شەرعىيە تىايىدا ھەل بىستىھە و بەندىيەتى تىدا بکريت و زىندو بکريتەو و ھەولى تىدا بدرىت، پېغەمبەر ﷺ خەلکى لى ئاگادار كەردو و ھانى داون بۇ زىندو كەرنەوەي ئەوا شەۋانە، وئۇممەتى ئىسلامى بىدار كەردو زىندو كەرنەوە و ھەستىھە و بەعيادەت زىندوی بکەنەوە و بەخودى خۆشى ئەنجامى داوه و زىندوی كەردو، ھەرودو فەرمودە راستەكاندا (الصحيحين) دا ھاتوھ، لەپېغەمبەرەو ﷺ كەفەرمۇيەتى: {مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَإِحْسَابًا، غُفرَانًا مَاتَقْدِمُ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لِلَّهِ الْقَدْرَ إِيمَانًا وَإِحْسَابًا، لَهُ پَيْغَمْبَرُ رَحْمَةً كَفَرْمَوْيَةً} ^(٢٠٨). جائەگەر شەۋى نىوھى شەعبان يان شەۋى يەكەم ھەينى لە مانگى رەجب، ياشەۋى شەۋو رەھو و سەركوتىن شەرعى بوايە كەنابەنگى تايىەتى تىدا بگىردىرىت ياتايىەت بکريت بە جۆرەك لە جۆرەكانى عيادەت، ئەوا ھىچ گومانى تىدا نەبو كەپېغەمبەر ﷺ ئۇممەتەكى خۆى لى ئاگادار دەكردو پېنۇمايشى دەكەن بۇ ئەنجامدانى ئەوا ئەنگە يان بۇ جۆرە عيادەت، يان بۇ خۆى ئەنجامى دەدان ھەرودو كەشى بۇ دىيارى كەردو، رەمەزان و شەوانى قەدرى ئەنجام دەدا و ئىيمەشى ھان داوه كەنابەنگى بەھەنەن بەندىيەت دەدان ھەرودو كەشى بۇ دىيارى كەردو، دەي خۆ ئەگەر شتىكى ئەوا ھەبوايە، ئەوا ھاواھەل بەپىزەكانى ﷺ ئەنەمەيەن بۇ ئىيمەتى ئۇممەتى ئىسلامى دوا خۆيان رپادەگواست و پەردە پۇشىيان نەدەكردو دايىان نەدەپۇشى لە كاتىكدا ئەوان چاك ترینى خەلکى بون، وېئامۇزگارى ترینى خەلکى بون لە دواي پېغەمبەران و رەزامەند ترین كەسانىك بون. ھەرودو كەپىش كەمەك لەھىنان وەي قىسى

^(٢٠٦) سورة المائدۃ: ٣.

^(٢٠٧) واتە: شەۋى ھەينى تايىەت مەكەن بەندىيەتى كەرن بەندىيەت وە كەن بەندىيەت بە رۇزەكانى ترى ھەفتە، مەگەر يەكىن رۇزەيەكى تايىەتى خۆى بگرىت و رۇزى شەممە يان پېنج شەممە لە گەل دا گرتىبىت وەك گىرىنەوەي رۇزەكانى رۇزەنلى كەمانگ تىايىاندا پىرن (أيام التشرىق) واتە رۇزانى (١٤، ١٥، ١٢). ياهەر رۇزەيەكى ترى لەم جۈرانە بىت ئەوا كاتە دروستە رۇزى ھەينىش بە رۇزە بىت. وەرگىز.

^(٢٠٨) واتە: ھەر كەسىك شەۋەكانى رەمەزان ھەستىتەوە بەندىيەتى بۇ خوا بىت، خواي گەورە لەھەرچى گۇناھى كەنابەنگى بەندىيەت، ھەرودو كەسىك شەۋى قەدرە ھەستىتەوە بەندىيەتى بۇ خوا تىدا بىت بە ئىيمان بە ئۇمۇددە و زىندو بکاتە و خواي گەورە لەھەرچى گۇناھى راپىردو ھەيدە خوش دېبىت. شەۋى قەدرىش لە بىر ئەدە دىيارى نەكراوە بۇيە پېغەمبەر ﷺ ھەر دە شەۋەكەي رەمەزانى زىندو كەردو توھ چونكە كۈرۈي زانايابان لە دە شەۋى كۆتۈپىي رەمەزانىدایە. وەرگىز.

زانایان زانیت بۆت دەرکەوت کەنەلە پیغەمبەر ﷺ و نەلە ھاوهەلە بەپیزە کانیەوە ﷺ هچ شتىك دەربارەی پلە و پايە و فەزلى شەوى يەكمەنی مانگى پەجەب و نەلەشەوى نیوەی شەعبان نەھاتوھ و نەچەسپاواھ، ھەروەھا زانیت کەئاھەنگ گىپرەن بەو بۇنەيەوە بىدۇھە و تازەگەری و داهىنانە لەئائىنى پېرۋىز ئىسلامدا، ھەروەھا تايىھتى كىرىنى بەجۇرىك لەعىيادەتەكان، يائەنجام دانى جۇرىك لەبەندايەتى كىرىن تىايىدا بىدۇھە يەكى ناپەسەندو خراپە (بدعة منكرة) ھەروەھا شەوى بىست و حەوتى مانگى پەجەبىش بەھەمان شىۋوھ، كەھەندى لەخەلکى بىرۋايان وايە كەشەوى شەو پەھوی و سەركەوتتنە بۆ ئاسمانەكان (ليلە الإسراء والمعراج)، بەھەمان شىۋوھ دروست نىھ تايىھتى بىكىت ھەروەكۆ دروست نىھ كەئاھەنگىشى تىدا بىگىردىت بەگوپەرى بەلگەكانى راپىردو. ئەمە ئەگەر زانرا، ئەدى ئەگەر نادىيار بىت دەبى حوكىمى چۈن بىت؟ راستىيەكەى لەقسەى زاناكان ئەۋەيە كەنازانىت ياناناسىرىت واتە كاتەكەى نادىيارە. وەقسەى ئەۋەيە كە گوتويەتى: شەوى بىست و حەوتى پەجەب، قىسىمەكە و بى ناواھرۆك و پۇچەلە و ھىچ بىنچىنە و بىنەمايەكى نىھەلە فەرمودەي راستدا. راستى كىردوھ ئەۋەيە كە گوتويەتى:

خىر الأمور السالفات على الهدى وشر الأمور المحدثات البداع(٢٠٩)

لەخومان داوايە كەئىمە و ھەمو موسىلمانان يارمەتى بىرات و پىنۇمايمان بىكات و سەركەوتتوو سەرفرازمان بىكات بۆ دەست گىتن بەقورئان و سوننەت و پىدامەزراوو بەردەواممان بىكات و ھەميشە بەئاگا و ورياو ھۆشيارمان بىكات، و بەرچاۋ بۆشىن بىن بۆ دور كەوتنەوە لەھەمو كارىتكى پۇخلۇ پىچەوانە ئىقورئان و سوننەت، خواى گەورە بەخشىندە و مىھەرەبانە،،،، وصلى الله وسلم على عبده ورسوله نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

(209) واتە: باشتىن و بەقەر تىرين كارەكان ئۇوانەن كە پىشىنەكان دەيان كردو لەسەر پىكەدەيەتى خوابى بون، وەخرا پىتىن و شەر تىرين و قىيىزدون تىرين كارىكىش كارى داهىنان و تازەگەری و كارە بىدۇھە كانى. ودرىگىز.

نامه‌ی چواردهم

بی‌دار کردن و هدیه‌کی گرنگ له سه‌ر دروی راسپارده‌یه کی سه‌ر به شیخ احمد خزمه‌تکاری حدره‌می شکودارو مه‌زنی پیغمه‌به‌ری علیه السلام له عبدالعزیز کوری باز بُو هر که‌سیک له مسلمانان که‌ئه و راسپارده‌یه ده خوینیت‌هه و دهی بینی، خواه گه‌وره به نیسلام بیان پاریزی، خواه گه‌وره نیمه‌ش و ئه‌وانیش له شه‌رو فیتنه بوخنان که‌ران و داهینه‌رانی نه‌فامی ست‌مکار بپاریزیت.

سلام علیکم و رحمة الله و برکاته، أمابعد:

وشه‌یه کی یانوسراوه‌یه کم که‌وته دهست که‌سه‌ر به شیخ احمد خزمه‌تکاری حدره‌می پیغزی پیغمه‌به‌ری پایه به‌رز علیه السلام بو بهم ناونیشانه (هذه وصية من المدينة المنورة عن الشیخ احمد خادم الحرم النبوی الشریف) ^(۱۰). تیایدا گوتویه‌تی: ((شه‌وی هه‌ینی به‌خه‌بر بوم و قورئانم ده خویند، دوای خویندنی ناوه جوانه‌کانی خواه گه‌وره، جاکاتی له قورئان خویندن و ناوه جوانه‌کانی خواه گه‌وره بومه‌وه و خوم ئاماذه کرد بُو نوستن خاوه‌نی دیمه‌ن و پوخساری دره‌وشاده‌ی پیغمه‌به‌ری خواهی علیه السلام بینی که‌به و ئایه‌ته قورئانیه و به‌ئه‌حکامه پیغزه‌کان، په حمه‌تو به‌ره‌که‌ت بُو هه‌مو جیهانیان گه‌وره‌مان محمد علیه السلام، فه‌رموی: ئه‌ی شیخ احمد، گوتم: له خزمه‌ت دام ئه‌ی په‌سولی خوا، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له هه‌مو دروست کراوه‌کانی خوا به‌رز ترو به‌ریز تری، جاپی‌ی گوتم:

- من شه‌رم ده‌کم له قاپی خوادا به‌هقی کرده‌وه خراپه‌کانی ئه‌و خه‌لکه خراپ کارانه‌وه، وه‌چاوه‌پوم نیه و ناتوانم به‌رامبه‌ر به‌په‌روه‌ردگاری خوم بوه‌ستم، نه له‌پوی فریشته‌کانیش، چونکه له‌م پوژی هه‌ینیه و بُو ئه‌و پوژی هه‌ینیه سه‌دو شه‌ست هه‌زار که‌س مردون و له‌سه‌ر ئایینی پیغزی نیسلام نه‌ماون و له‌دین ده‌رچون. ئه‌مجاره‌هندی له‌کرده‌وه خراپ و سه‌ر پیچیه‌کانی ئه‌و خه‌لکه بُو باس کردم، و فه‌رموی:

- ئه‌م راسپارده‌یه به‌زه‌بی خواه به‌هقمو به‌زه‌بیه بُو ئه‌و خه‌لکه پی‌یان بگه‌ینه.

ئه‌مجاره‌هندی له نیشانه‌کانی پوژی دوایی ئاماذه پی‌کردن، تائه‌و شوینه‌ی فه‌رموی:

ئه‌م راسپارده‌یان پی‌رایگه‌یه نه ئه‌ی شیخ احمد، ویلی ئه‌م راسپارده‌یه به‌پینویسی قه‌ده‌ری خوا له (اللوح الحفظ) ووه راگویزراوه، هر که‌سیک بینوسته‌وه و بُو شاریکی ترو له‌لاتیکه و بُو لاتیکی ترو له شوینیکه و بُو شوینیکی تری بگوازیت‌هه و ئه‌وا کوشکتکی له‌به‌هه شتدنا بُو دروست ده‌کریت، و هه‌ر که‌سیک نه‌ی نوسته‌وه و نه‌ی نیریت ئه‌وا له‌پوژی قیامه‌تدا له‌تکا کردن (شفاعه‌ی) من بی‌هش ده‌بیت و به‌ر شیفاعه‌تی من ناکه‌ویت، و هه‌ر که‌سیکیش بینوسته‌وه ئه‌گه‌ر هه‌زار بیت خواه گه‌وره ده‌وله‌مندی ده‌کات، یائه‌گه‌ر قه‌رز دار بیت خواه گه‌وره قه‌رزه‌کانی بُو په ده‌کات‌وه و له‌سه‌ر نامیین، یاخود گوناچبارو تاونبار بو خواه گه‌وره له‌گوناچه‌کانی ئه‌ویش و له‌گوناچی دایک و باوکیشی خوش ده‌بیت به‌به‌ره‌که‌ت و به‌فه‌ری ئه‌و راسپارده‌یه، وه‌هه‌ر که‌سیک له‌به‌نده‌کانی خوا نه‌ی نوسته‌وه خواه گه‌وره له‌دنیاوه له‌قیامه‌تدا پوانی په‌ش ده‌کات.

هه‌روه‌ها سی‌جاران له‌سه‌ر یه ک گوتی: ئه‌م راسپارده‌یه شتیکی راسته و دروی تیدا نیه، ئه‌گه‌ر درق بکه‌م له‌دینا ده‌رچوم و به‌کافری ده‌مرم و له‌دینی نیسلام ده‌رده‌چم. هر که‌سیک بپوای پی‌بکات ئه‌وه له‌ئاگری ده‌زه‌خ پزگاری ده‌بیت، هر که‌سیکیش بپوای پی‌نه‌بیت ئه‌وا کافر بوه)).

(۱۰) واقعه: ئه‌م راسپارده‌یه که له‌شاری مه‌دینه‌وه و له‌شیخ احمد خزمه‌تکاری حدره‌می پیغزی پیغمه‌به‌ری خوش‌ویست علیه السلام. و درگیر.

ئەمە پوخته‌ی ئەو راسپارده درۆینه بو به زمانی پیغامبەرە و عَلَيْهِ السَّلَامُ، ئەم راسپارده درۆینه مان چەندان جارو لەچەندان سال لەمەوبەر بىستوه، بىلۇ دەكىتتەوە لەنیوان ئەو كات و ئەو كاتدا، لەنیوان زۆرىك لەخەلکى سادە و ساكارو لەناو عەوامى خەلک دا پەواجى پى دەدرېت، لەھەر جارىك بۆ جارىكى تروشە و پىتە كانى لىك جياوانى و ھەرىيەكەي بەجۆرىكە، درۆزەكەي ئەو راسپارده يە دەللى: كەگوايە ئەو پیغامبەرى لەخەودا بىنیوھ و ئەو راسپارده يى بەكۆل داداوه و پى ئى فەرمۇد دەبى بىلۇ بىكەيتەوە لەناو خەلکى دا و پى يان رابكەيەنىت، وەلە كۆتايى بىلۇ كراوهەكەي دا كەئىمە ئاماژەمان پى كرد و بۆمان راڭواستى ئەى خويىنەرى ئازىز بوختان كەرەكە گوتۈيەتى كەئە و لەكتىكدا پیغامبەرى بىنیوھ كەخۆى بۆ نوستن ئاماډە كردۇ: ئەمەش ئەوه دەگەيەنى كەھىشتا نەخەوتەوە لەحالەتى بەئاكايى دا واتە پېش ئەوهى بخەويت پیغامبەرى بىنیوھ !

ئەو بوختانكەره لەو راسپارده خۆى دا گەلى شتى بى بنەماي ھەل بەستوھ، ئەو راسپارده يە لەديار ترين و ئاشكرا ترين درقۇ دەلەسەو ھەل بەستراۋىكە، بى بنەما ترين و بى ناوه رۆك ترين كارىكە، بەويستى خوا لەنزيك ترين كاتدا لەوشە و درقۇ دەلەسەكەن ئەو راسپارده يە وريات دەكەمەوھ، ھەرۇھ كو لەسالانى پېشىودا وريايىم لەم بوارەيەوە دا بۇ، وەبۇ خەلکىم پۇن كردىبوھو كەئەم كارە قىزەونە لەپۇنترين و ئاشكرا ترين درقۇ دەلەسەكانە و لەبوختان و ھەل بەستراۋەكانە. كاتى ئەم بىلۇ كراوهەي دوايىيەيانم بەرچاۋ كەوتو خويىندەوە لەوەلامدانەوە و نوسىن لەسەرى دو دل بوم، نەم ويست لەسەرى بنوسم، لەبەر پۇن و ئاشكرايى بى ناوه رۆكى و پۇچەلى و بى بايەخى ئەو درقۇ بوختانە، و لەبەر گەورەيى جورئەتى بوختانكەره كەي لەسەر درقۇ دەلەسە بوختانە و بوختان كەن، وەگومان نەدەكەد كەبى ناوه رۆكى و بى بايەخى ئەو بىلۇ كراوهەي ئاوا پەواجى هەبىت لەلايەن كەسيك كەتۆزقالىك تىيەكەيشتن و بەرچاۋ پۇشنى هەبىت، يا ھەركەسيك لەسەر فيترەتى ساغ و پىتەوو و پاستەقىنەوە هاتېرى و گۆش بوبىت. كەچى زۆرىك لەبرايان ھەوالىان پى دام كەبەپاستى ئەو راسپارده درۆينه كارىكى زۆرى لەخەلکى كردۇ و پەواجىكى زۆرى لەناو ھەندى لەخەلکى دا پەيدا كردۇ و لەناو خۆياندا بىلۇيان كردۇتەوە و بەكاريان ھىنۋە و ئامۇزگارىيەكانيان جى بەجي كردۇ و ھەندىكىش بەتەواوى بپاوايان پى ئى ھەيە. لەبەر ئەھۆيانە وام بىنى كەبەپاستى پېۋىستە لەسەر مەمانان و وينەي مەمانان كەلەسەرى بنومن و بەدرقۇ بخەنەوە و بى سەرەو و بەرھىي و درقۇ بوختانەكانى بۇ خەلکى موسىمان پۇن بىكىنەوە، خەلکى لى ئاگادار بکريتەوە كەئەم بوختانيكى گەورەيە بەدەم پیغامبەرە و عَلَيْهِ السَّلَامُ دەكريت ھەتاڭو خەلکى فرييو نەخۇن پى ئى. ھەركەسيك لەئەھلى عىلم و ئىمان، ياخود خاوهنى فيترەتى پاك بېت يا تۆزقالىك عەقل و ثىرى ھەبىت بەوردى سەيرى بکات و تى راپامىنېت تى دەگات كەئەم قسانە بى ناوه رۆك و درقۇ دەلەسەيەكى پۇتن و لەچەند پۇھىيەكەوە كۆمەلە بوختانيكىن و بەس.

بۇ ئەم مەبەستە و دەربارە ئەم بوختان و ھەلبەستنە، ولهبارە ئەم راسپارده يە پرسىيارم لەچەند خزمىكى نزىكى شىيخ أحمىد كرد، لەوەلامدا گوتىيان: ئەم كارە درۆيەكە و بەدەم شىيخ أحمىدەوە ھەل بەستراۋە و ئەو ھەرگىز شتى واي نەگوتەوە لەبنەرەتتەوە درۆيە بەدەم ئەوهەوە، وەشىخ أحمىدى ناوبراو ماوەيەكى باشە مردوھ و نەماوھ ، گريمان بلىيەن شىشيخ أحمىد، يان ھەركەسيكى تر لەو گەورە تر، بلى كە پیغامبەرى عَلَيْهِ السَّلَامُ خەوندا يا لەبىدارى دا بىنیوھ و ئەو راسپارده و ئامۇزگاريانە پى راڭەياندۇھ، بەدلنايىيەوە دەزانىن و لاي ھەمو كەسيك پۇنە كەئەمە درۆيەكى زەقو زلە و بىزەرەكەي درۆزە، يا ئەوهى ئەو قسانە پى گوتەو يايپى ئى راڭەياندۇھ ئەوه شەيتان بوه، و ھەرگىز ئەو كەسە پیغامبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ بۇھ ئەويش لەچەند رۇھىيەكەوە كەلەم چەند خالانە خوارەوەدا دەييان گوشىن:

۱. پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ لَهُ بِيَدِهِ دا لهدوای و هفات کردنیه و هرگیز نابینریت، هر که سیک له نه فامه سوّفیه کان دعا یه بکن که پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ له بیداری دا ده بینی، یاخود له مه جلسی مه‌لود خویندنه و هاوشنیوه کانی دا ئاماذه ده بیت ئه‌وا ئه‌و که سانه خراپترین و بؤگن ترین هله‌یان کدوه، په‌رده‌ی به‌سهر چاودا دراوه و ئه‌و په‌پی لئیکچونه، وکه توته هله‌یه کی گه‌وره وو پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ت و کورای ئه‌هلى عیلم و هستاوه، چونکه مردانه له دنیادا هرگیز له گوره کانیان ناینه ده، به‌لکو له پوشی قیامه‌تدا دینه دهرو تائه و کات له گوره کانیاندا ده میتنه و هناینه ده، جاهه‌ر که سیک پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه بوه‌ستیته و هه‌وه دروی کدوه به‌دریه‌کی زقد زل و پون و ئاشکرا، یا په‌رده‌ی ره‌شی به‌سهر چاودا دراوه و هله‌یه کی زل پی کراوه، ئه‌و پیگه پاسته و ئه‌و هه‌قهی نه‌ناسیوه که‌پیشینه‌ی پیاو چاکان ناسی بوبیان و له سه‌ری ده‌پوشتن، وه‌له و پیگه‌یه لای داوه که‌هاوه‌لان و شوینکه و تانیان به‌چاکه له سه‌ری ده‌پوشتن. خوای به‌رزو بی‌هاوتا ده‌فه‌رموی :﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيَتُونَ﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُبَعْثَثُونَ ﴾۲۱۱﴾. هروه‌ها پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ لَهُ بِيَدِهِ فه‌رمویه‌تی: {أَنَا أَوْلُ مَنْ تَشَقَّعُ عَنِ الْأَرْضِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوْلُ شَافِعٍ وَأَوْلُ مَشْفَعٍ} ﴿۲۱۲﴾. وه‌ئایت و فه‌رموده له باره و له م واتایه‌دا گه‌لیک رقدن.

۲. پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ هرگیز پیچه‌وانه‌ی هه‌ق قسه ناکات، نه‌له‌ژیانی داو نه‌له دوای مردنی، وه‌ئم پاسپارده‌یه له‌چهند پوه‌یه‌که و پیچه‌وانه و دژایه‌تیه‌کی پون و ئاشکرا شه‌ریعه‌تی محمده رَبِّكُمْ - هه‌روه‌کو له‌داهاتودا رونی ده‌که‌ینه وه - ئه‌و رَبِّكُمْ له خه‌ودا ده‌بینریت، وه‌هره‌که سیک له‌خه‌ودا له‌سهر شیوه‌ی و هسف کراوه‌ی خوی بی‌بینی ئه‌وه ئه‌وی بینیوه، چونکه شه‌یتان ناتوانیت خوی بینیت سه‌ر و ینه‌ی پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ هه‌روه‌کو فه‌رموده‌ی راست له م باره‌وه هاتوه، به‌لام گرنگی و پراستی کاره‌که لیره‌دا له‌ئیمان و بیرو باوه‌پو عه‌قیده و پاستگویی و دادپه‌روه‌ری و زه‌بت و دیانه‌ت و ئه‌مینی و ده‌ست پاکی و زمان پاکی خهون بینه‌که‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه، وه‌ئایا پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ له سه‌ر و ینه و شیوه‌ی خوی بینیوه یان له‌سهر شیوه‌ی که‌سیکی تر، هه‌گه‌ر فه‌رموده له‌پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ و له‌ژیانی خوی دا هاتبی، به‌لام له‌پیگه‌ی غه‌یری که سانی بپروا پی کراوه‌و متمانه پی کراوه‌کانه‌وه بیت ئه‌وه کاری پی ناکریت و به‌لکه و هرناگیریت، یان له متمانه پی کراوه‌کانه‌وه هاتبیت به‌لام پیچه‌وانه‌ی پیوایه‌تیک بیت کله و متمانه‌دار تر بیت پتريش فه‌رموده‌ی له‌به‌رن، چونکه متمانه‌دار ترو بپروا پی کراوه ترو پیچه‌وانه‌یه ک به‌یه‌که‌وه کو نابنه‌وه، به‌لکو یه‌که میان هله‌لوه‌شاوه و اته له‌کار ده‌که‌وهیت و هی دوه‌میشیان هله‌لوه‌شینه‌ره‌وه ده‌بیت و کاری پی ده‌کریت هر کاتیک مه‌رجه‌کانی تیدا هاتنه دی. خو ئه‌گه‌ر نه‌توانرا کو بکرینه‌وه و نه هله‌لوه‌شاوه‌ش بو ئه‌وا وه ک پیوایه‌تیکی که‌سیک که‌که‌مترين فه‌رموده له‌به‌رو نداده په‌هور ترین که‌س حساب ده‌کریت، ئه‌وه کاته‌ش وه ک فه‌رموده‌یه کی پیزپه‌ر یا نامو(شاذ) داده‌نریت و کاری پی ناکریت.

ئه‌دى بق پاسپارده و ئاموّرگاریه‌ک که‌نه خاوه‌نه‌که‌ی ناسراوه کله‌پیغۀ مبۀ رَبِّكُمْ رای گواستوه و نه پاستگویی و نه دادپه‌روه‌ری و نه متمانه و نه ئه‌مینداری و ده‌ست پاکی وزمان پاکی ئه‌وه که‌سه دیاره و ده‌زانری ئه‌وا له‌سهر حاله‌تی خوی وه ک حه‌قیقه‌تیک واژی لئی ده‌هینری و لای لئی ناکریت‌وه. هر چه‌نده هیچ شتیکیشی تیدا نه‌بیت که‌پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ت بیت. ئه‌دى چونه ئه‌گه‌ر ئه‌وه پاسپارده‌یه پری بیت له‌زقر شتی وا که‌به‌لکه‌یه له‌سهر پرپوچی و بی-

(۲۱۱) آ - سوره المؤمنون (۱۵-۱۶)

ب - واتاکه یمان له په‌راویزی زماره (۱۸۶) و له بابه‌تی ئاگادارکردنه وه له تازه داهینراوه‌کان (البدع) و له نامه‌یه که‌مدا نوسیوه و هرگیز.

(۲۱۲) واتاکه یمان له پاپردووا لیک داوه‌ته‌وه و هرگیز.

ناوه رۆکى و ناراستى ئەو پاسپارده، و درۆيەكە و بەدەمى پىغەمبەرەوە ﷺ بەستراوه و ياساو تەشريعيىكى تايىنى واي تىدايە كەخواي گەورە پى ئى بازى نىيە و مۆلەتى پى نەداوه.

پىغەمبەرە فەرمۇيەتى: {من قال علي مالم أقل فينبئوا مقعده من النار} (٢٣). دەي ئەو بوختان كەرە قىسىمەكى بەزمانى پىغەمبەرەوە ﷺ لېبەستوھ كەئەو نەي فەرمۇ، ودرۆيەكى ئاشكارا پاشكارانە و مەترىسى دارى بەدەم پىغەمبەرەوە گوتوھ. ئاي ئەو كەسە چەند شايىستەيە بەو پەيمانە گەورەيە كەپىغەمبەر ﷺ بەو كەسەي داوه كەلە ناو ئاڭرە و لەھەمو كەس لەپىشتەر بۇ ئەو شوينە ئەگەر توبە نەكات و پەشىمان نەبىتەوە و نەگەرىتەوە بۇ لای خواي گەورە، درۆيەنە ئەو وەسىتە بۇ خەلکى و لەناو خەلکى دا بلاو نەكاتەوە كە دابويھ پال دين، ئەگەر وانەكات ناراستىيەكەي بۇ خەلکى ئاشكارا نەكات و پاي نەگەيەنېت ئەوا توبەيلى وەرناكىرىت هەتاکو ئەو كاتەي خەلکى نەزانى كەلدەرۆيەكەي خۆى پاش گەز بۆتەوە و خۆى بەدەق خەستۆتەوە. بەگۈرەي فەرمائىشتى خواي گەورە كەدە فەرمۇي: إِنَّ الَّذِينَ يَكُنُّ مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ وَيَعْلَمُهُمُ الْلَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَأْبُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيْنُوا فَأُولَئِكَ أَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَابُ الرَّحِيمُ (٢٤). خواي پاك و بىگەرد لەم دو ئايىتە پىرۆزەدا بۇي پون كەدوينەوە كە: هەر كەسيكەق و راستىيەكان بشارييەتەوە و پەرەد پوشيان بكتا ئەوا توبەيلى وەرناكىرىت، مەگەر دواي خۇچاک كەردن و بەخۆدا چونەوە و بۇ كەردنە چاکە و چاكارى و پون كەردنەوەي توبەكەي و جاپانى لەناو خەلکى دا بۇ ئەوهى خەلکى بزاۋىن كەتوبەي بەرastىيە كەدوھ. خواي گەورە تايىنى برق خەلکى سەر پوی زھۆر كەدوھ و هېچ كەم و كورپەيەكى تىدا نىيە و هېچ شتىكى نەماوه پاي نەگەيەن بىت، وەنازو نىعەتى خۆى بەسەردا پىشۇن بەناردىنى نىرداروھ كەي خۆى محمد ﷺ وەھەرچى سروشىكى بۇي كەدوھ و بۇي ناردوھ ھەموى لەشەرىعەتى تەواوى خواي گەورە بۇھ و نەشى ماراندوھ هەتاکو ھەمو بەرnamەكەي بەتەواوى راگەيەندوھ بۇ خەلکى سەر پوی زھۆر و پونى كەدوھ و ھەرچى كەدوھ بەر زۇبى ھاوتا دەفەرمۇي: الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيَنَكُمْ وَأَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيَنًا (٢٥).

بوختانكەرى ئەو پاسپارده يە لەسەدەي چواردە ھەمدا ھاتوھ، و دەيھوئى بەرگىكى تازەي ئايىن بەبەر خەلکى دا بكتا، هەر كەسيكەدەست بىگىت بەشەرىعەتەكەي ئەوا دەبىتە ھۆى چونە ناو بەھەشت و پىزگار بونى لەئاڭرى دۆزەخ، دەيھوئى ئەو پاسپارده يە لەقورئان بەگەورە ترو باشتى دابىتىت. تىايادا ئەو بوختانە گەورە دەكتا و دەلى: هەر كەسيكە بىنوسىتەوە و لەم شار بۇ ئەو شار يە لەم ولات بۇ ئەو ولات يە لەم شوين بۇ ئەو شوين بىنيرىت، ئەوه لەبەھەشت دا كۆشكىكى گەورە بۇ دروست دەكىرىت، وەھەر كەسيكىش نەي نوسىتەوە و نەي نىرېت و بلاۋى

(٢٣) - واتە: هەركەسيك قىسىمەك بەزمانى من هەل بېبەستىت و من نەم گوتىتىت، بانە و كەسە جىڭەي خۆى نەناو ئاڭرى دۆزەخدا ئامادە بكتا ياتەرخان بكتا. وەرگىز.

(٢٤) - آ- سورة البقرة (١٦٠-١٥٩).

ب - واتە: نەو كەسانەي كەنە و موژدەيە دەرەق بەرastىيە پىغەمبەرەتى محمد پىلەر بۇوە بۇيان لەترىسى لەدەست دانى پلە و پايدەيان دەشارندەوە پەرەد پۇشى دەكەن، وەھەق و راستىيەكاني بەرnamەي خواي گەورە كەوەك بەرnamەي زيانى مەرۆڤ ناردوويەتىيە خوارەوە بشارييەتەوە راستىيەكان نەلىتى و پونى نەكتاشەوە دواي نەودى كەخواي گەورە لەكتىيەكەي خۆى دا بۇي پون كەدوھ و ھەرگىز تۈزىھىلى وەرناكىرىت، نەو جۆرە كەسانە خواي گەورە نەفرەتىيانلى دەكتا، ھەرەھا نەفرىن كارانىش وەك فريشتنەكان و مەرۆڤ كانىش نەفرەتىيانلى دەكەن. مەگەر ئەو كەسانە كەبەرastى تۈزىھ بکەن و بگەرىنەوە بۇ لاي خوا و چاکە بکەن و تۈزىھ كەيان بۇ خەلکى بۇن بکەنەوە نەو كاتەخواي گەورە بەدەن و خوبىان بەدەن بەرەنەنەوە و ددان بەپىغەمبەرەتىيە محمد دا بېھىنەوە بىرۋا بېھىنە كەدوھ و چاکە كارى لەزھۆر دا بلاۋ بکەنەوە نەو كاتەخواي گەورە تۈزىھ كەيانلى وەر دەگىرىت، خواي گەورە لى بۇرەد و بەخشىنى كەي بى نەندازەيە و تۈزىھ راستەقىنە تۈزىھ كاران و وەر دەگىرىت. تەفسىرى كۈلەشىن بىال ٦٤-٦٢. وەرگىز.

(٢٥) - آ- سورة المائدە: (٣).

ب - واتاكە يەمان لەبابەتەكاني پىشۇدا لىيڭ داوهتەوە. وەرگىز.

نه کاته وه ئەوا لە شەفاعەتى پىغەمبەر ﷺ بەش دەبىت لە رۆزى قيامەتدا، دىيارە ئەمەش شتىكى بۇن و ئاشكرايە كەلە خراپتىن و پىس ترىن درۆكانە و پۇنتىن بەلگىيە كىشە لە سەر درۆيەتى ئەو پاسپارده يە و بى شەرمى و كەمى حەياي ئەو بوخنانكە رو درۆزنى، كەورەبى و زورى جورئەتى ئەوكەسە بى شەرمە لە سەر درۆ كىدىن و درۆزنى ، چونكە هەر كەسىك قورئان بنوسىتە وە لەم ولات بىنېرىت بۇ ئەو ولاٽ و لەم شوين بۇ ئەو شوين ئەو پلە و پايدەي بەدەست ناكە وېت مادام بە تەواوى كار بە قورئانى پىرۆز نەكەت، ئەى كەواتە چۈن نوسەرى ئەو بوخنانە كەورەيە و گواستنە وە لە شوينىكە وە بۇ شوينىكى تر ئە دەست كەورەي دەست دەكە وېت، لە كاتىكدا ئەگەر قورئان نەنوسىتە وە لە ولاتىكە وە بۇ ولاتىكى تر يالەشويىنەكە وە بۇ شوينىكى تر نە گوازىتە وە بلاوى نەكاتە وە لە شەفاعەتى پىغەمبەر ﷺ بى شەنابىت بە مەرجى بىرۋادار بىت و بىرۋاى بە پىغەمبەر يەتى ئەو ھەبىت، بە شەريعەتە كەى ئە ويش كار بکات و شوين كەوتەي بە رەنمەيە كى تر نەبىت، ئەمە يەكىكە لە بوخنانە كانى ئەو پاسپارده يە، و بە تەنبا بە سەر بەلگىيە لە سەر بى ناوه رۆكى و پوچەلى ئەو پاسپارده يە و درۆزنى نوسەر و بلاو كەرە كەي. و بەلگىيە لە سەر پىسى و بۆگەنى و گەمزە و گىلى و دورى ئەو كەسە لە و زانست و زانىارى و بە رەنمە و پىنۇمايى و ئە وهىدایەتە كەپىغەمبەر ﷺ مەنەنەيەتى. بىچىگە لە وەي كە باس كرا لە و پاسپارده يە دا گەلى شتى ترەن كەھ مويان بەلگە و نيشانەن لە سەر بى بنەمايى و درۆ و ھەلبەستنى ئەو پاسپارده درۆينە، ئەگەر بوخنان كەرە كەي پتە لە زار سوينىدش بخوات كە درۆ ناكات و لە قىسە كانى دا راست دەكەت، و ئەگەر دوعاى كەورە ترىن سزاو تۆلە لە خۆى بکات كە گوایە راستگویە و لە و سىيەتە دا راست دەكەت، نە خىر راست ناكات و درۆ دەكەت و قىسە كانى هيچيان راست نىن و درۆزنى، بەلكو سوينىم بە خوا لە كەورە ترىن و قىزەن ترىن كارە پوچەل و درۆينە كانە. نىمە خوابى پاك و بىچىگە ردو ئەو فريشتانە كە ئىيىستا لامان ئاماذهن و ئەو كەسانە لە موسىلمانان كە ئەو بلاو كراوەيە دەكە وېتە دەستييان و دەي خويننەوە دەكەينە شاهىد - شاهىدييەك كەلە رۆزى قيامەتدا پى دەگەينەوە پەروەردگارمان - كە ئەو پاسپارده يە درۆيە و ھەل بەستە و بە دەم پىغەمبەر وە ﷺ ھەل بەستراوه، خوا سەرشۇرى بکات بە و درۆ و بە و كارەي و ئە وەندەي شايستە يە خوابى كەورە بە و كارە سەر لىشىيەنەي خۆى بىكىت. ئەو پاسپارده يە بىچىگە لە وەي كە ئاماذهمان پى كردن چەند كارىكى خrap و درۆ و ھەل بەستى ترى تىدان كەلەم چەند خالانە خوارە وەدا دەييان نوسىن: يە كەم: تىايىدا: (لەم ھەينى يە و بۇ ئەو ھەينى يە سەدو شەست كەس مەدون بە بى ئىمان و لە ئىسلام دەرچون) ئەمەش لە زانستە پەنھانىيە كان (الغىب) ۵. وە پىغەمبەر وە ﷺ دواي مردىنى سروش (وھى) بۇ هاتنى وەستاوه، ھەر لە زياندا ئەو غەيىي نەدەزانى و ئاگاي لە شتەغەيىيە كان نەبو، ئەدى چۈن دواي مردىنى كارە غەيىيە كان دەزانىت و ئەم ھە والە غەيىيانە بە و پادە گەيەنیت. بەپى ئەم فەرمودەيە خوابى كەدەفەرمۇي: ﴿ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنِّي خَرَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ ﴾ (۲۱۶). ھەروەها دەفەرمۇي: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ (۲۱۷). ھەروەها لە فەرمودە راستدا هاتوھ لە پىغەمبەر وە ﷺ كە فەرمويەتى: {يُذَادُ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَأَقْتُلُ

(216) آ - سورە الأنعام: (۵۰).

ب - واتاكە يىمان پىشىر نوسىيە وەرگىز.

(217) آ - سورە النمل: (۶۵).

ب - واتە: ئەي محمد پىيان بلۇ: ئەدەپ لە ئاسماڭە كان و لە زوھى دا هەن كارە غەيىي و شتە پەنھانىيە كان نازانن و ئاگادارى نىن بىچىگە لە خوابى پەروەردگار وەرگىز.

یاری، اصحابی اصحابی، فیقال لی: إنك لاتدری ما أحذثوا بعدك، فأقول كما قال العبد الصالح: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيداً مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (۲۱۸).

دوه: له و کارانه‌ی که به‌لگه و نیشانه‌ن له‌سهر پوچه‌لی و دروینه‌ی ئه و راسپارده‌یه ئه و هیه که تیایدا ده‌لی: (ه) هر که سیک بینوسیته‌و و دابه‌شی بکات ئه گهر هه ژار بیت ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیت، یاقه‌رزدار بیت خواه گهوره قه‌رزه‌کانی بق پر ده‌کاته‌وه، یاخود ئه گهر گوناھبار بیت خواه گهوره له گوناھ و تاوانه‌کانی خوشی و دایک و باوکیشی ده‌بوری و خوش ده‌بیت به‌بره‌که‌تی ئه و راسپارده‌یه) تاکوتایی. گومانی تیدا نیه که ئه مه گهوره ترین درویه و پونتین و ئاشکرا ترین به‌لگه و نیشانه‌یه له‌سهر دروی بخختانکه‌ره‌که‌ی، به‌لگه‌یه له‌سهر بی شه‌رمی و کم حه‌یایی خاوه‌نه‌که‌ی به‌رامبهر به‌خواه گهوره و به‌بنده‌کانی خواهاد، چونکه ئه و سی شتانه ته‌نیا به‌نوسینه‌وهی قورئانی پیرزیش و ده‌دست نایه‌ن، ئه دی چون به‌نوسینه‌وهی راسپارده‌یه‌کی ئاوه‌ها دروینه و هه ل به‌ستراو دینه دی؟! ئه و پوچه‌ل و پیسه ده‌یه‌وهی په‌ردیه‌ی په‌ش به‌سهر چاوی موسلماناندا برات، و به‌و راسپارده‌یه و په‌یوه‌ست و گیروده‌یان بکات و به نوسینه‌وهی ئه و هسیه‌ته دروینه سه‌رقاچان بکات و به‌پله و پایه‌ی پوچه‌لی ئه و هسیه‌ته ده‌دست خه‌رقیان بکات و له قورئان و سوننه‌ت لایان برات و پیگه‌ی راستیان لی بکات به‌شهوه زنگ و واز له‌هه مو ھۆکاره‌کانی عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی کردنی راسته‌قینه بهینن که‌خواه گهوره بق به‌بنده‌کانی خوشی و هک پی وره‌سمیکی شه‌رعیانه‌ی به‌ندایه‌تی کردن بق به‌بنده‌کانی خوش دارشتوه، به‌و پرو پاگه‌نده پوچه‌لی که‌یشن به‌ده‌وله‌مه‌ندی و پر کردن‌وهی قه‌رزه‌کان و ته‌ماحی دنیا دانه به‌ر، وله گوناھ خوش بون گیروده و سه‌سرپو سه‌رقاچان ده‌کات و پیگه‌ی راسته‌قینه‌ی خواهان له‌برچاولیخن وون ده‌کات و لمیشکیاندا ده‌سیرت‌وه. سیناریوی ئه شانوچگه‌ریه‌ش شه‌یتان ده‌ی گیپت، پهنا به‌خوا ده‌گرین له ھۆکارو پیگاکانی سه‌سر شورپی و گوئی رایه‌لی بق هه او ئاره‌زوه‌کانی نه‌فس و شه‌یتان.

سی‌یه: له و کارانه‌ی که به‌لگه و نیشانه‌ن له‌سهر پوچه‌لی و درویی ئه و راسپارده‌یه ئه و هیه که تیایدا ده‌لی: (ه) هر که سیک له‌بنده‌کانی خواهه‌نی نوسیت‌وه خواه گهوره له‌دنیا و له‌قیامه‌تدا روانی په‌ش ده‌کات). گومانی تیدا نیه که ئه مه‌ش بخختانیکی ترو قیزه‌ون ترین درویه‌کی تره و یه‌کیکه له و به‌لگه و نیشانه که‌بی‌بنه‌مایی و پوچه‌لی ئه و راسپارده‌یه ده‌خاته پو و بی نابپی و دروی و بخختانی خاوه‌نه بی شه‌رم و سوکایه‌تی یه‌که‌ی ده‌سه‌لمینی. چونا و چون ده‌چیت‌ته عه‌قلی که‌سیکه‌وه که‌ئاقل و زیر بیت، به‌نوسینه‌وهی ئه و هسیه‌ته‌ی که‌پریه‌تی له دروو ده‌له‌سه و بخختان و له‌لایه‌ن که‌سیکی نادیارو نه‌ناسراو له‌سه‌دهی چوارده هه م دا نوسراوه‌ته‌وه، و بخختانی به‌ده‌می پیغه‌مبه‌ره‌وه عَلَيْهِ السَّلَامُ کردوه و ده‌لی: ئه و هی نه‌ی نوسیت‌وه له‌دنیا و له‌قیامه‌تدا پوی په‌ش ده‌بن، و هه ر که‌سیک بینوسیت‌وه ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیت دواه ئه و هی هه ژارو ده‌دست کورت بو، و هر زگاری ده‌بیت له‌قه‌رزه‌کانی دواه ئه و هی و هه مو قه‌رزانه‌ی له‌سهر که‌لکه ببون، خواه گهوره له‌گوناھ‌کانی خوش ده‌بیت !!

(218) آ - سوره المائدۃ: (۱۱۷).

ب - واتای فه‌رموده‌که: له دروی قیامه‌تدا خه لکانیکی زور هن دین بق سه‌ر حه‌وزی من به‌لام درده‌کرین و را و ده‌نیین منیش ده‌لیم : نهی په‌رورده‌گارم نه‌وانه هاوه‌لاني منن، نه‌وانه هاوه‌لاني منن بق دریان ده‌که‌ن پیم ده‌گوقتری: نهی محمد تو شازانی شهوان له دواي تو چیان به‌سهر دینه‌که‌ت هینیاوه و چونیان شیوانده‌وه ج داهینان و تازه‌گه‌ریه‌کیان له‌دینکه‌ت دا دروست کردوه، نه‌وانه له‌هاوه‌لاني تو نه‌ماون. منیش نه‌وهی به‌نده چاکه‌که‌ی خوا که‌مه‌دهست له عیسای کوری مه‌ریه‌مه گوئی ده‌لیم که‌بریتیه له نایه‌تله پیروزی خواه گهوره: واتای نایه‌تله: ﴿نَهِيَ پَهْرُورَدَگَارًا نَهْوَنَدَهِ لَهْتَاوِيَانَا بُومَ بَهْسَرِيَانَهُوهَ شَاهِيَدَمَ وَنَأْكَارَمَ بَهْسَرِيَانَهُوهَ، دَوَاهُ نَهِيَ وَهِيَ كَيَانَتَ لَيْمَ وَرَهْرَتَهُوهَ مَرَانَدَتَمَ تَوْبَهُ خَوَتَ بَهْسَرِيَانَهُوهَ چَادِيرَ بَويَتَ وَهَرَ خَوَتَ دَهْزَانَيَ چِيَانَ كَرَدوَه وَشَاهِيَدَمَ وَنَأْكَارَمَ بَهْسَرِيَانَهُوهَ شَاهِيَدَوَ زَانَادَانَايَ وَرَكَيَّبَهَ .

پاک و بیگردنی بخوا له و بوختانه گهوره یه،! به لگه کان و واقعیتیش گهواره دهی و بوختانکه رهن. هه روهد له گهوره یی و بی شه نداره یی جورئه تی ئه و کسه له برامبه ر خواه گهوره و بی شه رمی و که م حه یایی له ببر ده م خواه تاک و تنه نیاد او له لای خه لکی، دهی ئه و هه مو نوممه ت و ئه و هه مو خه لکه که که ئه و پاسپارده یان نه نوسيوه ت و که چی پوشيان رهش نه بوه، له لایه کی تريشه وه خه لکی کی نور که هه ر خوا ده زانیت چه نه ده بن نوسيويانه ت وه بلاویشيان کردنه ت وه که چی قدره کانیشيان هه ر لسهر ماون و پرنه بونه وه و له انه یه هه تاكو نیستاش هه ر هه ژارو دهست کورت بو بن و قدره کانیان پتر لسهر کله که بو بیت، پهنا ده گرین به خواه گهوره له گومرا بونی دل و کله که بونی گوناح و توانه کان. ئه و پاداشت و سيفاتانه ی له و هه سیه ته درزینه دا هاتوه له هیچ شوینیکی شه ریعه تی خواه ده هاتوه بخ ئه و که سانه ی که باشتین و پایه به رز ترين کتیب که قورئانی پیروزه بنوسته وه، ئه دی چون بخ یه کیک ده بیت که ئه و پاسپارده درزینه بنوسته وه که پریه تی له درز و ده لسه و بوختان و کومه لیک رسته و شهی کوفری. پاک و بیگردنی بخ خواه تاک و تنه یا چه نه ده میهره بان و به سوزن خوراگه له برامبه ر که سیکدا که وا چه نه به جورئه ته له درز کردن له ببر ده م خواه په روه ردگاري جيها نيانداو ده توانی ئه و هه مو درز و ده لسه و بوختانه بکات و چه نه بخ بی شه رم و بی ئابریه.

چواره: یه کیکی تر له و کاروبارانه ی که به لگه و نیشانه ن له سهر ئه و هی که ئه و پاسپارده یه له پوچه ل ترين و گهوره ترين درزیه کانه ئه و هیه که تیایدا ده لی: (هه ر که سیک بپوا به و پاسپارده یه بکات ئه و له ئاگری ده زه خ پزگاري ده بیت، و هه ر که سیکیش بپوا پی نه کات ئه و ه کافر بوه). ئه مه شیان دیسان گهوره ترين جورئه ت و جه سوریه له درز کردن دا، له سوک و پیسو ترين درز و ده لسه بی سه رو به ریه کانه، ئه و درز نه گوتیه تی پاست نیه و درز ده کات و خه لکی ده کات که بپوا به و بوختان و درزیه زله ی ئه و بکه، و هپوا پاگه نه ده کات که ئه گه ر بپوا پی بهین ده ئاگری ده زه خ پزگاریان ده بیت و ئه و ه شی بپوا پی نه هینی ئه و ا پی ا کافر ده بیت. و ه للاهی ئه و درز نه گهوره ترين درز و بوختانی به رامبه ر به خواه تاک و به تنه ی کردو، و ه للاهی ئه و ه شایسته که کافر بیت و نه ئه و هی پاستیه که ئه و هیه هر که سیک بپوا به و پاسپارده درزینه هه بیت ئه و شایسته ئه و هیه که کافر بیت و نه ئه و هی بپوا پی نه بیت، چونکه ئه و ه بوختانه، درزیه و هیچ بنچینه و بنه مایه کی نیه و نور نور له راستیه و دوره، نیمه ده لیکین خوا شاهیده که ئه و قسه پرو پوچانه هه موی درون و بوختانکه ره که شی درز نه (کذاب)، دهیه وی یاساو شه ریعه تیک بخ خه لکی دابریزیت که خواه گهوره موله تی له سهر نیه و ا پی ا پازی نیه و شتیک بخاته دینه که یانه و ه که نامویه به و دینه و ه رگیز شتی و بوگه نی تیدا نیه و مالی قه لبیش سه ر به خاوه نه که یه تی. چونکه خواه گهوره و به تنه ی ئایینی به کاملی ناردوته خوارو بخ ئه نوممه ته ته او کردو به چوارده سه ده پیش ئه و هی و بوختان و درزیه به ده ر بکه ویت. دهی که واته هوشیارو وریا و به ئاگا بن ئی خوینه رانی ئازیزو ئی برایانی خوش ویست، وریا بن هه رگیز بپوا به وینه ئه م درز و ده لسه و هه ل به ستراوانه مه که ن، و بوار مه دهن ئه م جوره شته پروپوچ و درز ده لسه و بوختانه له نا ئیوه دا رهواج په یدا بکه، چونکه هه ق پوشنه و ده دره و شیت وه و به په رده ره شی درز نان به ری ناگیریت^(۲۱۹)، هه ق و راستیه کان به به لگه و نیشانه کانی خوی بدز نه وه و به دوای دا بگه رین و داوای بکه، له ئه هلی عیلم و زانست پرسار بکه له هر شتیک که گرفتن لی په یدا بو، به سویندی درز نان فریو مه خون، ئیبلیسی نه فرهت لیکراو سویندی بخ باوکه ئاده م و دایکه حهوا خوارد که ئه و به راستی ئاموزگاری کاریکی دلسوژه بخ ئه وان و هک که سیکی

(۲۱۹) کورد ده لی: سه گ ده وری و کاروانیش را ده بوری. (ده ماده ده)

دلسوزو خه‌مخور خوی نیشان دا، که‌چی له‌گه وره ترین خائینان و له‌درؤزن ترین درؤزنان بو، هه‌روه کو خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الأعراف) دا لباره‌ی شه‌یتانه وه بقمان ده‌گیتیت‌وه و ده‌فرمودی: ﴿وَقَاسَّهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾^{۲۲۰}. دهی که‌واته وریاو ناگادار بن لهو تیبلیسه نه فرین لیکراوه و له‌شوین که‌وته‌کانی له‌درؤزنان و بوختان که‌ران و چه‌واشه کارانی پشتیوانانی شه‌یتان، چه‌ندان و چه‌ندان جار تیبلیس و شوینکه و توانی بروای دل‌سوزنانه‌ی درؤزنانه‌ی خویان ده‌بریوه و چه‌ندان په‌یمان و به‌لینی ساخته و سته‌مکارانه‌ی درؤینه‌ی خویان، و چه‌ندان قسه و گفتاری پازاوه و بریقه‌داریان بق خه‌لکی ده‌بریوه بق سه‌ر لیشیواندن و له‌پیگه لادان و مل شکاندنی خه‌لکی ساده و ساکارو ساویلکه. خوای به‌رزو بی‌هاوتاوه‌به‌ته‌نی من و تیوه‌ش له‌شه‌بو به‌لای شه‌یتان و شه‌یتanie کان بپاریزیت، وهله فیتنه و ناشوبی سه‌ر لیشیوان و دل‌رهشی دل‌رهشان و له‌په‌ردی په‌رشی په‌ردی په‌رشانی دوزمنانی خواو بوختانی بوختانکه‌ران و درؤزنان و چه‌واشه کاران لامان برات و په‌نامان برات، ئه‌وانه که‌ده‌یانه‌وی نورو پوشنایی به‌رنامه‌که‌ی خوا یه‌فونی ده‌میان بکریتنه‌وه و تایینی خوا له‌خه‌لکی چه‌واشه بکه‌ن و په‌ردی په‌رش به‌سه‌ر چاوی مسلمانان دا بدهن، خه‌یالیان خاوه خوای گه‌وره نوری خوی ته‌واو ده‌کات و دینی خوی ده‌گه‌یه‌نته جی و تایین و به‌نامه و یاساو پیسای خوی سه‌ردخات، کاروانی نیسلام و مسلمانان هر ده‌گاته شوینی خوی، هر چه‌نده دوزمنانی خوا له‌شه‌یتان و شه‌یتanie کان و شوین که‌وتانیان له‌کافران و بیباوه‌ران و مولحدان پی یان ناخوش بیت و هزاران فیو فیل و ته‌له‌که بازی و که‌مینیش بنیت‌وه. به‌لام سه‌باره‌ت به‌وهی که‌ئه و چه‌واشه کارو درؤزنه باسی کردوه له‌وه‌سیه‌تنامه‌که‌ی خوی دا لخراپه و خراپه‌کاری (منکرات) ئه‌وه ئه‌مریکی واقعه و قورئان و سوننه‌تی به‌پیزی پیغامبهر صلی الله علیه و آله و سلم ناماژه‌یان به‌و خراپه‌کاریه داوه و ناگاداری و وریایی توندیان له‌باره‌ی ئه و خراپه و خراپه‌کاریه داوه و ناماژگاریمان ده‌کن که‌لی یان دور بکه‌وینه‌وه ، ئه و قورئان و سوننه‌تی پرپیه‌تی له‌هیدایه‌ت و پینومایی ته‌واوی بق مرؤفه‌کان ، له‌خوا ده‌پاریتیه وه که‌حالی مسلمانان چاک بکات و یارمه‌تی و پینوماییمان بکات بق شوین که‌وتني هه‌ق و پیگای راسته‌قینه‌ی قورئان و سوننه‌ت بگرین و به‌رده‌وام و پی دامه‌زراومان بکات له‌سه‌ری و توبه له‌هه‌مو تاوان و گوناچه‌کان بکه‌ین و بگه‌پتنه‌وه بق لای خوای گه‌وره (الله) گیان. که‌خوایه‌کی پاک و بیگه‌ردو به‌خشنده و لی بورده و به‌سقزو به‌زه‌یه‌وه و به‌سه‌ر هه‌مو شتیک دا زاله و به‌توانایه.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌وهی که‌باسی مه‌رجه‌کانی هاتنی پرژی دوایی ده‌کات، ئه‌وه له‌فه‌رموده پیرۆزه‌کانی پیغامبهر صلی الله علیه و آله و سلم هه‌مو مه‌رجه‌کانی پرژی دوایی پون کراونه وه و ئاشکرا کراون، وه قورئانی پیرۆزیش ناماژه‌ی بجه‌ندیکیانی کردوه. هر که‌سیک که‌بیه‌وی زانیاری ته‌واوی له‌م باره‌وه ده‌ست بکه‌ویت ده‌توانیت بگه‌پتنه‌وه بق لای کتیب و سه‌رچاوه‌کانی سوننه‌ت و کتیب‌کانی ئه‌هلى عیلم و نیمان و سه‌یریان بکات. هیچ پیویست ناکات بق زانین و پونکردن‌وهی ئه و جوّره ئاریشانه بگه‌پتنه‌وه بق ئه و جوّره که‌سه درؤزن و چه‌واشه کارانه تا ریگه‌یان لی چه‌واشه بکه‌ن و له دینی خوا لایان بدهن و په‌ردی په‌شیان به‌سه‌ر چاو دا بدهن، هه‌ق و ناهه‌ق، راستی و ناراستیان لی تیکه‌ل بکه‌ن، ئیدی خوامان به‌سه که‌باشتین و به‌هیزترین و پیرۆزترین پال پشتیکه.

ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم، الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على عبده ورسوله الصادق الأمين، وعلى آله وأصحابه وأتباعه يا حسان إلى يوم الدين. ((مجموع الفتاوى المجلد الأول (١٧٨ - ٢٠٠)).

²²⁰ أ - سورة الأعراف: (٤١).

ب - واته: شه‌یتاني نه فرمت لیکراو سویندی بق باوکه ئاده‌م و دایکه حهوا خوارد که‌بپاستی ئه و به‌نه‌نگ نه‌وانه‌وهیه و بق خیرو چاکه‌ی نه‌وانه و ناماژگاری کارانه بؤییان درؤیان له‌گه‌ل دا ناکات. ورگیز.

حکومی جادوگه ران و نهین بازه‌کان(الکهانة) و شوین هه لگره‌کان و ئه و شتانه‌ی که په‌یوهستان پی یانه‌وه

الحمد لله وحده، والصلوة والسلام على من لانی بعده، وبعد:

له‌به‌ر ئه‌وهی قول بران و جادوگه ران له‌م دواييانه‌دا، له‌وانه‌ی که په‌پاگه‌نده‌ی نوزداریتی(الطب) ده‌که‌ن و چاره‌سه‌ری نه خوش‌یه کان له‌پیگه‌ی جادوگه‌ری و اته سیحریازی و نهین بازی یه‌وه(الکهانة) ده‌کن به‌شیوه‌یه کی به‌ر بلاو له‌هه‌ندئ له‌ولاتانی موسلماناندا بلاو بوه‌ته‌وه و ته‌شنه‌یان کردوه و ساده و ساویلکه‌ی خه‌لکیان قوستوت‌هه و له‌وانه‌ی که‌نه‌زانی و نه فامی به‌سه‌ریاندا زال بوه. بقیه به‌پیویستم زانی که‌له‌پیگه‌ی ئامۆزگاریه‌وه و له‌به‌ر خاتری خوابی گه‌وره و بق بنه‌نده‌کانی خوا پونی بکه‌مه‌وه که‌ئم پیشه بوق‌گه‌نه چ مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ی بق سه‌ر نیسلام و موسلمانان هه‌یه له‌به‌ر ئه‌وهی که‌ئم کاره خراب و قیزه‌ونه په‌یوه‌ندی به‌غه‌یری خواوه هه‌یه و پیچه‌وانه‌ی فرمانی خواب فرمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ.

منیش پشتیوان به‌خوابی به‌رزو بی هاوتا و به‌ته‌نى ده‌لیم: به‌پی‌ی ریک که‌وتن و اته کورای زانیانی نیسلام تیمار کردن و چاره‌سه‌ری نه خوشیه‌کان کاریکی دروسته و پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعته و به‌رnamه‌ی خوا نیه، مرؤف که‌نه خوش بو ده‌توانیت بچیته لای دکتوری هه‌ناو یا نوزداری بربنساز یا دکتوری رشته ده‌ماره‌کان(جملة العصبية) یا هر بابه‌تیکی تر بیت بق بنه‌وهی کاره پشکنینیه‌کانی بق بکات و جزئی نه خوشیه‌که‌ی بق بدوزنیت‌هه و چاره‌سه‌ری به‌ه ده‌رمانانه بق بکات که‌له‌گه‌ل نه خوشیه‌که‌ی دا گونجاون و اته چاره‌سه‌ری نه خوشیه‌که‌ی ده‌کات و ئه و ده‌رمانانه‌ش به‌گویرده‌ی شه‌ریعتی خوا حه‌لآل و پیگه‌پیدراو بن به‌گویرده‌ی ئه و زانست و زانیاری و پیسپوریه‌تیه‌ی که‌نوزداره‌که هه‌یه‌تی، چونکه ئه‌مه ده‌ست گرتنه به‌هوكاره ئاساییه‌کان(العادیة) و پیچه‌وانه‌ی پشت به‌ستن نیه به‌خوابی گه‌وره، خوابی گه‌وره و پاک و بیگه‌رد ده‌ردی ناردوه ده‌رمان و چاره‌سه‌ریشی له‌گه‌لدا ناردوه جا زانین و شاره‌زاییه‌که‌ی له هوشیاری و دریایی و زانینی مرؤف خویتی و نه فامی و نه وانین و نه شاره‌زاییه‌که‌شی له‌نه‌زانی و نه فامیه‌وه‌یه‌تی، به‌لام خوابی گه‌وره شیفای به‌نده‌کانی به‌وه دانه‌ناوه که‌لی یه‌رام کردون و اته چاره‌سه‌ر کردنی نه خوشیه‌کان به داوه ده‌رمان و چاره‌سه‌ریه هه‌رامه‌کان درست نیه شیفای ئه و نه خوشیه‌یه نادات.

به‌هیچ شیوه‌یه که دروست نیه نه خوش بچیته لای پیش بین و نهین بازه‌کان(الکهانة) ئه‌وانه‌ی که په‌پاگه‌نده‌ی غه‌یب زانی ده‌کن که به‌هه‌ئی ئه و غه‌یب زانیه‌وه ده‌توانن نه خوشیه‌کان و هوكاره‌کانیان بدوزن‌هه و، هه‌روه‌کو درست نیه بروایان به‌وه هه‌بیت که‌ده‌یلین و هه‌والیان پی ده‌دهن، چونکه ئه‌وهی ئه‌وانه ده‌یلین ته‌نیا تفه‌نگ به‌تاریکیه‌وه نانه، یان جنؤکه‌کان لایان ئاماذه ده‌بن و ئه‌وهی بیانه‌وهی لی یان و هرده‌گرن و پشت به‌جنؤکه‌کان ده‌بستن، ئه‌وانه حکومیان حکومی کوفرو سه‌ر لیشیواویه، ئه‌گر په‌پاگه‌نده‌ی زانستی په‌نهان زانی(علم الغیب) بکه‌ن. مسلم له (صحیح)ه که‌ی خوی دا پیوایه‌تی کردوه که‌پیغه‌مبه‌ره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ فه‌رمویه‌تی: {من اتی عراًفاً فسأله عن شئ لم ُتُبْلِلْ له صلاة أربعین یوماً} ^(۲۲۱). وله‌ل آبی هریره‌وه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ویش له‌پیغه‌مبه‌ره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ فه‌رمویه‌تی: {من اتی کاهناً فضّقه بما يقول فقد

⁽²²¹⁾ واته: هدرکه‌سیلک بچیته لای پیش بین و جادوگه ران و شوین هه لگره‌کان و ده‌بیاره‌ی شتیک داوایان لی بکن نهوا بق ماوهی چل ده‌ز نویشیان لی ورنانگریت. دیاره نه‌م جادو گه‌ردی و پیش بینی و ده‌دم و مه‌دان له‌هه‌یه گه‌لیک جویی هن که‌ئاماذه به‌هه‌نایکیان ده‌که‌ین ودک: (قاوه گرتنه‌وه که‌به‌زوری ئه‌مه زنانه نه‌جامی دهدن له‌گه‌ل ده‌ست خویشنده‌وه که به‌زوریش له‌لایه‌ن زنده دومه‌کانه‌وه نه نجام ده‌دیریت، هه‌رودها هه‌ندئ که‌سی نه‌فس نزم و ته‌مبل و ته‌وهزه و ناکارا و کارتکه‌ر بالانده به‌کار ده‌هینز بق کاری یانه‌سیب که‌نه‌ناوی هه‌ندئ ئه‌شیا له‌چه‌ند و درقه‌یه که ده‌نوش بالانده به‌کار ده‌هینز که ده‌نوک له کاغه‌زانه ده‌دات و یه‌کیک هه‌ل ده‌گریت جاچی تیدا بیوان تیدا نه‌بو نه‌ده به‌ختی کابرا یه و برقی باشیش پاره له‌کابرا ده‌کیتیت‌ده و ئه‌وانه قتوں رپن و مائی خه‌لکی به‌ناهه‌دق ده‌خون و ورگیان پر ده‌کن له‌ئاگر، هه‌روه‌ها نه‌ستیره گره‌وه‌کان

کفر بما اُنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ^(۲۲۲). و هه رله حاکمهوه به فرموده يه کی راستهوه بهم شیوه يه هاتوه: { من اتی عَرَافًاً او کاهناً فصلقه بکایقول فقد کفر بما اُنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ^(۲۲۳).

و هله عمران کوری حسین ﷺ فرمويه تی: {لیس مَنًا مِنْ تَطْيِرٍ أَوْ تُطْيِرَ لَهُ، أَوْ تَكَهْنَ أَوْ تُكَهَّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ لَهُ وَ مِنْ أَنَّى كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا اُنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ^(۲۲۴). لم فرموده پیروزانه دا هاتوه که چونه لای ئه و جادوگه رو نهین بازو شوین هه لگرانه وهاو وینه کانیان و داوای شتیکیان لی بکریت و برواشیان پی بکنه و هوعدو په یمانیان له سه رئه و کاره بی شه رعیانه که دو چاریان بوه و هک چاک کردنوه دهی شخوش و بو دوزینه و دهی شته دزراوه کان و ون بوه کانیان و کاره غه بیه کانی تر که تاییه تن به خواه گهوره و ته نیا له ده سه لاتی ئه و دان. پیویسته له سه رخواهون ده سه لات و حکومه تو کار به دهستان و ئه هلى پاراستن و خه لات (الحُسْبُ) و غه بیری ئه وانیش که توانا و ده سه لاتیان هه یه قهده غهی ئه و جادو گهرو فالچی و شوین هه لگرو نهین بازانه بکنه و هه روهها قهده غهی خه لکیش بکنه کنه چنه لایان و په نایان بو نه بنه و به لاش پاره و سامانی خوینیان نه ده نی و به گه رویان دا نه کنه، ئه وانه قول برو جادوگه رن باما ل و سامانی خوینیان به فیروزه ده دن و به گه روی ئه و سته مکارانه یان دانه کنه، ده بیه بتوندی به رهه رچی یان بدریت و قهده غهیان بکنه، نه یه ل خه لکی بچنه لایان و په نایان بو بمن، نابی به و هه ل بخله تین که لهه ندی شتدا قسه کانیان به راست ده رهه چن و نه بوهی که خه لکیکی زور ده چنه لایان، ئه و خه لکانه وا به زقد ده چنه لایان نه فام و نه زانن، نابی چاول له وانه بکریت و فریو به هه لپهی ئه و جادو گهرو فالچی وقاوه گرانه و برو به قسه کانیان به یزیرت چونکه پیغه مبه ری و سیخوا قهده غهی کردوه بچنه لای ئه و جادو گهرو فالچی وقاوه گرانه و برو به قسه کانیان به یزیرت، به هه قهده غهی که خراپه و فه سادیه کی زور له کاره کانیان ده که ویت و هه ترسیه کی به رجه ست و چاره نوسیکی رهش له نجامی کاره کانیان ده ته نیت و هه. چونکه ئه وانه خراپه کارو تاوانبارو درززنن، هه روه کو له واتای فرموده کاندا به ئاشکرا کوفرو کافر بونی ئه و جادوگه ره فالچیانه و ئه و نهین بازه گومرایانه هاتوه و ده رهه که ویت، چونکه ئه وان پر پاگه ندهی غه بیب زانی ده کنه و ئه وش کوفره، بو خوشیان ناتوانن هیچ بکنه و که س بگه یه نه نوات و مه به سنتی خوینیان به پشت به ستن به جنوكه کان نه بیت ئه ویش له هه زاران یه ک. هه روهها به بندایه تی کردن بو جنوكه کان له غه بیری خوا. دیاره ئه مهش گومانی تیدا نیه که کوفرو هاویه ش په یدا کردنه بو خوا پاک و بیگه رد،

به هه مان شیوه، دیسان به ختنامه گرتنه و هه که پری خشته یه که بونه ده لین یه نجهت له سه رهه پیتیک داینیت به گوییده نه و پیته لیکانه و دهی به ختنی نه و کابرایه ده خویننه و هه که مهیلک شتی هه لیت و په لیتیان تیدا نوییوه و له خزوه بیویان دارشون. زور جاری وا یه کابرای توشی چه ندان گیڑاوی درونی و به قول دا چونی خه دیلانی کاکی به کاکی سه ری تیدا شیت و ده بیت و ده که ویتنه بنه دهیای بی بنه خه لات و همیشه مهراق خواردن و سمر لی ده نه کردن و توشی گری ده رونی بی کوتا و بی نه نجام ده کنه، دیاره نه وانه ش هر قول برن و پارهه پول له خه لکی ساویلکه و که هوش ده کیشنه و ده مانی خه لکی به تا لان ده بنه و ناگر له ورگیاندا ده خون، هه روهها ده لین زور جاری وا یه له ده ده خویننه و ده مهولود نامه بیدعه یه کاندا شیخه کان یان هه ندی مه لا بی به پر پرسیاره کان نه و ژالیان لی ده هالین و به خت بو خه لکی ده خویننه و الله اعلم، دیاره نه وانه ش هر قول برن و مانی خه لک به ناهه ق ده خون و بهم کاره یان شه یتان له خوینیان رازی ده کنه و خواه گه موره له خوینیان ده ره نجین، ئه مه و سه دان جویی تر له کاره ناشه دهی و قول پری و جادوگه ریانه تر که ناکری ناماژه به هه موایانه بکین و باسیان لیویه بکین، ئه و که سه ش که سه نه لفیکی به سه. و درگیز.

(۲۲۲) ا- رواه ابو داود و خرجه اهل السنن الازبع و صحیحه الحاکم.

ب- واته: هدر که سیک بیته لای پیش بین و جادو گه داران و برواشی هد بیت به وی که دهیلین نهوا بروای نیه به و به رنامه يه که بونه محمد ﷺ هاتوته خوار. و درگیز.

(۲۲۳) واته: هدر که سیک چیته لای عه رافیک یا کاهنیک و داوای شتیکی لی بکات و برواشی هد بیت به وی هدیلین نهوا بروای نه ماوه به و به رنامه يه که بونه محمد ﷺ هاتوته خوار. و درگیز

(۲۲۴) ا- رواه البزار بسناد جيد.

ب- واته: هدر که سیک بالنده چیتی و فالچیتی و نهستیه گرودی و هه لفرویتی بو خه لکی بکریت و بکریت به یا بیش بینی و نهین بازی بو خه لکی بکات یان بوی بکریت، یان جادو له خه لکی بکات یان جادو لی بکریت، و هدر که سیک بیته لای پیش بین و نهین بازیک و برواشی هه بیت به وی هدیلین نهوا بروای نه ماوه به و به رنامه و شریعه ته که بونه محمد ﷺ هاتوته خوار. و درگیز.

هروده ها ئه وانه که بپوششيان پى ده کهن له پپو پاگه نده يهی ده يکن له غېب زانى و ئه و قسانه که ده يلىڭ به راستى بىزنان، ئه وانه هېچ جياوازىيە كييان نيه له گەل ئه و جادوگە رو قاوەچى و قول بىرانه وەك ئه وان كافر دەبن و هاوېش پەيدا كەرن، وەھەر كەسيك ئه و كاره بکات و بچىتە لايان ولەوهى كەدەيان دەنى ئه و پېغەمبەر ئەلله وانه بى به رىيە، و بەھېچ شىۋەيەك دروست نيه باباى موسىلمان بپوا بەوانه بکات و مل كەچ بىت بەوهى كەپپوپاگەندە دەكەن كەگوايە چارەسەريان دەكەن لەوهى كەچاۋ بەستەكى يانلى دەكەن بەو شتە تەلسماňانى كەلى يان دەكەن يابەمسو قورقوشم تواندىنەوە^{۲۲۵} و سەدان و هەزاران شتى ترى لەم جۆرە نەفامى و خورافىياتانه كەلەناو خەلکى سادە و نەفام ساولىكەدا باون ئەمانه هەمويان لەكارى نەھىن بازى و غەب زانى دان و چاۋ بەستەكى و پەردەي پەش دادانە بەسەر چاوى خەلکى نەزان و نەفام. جاھەر كەسيك بەكەر دەھەر ئەوانە پازى بىت ئەوا هاوېش و هاوکارى كردەن بۇ ناھەق و ناراستى و كوفرى ئەوانە دەست گىرۇيى كردىيانە لەسەر ئە و كاره كوفرى و هاوېش پەيدا كردەن ئەوان ولەتاوان و گوناحى ئەوان بەشدارە و هېچ جياوازىيە كى نيه له گەل ئەوان. هەروده باۇ ھېچ موسىلمانىك دروست نيه بچىتە لايان و پرسىيار ياداواي ئەوه يانلى بکات كەئاپا كۈپەكەيان ياخزمە نىزىكە كەى كە ئىن دېنى يان نا، يان ئايا خۆشە ويىستى و ئەمە كدارى (الوفاء) ياناحەزى و دوزمنايةتى و لىتك جىا بونوھو ئە و جۆرە شتاتانه لەننیوان ئىن و مىردو هەردو خانە وادەي ژىن و مىرددە كەدا دەبى و پو دەدات ياخود نا؟ يائايا مىرددە كەى ئىنلىكى تە دېنى يان نا؟ چونكە ئەمانه لەكاره غىبىيە كانن و كەس نازانىت تەننیا خوداي گەورە و پاك و بىكەردو بەتەنى نەبىت، جادوگەريش (السحر) لەكاره حەرام و كراوو كوفرىيە كانه و بەھېچ شىۋەيەك دەم تىۋەرداو لەسىنور تى پەراندىن بۇ ھېچ كەسيك دروست نيه. قەدەغە كراوو كوفرىيە كانه و بەھېچ شىۋەيەك دەم تىۋەرداو لەسىنور تى پەراندىن بۇ ھېچ كەسيك دروست نيه. هەروده كەخواي گەورە و بالا دەست و كار بەجي لەبارەي هەردو فريشىتە كەدا لە سورەتى (البقرة) دا دەفەرمۇي: ﴿وَمَا يُعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فَلَأَ تَكُفُّرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجَهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ أَحَدٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضْرُبُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنْ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِسْنَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾^{۲۲۶}. ئەم ئايەتە پىرۇزە بەلگەيە لەسەر ئەوهى كەجادوگەرى (السحر) كوفره. جادوگەران

٢٢٦ - سورة البقرة: (١٠٢).

ب - واقعه: هیچ که سیکیان فیزی جادو نه دهد کرد هه تاکو پی یان دگوت: نیمه ته نیا بُو تاقی کردنه ووی نیو هاتوین نه کهن کوفر بکن که مه بهست له هاروت و ماروت گوایه دو فریشته بون دابه زیووه سه رز زوی بُو فیز کردنی سیحر، نه ووی هه و جادو دیان لیووه فیز ده بون نه و میردیان لیک دهدرن. ونه وانه کی یانه وه فیز ده بون نه یان ده تواني هیچ سود و زیانیک به کس بگه یهند منه گدار به مونه و به نیزني خوا بواهه و پیشتر له علیمی خوا داد نوسراوه، جولنه که سره پیچی کاران دهیان زانی هه ر که سیک فیزی سیحر بیت و به کاری بیینیتنه نهان و خه لکی دا و فروهیل و حیله بازیان لی بکهن له قیامه تدا بهش له بده شتدا نیه و هیچ به لگدیه کی به دهسته وه نیه و مایه پوچه، ده نمهه خرا پیتن شتیکه، خرا پیتن مامه لایه که که تیایدا مایه پوج درده چن و خرا پیتن شتیکه که نه فسی خویان پی فروشته و اته سیحر و سیحر بازی خرا پیتن شتیکه که گیانی خویان پی فروشته و لمبری به ههشت دوزه خیان بُو خویان کریوه، نه گه ر که می تیگیشتن و زانست و زانیاریان هه ابایه نه فام و که وجه نه بانایه، خوا گه وهه لیردها نه فی رانستی لی کردن و به نه زان و نه فامی له قه تمام دان و درگیر. به سود و در گرتن له ته فسیری گوشنهن بال ۴۶-۲۳، وله المکتبة الشاملة /التفاسير/ تفسیر الطبری سوره البقرة الآية ۱۰۹.

هه میشه ژنو می‌ردان لیه کتری ده‌کنه و ئازاوه له‌نیوانیاندا ده‌نیت‌ووه. هه رووه‌ها به‌لگه‌یه له‌سهر ئه‌وهی که جادو(السحر) به‌خودی خۆی هیچ کاریگه‌ریه کی نیه نله‌خیرو نله‌شەپ، به‌لکو به‌ئینز و موله‌ت و به‌ویستی که‌ونی و قه‌ده‌ری خوای گه‌وره نه‌بیت واته زیان و سود ناگه‌یه‌نیت مه‌گه‌ر به‌ویستی که‌ونی و قه‌ده‌ری خوا، چونکه خوای پاك و بیگه‌رد خۆی خیرو شەپ دروست کردون و هیناونیه‌ته بون، پیگه‌ی خیرو شەپیشی بۆ خه‌لکی پون کردقت‌ووه مرۆڤ خۆی سه‌ر پشکه به‌کامیاندا ده‌پوات، ئه‌گه‌ر پیگه‌ی خیبر بگریت به‌ره و به‌هه‌شت ده‌چیت و ئه‌گه‌ریش پیگه‌ی شەپ بگریت به‌ره و دۆزه‌خ مل ده‌نیت.

به‌هۆی ئه‌و درۆزى و بوختانکه رانه‌وه زیان و مه‌ترسیه کان له‌ناو کومه‌لگای موسلماناندا گه‌لیک نۇرو به‌هیز بوه و ته‌شەنی کردوه ئوانه‌ی که‌ئه و زانست و زانیاریانه يان که‌مه‌ببست له‌جادو و جادوگه‌ریه له‌هاویه‌ش په‌یدا که‌رانه‌وه بۆماوه‌ت‌ووه به‌هۆی ئه‌و زانسته جادو گه‌ریه چاو به‌سەتەکى لەخه‌لکی ده‌کنه و په‌رده‌ی رەش به‌سەر چاوی خه‌لکی نه‌فام و کم عه‌قله‌کان داداوه و راستى و هه‌قیان له‌بەر چاو چه‌واشه کردون. بزانن ئیمەھی خواين و هه‌دەگرپیت‌ووه بۆ لای خواو خوامان به‌سە باشترين پاڭ پشتيكە بۆ ئیمەھی موسلمان ئه‌گه‌ر به‌راستى و به‌نیاز پاکيھو و به‌رnamه‌کەی خوا بگرین و شوین که‌وتە قورئان و سوننەت بین. هه‌رووه‌ها ئه‌م ئاپەتە ئوه ده‌گه‌یه‌نیت که‌ئوانه‌ی جادو گه‌ری فیر ده‌بن ته‌نیا ئوه‌هی لى فیر ده‌بن که‌زیان به‌خشە و زیان ده‌گه‌یه‌نیت و سود به‌خشە کان فېر نابن، ئه‌وان جادو گه‌رن واته سیحریبازن و لای خوا هیچ به‌ش و پشتكیکیان نیه واته هیچ به‌شیکیان له‌بەه‌شت دانیه و دۆزه‌خین و لە‌رۆزى قیامه‌تدا هیچ به‌لگه و بپو بیانویه‌کیان نیه و پشتوانیکیان نیه و بیزراون. ئه‌وانه خۆیان به‌نرخیکی کەم فروشتوه و خۆیان هه‌رزا فرۆش کردوه و کالاچىکى بى به‌ها و سوك و پیسوایان هەل بىزاردوه كه‌بریتیه له جادو واته (السحر)، بۆیه خواي گه‌وره زه‌ممیان ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَأَنُوا يَعْلَمُونَ﴾^{۲۲۷}. وشەی(الشرع) لېرەدا مه‌ببستى فرۆشتنە(البیع).

داوای ساغ و سه‌لامتى و پاریزى له‌شەپی ئه‌و جادوگه رو پیش بین و نهین بازو باقى قول بپانى تر له‌خواي گه‌وره ده‌کەین، هه‌رووه‌ها داوا له‌خواي پاك و بیگه‌رد ده‌کەین کەم موسلمانان له‌شەپ و فیتنەی ئوانه بپاریزیت و کاریه‌ده‌ستان و ده‌سەلاتدارانی موسلمانان سەربخات و يارمەتیان بدت بۆ ئاگادارى و وريا بونه‌وه و راپون له و شەپه‌نگیزانه و حوكى خواي گه‌وره يان به‌سەر دا بچه‌سپیئن و جى بچى بکەن تابه‌ندانى خوا له‌زیان و کرده‌وه چەپەل و پيسەكانى ئه و پيس خۆرانه پاریزراوو سه‌لامەت بن، خواي گه‌وره به‌خشنده و به‌زەبىي و سەخىه. خواي گه‌وره و بیگه‌رد پیگه چاره‌ي بۆ به‌نده‌كانى خۆى داناوه كه‌خۆیانى پى لەشەپی ئه و شەپخواز و شەپه‌نگیزانه بپاریزى و خۆیان له‌تلزگەی جادوى ئه و جادو گه رو قول بپانه پى بپاریزیت. هه‌رووه‌ها خواي گه‌وره بۆ موسلمانانى پون کردقت‌ووه كه‌خۆیان به‌پیگه چاره‌ي چاره‌سەر بکەن ئەگەر هات و توشى تەليسمى سیحرى ئه و سیحر بازانه بون و پى يان كه‌وتە ناو داوى ئوانه‌وه. خواي پاك و بیگه‌رد ئه و پیگه چاره‌يى وەك سۆزو به‌زەبىي و چاکه کردىنىك لەگەل بەنده‌كانى خۆى داو تەواو كردىنى نازو نىعەمەتە كانى خۆى به‌سەر موسلماناندا داناوه.

واله‌خواره‌وه به‌ویستى خوا ئه و کاره دروست و پیگه پىدرارو شەرعیانه تان بۆ پون ده‌کەینه‌وه كه‌خۆتانى پى لەمەترسیه‌کانى جادوى جادوگه ران بپاریزى پیش ئوه‌ى توش بین و پیتان بکەويتە داوى جادوى ئه و جادوگه رو قول

(۲۲۷) آ - سورە البقرة: (۱۰۲).

ب - واتاکەيمان له په‌داویزى (۲۲۶) دا پون کردقت‌ووه و درگىز.

برو حیله بازانه‌وه. هه‌روه‌ها بُو چاره‌سهر کردن دوای ئوهی که توشی جادو لیکردن‌که یا چاوه‌زاره‌که بون کله‌م

چهند خالانه‌ی خواره‌وهدا گردیان ده‌که‌ینه‌وه:

۱- گرنگترین ئوه کاره دروست و شه‌رعیانه‌ی که خۆی پی له‌مه‌ترسی جادوی جادوگه‌ران و چاوپیسان ده‌پاریزیت پیش ئوهی توشی ببیت. باشترين و گرنگترین و به‌سود ترين ئوه کارانه‌ش بریتیه له شورا دروست کردن به‌دهوری خوتدا به‌هۆی ئوه ویرده شه‌رعی و دوعاو پارانه‌وه‌کان و په‌نا گرتنه پیشینه چاکه‌کانمان (التعوذات المأثورة) له‌وانه‌ش:

• خویندنی ئایه‌تی کورسی (آیه الکرسی) دوای هه‌مو نویزیکی فه‌رز دوای خویندنی ویرده شه‌رعیه‌کان و دوای سه‌لام دانه‌وه. هه‌روه‌ها خویندنی له‌کاتی نوستندا. ئایه‌تی کورسی گه‌وره ترين ئایه‌ته له‌قورئانی پیروزداسکه له‌فه‌رموده‌ی خوای پاکو بیگه‌رده: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سَنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْهُ إِلَّا إِنَّهُ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَغُورُهُ حَفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾^(۲۲۸). هه‌روه‌ها خویندنی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ وه ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ وه ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ له‌دوای هه‌مو نویزیکی فه‌رز، وه‌خویندنی ئوه سی سوره‌تی دواییه‌یان سی جار بخویندریت له‌سهره‌تای بقژو له‌دوای نویزی بے‌یانی، وه‌له‌سره‌تای شه‌وو له‌دوای نویزی شیوان (المغرب).

• هه‌روه‌ها خویندنی دو ئایه‌تی کوتایی سوره‌تی (البقرة) له‌سره‌تای شه‌وو دا که‌بریتیه له: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكَتْبِهِ وَرَسُولِهِ لَا تُفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمَعْنَا وَأَطَعْنَا غَفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾^(۲۲۹). هه‌انکو کوتایی سوره‌تاه‌که. له‌فه‌رموده‌ی راستی پیغمبه‌ر علی‌الله‌هاتوه که‌فرمومیه‌تی: {من قرأ آية الكرسى في ليلة لم يزل عليه من الله حافظ ولا يقربه شيطان حتى يصبح} ^(۲۳۰)، هه‌روه‌ها له‌فه‌رموده‌ی راست و له پیغمبه‌ر علی‌الله‌هاتوه که‌فرمومیه‌تی: {من قرأ الآياتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه} ^(۲۳۱)، واتاکه‌ی ئوهی کله‌هه‌مو خراپه‌یه‌کو خراپه‌ی خراپه‌کاران ده‌پاریزیت و ئوه ویردانه‌ی به‌سن. ئوه دو ئایه‌ته‌ی به‌سن کله‌هه‌مو شه‌پیکو خراپه‌یک بی‌پاریزین.

• زور خۆ په‌نا گرتن به {أَعُوذُ كَلْمَاتِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ} ^(۲۳۲) له‌شه‌وو بقژداو له‌کاتی دابه‌زین و مانه‌وه له‌خانوو مال‌و بیابان و ده‌شت و چۆلکان و له‌ئاسمان و له‌دھریادا، هه‌روه‌ها له‌فه‌رموده‌ی راست و

^(۲۲۸) آ- سوره البقرة: (۲۵۵).

ب - واته: له (الله) بدهلاوه هیج خودایه‌کی تر نین بدهه قبیه‌رسنیت، هه‌میشە زیندوه و هدر بوده هدر دهیتیت و هه‌میشە را ووستاوه، پیویستی بە‌هیج که‌سیک نیه و هه‌مو که‌س و هه‌مو شتیک پیویستیان بدهه وو و مانی نهدم بونه وو و بنده، نه‌ده خدوی و نه‌ده نهوز دای دهگریت، هدرچی له‌ناسمانه‌کان و له‌زه‌وی دا هدیه هه‌میو هی نهون، هه‌مو بونه و دهیک له‌زیر فه‌رمان و دهستی نه‌و دان، که‌س نیه بتوانیت دوای تکاکردن و اتله شه‌فعاهمت بکه‌سیک تربیکات، مه‌گکر که‌سیک نه‌بیت که خواه‌که‌وره خوی مه‌بیلی له‌سه‌ریت و بیه‌ویت و پیستی له‌سر بیت، دیاره نه‌دوش بُو نه‌دو که‌ساده نیه که سه‌را پای زیانیان گوناح و تاوانه و له‌بینباوری و سه‌ر لیشیواوی دا بردوقته سه‌رو بیگه‌ی ده‌خواه گرتیتیه به، خواه‌گه‌وره ناگای له‌هه‌مو شتیکی نه‌هه جیهانه هه‌یه نه‌هه بوده و نه‌هه له‌داهاتدا دهیت، که‌س نیه نابلوقه‌ی زانیاری خودا بدات و پی‌ی پی‌ی بدریت، مه‌گکر شتیک نه‌بیت که خواه‌بیه‌ویت، زانست و تواناد ده‌سه‌لاقتی خواه‌هه لایه‌کی ناسمانه‌کان و زه‌وی گرتیتیه. ونه‌بیت نه‌هه زانین و ناگداریه‌شی هیج زه‌حمده ت و قورسیه‌کی بُو خوا تیدا بیت، تابلیتیت بدرزو خاوهن توانا و گه‌وره‌یه. ته‌فسیری گوشن بمال ۱۰۲-۱۰۳. و درگیز.

^(۲۲۹) آ- سوره البقرة: (۲۸۵).

ب - پیشتر واتاکه‌یمان رون کرۇتته‌وه. و درگیز.

^(۲۳۰) واته: هه‌ر که‌سیک لە‌شەواندا ئایه‌تی کورسی بخوینیت نه‌دو شهود نه‌شەیتان و نه‌هیج خراپه‌کاریک و دست پیس و زیان بە‌خشیک ناتوانیت لی زنیک بیت‌هه وو خواه‌گه‌وره نه‌دو که‌س ده‌پاریزیت هه‌تاکو بە‌یانی بە‌سەر دا دیت. و درگیز.

^(۲۳۱) واته: هه‌ر که‌سیک نه‌هه دو ئایه‌تی کوتایی سوره‌تی (البقرة) له‌شەودا بخوینیت نه‌دوی بە‌سە تاکو بە‌یانی خواه‌که‌وره دهی پاریزیت له‌شەری هه‌مو شه‌ر خواز او زیانبه‌خشیک لە‌دز له‌مارو میرو دو پشک و هەمە جەشرات و شه‌ر نگیزیک. و درگیز.

^(۲۳۲) ئەی په‌روه‌دگارا من خۆم په‌نا دەگرم بە‌هەمە وو شه‌تەواه‌کان له‌شەر خراپه‌کاری هه‌مو دروستکراوه‌کانی تو. و درگیز.

لہ پیغامبئر و مسیح اعلیٰ هاتوہ کے فرمومیتی: { من نزل مترلاً فقال: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ . لَمْ يَصُرْهُ شَيْءٌ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْهِ مِنْ مَرْزَلِهِ ذَلِكَ } (۲۳۳).

• هروه‌ها له‌وانه ئوه‌یه که موسیمان له‌سهره‌تای پژو سه‌ره‌تای شهودا ئوه بخوینی و بلی: {بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم} (۲۳۴). بقو استی و دروستی هاندان له بواره‌دا له‌لایه‌ن پیغامبئر و مسیح اعلیٰ هم خویندنی ویرده هوکاریکه بز سه‌لامه بون و بزگار بونی ئوه کسه له‌هه مو خراپه و خراپه‌کاریکه له شهودا یا له شوینیده‌دا.

ئه ویردو خو په‌نا گرتنانه (الأذكار والتعوذات) له‌گهوره‌ترين و باشترين هوکاريکن بوق خوپاراستن له‌شپری جادو (السحر) و غه‌يری جادوش و له‌شهپری شهپرنه‌نگیزان و خراپه‌کاران بئوه که سهی که به‌پاستی و به‌ئیمانیکی پته‌وه‌وه و بپروا بون به‌خواو متمانه‌ی ته‌واو به‌خواو پشت به‌ستن پی او و به‌سینگیکی فراوانه‌وه‌له به‌ريان بکات و له‌کاتی پیویستی دا بیان خوینیت و خوی پی له‌شهپر جادو گهار و چاو پیسان بپاریزیت، له‌بهر ئوه‌یه به‌لگه و نیشانه‌ی پاستی له‌سهره‌هاتون. هروه‌ها به‌هیزترین و گهوره ترين چه‌کیکن بوق لادان و به‌رپه‌رج دانه‌وه‌ی جادو دواي توش بون به‌جادو چاو لیدان، به‌مه‌رجی نقدر مل که‌چ و گوئ رایه‌لی خواي گهوره بیت و به‌تقوا بیت و به‌دایکی پر لبه‌پروا نیاز پاکی بوق خواي گهوره له‌بهری بپاریزیت‌وه و دواي لی بکه‌یت، که‌هه‌ر خواي پاک و بیگه‌رد خاوه‌نی تواناوه ده‌سه‌لاته و زیان و خراپه و به‌لا و موسیب‌هه کانت له‌سهر لاده‌بات و به‌تنه‌نیا پو بکاته ئه‌و پو نه‌کاته که‌سی ترو له‌که‌سی تر داوا نه‌کات.

• وله‌هه دعوا چه‌سپاوه کان که‌له پیغامبئر و مسیح اعلیٰ هاتوہ بز چاره سه‌رکردنی جادو (السحر) و شتی تریش، پیغامبئر و مسیح اعلیٰ دوعای بوق هاوه‌له کانی پی ده‌کرد ئوه‌یش ئه‌م دوعاییه { اللهمَ ربُّ الناس أذهب البأس، واشف أنت الشافي لاشفاء إلَّا شفاؤك، شفاء لا يغادر سقماً } (۲۳۵). سی جار له‌سهر یهک ئه‌م دوعاییه بخوینیت.

• هروه‌ها له دوعایانه ئه دوعاییه که جبرائیل بوق پیغامبئر و مسیح اعلیٰ ده‌کرد که‌بریتیه له {بسم الله أرقیک من کل شئ یؤذیک، ومن شر کل نفس او عن حاسد الله یشفیک بسم الله أرقیک} (۲۳۶). ئه‌م دوعاییه‌ش سی جار دوباره ده‌کریت‌وه.

• وله‌چاره سه‌رکردنی جادو دواي توش بون: و‌هه‌هروه‌ها بوق ئه که سهی که‌له‌ژنه‌که‌ی خوی ده‌گیریت و ناتوانیت له‌گه‌لی دا جوت بیت، ئوه‌یش ئوه‌یه که‌حه‌وت گه‌لای دره‌ختی (سدر الأَخْضَر - تاونگ) دینیت و به‌به‌رد یابه‌هه‌ر شتیکی تر جوان دهی کوتیت و دوايی له‌قاپیکی ده‌که‌یت، و ئوه‌نده ئاوه‌یی به‌سه‌ردا ده‌که‌یت که‌به‌شی خو پی شوشتین بکات، ئه‌مجار ئایه‌تی کورسی و (قل يا ایه‌ا الکافرون) و (قل هو الله أحد) و (قل أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قل أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) لاه‌سهر ده‌خوینیت. هروه‌ها ئایه‌تکانی جادو (السحر) که‌له سوره‌تی (الأعراف) دان که‌بریتین له ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْ مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا

(۲۳۳) واته: هر که‌سیک له‌شوینیک، له‌جولیک و له‌هر شوینیکی ترا بابه‌زیت و بمینیت‌هه وو بلی: ئه‌ی په‌روه‌دگاری من خوم په‌نا ده‌گرم به‌تؤ به‌هه مو وشه ته‌واوه‌کانه له‌شهپر شه‌رده‌نگیزی و خراپه کانی تؤ. ئوه هه تا له‌هو شوینه ده‌پرات هیچ شیک زیانی پی ناکه‌یه‌ن و ناتوانن لی‌ی نزیک بینه‌وه و درگیر.

(۲۳۴) واته: به‌ناوی خواي گهوره که له‌گه‌ل ناوی ئه‌ودا هیچ شیک‌دا زیانی پی ناگات نه‌هزوی داونه‌نه نا‌سامانه‌کاندا، ئوه خوايی بیسنه‌رو بیناوه زانایه به‌هه مو شتیک، به‌واتا هر که‌سیک له‌شهاوان و له‌پوئاندا ناوی خوا بیتیت و ویرده‌کان بخوینیت هرگیز زیانی پی ناگات و خواي گهوره ده‌پاریزیت و درگیر.

(۲۳۵) واته: ئه‌ی په‌روه‌دگاری هه مو خه‌لکی ئه و نه‌خوشیه چاره‌سر بکه و له‌سه‌ری لابره، و شیفای بوزینه هر توشیفه‌هیه‌ری و هیچ شیفایه‌کی نیه و که‌س ناتوانیت شیفای نه‌خوشان بینیت ته‌نیا تؤ نه‌بیت ئه‌ی په‌روه‌دگارا، شیفایه‌ک که‌هه‌رگیز نه خوش جو نه‌هیلیت و اته جاریکی تر توشی نه‌و نه‌خوشیه نه‌بیت‌وه و درگیر.

(۲۳۶) واته: به‌ناوی خوا دوعات بودکم که بت پاریزیت له‌هه شتیک که زیانت بی‌گهیه‌نیت وله شه‌ری هه مو نه‌فسیک یا له‌شهپر هه مو چاوه‌یکی حه‌سود بت پاریزیت، خواي گهوره شیفات بوبینی، به‌ناوی خواوه دوعات بودکم و دواي شیفات بودکم و درگیر.

صاغرین^(۲۳۷). هه رو ها ئایه ته کانی جادو که له سوره تی (يونس) دان و له فرموده کانی خواي پاك و بىگه ردن: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ اتُّوْبِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلَيْمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَتُّمُّ مُلْقُونَ فَلَمَّا أَلْقُوا مَا حَسِّنُوا مَا جَنِّبُوهُ بِالسَّحْرِ إِنَّ اللَّهَ سَيِّطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيُعَذِّبُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرَهَ الْمُجْرُمُونَ﴾^(۲۳۸). هه رو ها ئایه ته کانی جادو که له سوره تی (طه) دان: ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا أَنْتَ لُفْقَى وَإِنَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حَبَالَهُمْ وَعَصَيْهُمْ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ مِنْ سَحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى قُلْنَا لَا تَحْفَظْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَغْنَى وَالْقِمَةُ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْفَقْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾^(۲۳۹). جائے گه رئه و سوره ته و ئایه تانه هی سره و هی له سره خویندران سی جارلى ی ده خوریتی وه و باقیه که تی تریشی خوی پی ده شوریت، به ویستی خوا نه خوشی که لاده چیت (إنشاء الله) و هئه گه ر پیویستی کرد جاریکی ترو چهند جاری تر دوباره وو چهند جاره ده کریت وه تائه و کاته هی ده ردہ که لنه خوشکه ده چیت ه ده رو به یارمه تی خوا چاک ده بیته وه.

* و هه رو ها له چاره سره کانی جادو که سودی لی بینراوه، ههول دانه بق دوزینه وهی جیگای جادو کردن که یائه و شوینه که جادو که که لی شاردر او وه ته له زه وی دایه، له چیاوشاخ و دوقل دایه و له هه شوینیکی تردا بیت، جائے گه ر زانرا دوزرایه وه و ده رهینراو له ناو برائه جادو که به تال ده بیته وه و نه خوشکه کش چاک ده بیته وه. ئه مه و هه ر کاریکی تری شه رعی که بتوانزیت ئه نجام بدریت که خوی پی له جادو و جادو گه ری پی بپاریزیت و چاره سره ری پی بکریت، ده توانزیت به کار بھینزیت و خوا گهوره ها وده و دوست و یارمه تیده رو خواه نی سره خستن و پشتیوانیکی به هیزو به تواناوه به ده سه لاته.

به لام چاره سره کردنی ئه م نه خشیانه به جادو و کاری جادو گه ری که بیریتیه له خو نزیک کردن وه له جنوکه کان به هه وی قوریانی بق کردن و سره ببرین و هه رشیتیکی تری له م جزره کارانه له پیناوه ئه وهی ئه وانیش به هانايانه وه بین، بیگومان

(۲۳۷) آ - سورة الأعراف: (۱۱۷ - ۱۱۹).

ب - واته: نیمه ش سرو شمان بق موسا کرد ده نوش گوچانه که خوت هه ل بده، هه رکه گوچانه که هه لدا بوبه ماریک و هه رچی ماره ساخته بیهه کانی نه و جادو گه رانه هه ل لوشن و قوتی دان . و فرو فیلی جادو گه رانی فرعه ونی هه مو پوچه که دندوه که نه و هه مو مارانه یان به ساخته و له شیوه که ماردا به جادو ده هیسا و ده برد، نیدی نه و سات و کاته هه ق سر که کوت و ناهق پوکایه و وهد رچی فرو فیل و حیله که ره پوچه که دندوه، لهو گوره پانه دا که هه مو خه لکی میسری تیدا کو ببوده و له پیش چاوه نه و هه مو حشامه ته جادو گه رانی فرعه ون و فرعه ون شکستیان خوار دو سره شو پیسوا بون و هیچیان بق نه مايه وه و سه ریان شو کرد. ته فسیری گوشن بمال ۴۰۲. و درگیز.

(۲۳۸) آ - سورة يومن: (۷۹ - ۸۲).

ب - واته: فرعه ون به جیگر و سره کارانی گوت: ده رزو به پله هه مو جادو گه رانی نازا و لیزان و بله ون و به جه رکه کانم بوبانگ بکهنه و بیان هیعن و هه رئیست کیزیان بکهندوه بوم، جاکه هه مو جادو گه ران کو بونه وه نه میدان و له پوچه زینه که رکه ندوه زوروز سره تای به هار بوه والنه اعلم به موسایان گوت جایان توده است پیشخه ری بکهه یان نیمه ده سه پیشخه ری ده کهین، موسا گوتی: به لکو نیوه دست پی بکهنه و چیتان هیه هه لی بدهن و جادو خوتان بکهنه.

نینجا جادو گه رانی فرعه ون هه رچی په ته یان بو هه تیاندا و بون به مارماوسا پی گوتن: نه وهی نیوه دست پی گوتن: نه وهی نیوه که ده کاته وه، بیگومان چاک بزازن خوا گهوره که ده کاران و ده ناگریت و پوچه تیان ده کاته وه و سرکه و تویان ناکات. نینجا هه ره وکو خوا له سوره ته شو عه رادا ده فرمه وی: موسا دار و مکاره که هه لدا بو به ماریکی گه وری نیوه و گشت ماره در زینه کانی نه وانی قوت دان که به چاوه استی کرا بون به هار. ته فسیری گوشن بمال ۵۳۶. و درگیز.

(۲۳۹) آ - سورة طه: (۶۵ - ۶۹).

ب - واته: جادو گه رانی فرعه ون گوتیان: موسا تو له پیشدا داروه کازه که ت هه ل بده یان نیمه له پیشدا شته کانی خومان هه ل ده دهین، موسا پی گوتن: نه خیر نیوه له پیشدا شته کانی خوتان هه ل بدهن. نینجا جادو گه رانی فرعه ون هه رچی په ته و گوئیس و داردسته کانی خومان هه بو هه تیان ده بون به ماری در زینه و به هیزی جادو خویان دهیان دهیان بردن، موسا لیزدا ترسا و لیزانی نه و مارانه بکه جادو خویان دهیان جو لاندنه به راستی هه مويان بونه مارو دین و ده چن. هه ره وکو گوتیان موسا سه لامی خوا لی بیت وهکو هه مو مرؤفیک کاتی نه و مارانه دیت تیکیان ده هاویشت و به ملاو و لادا در بیشتن ترسی لهدل نیشت. خوا گه ورده ده فرمه وی: نیمه ش به سرو ش به موسایان گوت: مه قسه، گومانت نه بیت هه ر تو سر ده که ویت به سه رنه و جادو گه ره در زنانه، به دهترسی خو هیج پیغمه بکه ده ترساون. ده نه و گوچانه وابه دستی راسته و دیه هه لی بده و دیه هه زیایه که و هه رچی ماری در زینه که له و گوره پانه ده روسیان کرد و هه موان قوت ده دات و هه تیان ده لوشیت، چونکه دنیابه نه وانه هیج نین به لکو له کرده و هی ساخته دهستی جادو گه ره کانی فرعه ون و فرو فیلی جادو گه رانه یه، جادو گه ران به هر شوینیکدا برون ههچی بیکهنه هه موی فرو فیل و جادو و کانیان یو ناچیته سه رو به دره ده ده چن و کاره کانیان به راست ناگه دیت. نینجا موسا گوچانه که هه لدا بو به حه زیایه کی گه ورده هه رچی ماری در زینه جادو گه رانی فرعه ون هه بومی قوت دان و هه لی نوشین. و درگیز. به سود و درگرن ته فسیری گوشن ب ۷۹۵-۷۹۴.

ئەمانە کاریکى خراب و شەرەنگىزى و كوفرين و به هىچ شىيوه يەك دروست نىن، چونكە ئەمانە لەكارو كرده وەكانى شەيتانو لەھاوېش پەيدا كردى گەورەن(الشرك الأكبر) پىيوىستە موسىلمانانلى يان ئاگادارو وريا بن، ھەروەها دروست نىيە پەنا بىرىتە بەر نەھىن بازەكان(الكهنة) و شوين ھەلگران(العرافين) و قول بىر جادوگەران(المشعوزين) و داوابى چارەسەرى و بىزگار بون لەنەخوشىيەكان و تەنگو چەلەم و كىشە و ئارىشە كانيانلى بىرىت، و گىرۆدەي قىسىەكانيان بىت و ئەوهى پىت دەلەن و بۆت نەخشە دەكىشىن بەقىسىەيان بىرىت، چونكە ئەوانە بپوايان نىيە و ئەوانە درۆزىن و تاوانكارو تاوانبارن و دەم لەغەيىب زانىيە و دەكوتۇن و چاۋ بەستە كى لەخەلکى دەكەن و خەلکى چەواشە دەكەن، ئەوهەتە پىغەمبەرى خۆشە ويست عَلَيْهِ السَّلَامُ ئاگادارى كردوينە و كەھەرگىز بەلاياندا نەچىن و داوابى هىچ شتىكىيانلى نەكەين و بپواش بەقىسىەكانيان نەكەين ھەروەكۆ پىشتىر لەسەرەتاي ئەم نامەي دا ئامازەمان پى كرد. لەفەرمودەي پاستى و لەپىغەمبەرە و عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتوھ كەدەربىارە جادو دەركىدىن(النشرة) پرسىيارى فەرمۇي: {هي من عمل الشيطان} ^{٢٤٠}. وەمە بەست لە(النشرة) كردنە وە بەتال كردنە وە جادو(السحر) و دەركىدىنى جادو لەجادو لىكراو(المسحور) واتە چارە سەر كردىنى جادو بەجادو مە بەستى پىغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ وەي كەھەللى نەفامىيەت ئەنجاميان دەداو داوايان لەسيحرىبازەكان دەكردكەسيحرەكەيان بۆ بەتال بکاتەوە، ياخود بىرىتە لەبەتال كردنە وەي سىحر بەسيحر لەلایەن جادوگەرەتكى ترەوە.

بەتال كردنە وەي جادو بە ويردو دوعا و خۆپەنا گىتنە شەرعىيەكان (التعوذات الشرعية) و دەرمان و دەرمانسازىيە دروست و شەرعىيەكان ئەوە هيچى تىدا نىيە و كارىكى باشە و دروستە ھەروەكۆ پىشتىر باسمان كرد. ناودارو بلىمەت إبن القيم و شىيخ عبدالرحمن كورپى حسن پەحمدەتى خوايانلى بىت لە(فتح الجيد) دا نوسىيويانە ئامازەيان بەمە كردو، ھەروەها گەلەتكى تر بىچگە لەوان زانىيان و بىرياران و ئەھلى عىلەم لەسەر ئەم بابەتە يان نوسىيە و لەسەرەي دواون و ئامازەيان پى كردو.

لەخواي گەورەمان داوايەكە موسىلمانان سەر بخاتو لەھەمو خرابيەك بىيان پارىزىت و سەلامەتىان بکات و دينەكە يان بپارىزىت و زانست و زانىاريان كات و ھەميشه ھۆشىارو بەرچاۋ بېشىن بن و فيرى فيقە زاياريان بکات لەدینەكە ياندا، سەلامەت و پارىزداويان بکات لەھەمو دژايەتى و پىچەوانە يەكى شەريعەت و بەرnamەكەي خۆى.

وصلى الله وسلم على عبده ورسوله محمد وعلى آله وصحبه. ^(٢٤١)

^(٢٤٠) أـ الإمام أحمد وأبي داود بأسناد جيد.

بـ واتە: نەوه لەكارى شەيتانە. وەركىز.

^(٢٤١) مجموع الفتاوى، المجلد الثالث (٢٧٤-٢٨١).

ئاگادار كردنەوە له دروست كردنى مزگەوت له سەرگۇرەكان

پرسىيارم لىٰ كرا ئايا دروسته مزگەوت له سەر شويىنى ھاوه لانى ئەشكەوت(أصحاب الکھف) دروسته بکريت؟

لەوەلامدا گوتە:

بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله، والصلوة والسلام على رسول الله، أما بعد:

چاوم بەو نوسينە كەوت كەله گۇقىارى (رابطة العلوم الإسلامية) دا له ژمارە(۳) و له زىير سەر دېرى (أخبار المسلمين في شهر - هەوالى موسىمانان لەمانگىك دا) كەوت و خويىندەمەوه، بىنیم كەتىيادا نوسراوه:

پەيوەندى زانسته ئىسلامىيەكان (رابطة العلوم الإسلامية) لەشانشىنى ئەردەنى ھاشمى دا نىازى وايە كەمزگەوتىك
لەسەر ئەو ئەشكەوتەدا دروست بىكەت كەتازە لە گۈندى پەھىپ (الرحب) دۆزراوه تەوه، كەبرىتىيە لەو ئەشكەوتە
كەيارانى ئەشكەوتى تىدا خەوت بون كەله قورئانى پىرۇزدا ناويان هاتوه... تەواو.

لەبەر واجب بونى ئامۇرگارى و لەبەر خاترى خواو بۇ بەندەكانى خوا، بەباشم زانى كەوشەيەك ياوتارىك لەھەمان
گۇشاردا ئاپاسىتە پەيوەندى زانسته ئىسلامىيەكان لەشانشىنى ئەردەنى ھاشمى بىكەم بىلائى بىكەمەوه
كەناوه رۆزكە كەى ئامۇرگارى بۇ پەيوەندى (رابطة) لە جى بە جى كەدەنى ئەو كارەي كەبەتە ويایە بىكەت لە دروست كەدەنى
مزگەوتىك لەسەر ئەشكەوتى ناوابراو. ئەمە شەم لەبەر ھېچ شىتىك نەكەدوھ تەنبا لەبەر ئەوه نەبىت كەدروست كەدەنى
مزگەوت لەسەر گۇرپى پىغەمبەران و پىروپىياوچا كان و شويىنەوارەكانىيان بەھېچ شىۋەيەك لە شەريعەتى ئىسلامى تەواو
كامل دا نەك هەرنىي، بەلكو قەدەغە و حەرامە و ئاگادارى توندو و رىيابىي تەواو دەرىبارەي دراوه و هەركەسىك بىكەت
نەفرەتلىٰ كراوه، وەلەبەر ئەوهى يەكىكە لە ھۆكارەكانى ھاوېش پەيدا كەدەن و زىيەدەرەوی لە مافى پىغەمبەران و
پىاوجا كاندا، واقىعىش شاهىدى راستىيەتى ئەوهى كەشەريعەتى ئىسلامى ھىنناوېتى، و بەلكەشە لەسەر ئەوهى
كەئم بەرنامە و شەريعەتە لەخواوه يەكى بىراوه و درەشاۋەيە لەسەر راستگۈيەتى پىغەمبەرى عەلەم

خوا لەسەر ئەو بەرنامە و شەريعەتە كەلەخواوه ھىنناوېتى و ھەموشى بەتەواوى و بى كەم و كورپى پاڭە ياندۇوه و بۇ
ئۇممەتە كەى پۇن كەردىتەوه.

ھەركەسىك بەوردى لە ئەحوالى جىهانى ئىسلامى و ئەو ھەمو نەھامەتى ھاوېش پەيدا كەدەن و زىيەدەرەویەي كەتوشى
ھاتوه بەھۆى دروست كەدەنى مزگەوت لەسەر گۇرپو گلگۈيەكان و بەگەورە و پىرۇز دانانىيان و پىرفەرش كەدەن و
پازاندەنەوه خزمەتكارو مەجيور (سەدەنە) بۇ دانانىيان بکۈلىتەوه و سەرنجيان بىدات دەزانىت كەئمەنە گشتىيان
لە ھۆكارەكانى ھاوېش پەيدا كەدەن. لەئىشە باشەكانى ئىسلام ئەوهى كەئم ھۆكارانە و دروست كەدەنى مزگەوت
لەسەر گۇرپو گورپستانەكان و گلگۈومەزارى پىغەمبەران و پىروپىياوچا كان قەدەغە و حەرام كەدەن. ئەو بەلكانە
كەلەم بوارەوه ھاتون ئەوانەن كەھەر دو شىخەكان و اتە (البخاري و مسلم) پەزاو پەھەمەتى خوايان لى بىت لە عائىشە و
پىوايەت دەكەن كەگوتىيەتى: پىغەمبەر عەلەم خوا فەرمۇيەتى: {لعن الله اليهود والنصارى، اتخذت قبور أنبياءهم
مساجد} (۲۴۲). عائىشە گوتى: پىغەمبەر عەلەم موسىمانانى قەدەغە كەدەن جولەكە ديانەكان نەكەن و مزگەوت
لەسەر گۇرپو گلگۈي خۆشە ويسitan و دۆستانى خوا دروست نەكەن، ھەرورەها لە فەرمودەي راست (الصحيحين)
پىوايەت كراوه كە أم سلمة و ام حبيبة رضي الله عنها باسى كەنисەيەكىيان بۇ پىغەمبەر عەلەم كەنگۈرپا يەوه كەلە حەبەشە بىنى

(۲۴۲) واتە: خواي گەورە نەفرەتلى لە جولەكە ديانەكان كەد لەبەر ئەدەم مزگەوتىيان لەسەر گۇرپى پىغەمبەرانىان دروست كەد وەرگىيە.

بویان چهندان وینه تیدا هملواسراوو کیشرا بون پیغه‌مبه رَبِّ الْفَلَقِ فرمی: {أولئك إذا مات فيهم الرجل الصالح بنوا على قبره مسجداً وصوروا تلك الصور أولئك شرار الخلق عند الله} (۲۴۳). وله فرموده‌ی راست (صحیح) مسلم و له جنبد کوری عبد‌الله رَبِّ الْفَلَقِ دگرینه‌وه که گوتیه‌تی: گوتیم: له پیغه‌مبه رَبِّ الْفَلَقِ بو به پینچ سال پیش وفات کردنی دهی فرمی: {إِنَّى أَبْرُأ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كَنْتُ مَتَّخِذًا مِنْ أَمْيَنِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذُ أَبَابَكَرَ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ الْقَبُورَ أَنْبِياءَهُمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ إِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ} (۲۴۴). فرموده لهم بوارو لهم واتایه‌دا گه لیک زدن. زور له پیشه‌واو زانایانی مسلمانان له هر چوار پیازگه (المذاهب) کان و غه‌یری ئه‌وانیش له باره‌ی حه‌رامی و قه‌ده‌غه بونی دروست کردنی مزگه‌وت له سه‌ر گوپرو گلکوکان نوسیووه و ئاگاداری و وریایی توندیان داوه و قه‌ده‌غه یان کردوه که مزگه‌وتون نویزگه له سه‌ر گوپرو گورستانه کان دروست بکرین ئه‌ویش به گوپریه و به کار کردن به سوننه‌تی پیغه‌مبه رَبِّ الْفَلَقِ ووه که ئاموزگاریه ک بوق ئوممه‌ته که‌ی تارقد وریابن پی یان تی نه‌که‌ویت که پیشتر جوله‌که و دیانه کان و هاوشیووه کانیان له و سه‌ر لیشیوویه‌دا تلیان ده خواردو تی که‌وتبون.

ئه‌وهی پیویسته له سه‌ر په‌یوه‌ندي زانسته ئیسلامیه کان (رباطة العلوم الإسلامية) له ئه‌ردهن و غه‌یری ئه‌وانیش له مسلمانان له هر کویکه هن ئه‌وهیه که دهست بگن به سوننه‌ته وه، وله سه‌ر پیازگو پیشه‌وايان بیون و له شتاته سل بکنه‌وه که خواو پیغه‌مبه ره که‌ی هیلی سوریان له سه‌ر داناوه و وریایی و ئاگاداریان له باره‌وه داوه ئاله‌وهدا به خته‌وهري و سه‌رفرازی و چاکخوازی به‌نده کان هه‌یه و به‌هه‌ویه سه‌ر که‌وت تو سه‌رفرازو بیزگار ده‌بن له دنیاوه له قیامه‌تدا. زوریک له خه‌لکی له هم باره‌وه گیزده بون واته به دروست کردنی مزگه‌وت له سه‌ر گوپره کان هه‌وهکو خواي گه‌وره له چیزکی یارانی ئه‌شكه‌وت دا ده فرمومیت: ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَتَتَّخَذُنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا﴾ (۲۴۵). ئه‌وه کسانه‌ی که ئه‌مېز مزگه‌وت یا خانوو قه‌فز له سه‌ر گوپره کان دروست ده‌کهن ئه‌م فرموده‌یه‌ی خواي گه‌وره به‌لکه و به‌هه‌انه و به‌پاس و ده‌هیتنه‌وه.

له‌وه لامی ئه‌وانه‌دا ده‌گوتی: خواي پاكو بیکگرد هه‌والی سه‌رکرده و کاربه‌ده‌ستان و ده‌سه‌لا‌تدارانی ئه‌وه کاته‌مان بوق ده‌گیزیت‌وه که ئه‌وه قسے‌یان کردوه ده‌رباره‌ی یارانی ئه‌شكه‌وت، خواي گه‌وره که‌وه که‌وه قسے‌یه‌ی ئه‌وان بوق ئیمه ده‌گیزیت‌وه مه‌به‌ستی پیز لینان و ستایش کردنی ئه‌وه کاره‌ی ئه‌وان و پی‌پازی بونی خواي په‌روه‌ر دگار نیه به‌وه کاره‌ی ئه‌وان، به‌لکو له ده‌روازه‌ی په‌خنه گرتن و زه‌م کردن و عهیب لی گرتن و پازی نه‌بون به‌وه کاره‌یان و ئاگاداری و وریایی دان بوق دور که‌وتنه‌وه و قه‌ده‌غه کردن له کاره‌ی که‌ده‌یان کردو ئاگاداری و وریا کردن‌وهی ئیمه و به‌ره‌ی دوا پرۇزى ئیمه‌یه له دوباره نه‌کردن‌وهی ئه‌وه کاره خрап و بی‌شەرعى و شیرکيانه. ئه‌مه‌ش به‌لکه‌یه له سه‌ر ئه‌وهی که‌نه‌وه پیغه‌مبه ره رَبِّ الْفَلَقِ که‌نه‌وه ئایه‌ته بوق هاتوته خوار زانا ترين که سیک بوه له شى کردن‌وه و لیک دانه‌وهی ئه‌م ئایه‌ته پیروزه که ئوممه‌ته که‌ی لی قه‌ده‌غه کردون که مزگه‌وت له سه‌ر گوپرو گلکوکیه کانیان دروست نه‌کهن و به‌توندی ئاگاداری

(۲۴۳) واته: ئه‌وانه ئه‌گەر پیاو چاکیکیان لی بمرادیه له سه‌ر گوپره که‌ی مزگه‌وتیکیان له سه‌ر دروست ده‌کرد، دوايش وینه کانیان دکیشان و به‌دیواروه هه‌لیان ده‌هاؤس، ئه‌وانه خواپتینی دروست کراوه‌کانی خوان. ورگیز.

(۲۴۴) من نه‌ستۇپاکى خوم له لاي خواي گه‌وره ده دېرىم که له ئیووه خوشە‌ویستم هه‌بیت، خواي گه‌وره منی به خوشە‌ویست ورگرتوه هه‌روه‌کو چۈن ئىبراھىمى به خوشە‌ویست ورگرتوه، ئه‌گەر بھاتبا له ئوممه‌تى خوم خوشە‌ویست بگرتايه نه‌دوا ابوبكر به خوشە‌ویست ورگرت، پیتان بلیم نه‌و گەل و قە‌ومنه که له پیش ئیوودا رویشتن له سه‌ر گوری پیغه‌مبه ران و پیاو چاکانیان مزگه‌وتیکیان دروست ده‌کرد، من له و کاره حه‌رام و شیرکیه تان لی قه‌ده‌غه ده‌کەم و هه‌رگیز شتى واندکەن. ورگیز.

(۲۴۵) آ- سوره الکھف: (۲۱).

ب- واته: ئه‌وانه زۆرنیه خه‌لکی بون یان ئه‌وانه خاونن قسے و کاربیده دهست بون گوتیان با مزگه‌وتیک له سه‌ر گلکوکانیان واته له سه‌ر ئه‌شكه‌وتکه مزگه‌وتیک دروست بکەین. ورگیز.

کردون که هرگیز کاری وانه‌کهن، نه فرهت و سه رکونه‌ی ئه و ئه که سانه‌ی کردوه که ئه م کارانه ئه نجام دده‌ن. دهه ئه گه دروست بوایه ئه و پیغامبره خوش‌ویسته ئاوا پی ئی له سه‌ر دانه‌دگرت و وا توند نه‌ده بو له برامبهر ئه م کاره خراپه و ئه و که سه‌شی که ئه نجامی ده‌دات تاگه‌یوه‌ته ئه و پاده‌یه که نه فرهت له و که سه بکات که ئه نجامی ده‌دات، و هه‌والي پی داوین که ئه وانه له خراپترین که سانیکن له لای خواه گوره، دیاره ئه ممه‌ش به سه بو که سیک که توزیک زیری هه بیت و خوازیاری پاستیه کان و هه قخواز بیت. گریمان دروستکردنی مزگه‌وت بو ئه و که سانه‌ی کله پیش ئیمه‌دا ژیایون دروست بوبیت، ئیستا بو ئیمه دروست نیه چاو لهوان بکه‌ین و مزگه‌وت له سه‌ر گوره‌لکویه کانمان دروست بکه‌ین، بو؟ چونکه شه‌ریعه‌تی ئیسلامی ئیمه له شه‌ریعه‌تاه کانی پیش خوی ته‌وا و ترو کامل تره و گشتگیریه و دوایین شه‌ریعه‌تاه و هه مو شه‌ریعه‌تاه کانی پیش خوی هه لوه‌شاندونه وه، پیغامبری علیه‌الله ئیمه‌ش کوتا پیغامبره و شه‌ریعه‌تاه و برنامه‌که شی ته‌وا و او بی که مو کوری يه و هیچ ناته‌واویه کی نیه. قه‌ده‌غه که دروین که مزگه‌وت له سه‌ر گوره کانمان دروست بکه‌ین و بومان دروست نیه پیچه‌وانه‌ی ئه و علیه‌الله بوه‌ستین، به‌لکو پیویسته له سه‌رمان که شوین ئه و بکه‌وین و دهست به و برنامه‌یه و بگرین و از له هه مو شتیک بهیین که پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام و فه‌رمایشت و فرمانه کانی پیغامبره که مانن‌وله و کارانه دور بکه‌وینه و کله شه‌ریعه‌تاه کانی پیش ئیمه‌دا هاتون و پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام و سوننه‌تی پیغامبری علیه‌الله. و هشوین عادات و نه‌ریته کان نه که‌وین و پیازی شه‌ریعه‌تی خۆمان بگرین چونکه هیچ شه‌ریعه‌تاه و برنامه‌یه کی تر نیه له ئیسلام کامل تروتاه او تربیت، هیچ هیدایه‌تاه و پینوماییه کیش نین له هیدایه‌تاه و پینومایی پیغامبری خوا باشترو به‌فر تر بیت.

دوا له خوا ده‌که‌ین که ئیمه و هه مو موسلمانان یارمه‌تی بدادات و سه‌رمان بخات له سه‌ر ئه و دینه پاکه و جیگیرو پی دامه‌زراومان بکات له سه‌ر دینه‌که خوی و دهست گرتن به و شه‌ریعه‌تاه پاکه که پیغامبر محمد علیه‌الله به‌کردده وه و به‌گفتار، دیارو نادیارو له هه مو کاروباره کانی زیانی مرؤفایه‌تیدا، ئه و خواهی که بیسه‌رو بینا و بی هاوتا و به‌تنه‌نی‌یه. وصلی الله و سلم على عبده و رسوله محمد علیه‌الله و آله و صحبه ومن اهتدی بکدها إلى يوم الدين^{۲۴۶}.

(۲۴۶) أ - مجموع الفتاوى (۱م، ۲۲۶، ۴۳۶).

ب - به‌لئی، دروست کردنی مزگه‌وت دروست کردن له سه‌ر گوره‌کان دروست نیه، هه رودها دروست کردنی قه‌هزو خانو و جیگه‌ی تیذا حدوانه‌وه و مانده‌وه له سه‌ر گوره‌کان به‌مه‌بستی پیروزی نه و گذرو نه و پیرو چاکانه یان هر گوریکی ساده‌ی تر بیت دروست نیه، به‌گویندی نه و نایه‌تاه وه رمودانه‌ی که له سه‌رده‌وه باس کران. هه رودها هه‌ن به‌ستنی گوره‌کان به‌چیمه‌نتنزو به‌گه‌ج و به‌هدر شتیکی تر بیت دروست نیه. هه رودها نوین له سه‌ر کیل و قدمی گوره‌کان، یا ناغه‌ل له دهور دروست کردن و دا پوشینی پویه‌ریکی زور له و زویه کابو گورستان ته‌رخان کراوه، دیاره ئه مه‌ش دهیته داگیر کردن (الفصب) و بی به‌ش بونی مردوی خه‌لکی تر له و زویه. ئه وهی شه‌ریعه له سه‌ر گوره‌کان بکریت چاندنی دارو درخت و سه‌روزاییه، هه رودهو له فه‌رموده داستی پیغامبره داگیره هاتوه که جاریکیان پیغامبری علیه‌الله گه‌ن هاوله به‌دیزدکانی بله‌لای گورستانیک دا ته‌په‌ین فدرموی: ته‌لاشه خورمايه‌کم بوبین، هاوه‌لانیش بولیان هینا نه ویش کردي به‌دو به‌شده‌وه هه ربشه‌ی له سه‌ر گورین چاند. هاوه‌لان گوتیان:

- ئه رسولی خوا حیکمه‌ت چی بو له کاره که کردد؟

- ئه وانه یه‌کیکیان به‌هه‌ی دوزمانی و فیتنه‌یه‌وه له‌نان خه‌لکی و نه‌هی تریان به‌هه‌ی خوی نه‌میز پاک نه‌ده‌کرده‌وه نیستا به و هه‌یه‌وه سزا ده‌درین بوزیه نه‌هه دو ته‌لاشه خورمايه‌م لی چاندن هه تاکو ته‌رابیان تیدا بیمنیت نه‌وانه له سزايان که م دهیته‌وه.

نیدی بوزیه چاندنی دارو درخت و سه‌روزایی له سه‌ر گوره‌کان شتیکی چاکه و له سزايان کم ده‌کاته‌وه والله أعلم. و درگیر.

ناشتنی مردوان له‌ناو مزگه‌وت دا

بسم الله والحمد لله، والصلوة والسلام على رسول الله ومن اهتدى بکداه، أما بعد:

رېژنامه‌ی (الخرطوم) م دهست که ووت که له پېژشی ۱۷/۴/۱۴۱۵ ده رچوه و هلم گرت و خویندمه‌وه دیتم وتاریکی تیدا
بلاؤ کرا بوهه دهرباره‌ی ناشتنی به پیز (محمد الحسن الإدريسي) له‌تنيشت باوکي‌وه له‌ناو مزگه‌وتی (أم درمان)
تند...

له‌بهر ئوهی خواي گه‌وره ئامۆزگاري موسلماناني پيويست كردوه، هه‌روه‌ها پون كردن‌وه و شى كردن‌وه‌ى
به‌رنامه و په‌يره‌وو پرۆگرامي خواي گه‌وره و دهست گرتن به‌و شه‌ريعه‌ته پاك و بىگه‌رده و دور كه‌وتنه‌وه و
له‌خراپه‌وقدده‌غه كردنی خراپه و خراپه‌كاری واته فرمان كردن به‌چاکه و قده‌غه كردنی له‌خراپه‌ی له‌سهر موسلمانان
پيويست كردوه، بؤييه به‌باشم زانی كه‌پون كردن‌وه و ئاگاداریه‌کي به‌سود له‌سهر حه‌رامى و قده‌غه كردنی ناشتى
مردوان له‌ناو مزگه‌وت‌کاندا بنوسم و به‌براياني موسلمانى رابگه‌يەنم.

به‌لى، ناشتنی مردو له‌ناو مزگه‌وت‌کاندا له‌شه‌ريعه‌تی پيروزى ئىسلامدا قده‌غه و حه‌رامه و به‌هيج شىوه‌يەك دروست
نيه، به‌لکو ئه م کاره هۆکاريکه له‌هۆکاره‌کانى سه‌هەلدان و په‌يدا كردنى هاوبيه‌ش په‌يدا كردن، وله‌كارو كرده‌وه‌کانى
جوله‌کو ديانه‌کانه كه‌خواي گه‌وره هه‌ميشه سه‌ركونه و زه‌مميان ده‌كات و پيغه‌مبه‌ریش و ئەن‌فرهتى لى كردون،
هه‌روه‌کو له‌هه‌ردو فه‌رموده راسته‌کاندا هاتوه كه‌له‌عائشه‌وه رضي الله عن‌ها، وله‌پيغه‌مبه‌ره‌وه و ئەن‌ده‌گيپيت‌وه
كه‌رمويه‌تى: {لعن الله اليهود والنصارى، اخذدوا قبور أنبياءهم مساجد} ^(۲۴۷). وله‌فه‌رموده‌ي راستى مسلم دا
له‌جندب كورپى عبدالله، وله‌پيغه‌مبه‌ره‌وه و ئەن‌كه‌فه‌رمويه‌تى: {ألا وإنَّ من كان قبلكم كانوا يتخذون قبورَ أنبياءهم
وصالحهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد إِنَّ أهَاكُمْ عَنْ ذلِكَ} ^(۲۴۸). فه‌رموده له‌م بوارو واتايه‌دا نقىن.
هه‌روه‌ها ئوهی له‌سهر موسلمانان پيويسته له‌هەر شوينىك بن حکومه‌ت و گەل ده‌بى خويان له‌خواي خويان

بپارىزنى، ووريما و ئاگادار بن له‌وهی كه‌خواو پيغه‌مبه‌ری خواو ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ} ئەم کاره‌يان حه‌رام و قده‌غه كردوه،
بامدوه‌کانيان له‌دهره‌وهی مزگه‌وت‌کان و له‌شويئىكى ترى تاييەت به‌گورستان بنىزىن، هه‌روه‌کو چون پيغه‌مبه‌ر ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ}
هاوه‌لە‌کان مردوه‌کانيان له‌دهره‌وهی مزگه‌وت‌کانداو له‌شويئى تاييەت به‌گورستاندا ده‌ناشت. ئابه‌م شىوه‌يە پيويسته
له‌چاکه و چاکه كردن و خواپه‌رستىه‌کان و به‌ندايەتىه‌کاندا شويئيان بکه‌وين.

ھينانه‌وهی به‌لکه و پاساوى ناشتنی مردوه‌کان له‌ناتو مزگه‌وت‌دا به‌ناشتى پيغه‌مبه‌ر ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ} و هه‌ردو هاوه‌لە
خوش‌ويسته‌کەي أبو بکر و عمر رضي الله عن‌همما له‌مزگه‌وتی پيغه‌مبه‌ر دا ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ} هيج به‌لکه و پاساوىك نيه و ورنانگيرىت،
چونكه ئوان له‌ناو مزگه‌وتی پيغه‌مبه‌ر ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ} نيزراون، به‌لکو يەكەم جار كه‌پيغه‌مبه‌ر ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ} وفاتى كرد له‌مالە‌کەي خوي
داو له‌موده و زورى عائشه خاتون رضي الله عن‌ها دا نيزرا، دوايش كه هه‌ردو هاوه‌لە به‌رېزه‌کانى وفاتيان كرد
له‌تنيشت پيغه‌مبه‌ره‌وه و ئەن‌نيزراون. كاتى مزگه‌وتی پيغه‌مبه‌ر ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ} شاري مەدينه له‌لایه‌ن وليد كورپى عبدالله
ئەم‌ويه‌وه له‌سهره‌تاي سه‌ده‌ي يەكەمى كۆچي‌وه فراوان كراو چاک كرا حوجره‌کەي عائشه كه‌هەر سىكىيانى تىدا
نيزرا بو كه‌وت‌ناو مزگه‌وت‌کە، له‌و كاته‌شدا زانايانى ئىسلام و ئەهلى عيلم به‌رەلسى ئەو كاره‌يان كرد، به‌لام دوايى

^(۲۴۷) واته: نەفرەتى خوا له‌جوله‌کە و ديانه‌کان كەمزگه‌وت‌يان له‌سهر كورپى پيغه‌مبه‌ران و پياو چانيان دەکرد ووركىز.

^(۲۴۸) له‌په‌راوپيزى (۲۴۴) لادا واتاکە يمان لېك داوهتەوه ووركىز.

بیانرا که ئەمە پىگە له فراوان كردىنى مزگە وته كە ناگىرىت و كارەكەش پۇن و ئاشكرايە و هىچ گومانىكى تىيدا نىيە (لايشتە).
واته مەبەستى تەننیا فراوان كردىنى مزگە وته كە بوه نەك شىتى ترى خراپ خوا نەخواستە.

بهمه بُوهه مو موسَّلَمَانِیک پون ده بیتَه وه که پیغَه مبَه رَوْجَدَه و هَرَدو هاوَه لَه به پیزَه کانی رضي الله عنهمَا له ناو مزگَه وته که دا نه نیژراون و به بیانوی فراوان کردنه وه خستیاننَه ناو مزگَه وته که وه. نَهْمَه به لَکَه نَیْه لَه سَهْر دروست بونی ناشتنی مردوان له ناو مزگَه وته کاندا، چونکه ئَهْوان هَرَوه کو گوتمان له ناو مزگَه وته که دانین، به لَکَو ئَهْوان له مالی پیغَه مبَه رَوْجَدَه لَه شوری عائشَه دا رضي الله عنها نیژراون، و هَئَم کارهَی ولیدیش به لَکَه نَیْه بُوه هیچ که سیکَه دروست نَیْه به به لَکَه وه بر بگیریت، به لَکَو حوجه و به لَکَه له قورئَان و سونَه توله کوپَرای پیشینهَی نَوْمَه تَه وَه رَدَه گیریت و کاری پَسْ ده کریت. خواه گَوره بمان گَتَریت له شوین که وته ئَهْوان به چاکه.

بۇ ئامۆژگارى و بۇ ئەستوپاکى ئەم ئامۆژگارى و وریا كىدنه وەيەم لەپۇزى ١٤/٥/١٤ نوسىيەوە، خواى گەورە
هاودەم سەرخەرو يارمەتى دەرە.

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد، وآلہ وصحبہ وتابعہم بامحسان^(۲۴۹).

پون کردنەوە ئەمە کوفرو سەر لیشیو اویەی ھەر کەسیک بلى: دەرچون لە شەریعەتى مۇھەممەد^{علیه السلام} دروستە
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خاتم الأنبياء والمرسلين نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين. أما بعد:
وتاریکم بینی له پۆختانامەی (الشرق الأوسط) داو لە ژمارەی (٥٨٢٤) و لە پۆژى ١٤١٥/٦/٥ كراوهەتەو،
نوسەریک نوسیویەتى كە خۆى بە (.....) ناساند بو لە ژیئر ناوەنیشانى (تىيگە يىشتىنی ھەلە - الفهم الخاطئ).
پۆختە و ناوه رۆكى وتارەكى: ئىنكار كردنى ئەوەي كە لە ئايىنى پېرىۋىزى ئىسلامدا پون و ئاشكرايە لە زەرورەت و
بە دەق و كۆپا (الضرورة، وبالنص والإجماع)، كە ئەمە تەواوى نامە و بە رنامە و پە يامى پېيغەمبەرە بۆ تەواوى
مرۆفەكانى سەر پوي زەوي، ھەر رەھا پىپو پاگەندە كردنى ئەو نوسەرە كە ھەرچى ياهەر كە سىك دواى
محمد^{علیه السلام} كە ويىت و گۈئى پايەللى نە كات و بە جولە كە يى يابەدىيانىتى (نصرانياً) بىيىتەوە ئەوا ئەو كە سە لە سەر
دىنىي ھەقە، ئەو جار دەم درىئى كردىتە سەر خواي گەورە و پاك و بىيگەردو لە حىكىمەتى خواي گەورە لە سزا دان و
عەزاب دانى كافره كان و سەر پىچى كاراندا ئەو كارەي بە خراپە كارى و ھە وەنتە دان او.

أ. مجموع الفتاوى م ٨ (٣٢٦ - ٣٢٧).²⁴⁹

ب- به داخله وله لولاتی نیمه شدن میگرفته بی شروعیه هدیه روزیک له شارو گوندو لادیکاندا مردویان له ناؤ مرگه و تدا ناشته نهونهی هه ره دیاریش که من دیینتم و شاردا به له شاری سلیمانی و له مرگه و تهیه که پرده ایه که پریه ته له کوپو سه زاری مردوان هه رووهها له شاری هه ولیریش به هه مان شیوه و له باقی شاره کانی تریشدا له جوارنه ههن سالی ۱۴۲۷ء ده دایک بون بو له گهله بدریز کاک عبدالمجید بادیانی و له کمک کاک محمد چومانی برینسازی به ته ری چونه گوندی ناوندی ههد پائی چیای هه لکوردی سه رب ناحیه چومان نویشمان له مرگه و ته کوندکهدا کرد سهیرم کرد له لای راستی مرگه و ته که و نزیک مینبهه ری مرگه و ته که گوپیک هه بود دیاریو تو زیک پیشته شیان کردبو له کاک محمد چومانیه یرسی :

- کاک محمد نه و گوچه چی یه له و مرگه تهدایه؟
- نهود پیاو چاک بوه هدر ندوی بوه خه لکی گوتانیش مرگه و تیان له سه ر دروست کردوه.
- باشه نه دنیازان نهود دروست نیه و حرامه؛ ناخر نهود له کارو کرده و دیانه کانه، بونیمه دروست نیه چاو له وان بکهین و لاسایان بکهینه وه. ناخر نه و ته پیغمه بر رسانی نه فرهنه ته کارو کرده که دنکه دنکه به است له جوله که و دیانه کانه، پیغمه بری نیمه نیمه قهقهه کارو نه کاره دوباره بکهینه وه، هر که سیک نه مسلمانان نه و کاره بکات نهود نه ویش بدر نه و نه فرهنه ده که ویت و هک جوله که و دیانه کان حساب ده کریت و حشری له گهل نه و اندایه چونکه { من تشبیه بقوم فهون نمهم }
- واته هر که سیک خوبه هر که ل و که سرو کومه نیک بچوینیت نهود له وانه. هر روهها نه و فرمودانه سه رودوش بخویندنده وه. نه دی باشه نه و ماموزتایه به ریزی نویز و تراکانی هیینه کانتان به دخوینی نه داستیه نه زانیوه، و بو تی نه گکایاندون و بوی باس نه کدردون و قهقهه نه کردون؟ سه یرم کرد گوچه ده که و ته پیش پیزی نویز که ران و سوژده به ران که واته نه مه ترسیدار تریشه و سه ده کیشی بکو فرو هاویه ش پهیدا کردنی گه ورده خوا په نامان بسات. ناشتنی مردو له ناو مرگه و تدا به هیچ شیوه هیک دروست نیه. وهنه که راهه ده مرگه ته کانیش گوره بوه هر مسلمانیک کویستی نویز بکات ده بی نه و گوچه بخانه دواه خویه وه یاهه نه بیت له تمنیشته وه بیت و له جنگی سوژده دردینه وه دور بیت و یکه و ته پیشت جنگه سوژده وه. و رهگیر.

نه و نوسهره هستاوه به شیواندن و تیک دانی دهقه شه رعیه کان و له جیگه و شوینی خوی لای داون و بیهوده
هه و او ئاره زوه کانی خوی لیکی داونه وه و پشتی له به لگه شه رعیه کان و دهقه راشکاوو پون و پاست و پهانه کان
کردوه که به لگه و نیشانه را پاستن له ته و اوی و گشتگیری به برنامه و پهیامی پیغام به عزیز داو به لگه که له سه رنه و
که سهی که دهیان بیستی و دهیان زانیت و شوینیان ناکه ویت و به قسه یان ناکات. وه خوای گهوره هیچ دینیکی تر
بیچگه له دینی ئیسلام له که س و هر ناگریت و قبولی نیه. نه مه و چهندان به لگه و بورهانی تری راشکاوانه و پاست و
پهانی تر که پشتی تی کردون، بؤ نه وهی به و وشه برقیه دارانه خه لگی نه فام هه ل بخله تینی.

ئەوھى ئەو نوسەرە كردويىه تى كوفرييکى بەئاشكراو پاشكاوانەيە، وەھل گەپانەوەيە لەئىسلام، و بەدرۆ خستنەوەي خواي پاكو بىيگەردو پىيغەمبەرى خوايە هەروەكەو ھەر كەسىك لەئەھلى عىlim و ئيمان ئەو و تارە بخوينىتەوە ئەو راستىيەي بۆ دەرده كەوپىت.

جائزه وی پیویسته له سره سه رپه رشتیاران و ده سه لاتداران که ئو که سه بو دادگایی کردن بنیزیریت بو ئه ووهی توبه وی پی بکنه و به پی شه ریعه تی خواه پاک و بیگه رد چهندی حکم به سره داده دات ده بی حکم بدریت . خواه پاک و بیگه رد به ته واوی به رنامه و په یامی پیغه مبهه ری عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ الرَّحِيمُ کردته وه له سره جنونکه و مرؤفه کانیشی پیویست کردوه که شوینی بکون ، هر که سیک له موسلمانان توزه زانست و زانیاریه کی هه بیت له کیس خوی نادات و شوینی ده که ویت ، هروه کو خواه بالا دهست و کار به جی ده فه رمویت : ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَامْتُوْا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ التَّنِّي الْأَمِيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلَمَاتِهِ وَأَبْيَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهَدُّوْنَ ﴾ (۲۰) . هروهها ده فه رموی : ﴿ وَأُوْحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ﴾ (۲۰۱) . هروهها ده فه رموی : ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُ تُحْبِّبُونَ اللَّهَ فَأَبْيَعُونِي يُحِبِّبُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (۲۰۲) . هروهها ده فه رموی : ﴿ وَمَنْ يَتَسْعَ غَيْرُ الإِسْلَامَ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (۲۰۳) . هروهها خواه بالا دهست و کار به جی ده فه رموی : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾ (۲۰۴) . هروهها خواه گهوره ده فه رموی : ﴿ وَمَا

١٥٨ - سورة الأعذاف: (٢٥٠)

ب - واته : نهی پیغامبر ﷺ به خلکی سه روی زمینی بلی؛ من نیز دراوی خوام به پیغامبر ایه تی بو لای نیووه به کشتی واته بو سر جم مرؤوفه کانی سه روی زمینی، نه و خواهی داده که خادومنی مونکی زمینی و ناسامانه کانه، هیچ خودایه کی تر نین به هف پیغمبرستیت و هر نه و کوشیان و مردنی به دسته و دهیه کنی و دهرمینی، دهی که واته دو هدر لهو بکنه و بروا ته نیا بهو و خواهی و بی پیغامبر مکه کی پهینن و که پیغامبر کی نه خویندواره و بروای ته اوی به خوا و به فرمایشته کانی هینساوه، ته نیا شوین نه و پیغامبره بکنهون گوی رایه لی و پهیروی بکنه بنو نه و هی لهدنیا له قیامه سه رکه و تتو سه رکه و ایه تی ته او بدلین. و درگیری، به سود و درگرتن له ته فسیری گولشن

.(١٩) - سورة الانعام: (٢٥١)

٢٥٢ (آل عمران: ٣١) سورة آل عمران: (٢٥٢)

ب - واته: نهی محمد ﷺ پی یان بلی: نهی خه لکینه نیوہ نه کارست ددکن خواتان خوش دهويت نه وا شوین من بکه ون خواش نیوہ خوش دهويت له کونا حه کاتنات خوش دهبيت، خواه گهوره له خوش بوبو به خشنده ليبورده و به زهديه و درگيير.

²⁵³ أ - سورة آل عمران: (٨٥).

ب - واته: هر که سیک بیچگه له نایینی نیسلام برو با هر نایینیکی تر بیهینیت لی و هر ناگیریت و له روزی دوایی دا له زیان نهمندانه. و هر گیر.

. (٢٨) سُبْأً - سُورَةٌ (٢٥٤)

ب - وانه: نمی محمد^{علیه السلام} توان به پیغامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} رسارده بود همه مخ نکی سره رپوی زوی به گشتنی ده بده هاشت بونه و کسانه دی بپروا به خواه
به پیغامبر ده هینز و شوین تو ددهون، و به ترسینه رسارده دوزخ بونه و کسانه دی بپروا ناهین و شوین تو ناکون. و درگیر.

أَرْسَلْنَاكُ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ^(٢٥٥)). هروه‌ها خوای بالا دهست و کار به جی ده فرمودی: ﴿فَإِنْ حَاجُوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأَمْمَيْنَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلُّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾^(٢٥٦)). هروه‌ها خوای پاک و بیگه‌رد ده فرمودی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^(٢٥٧).

وهئیامی بوخاری و مسلم له حابر پیغمبر پیاویه ده که نکه پیغمبه ریشه ده فرمودیه تی: {اعطیتْ خسماً لم يعطهن أحد قبلی: نصرتُ بالرعـب مسیره شهر، وجعلت لي الأرض مسجداً وظهوراً فاما رجل من أمتي ادركته الصلاة فل يصل، وأحللت لي المغانم ولم تحل لأحد من قبلی، وأعطيت الشفاعة، وكان النبي يبعث إلى قومه خاصة ويُعثـت إلى الناس عامـة} ^(٢٥٨).

ئمه راگه‌یاندیشی کی پون و ناشکراو ته او و گشتگیری په یامی محمد پیغمبه ریشه ده که نیت بوهه مو گرهی به شهر، هروه‌ها نهوده ده که نیت که په یام و شهريعه تی پیغمبه ریشه ده مو په یام و شهريعه ته کانی پیش خوی همل و هشاندونه وه، ودهه ره سیک شوین محمد پیغمبه ریشه ده که ویت و گوئی رایه‌لی نه کات نه وه کافره و سه‌ریچی کاره و شایسته سزای خوایه، خوای بهزو بین هاوتا ده فرمودیت: {وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَخْرَابِ فَالثَّارُ مَوْعِدُهُ} ^(٢٥٩). هروه‌ها ده فرمودیت: ﴿فَلَيَحْذِرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبُهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ^(٢٦٠). هروه‌ها ده فرمودی: {وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَتَعَذَّبُ حُلُودُهُ}

^(٢٥٥) آ - سورة الانبياء : (١٠٧).

ب - واته : توان نهاردوه نهی محمد پیغمبه ریشه ده که ربه حمه ت بو خه لکی سه زهی به گشتی. و درگیر.

^(٢٥٦) آ - سورة آل عمران : (٢٠).

ب - واته : نهی پیغمبه ریشه ده که ری باوران نهکه نهدا که وتنه دمه قاتلی و مل ملکیه پیان بلی: من و نه و کسانه که نهکه نهدا باوریان هیناوه رومان کردته خوای گکوره و هر نهوده ده په‌رسنی و هیچ هاویه کی بو دانانین، هروه‌ها به خاون کتابه کان واته جوله که و دیانه کان و به بیباورانی عه ره بلی: دوای نهودی که پیگاهای راست و دینی خواتان بو دن کرایه وه، نایا برووا دهیین؟ جاکه بروایان هینا نهوده پیگاهای راستیان گرتونه به رو هیدایه دارون، خونه گکر پشتیان همل کدو و یاخی بون و بروایان نه هینا نهوا هیچ زیانیک بد تو ناگهیدن، تو تهیا ریگا نیشاوند انتان له سه ره و بهس خوی گکوره خوی بینا و دانا و بیسے ره و ناگاه لنه مو شیک هیه و ناگادره به هه مو کارو کرده و هکانی به نهاده کانی. و درگیر. ته فسیری گوشنهن با ١٤٤.

^(٢٥٧) آ - سورة الفرقان : (١).

ب - واته : به رزی و پیتو فهی و پیروزی بونه خوایه که جیاکه رهودی هه ق و ناهه ق، راستی و ناراستی واته قورناني پیروزی بوسه ره نهاده که خوی که پیغمبه ره نهاده نهاردوته خوار بو نهودی بو خه لکی سه زهی بیتته ترسینه ره و دیاکه رهوده و کیانه و دیانه له سه ره لیشیواوی و نه و کوماییه که تی که وتون و برووا هینان به تاکیه تی خوا و خوا په‌رسنی به ته فی. و درگیر.

^(٢٥٨) واته : خوای گه وره پیفتح شتی به من به خشیوه که به که سی تر له پیش خوم نه دارون که نه خالانه خواره ده دهیان ده که ینه وه:

- بهوه سرکه وتنم به دهست هیناوه که بونه کیه خوای گه وره ترس منی نه دلی دوزمنه کانم خسته، واته مانگه پیله ک دوزمنانی خوا و نایین پیروزی نیسلام پیغمبه ره مسلمانان ترس نه دلی کافره کاندا دهات و دچوو له ترسان نو قرهیان نه دهگرت و نیسراحته تیان نه به ره همل دهگیرا و ناچار خویان له به ره دم مسلماناندا را نه دهگرت. دهه زن و پیغمبه ره مسلمانان سه ره ده که وتن.

- خوای گه وره زهی بو نه کرده به جیگه نویز واته نویز که و پاک و پاک که رهوده نه وهیه له کاتی نه بونی نه او و هندي حالتی ناچاری زدوري دهست نویز به خوی همل دهگیریت و دروسته، هروه‌ها لنه کاتی نه پیش بون ج شهیاتیان بون و ج جوت بون (الجنابة أو الجماع) یش دا واته (تیموم) کردن. لنه کوئ ببابای مسلمان کاتی نویزی به سه ره هات و که وتنه کاتی نویز ووه بانویز که بکات.

- دهست که وتنی جه نگو غه زا کانم بو حه لال بونه که له پیشتر بو که سی تر له پیغمبه ره دارون و که لنه کانی پیش مندا حه لال نه بونه تکاکردن و شه فاعه تم نه رهی قیامه تدا پی به خسراوه، که به هیچ پیغمبه ره نیز دراویکی تری پیش خوم نه دراوه.

- پیغمبه رانی پیش خوم بو خه لکی سه ره زهی به گشتی نه نیز دراون، به لکو پیغمبه ره بوبه ته نیا بو سه ره که خوی یان خیزانه که خوی نیز دراوه، به لام من نیز دراوم بو هه مو خه لکی سه ره زهی به گشتی. و درگیر.

^(٢٥٩) آ - سورة هود : (١٧).

ب - واته : هدر که سیک برووا به پیغمبه رایه تی پیغمبه ریشه ده هینی نهوده جیگه ده مسوکه ره لنه ناگری دوزدغ دایه. و درگیر.

^(٢٦٠) آ - سورة النور : (٦٣).

ب - واته : نهوانه پیچه وانه فرمانه کانی پیغمبه ره بی کوئ بی دهکن با وریا و ناگادرین و از نه کاره بونه یان بھینن و خونه خوا پیباریز نه وه بترسن که هه ره نه دنیا توشی ناخوشی و دوچاری به لای سه ختیان بکات، یاخود له رهی دوایی دا دوچار و توشی سزا یاه کی سه خت و پرسفت و سوی یان بکات. و درگیر.

يَدْخُلُهُ نَارًا حَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ^(۲۶۱)). هروه‌ها ده‌فه‌رموی:^(۲۶۲) وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفَّرَ بِالإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلُ^(۲۶۳)). نه‌مه‌و نایه‌ت له‌م باره‌وه گه‌لیک زورن.

خوای پاک و بیگه‌رد گوئی رایه‌لی خوی به‌گوئی پیغه‌مبه‌ره‌وه گه‌لکاندوه، و پونی کردوت‌وه که‌هه‌ر که‌سیک بپوا به‌غه‌یری ئایینی ئیسلام بهینیت نه‌وه زیان مهند و هیچ چاکه کاری و فه‌رزه کان و قوریانی و خیزو خیراتی (الصرف والعدل)ی لی و هرناگیریت. نه‌وه‌ته خوای به‌زرو بی‌هاوتاو به‌ته‌نی ده‌فه‌رمویت:^(۲۶۴) وَمَنْ يَسْتَغْرِي إِلَيْهِ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ^(۲۶۵)). هروه‌ها ده‌فه‌رموی:^(۲۶۶) مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ^(۲۶۷)). هروه‌ها له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی:^(۲۶۸) قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنَّ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِعُوهُ تَهْتَدُوا^(۲۶۹)). هروه‌ها ده‌فه‌رموی:^(۲۷۰) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكُونَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ حَالِدِينَ فِيهَا أُولُئِكَ هُمُ شُرُّ الْبَرِّيَّةِ^(۲۷۱).

ئیمامی مسلم له (صحیح) که‌ی خوی دا پیوایه‌تی کردوه که‌پیغه‌مبه‌ره گه‌لکاندوه رومویه‌تی: {والذی نفسي بیده ، لا يسمع بی احمد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذی أرسلت به ، إلاً کان من أهل النار} (۲۷۲). پیغه‌مبه‌ره خوا به‌کردوه و به‌قسه پوچه‌ل بون و دروست نه‌بونی هر ئایینیکی تری بیچگه له‌ئایینی ئیسلام پون کردوت‌وه، واته هر که‌سیک هر ئایینیکی تر بگریت و له‌سهر پیازیکی تر بپوات بیچگه له‌ئایینی ئیسلام و بپوای پی‌نه‌هینیت نه‌وه ماشه پوچه و ئه‌و پیازو ئایینه‌ی لی و هر ناگیریت، به‌هه‌مو توانایه‌کیه و دژایه‌تی جوله‌که و دیانه کانی ده‌کرد، هروه‌کو دژایه‌تی کافره کانی تری ده‌کردن، هر که‌س و گه‌ل و قه‌ومیکیش ئه‌گه‌ر بپوای نه‌هیناباول له‌ژیر به‌یداخی ئیسلام بزیایاه، ده‌بوایه سه‌رانه (جزیه) ی بدا بایه ئه‌مجار وازی لی ده‌هینتا، بتوه‌وهی نه‌بنه پیگر له‌برده م گه‌یشتني بانگه‌واری ئیسلام بوق باقی خه‌لکانی تر له‌کافرو موشیکه کانی تر، و بوق نه‌وهی هر که‌سیک بیه‌ویت بیتله

۱۴- آ- سوره النساء: (۲۶۱).

ب - واته: هر که‌سیک له خوا و له پیغه‌مبه‌ره گه‌لکاندوه خوا یاخی بیت و سه‌رپیچی فه‌رمانه کانیان بکات و پی‌لەسنوره کانی خواو پیغه‌مبه‌ره که‌ی تی پیه‌هینیت خوا گه‌وره ده‌یخانه ناو ناگریکی سه‌خته‌وه و به‌هه‌میشه‌یی تی دا ده‌مینیت‌وه و سرایه‌کی به‌سفت و سوی و بدئانی هه‌یه. و درگیر.

۱۰۸- آ- سوره البقرة: (۲۶۲).

ب - واته: هر که‌سیک بپروا بون به‌کوفر بگوچت‌وه، نه‌وه بی‌گومان پیگه‌ی داستی گوم کردوه و سه‌ری نیشیواوه. و درگیر.

۸۵- آ- سوره آل عمران: (۲۶۳).

ب - واتاکه‌یمان له‌پابردوا لیک داوه‌ت‌وه. و درگیر.

۸۰- آ- سوره النساء: (۲۶۴).

ب - واته: هر که‌سیک گئون رایه‌ل و فه‌رمانه‌داری پیغه‌مبه‌ره گه‌لکاندوه بکات، نه‌وه گوئی رایه‌ل و فه‌رمانه‌داری خوا کردوه. و درگیر.

۵۴- آ- سوره النور: (۲۶۵).

ب - واته: نه‌هی محمد گه‌لکاندوه دو روانه بلی: بوسویتد به‌دره ده‌خون ، گوئی رایه‌ل و فه‌رمانه‌داری خواو پیغه‌مبه‌ره که‌ی گه‌لکاندوه بکمن، جانه‌گه‌ر تو پیت راگه‌یاندن و نهوان به‌قفسه‌ی توییان له و به‌رمانه‌یه کرد نه‌وه تو هیچت له‌سر نیه و نه‌رکی سه‌رمانی خوت جی به‌جی کردوه، چونکه نه‌وهی له‌سهر پیغه‌مبه‌ره ته‌نیا راگه‌یاندن و به‌س نه‌ویشی نه نبام داوه، و پی‌یان بلی: نه‌ی بی‌باوران و نه‌ی دو روکان نه‌وهی له‌سر شانی پیویسته نه‌وه‌دیه که بیتان راگه‌یه‌ندراده ده‌بی نه‌نجام بدهن، جانه‌گه‌ر گوئی رایه‌ل بکمن و نه نباجم بدهن که بپروا هینان و نه نباجم دانی به‌رمانه‌که‌ی خوایه نه‌وه بیوه به‌دره و هیدایه‌ت و پیگه‌ی سه‌رکه و تون و سه‌رفراری ده‌بون ، و به‌پیچه‌واندش زیان‌نم‌ند ته‌نیا هر خوتان و پیغه‌مبه‌ره خوا هیچی نه‌سر نیه ته‌نیا راگه‌یاندنی ته‌واو و بون نه‌بیت. و درگیر، به‌سود و درگرتن له‌تەفسیری گوئشمن بـ ۹۰۹- آ- سوره البقرة: (۲۶۶).

ب - واته: نه‌وانه‌ی که‌کافر بون و بروایان به‌پیغه‌مبه‌ره و پیازازکه‌ی نه‌هینتا له خاوند کتیبه‌کان و بت په‌رسن‌کان ئیمانیان به‌قورنائ نه‌هینباو نه‌که و تنه شوین محمد گه‌لکاندوه پیچه‌وانه‌وه دژایه‌تی و دوئمانیه‌تیه کی سه‌ر سه‌ختیان کرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره و پیازازکه‌ی و مولساناندا ، نهوانه به‌راستی و بیگومان جیگه و شوینی حه‌وانه‌ویان ناو ناگری دوزه‌خه و نه‌منن تیایادا هه‌تا هه‌تا تیایادا ده‌مینه‌وه، نه‌وانه خرا پتربنی دروستکارا ویکن. و درگیر، به‌سود و درگرتن له‌تەفسیری گوئشمن ۱۶۳۹- آ- سوره البقرة: (۲۶۷).

ب - سویندم به‌و که‌سی که‌گیانی منی به‌دسته له‌تاكه که‌سیک لم نوممه‌تە تایادا ده‌مینه‌وه، نه‌وانه خرا پتربنی دروستکارا ویکن (اليهودی والنصراتی) بپروا به‌و به‌رمانه‌یه که‌من هیناومه نه‌کات و بی‌بی‌باوری بمریت، نه‌وا به‌دنیاییه و جیگه و شوینی حه‌وانه‌وه نه‌ناو ناگری دوزه‌خدایه به‌هه‌میشه‌یی. و درگیر.

ناو بازنه‌ی نیسلام و موسلمان بیت بهبی ترس پروا بهینت و موسلمان ببیت بهه وهی توشی پی لی گرتن و قهده‌غه کردن یاکوشتن ببیت لهلایهن قهومه‌کهی خویه‌وه.

بوخارى و مسلم له أبى هريرة روى أىت ده كن كه گوتويه تى: [يَنِّي نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: {انطلقوا إلى اليهود} ، فخر جنا معه حتى جتنا المدراس، فقام النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنادِهِمْ فَقَالُوا: {يَا مُعْشَرَ الْيَهُودِ، اسْلَمُوهُمْ} فَقَالُوا: قد بلغت يا أبا القاسم، فقال لهم رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ {ذَلِكَ أَرِيدُ، اسْلَمُوهُمْ} فَقَالُوا: قد بلغت يا أبا القاسم، فقال لهم رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {ذَلِكَ أَرِيدُ} ثم قالها الثالثة....] [٢٦٨] الحديث..

مهبہست له م فه رموده يه ئوه يه كه: پيغەمبەر ﷺ چو بۇ لای خەلکى (الديانة) له جولەكە كان له (بيت مدراسەھم) و باڭگى كردن بۇ ئىسلام و داواي موسىلمان بونى لى كردىن، وپىّى گوتىن: {أَسْلَمُوا تَسْلِمُوا - وَاتَّهُ مُوسَى مَنْ بَنَ سَلَامَتْ دەبن} و چەندان جارلىق دوبىارە و چەند بارە كردىن وە. هەروەها نامە يەكى بۇ ھرقلى پۆمى ناردۇ تىايىدا داوايلى كرد كە بپروا به ئايىنى ئىسلام بىتتىت و موسىلمان بىتت، وپىّى ى پاگەياند ئەگەر موسىلمان نەبىت ئەوا ئۆبالي تاوانى خوشى و ئەوانەشى وا لە ژىير پكىفى تۆدان دەكە ويىتە ئەستۆ كە دەبىيە هوئى موسىلمان نەبونى ئەوانىش و ناهىلى موسىلمان بىن. بوخارى و مسلم لەھەردو فه رمودە پاستەكانى خۆياندا (الصحىحين) پىۋايمەتىان كردوه كە ھرقىل داواي نامە كە يىغەمبەر ﷺ كردوه و خويىندويەتىيە و بىنى و تىايىدا نوسراوە:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، من محمد رسول الله ﷺ إلى هرقل عظيم الروم: سلام على من أتَيْتُ الْمُهْدِى، أما بعد: فإني أدعوك بدعائية الإسلام. أسلم تسلّم، وأسلم يؤتك الله أحرك مرتين، فإن توليت فإن عليك إثم الأريسيين، و: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابَ تَعَالَوْا إِلَى الْإِسْلَامِ﴾. كَلِمَةٌ سَوَاءَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ فِي إِنْ تَوَلُّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ سورة آل عمران: (٦٤) .. به لام دوای ئه وهی پشتیان هەل کردو بروایان نەھینا و به دەنگ بانگه وازى پېغەمبەر وە ﷺ نەھاتن و نەھاتنە ناو بازنەی ئىسلامە و پېغەمبەر ﷺ شەپى لە گەل دا كردن و سەرانە (جزييە) خستنە سەر.

²⁶⁸) أ- رواه البخاري ومسلم.

ب - واته: [ای هریره ددکنیتیه وه وه دلی: نه کاتیکدا نیمه نه مزکو وتنا لوهکن پیغه مبه راهی دانیشت بون پیغه مبه هاته در و فه رموی: {بادرچین بولای جوله که کان}، نیمه ش نه کالیدا در چوین تاگه یشتنیه مائی (الدراس)، نه وی پیغه مبه راهی هستاو پی ای فه رمون: {نه کومه لی جه لکه کان، موسلمان بن سلامه مت دهبن، نه اوپیش نهوده لاما گوتیان: تو کاری خوت گه بیاند نه باوکی قاسم، دیسان پیغه مبه راهی پی ای فه رمونه وه: من ته نیبا نه وهم نه نیوهد ده ویت، موسلمان بن سلامه مت دهبن، دیسان نه اوپیش گوتیان: تو نه رکی سه رشانی خوت گه بیاند نه باوکی قاسم، پیغه مبه راهی دیسان پی ای فه رمونه وه: نه وهی نه نیوهد ده ویه} دیسان بتو جاری سی یدم فه رموده وه]

(أ) رواه البخاري ومسلم في صحيحيهما²⁶⁹.

و هېو دلنيايى بون له سه ر لىشىواوى و ئەو راستىيە كەئوان له سه ر دينى پۇچەل و بىنە ماو باتلۇن دواي ھەل
ھەلۋە شاندنه وھى دينە كەيان بەهاتنى دينى محمد ﷺ، خواي گەورە فرمانى بە موسىلمانان كردۇ كەھەمو رۇزى و
لەھەمو نويزەكاندا واتە رۇزى پىنج جار له سه ر پەكتىكدا له خويندى سورەتى فاتىحەدا داواي هيدايه تەن و پىتۇمايى
پىگاى راستى لى و ھەرگىراو (صراط المستقيم المتقبل) له خوا بکەن كە بريتىيە له نئىسلام و پىگە قورئان و سوننەت
بە تىيە يىشتىنى پىشىنە ئىپياو چاكان، وە داواي دور خستنە وله پىگە خوا لى توپە بوان (الغضوب عليهم) و پىگە
لى توپە بوان و سەرلىشىواوان كە بريتىن له جولە كە ديانە كان و ھاوشىۋە كانيان له خواي گەورە بکەن، كە خۆشيان
دەزانىن كە له سه ر پىگە ناهەق و باتلۇن و كە چى ھەر سورۇ مکورپىشىن له سه رى. ھەروەها داوا له خوا بکەن كە له پىگە
سەرلىشىوايان دور بخاتە وھ (والضالل) كە بەندايەتى بەناشيانە و بى عىلەم و زانست دەكەن و پىپاگەندە ئە وھ ش
دەكەن كە ئەوان له سه ر ھەقنى و پىگە هيدايه تىا گرتۇھ و خۇيان پى لەھە موان راست ترە كە چى له راستىدا گومپان و
پىگە يان لى تىيە چوه و سەرلىشىواون، كە بريتىن لە: ديانە كان (النصارى) و ھاوشىۋە كانيان له گەلان و ئوممىھە كانى تر
كە بەندايەتى بە نەفامىيەت و نە زانى و دور لە زانست دەكەن. باموسىلمانان بە و پەرى دلنيايىھە دلنيا بن كەھەمو
ئايىن و پىچە كانى تر بىيچە كە ئايىنى پىرۇزى ئىسلام ھەمويان پۇچەل و باتلۇن، وەھەر كەسىيەك پەرسىتشى و بەندايەتى
خوا بکات لەغەيرى ئىسلام ئەوه گومپا و سەرلىشىواوه لى ئى وەرناكىرىت و لە كۆتايى دا به سەر چاوى خۆى
دادە درىتتە وھ. ھەر كەسىيەك ئەمە بىرۇ باوه پى نەبىت ئەوه لە موسىلمانان نازمىدرىت، بەلگە و نىشانەش لەم بابەت و
لەم بوارەدا كەلەك زۇرن لە قورئان و لە سوننەتدا.

دھی کہ واتھ لہ سر خاوه نی ئه م و تارو ئه نوسینه پیویسته کہ پله بکات بُو توبه کردن و په شیمان بونه وہ لہ و نوسینه کہ نوسیویہ تی و توبه یہ کی راسته قینه بکات (التوبۃ النصوحۃ)، بہ دوای ئه نوسینه دا خیرا و تارو نوسینیک بنوسینت کہ توبہ کہی خوی تیدا رابگه یہ نیت و ناشکرای بکات بُو خلکی و په شیمان بونه وہی خوی تیدا رپگی یہ نیت۔ وہ هر کہ سیکیش توبہ یہ راسته قینه بکات و بگه رپتہ وہ بُو لای خوای گهوره، ئه وا خوای پاک و بیگه رد توبہ یہ کہی بہ دلنيا یی وہ لی وہ ردہ گریت و لی خوش دھبیت، هروہ کو خوای پاک و بیگه رد دھفه مویت: ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيَّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُنْجَلِحُونَ ﴾^{۲۷۰} . هروہ ها دھفه رموی: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزَّعُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا يُضَاعِفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمَلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُدَلَّ اللَّهُ سَيَّاتمُ حَسَنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾^{۲۷۱} . هروہ ها بے پی ی فہرمودھی

٢٧٠ - سورة النور: (٣١).

ب - واته: هه موتان بگه پینه وه بولای خواو توبه بکن ئەی بىرۇاداران تاكۇ خواي گەورە سەرلەر رزو سەرفازاو سەركە توتان بکات وەرگىز.

²⁷¹) أ- سورة الفرقان: (٦٨ - ٧٠).)

پىغەمبەر ﷺ كە فەرمۇيەتى: {الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا} (٢٧٢) وە فەرمایىشتى ﷺ كە فەرمۇيەتى: {الثَّابِتُ مِنَ الذَّنْبِ كَمْ لَادَنْبُ لَهُ} (٢٧٣)

لەخواي گەورەم داوايە كە راستىيەكان و ھەقمان وەك خۆى نىشان بىدات و شوين كە وتنىشمان پى بېھە خشىت، وەناپاستى و باتلىشمان بەناھەق و باقل نىشان بىدات و دور كە وتنەوەشمان لى ئى پى بېھە خشىت و منه تى پىنومايى پى بېھە خشىنى تۆبەي راستەقىنه بە ئىمە و بە نوسەرى ئەم وتارە لە سەر بکات. وەھەمومان لە سەر لېشىۋاوى و گومرايى و ئازاوه گىرپى و فيتنە كانى شەيتانى نە فرین لىكراو پارىزىت و پەنامان بىدات، ھەر خۆى خاوهن و ھاودەمى ئە و پەنا گىرنە يە و بە سەر ھەمو شىتىكدا زال و بە توانا يە.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين (٢٧٤)

(²⁷²) واتە: بىرۇھىننان بەئايىنى ئىسلام ھەمو كىرده وە خراپەكانى پىش خۆى ھەل دەدەشىنىتەدە و تۆبە كىردىش ھەمو كىرده وە خراپەكانى پىش خۆى ھەن دەدەشىنىتەدە و خواي گەورە لەھەمowan دەبۈرىت و دەيان بە خشىت. وەرگىز.

(²⁷³) واتە: تۆبە كىردو لە گوناحە كان و دىكۈنە و وايە كەھەرگىز گوناح و تاوانى نە كىرد بىت

(²⁷⁴) مجموع الفتاوی ۸م (۱۹۶۰ - ۲۰۰۱)

پرسیاره‌کان و بیرو باوه‌ر (العقيدة) و وله‌لامه کانیان

پرسیاری یه‌که‌م: له‌هندی له کومه‌لگا نیسلامیه کاندا سه‌رپیچی یه‌کی زوری همه‌مه چه‌شنه ده‌کریت و بلاو بوه‌ته‌وه، هه‌ندیکیان په‌یوه‌ندیان به‌گوپر په‌رستیه‌وه هه‌یه و هه‌ندیکانه‌وه هه‌یه، هه‌ندیکیشیان په‌یوه‌ندیان به‌سویند خواردن و به‌ئیمان و به‌نه‌زره‌وه هه‌یه. جا حومه‌کانی ئه‌م سه‌رپیچیانه له‌حومیکه‌وه بؤ حومیکی تر ده‌گوپریت، هه‌یانه حومه‌که‌ی هاویه‌ش په‌یدا کردن و ده‌چونه له‌بازنی نیسلام، هه‌ندیکی تریان هه‌یه حومی سوک ترو که‌م تره. خوزگایه‌کو به‌ریزتان بتان فه‌رمایه و حومه‌کانی ئه‌و کیش و مه‌سنه‌لانه‌تان بؤ موسلمانان رون بکردایه‌ته‌وه و ئاموزگاری تریشت بؤ ته‌واوی موسلمانان بکردایه و دک ترساندن و دهست گرتن و گیرانه‌وه‌یه ک له و سه‌رپیچیانه و ئه‌و هه‌مو ئاسانکاری و شلی نواندنه‌ی که‌بؤ ئه‌و هه‌مو سه‌رپیچیانه و ئه‌و هه‌مو سستی و که‌متهر خه‌میهی له‌ئاستیاندا ده‌کریت.

وله‌لام: الحمد لله، وصلى الله وسلم على رسول الله، وعلى آله وأصحابه ومن اهتدى بدهاه. أما بعد:

شتيکی حاشا هه‌ل نه‌گره که‌زوریک له‌موسلمانان کارو باره شه‌رعیه کانیان له‌گه‌ل کاروباره شیرکی و داهینراوه کان له‌ده‌وری گوپه‌کان لی تیکه‌ل بوه، هه‌روه‌کو زوریک له‌خه‌لکی به‌دلنیاییه‌وه به‌هئی نه‌فامی و نه‌زانی و لاسایی کردنی‌وه‌ی کوپرانه ده‌که‌ونه ناو بازنی هاویه‌ش په‌یدا کردنی گه‌وره‌وه (الشرك الأكبر)، بؤیه پیویسته له‌سه‌ر ئه‌هلي عیلم و زانا به‌ریزه کانی نیسلام له‌هه‌مو شوینیک و له‌هه‌مو لاتیکا دینه‌که‌یان بؤ خه‌لکی پون بکه‌نه‌وه، وراسته‌قینه‌ی یه‌کتا په‌رستیان بؤ پون بکه‌نه‌وه و تی یان بگه‌به‌ن، هه‌روه‌ها حه‌قیقتی هاویه‌ش په‌یدا کردن بؤ خه‌لکی پون بکه‌نه‌وه و به‌چاکی لی یان حالی بکن، هه‌روه‌کو پیویسته له‌سه‌ر ئه‌هلي عیلم که‌هوكارو فاكته‌ره کانی هاویه‌ش په‌یدا کردن و داهینان (البدعه) و جوشه بلاو بوه کانی ناو کومه‌لگای موسلمانان بؤ موسلمانان به‌هه‌واوی پون و ئاشکرا بکه‌نه‌وه بؤ ئه‌وهی لی ئاگادارو وریا بینه‌وه و به‌رجاوه پوشن بن و خویانی لی دور بگن، به‌پی‌ی فه‌رموده‌ی خوای به‌رزو بی‌هاوتا که‌ده‌فرموعی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِثَاقَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ لَتَبَيَّنَهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُسُونَهُ﴾^(۲۷۵) . هه‌روه‌ها ده‌فرمومیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكُمُونَ مَا أَنزَلَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَثُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَثُهُمُ الْلَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَأْبُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَابُ الرَّحِيمُ﴾^(۲۷۶) . هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر: ﴿كَلِيلٌ فَرَمِيَهُتِي: {مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرٍ فَاعْلَمْ}﴾^(۲۷۷) . هه‌روه‌ها

۱- سورة آل عمران: (۱۸۷).

ب - واته: خوای گه‌وره په‌یمانی له‌خاوند کتیبه ناسانیه کان واته جوله‌که و دیانه کان ورگرتوه که نه‌و زانیاریانه ده‌باره‌ی پیغه‌مه‌بری کوتا زدمان هاتوه و له‌کتیبه کانیاندا بوي باس کردون که پیغه‌مه‌بریک له‌کوتا زدماندا دیت دبی بؤ خه‌لکی باس بکهن هه‌ر کاتیک نه‌و پیغه‌مه‌بره‌ده‌هات ده‌بی دهست به‌جی بپوای پی‌بهین و شوینی نه‌و بکهون چه‌نکه نه‌وه کوتا پیغه‌مه‌بره و نایینه که‌شی کوتا نایینه و نایین و به‌رناهه کانی تر هه‌مویان هه‌ل ده‌دوشینه‌وه و پیغه‌مه‌برایه‌تی پیغه‌مه‌بره کانی تری پیش خوشی هه‌ل ده‌دوشیته‌وه. دیاره لیزدا مه‌دهست له‌زانه و شاره‌زايانی نایینی نه‌وانه که‌ده‌بی نه‌و زانیاریانه به‌خه‌لکی را بگه‌یه‌ن، به‌لام نه‌وان نه‌ک هه‌ر رایان نه‌گه‌یاند به‌لکو خوشیان بپوایان پی‌نه‌بوو نه‌و زانیاریانه ده‌باره‌ی محمد ﷺ هه‌مو شاردوه‌وه که‌پیان کرده‌وه و نه‌و په‌یمانیان به‌دهست که‌وتیکی که‌من دنیایی گوپریه‌وه، نه‌و په‌یمانی که‌لریگه‌ی موسا و عیساوه له‌ته‌ورات و له‌تیجیلدا ورگیرا بونه‌ویش له‌بهر ده‌هه‌وه نه‌وه تاوانه که‌وره‌یان نه‌نم‌ج دا که‌بریتی بون له:

د. تاشه‌ر و سه‌رکردو و به‌پرسه مه‌هوره کانیان لی یان باری بن. پیم وایه نه‌گه‌ر بلیین نیستاش زوریک له‌مه‌لا و شاره‌زا نایینه کانی موسلمانانیش هه‌مان هه‌نویستی نه‌وانیان ده‌باره کردوته‌وه بؤ هه‌مان مه‌بستی ناواهی نه‌وان به‌هه‌له دا نه‌چوپن.^{۱۱}

۲- تاپله‌ی سه‌رکی و دم راستی نایینیان له‌کیس نه‌چیت.

دیاره نه‌م کردوه‌یه‌ش خوای گه‌وره به‌خراب پترين و بیزرا ترین کردوه ناوی دهبات و دهه‌رمومیت: نه‌مه خرا پترين کردوه و گوپینه‌وه و خرا پترين جوڑی کرپینیکه. ته‌فسیری گوکشان بال ۱۸۲. ورگیر.

۳- سورة البقرة: (۱۶۰-۱۰۹).

ب - واته: نه‌وانه که‌نه‌وه موژده و نه‌و زانیاریانه ده‌باره‌ی هاتنی محمد ﷺ له‌کتیبه کانی کاتی خویاندا که ته‌ورات و نینجیل هاتوه و پی‌یاندراوه له‌جیاتی نه‌وهی نه‌و راستیانه را بگه‌یه‌ن له‌بهر خاتری مائی دنیا پله و پایه‌ی دنیا خویان شاره‌یانه نه‌وانه خوای گه‌وره نه‌هفره‌تیان لی دهکات و له‌ره‌حمدتی خوی ده‌ریان ده‌کات و دوریان ده‌خاته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌مو نه‌فرفت که‌رانیش نه‌هفره‌تیان لی دهکن کوره‌کوتاه‌نه‌تیان لی دهکن، ته‌نها نه‌وانه نه‌بیت کله و کردوه خرا پانه‌ی خویان

پیغامبَرِ ﷺ فرمویه‌تی: {من دعا ای هدی کان له من الأجر مثل أجور من تبعه لاینقض ذلك من أجورهم شيئاً، ومن دعا ای ضلاله کان عليه من الإثم مثل آثام من تبعه، لاینقض ذلك من آثامهم شيئاً} (۲۷۸). ولهه ردو فه‌رموده راسته کانداو له معاویه‌تی هاتوه که پیغامبَرِ ﷺ فرمویه‌تی: {من يرد به خيراً يفقهه في الدين} (۲۷۹).. ئمه و ئایه‌ت و فه‌رموده لهم بواری بانگ کردن و بانگ‌شده کردن بـو بلاو کردن و گـهـشـه پـیدـانـی زـانـسـتـو زـانـیـارـی و هـهـلـنـانـی خـهـلـکـی بـو ئـهـمـهـ بـهـسـتـهـ و وـرـیـاـ کـرـدـنـهـ وـهـ ئـاـگـادـارـ کـرـدـنـهـ وـهـ خـهـلـکـ لـهـ پـیـشـتـ هـهـلـ کـرـدـنـ لـهـ زـانـسـتـو زـانـیـارـی وـهـ رـهـدـهـ پـوـشـ کـرـدـنـ وـهـ شـارـ دـانـیـ زـانـسـتـو زـانـیـارـیـ گـهـلـیـکـ نـقـنـ.

به‌لام ئه‌وهی به‌هۆی گۆره کانه‌وه که‌تونه‌ته داوی شهیتان و هاویه‌ش په‌یدا کردن و

بیدعه کانه‌وه له زۆریک له ولاته کان: ئه‌وه کاریکی ئاشکراو به‌رچاوه و پیویسته هله‌لویسته له‌ئاستدا بکریت و به‌هند وهر بگیریت و چاوه‌دیری بکریت و بـو موسـلـمـانـانـ ـوـنـ بـکـرـیـتـهـ وـهـ ئـاـگـادـارـ لـیـ بـدـرـیـتـ وـهـ خـهـلـکـیـ لـیـ هـوـشـیـارـوـ وـرـیـاـ بـکـرـیـتـهـ وـهـ،ـ لـهـ وـانـهـ دـوـعـاـوـ پـاـرـانـهـ وـهـ لـهـ بـهـرـ گـوـرـوـ چـاـكـوـ پـیـرـهـ کـانـ وـهـ هـاـنـاـ بـوـ بـرـدـنـیـانـ وـهـ دـاـوـایـ چـاـكـ بـوـنـهـ وـهـیـ نـهـ خـوـشـهـ کـانـیـانـ لـیـ دـهـکـهـنـ،ـ هـهـرـوـهـ دـاـوـایـ سـهـرـکـهـ وـهـ دـوـزـمـنـهـ کـانـیـانـ لـیـ دـهـکـهـنـ...ـتـدـ.ـ ئـهـمانـهـ هـهـمـوـیـانـ لـهـ هـاوـیـهـشـ پـهـیدـاـ کـرـدـنـیـ گـهـوـرـهـنـ(الـشـرـكـ الـأـكـبـرـ)،ـ کـهـنـهـفـامـهـ کـانـیـ سـهـرـدـهـمـیـ نـهـفـامـیـهـتـ لـهـسـهـرـیـ دـهـرـیـشـتـ وـهـنـجـامـیـانـ دـهـدـاـ.ـ هـهـرـوـهـکـوـ خـوـایـ گـهـوـرـهـ دـهـفـهـرمـوـیـتـ:ـ 『يـاـ آـيـهـ النـاسـ اـعـبـدـوـاـ رـبـکـمـ الـذـيـ حـلـقـمـ وـالـذـيـ مـنـ قـبـلـکـمـ لـعـلـکـمـ لـتـقـعـونـ』 (۲۸۰).ـ هـهـرـوـهـهـاـ خـوـایـ پـاـكـوـ بـیـگـهـرـدـ دـهـفـهـرمـوـیـ:ـ 『وـقـضـیـ رـبـکـ أـلـأـ عـبـدـلـوـاـ إـلـاـ إـيـاهـ』 (۲۸۱).ـ وـاتـهـ خـوـایـ گـهـوـرـهـ فـرـمـانـمـانـ پـیـ دـهـکـاتـ وـهـ ئـامـوـزـگـارـیـمـانـ دـهـکـاتـ.ـ هـهـرـوـهـهـاـ دـهـفـهـرمـوـیـ:ـ 『وـمـاـ أـمـرـوـاـ إـلـاـ لـيـعـبـدـوـ اللـهـ مـخـلـصـینـ لـهـ الدـيـنـ حـنـفـاءـ』 (۲۸۲).ـ ئـایـهـتـ لـهـ بـوـارـوـ لـهـ وـاتـیـهـداـ گـهـلـیـکـ نـقـنـ.

به‌ندایه‌تی کردن که جنوكه و مرؤفه کانی لـهـپـیـتـنـاـوـداـ درـوـسـتـ کـراـونـ وـهـ فـرـمـانـمـانـ پـیـ کـراـوهـ کـهـتـنـیـاـ خـواـ پـهـرـسـتـنـ وـهـ خـواـیـ پـاـكـوـ بـیـگـهـرـدـ بـهـیـهـکـتاـ بـرـازـنـ وـهـ تـهـنـیـاـ ئـهـ وـهـ بـهـرـسـتـنـ وـهـ بـهـنـدـایـهـتـیـهـ کـانـیـانـ تـهـنـیـاـ تـایـیـهـتـ بـهـ وـهـ بـکـهـنـ وـهـ گـوـیـ رـایـهـلـیـ

پـهـشـیـمانـ دـهـبـنـهـ وـهـ دـهـگـهـرـیـنـهـوـ لـایـ خـوـایـ خـوـیـانـ وـهـ بـیـگـهـدـهـ بـهـرـ بـهـ دـهـگـهـیـهـ رـاـدـهـگـهـیـهـ بـهـنـ وـهـ بـیـغـهـمـبـهـرـایـهـتـیـ پـیـغـمـبـهـرـیـ کـوـتـاـ زـمانـ ئـاشـکـرـاـ دـهـکـهـنـ وـهـ خـوـشـیـانـ بـهـتـهـواـیـ بـرـوـایـ پـیـ دـهـهـیـنـ،ـ وـهـ دـهـکـهـنـ چـاـکـهـ کـارـیـ وـهـ نـجـامـدـانـ نـهـرـکـهـ کـانـیـ سـهـرـشـانـ خـوـیـانـ،ـ خـودـاـ گـهـوـرـهـ دـهـفـهـرمـوـیـ:ـ منـ لـهـ وـانـهـ خـوـشـ دـهـبـهـ وـهـیـانـ بـورـمـ،ـ چـونـکـهـ منـ زـورـتـهـوـهـ وـهـرـگـرـوـ خـاـوـهـ بـهـزـمـیـهـکـیـ بـیـنـ نـهـنـدـازـهـ وـهـ دـهـبـنـ نـهـهـاتـومـ.ـ تـهـفـسـیـرـیـ گـوـنـشـنـ بـاـ لـ64ـ.ـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۷۷) أـ.ـ روـاهـ مـسـلـمـ فـیـ صـحـیـحـهـ.

بـ .ـ وـاتـهـ:ـ هـهـرـکـسـیـکـ بـیـگـهـدـهـ بـهـ خـوـشـ بـکـاتـ بـهـ چـاـکـهـ وـهـ کـارـیـ خـیـرـ،ـ یـادـدـسـتـ گـیـرـوـیـ وـهـ خـوـشـ کـهـ بـیـتـ بـهـ چـاـکـهـ کـارـانـ وـهـ کـارـیـ خـیـرـ ئـهـ وـهـ پـادـاشـتـ وـهـ جـرـیـ بـکـهـرـکـهـیـ هـهـیـهـ وـهـ اـنـهـ کـهـ چـاـکـهـ کـهـ وـهـ کـارـهـ خـیـرـهـکـهـ نـهـ نـجـامـ دـهـدـدـاتـ بـهـ قـهـدـ ئـهـ وـهـ چـاـکـهـ وـهـ خـیـرـیـ بـهـ دـهـنـوـسـرـیـتـ.ـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۷۸) أـ.ـ روـاهـ مـسـلـمـ.

بـ .ـ وـاتـهـ:ـ هـهـرـکـسـیـکـ بـانـگـشـهـ وـهـ بـانـگـهـواـزـ بـیـگـهـدـهـ بـهـ خـوـایـ بـکـاتـ وـهـ بـانـگـیـ خـهـنـکـیـ بـکـاتـ بـهـنـکـیـ بـهـ خـیـرـوـ پـادـاشـتـیـ هـهـمـوـ نـهـ وـهـنـهـیـ دـهـگـاتـیـ هـهـتـاـ دـنـیـاـ دـنـیـاـهـ وـهـ بـیـنـ نـهـهـوـیـ لـهـ خـیـرـوـ پـادـاشـتـیـ هـیـچـیـانـ کـمـ بـکـاتـهـ وـهـ هـهـرـوـهـهـاـ بـهـ بـیـچـهـ وـهـنـهـوـیـ هـهـتـاـ دـنـیـاـ دـنـیـاـهـ وـهـ بـیـنـ نـهـهـوـیـ لـهـ گـوـنـاحـیـ هـیـچـیـشـیـانـ کـمـ بـکـاتـهـ وـهـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۷۹) بـیـشـتـرـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـیـکـ دـاـوـتـهـ وـهـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۸۰) أـ.ـ سورـةـ الـبـقـرـةـ (۲۱ـ).

بـ .ـ بـیـشـتـرـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـیـکـ دـاـوـتـهـ وـهـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۸۱) أـ.ـ سورـةـ الـذـارـیـاتـ : (۵۶ـ).

بـ .ـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـهـبـابـهـتـهـ کـانـیـ بـیـشـوـدـاـ شـیـ کـرـدـوـنـهـ وـهـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۸۲) أـ.ـ سورـةـ الـإـسـرـاءـ : (۲۳ـ).

بـ .ـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـهـبـابـهـتـهـ کـانـیـ بـیـشـوـدـاـ لـیـکـ دـاـوـتـهـ وـهـ وـهـرـگـیـرـ.

(۲۸۳) أـ.ـ سورـةـ الـبـیـنـةـ : (۵ـ).

بـ .ـ بـیـشـتـرـ وـاتـاـکـهـ یـمـانـ نـوـسـیـوـهـ وـهـ وـهـرـگـیـرـ.

تەوايان تەنیا بۆ خوای پاكو بىگەرد بىت و ئەو بەندايەتى و گوئى رايەلەيە كە فرمانىان پى كراوه لە نويىزولە پۇچۇو
لە زەكەت و حج کردن و سەر بېرىن و قورىانى وەمە جۆره بەندايەتىيە كانى تر دەبى تەنیا بۆ خوا بن، ھەروه كە خوای
گەورە دەفەرمۇسى: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَسُسْكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبَذَلِكَ أَمْرُتُ وَأَنَا أَوَّلُ
مُسْلِمٌ﴾ (٢٨٤). (النسك) واتە بەندايەتى بۆ كردن. لەوانەش سەر بېرىن و قورىانى بۆ كردن، ھەروه كە خوای پاكو
بىگەرد دەفەرمۇسى: ﴿إِنَّا أَعْصَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلَ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرَ﴾ (٢٨٥). ھەروهها پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇمىتى: {لعن الله من
ذبح لغير الله} (٢٨٦). ھەروهها خوای گەورە دەفەرمۇسى: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (٢٨٧). ھەروهها
دەفەرمۇسى: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا يُرْهَانَ لَهُ بِفَإِنَّمَا حَسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّمَا لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (٢٨٨). ھەروهها خوای
گەورە لە سورەتى (فاطر) دادەفەرمۇسى: ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلُكُونَ مِنْ قَطْمَرِ إِنَّ
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُونَا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُبَيِّنُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ (٢٨٩)
خوای پاكو بىگەرد لەم ئايە تانەدا بۆى پون كردوينەوە كە نويىز كردن و سەر بېرىن بۆ غەيرى خوا دوعا و پارانە وە
لە بەر مەدواوەن و بىتكان و درەختە كان و دارو بەردەكان، ئەمانە ھەمويان ھاوېش پەيدا كردىن بۆ خوای گەورە (الشرك
بالله) و كافر بونە بە خوای گەورە. وەھەمۇ ئەوانەي كە لە بەريان دەپارىنى وە داداوى شتىيانلى دەكەن لە پېغەمبەران و
لە فريشته و دۆستانى خوا ياجنۇكە يابىتكان و ھەر شتىكى تر بىت ئەوان هيچ دەسە لانتىكىان نىيە و ناتوانى وەلامتان
بىدەن وە هيچ قازانچ و سودىك بەوانە بىگەيەنن كە داوايانلى كردون و لە بەريان پاراونە وە، بەللى ئەوانە ناتوانى
داوا كانىيان بۆ جى بە جى بکەن و لە داوا كارەكان بى دەسەلات ترن.. بىچگە لەمەش ئە داواو لە بەر پارانە وە ئەوان

²⁸⁴ أ. سعدة الانعام: (١٦٢-١٦٣).

ب- واتاکه نیمان بیشتر لیک داوه تمهوه. و در گنگ.

(٢٨٥) مسودة الكهف : (١-٢)

ب - واته : نیمه نازو نیعمه‌ت و خیر و به رهکه‌تیکی زورمان پی به خشیوی، چونکه (الکوثر) سیقه‌ی موبایل‌غدیه ویه واتای یه‌کچار زور، دیاره نکوئی لهوه ناکریت که خواه گه وره خیر و به رهکه‌تیکی زوری به سره پیغامبه ر^ر و مسلماناندا پستوه که له‌ژماردن نایین نهودته پله مه‌زنی پیغامبه‌ریتی پی به خشیوی، قورنائی پیروزی بتو نارادوتنه خوار، فریسته‌کان بزیت دهگن و سه‌لاواتی له سمرلی ددهدن و داوه ره‌حمدتی بتو له خواه گه وره دهکنهن هه‌روهها روزی پینچ جار له نویزه‌کاندا ناوی دهه‌نیریت و ناراده‌نیت خوار، نازو ای خواه ناوی به رزو بلند راده‌گیریت. هدروهها له قامه‌ت کردندنا بتو نویزه فه‌زه‌کان و لکاتی خویندنی ته حیاتی یه‌که‌م و دومه و گه‌لی نازو نیعمه‌ت و خیر و به رهکه‌تیکی زورمان پی به خشیوی خواه خوت بکه و به‌ذایه‌تی بتو خوا بکه و نویزه‌کانت ته‌نیا بتو رزا مه‌ندی خوابکه و سه‌بریین و قوربانیه‌کانیشت با ته‌نیا بتو خوا بن. ته‌فه‌سری گولشن ب^۲ ۱۶۰۵-۱۶۵۶. وردگر.

²⁸⁶ أ- رواه مسلم في صحيحه، من حديث أمير المؤمنين علي بن أبي طالب رضي الله عنه.

ب - واته : نهفرينى خوا لهو كەسەدەرىزىن و قورىانى ئۇ غەپىرى خوا دەكات. وەرگىز.

أ- سورة الحن: (١٨).⁽²⁸⁷⁾

ب- واتاکه یمان له رایردودا نیک داوهتهوه. و هرگیز.

٢٨٨ - سورة المؤمنون : (١٧).

ب - واته:

²⁸⁹ أ- سورة فاطر: (١٣ - ١٤) .

ب - واته : نه و زاتم که نه و همه می بیهان و شهو و پژو زنی و ناسامنه کان و همه مو و شستانه شی وا همانویاندایه به دی هینیاوه نه و په روره دگاره تانه که خواهنه همه مو
جیهان و جیهانیانه . نه ملهوران و نه بیباوه ران نه وانه نه نیوه دیدیان په درست و هاویریان دهکنه , خواهنه هیچ نین تهنانه ت خواهنه خودی خوشیان نین و خواهنه بی نرخ
ترین شتیک , کوهه که نه توپکله بدنه و سفته که به دهوری دهنکه خورماوهی که پی ده گوتربیت (قطمیر) , ده خونه وانه که نیوه دیدیان په درست و هاویریان دهکنه نیه که ر
بانگیان بکهن و داوایان لی بکهن نه و بانگ و هاوarde نیوه نابیستن و کوی یان نه نیوه نیه , چونکه نه وان مردون و گیانیان لبه رنه ماوه , خونه که رکیمان کویشیان لیتان بو
و قسهه شتان ببیستن , نه وانه هه رگیز ناتوانن و لامatan بدنه و دواکاریه کافتنان جی بجه بکهن . چونکه نه وان بی ناتوانن و هیچیان لهدست نایه .
نه وانه له رهی قیامه ت که گیانیان به بده راکاریه وه و نواتانی قسهه کردنیان گه راهیه وه خونه ستو پاک خیان له لای خواهی دندونین له وهی
که نیوه له دنیادا بو نه وانتان دمکرد له و په درست و به ندایه تی بز کردن و هاوار کردن تان بو نه وان و بده کرده وهی نیوه رازی نین .. نه بی فهمه رهی ! هیچ که سیک نه وهی
راست و ته اووه ناشکرای ناکات و هه ولت ناداقی , وهک ناشکرا کردن و هه وان پیشانی خاون زانین و وزانیاریه که ته او و اونه وهک پسپوریک . ورگیر به سود ورگرتن
لی قهقهه ری کوهه نه : ب ۱۱۴،۱۲۶ .

له گهه یری خوا کوفرو هاویه ش په یدا کردن، هه روه کو خوا گهه ورهی پاک و بیگه رد بخوی پون کرد و نه و داوا لیکراوانه و پارانه وه کهی ئهوان نابیستن، خو گریمان ئهگه ر گویشیان لی بیت خو ناتوانن وه لامیان بدنه وه داوا کاریه کانیان بخو جی بجه بکهن، چونکه له توانای ئهوان دا نیه و ئه و ده سه لاته مافی ئهوان نیه و تنهنیا له جیاکاری و تایبیه تمدندی و ده سه لاته کانی خوا پاک و بیگه رد دایه.

دهی که اته پیویسته له سه رهه مو موکله فیک له جنونکه و له مرؤفه کان سل لهم کاره قیزه ونه بکنه وه و ئاگادارو وریا بنو پوچه لی و بی بنه مايی ئه و کاره ناشه رعی و قیزه ونه هرامه بخه لکی پون بکنه وه، هه روه ها ئه وه ش پون بکنه وه کهی و کاره پیچه وانه ئه و به رنامه و په یوه و پرۆگرامانه یه که پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) هیناویانه له بانگه شه کانیاندا بخو یه کتا په رستی و تنهنیا خوا په رستی (توحید الله)، نیاز پاکی و ئیخلاصیه تنهنیا بخوی گهه وره له په رستشی و به ندایه تی کردندا هه روه کو خوا پاک و بیگه رد ده فه رمویت:^(۲۹۰) وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَيْنَا الطَّاغُوتَ^(۲۹۰). هه روه ها ده فه رمویت:^(۲۹۱) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَإِلَهٌ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونَ^(۲۹۱). وه محمد علیه السلام سیزده سالی ره بحق له مه که مایه وه و تنهنیا بانگی خه لکی ده کرد بخو لای خوا پاک و بیگه رد و بخو یه کتا په رستی و دامه زراندنی بیرو باوه پی ئیسلامی (العقيدة الإسلامية) له سه ربنچینه و بنه مايی کی کونکریتیانه یه کتا په رستی (التوحید) و خه لکی ئاگادارو وریا ده کرد وه، له هاویه ش په یدا کردن و هاوه ل بخوی گهه دانان، وه اواتا و داخوازیه کانی (لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) بخه لکی پون ده کرد وه، چه ندان له دله کان وه لامیان دایه وه و موسلمان بون، زورینه خه لکیش ملهه پو که لله ره قو یاخی و سه رکه ش بون له ئاست بانگه شه که داو پشتیان هه ل کردو له بپوا هینان و گوی رایه لی و شوین که وتنی پیغه مبه ریله، دوای ئه و سیزده ساله ناچار ما به فه رمانی خوا کوچ بکات بخو شاری مه دینه و له وی دریزه به بانگه واژه که داو ده ستی کرد به بلاو کردن وه و کاته که داو پیرزی ئیسلام له ناو کوچ به ران و پشتیوانانداو بانگه شه که ده سره و ده سه لاتدارانی ئه و کاته که دافرو بیباوه ره کان تیکوشان، بخو ساتیکیش نه ده سره و ده سه لاتدارانی ئه و کاته که دافرو بیباوه ره کان نوسی و تیایدا ناوه رزکی بانگه شه که بخو پون کردن وه و ئاماره یه به و هه مو هیدایه تو سه ره بر زیه کرد که له و ئایینه دا هه یه بخو هر که سیل که بپوا پی هه بیت و ده ستی پیوه بگیرت.

له گهه ل هاوه ل به پیزه کانی دا له پیناوه بلاو کردن وه و ئایینی ئیسلامدا ئارامی گرت تائه نجام خوا گهه سه رکه ونتی پی به خشین، و ئایینی خوا ده رکه و خه لکان پول پول ده هاتنه ناو ئایینی خواوه و بروایان پی ده هینا، وئیدی یه کتا په رستی خوا له جیهاندا بلاو بوه وه هاویه ش په یدا کردن له مه که و له مه دینه و له باقی شوینه کانی تری دورگه دا له سه ره ده ستی پیغه مبه ریله ده ستیان کرد به تیکوشان له پی ئی خوداوه بانگه واژه که بیان به پیزه کانی دا قه لاقو کرا، ئه وجار هاوه لانی پیغه مبه ریله ده ستیان کرد به تیکوشان له پی ئی خوداوه بانگه واژه که بیان په ره پیداو تاگه باندیانه پیزه هه لات و پیزه ئاواوه به جیهاندا بلاویان کرد وه، تائه نجام خوا گهه وره به سه ره دوزمنه کانیاندا زالی کردن و ئایینی ئیسلامی له جیهاندا به سه ره مو ئایین و پیبازو به رنامه پوچه ل و ده ست کرده کاندا سه ره خست، و زهوي خستنے زیر ده ست و جیگیری کردن و ئایینی پیروزی ئیسلامی به سه ره مو ئایینه کانی تردا زال

(۲۹۰) آ - سورة النحل : (۳۶).

ب - واتاکه يمان له پیشتردا نیک داوه ته وه ورگیر.

(۲۹۱) آ - سورة الانبياء : (۲۵).

ب - پیشتر واتاکه يمان نوسیوه ورگیر.

الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينُ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (٢٩٢).

وَهُلْ بِيَدِهِ وَهُوكَارَهُ كَانَى تَرِي هَاوِبَهُ شَ پَهِيدَا كَرْدَنْ: ئَهُو هَمُو كَارَهُ بَىْ شَهِرِ عِيَانَهُ كَهْ لَاهِي گُورُپُو گَلْكَوْ كَانَدا دَهِيَّهُنْ لَهُنْيَّزْ كَرْدَنْ وَ قَورِئَانْ خَوِينَدَنْ، وَ درُووستْ كَرْدَنْي مَزْگَهُوتَوْ قَهْفَهُ زَوْ گُومَبَهُتْ لَهُسَهُر گُورُپُهُ كَانْ، گُومَانَى تَيَّدَا نَيَّهُ كَهْئَهُ مَانَهُ هَهُمُو يَانْ دَاهِيَّنَانْ وَ تَازَهَ گَهُرَى وَ كَارَى خَراپَنْ وَ هُوكَارِيَّكَنْ لَهُهُوكَارَهُ كَانَى هَاوِبَهُ شَ پَهِيدَا كَرْدَنْي گَهُورَهُ (الشَّرِكُ الْأَكْبَرُ)، ئَالَّهُ بَهُر ئَهُمَهُ لَهُفَهُ رَمُودَهُ رَاسْتَى پَيَّغَهُ مَبَهُرَهُ وَعَلَيْهِ هَاتَوْهُ كَهُفَهُ رَمُويَّهُتَى: {لَعْنَ اللَّهِ الْيَهُودِ وَ النَّصَارَى، اتَّخَذُوا قَبُورَ أَنْبِيَاءِهِمْ مَسَاجِدَ} (٢٩٣). هَهُرُوهَا لَهُفَهُ رَمُودَهُ رَاسْتَى مَسْلِمُو لَهُجَنْدَبِ كَورُپِي عَبْدَ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَ لَهُپَيَّغَهُ مَبَهُرَهُ وَعَلَيْهِ هَاتَوْهُ كَهُفَهُ رَمُويَّهُتَى: {أَلَا وَإِنَّ مِنْ كَانَ قِيلَّكُمْ كَانُوا يَتَخَذُّلُوا قَبُورَ أَنْبِيَاءِهِمْ وَ صَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَخَذُّلُوا الْقَبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنَّمَا كَمْ عَنْ ذَلِكَ} (٢٩٤). پَيَّغَهُ مَبَهُرَهُ وَعَلَيْهِ لَهُمْ دُو فَهُرَمُودَهُ يَهُي رَابِرُودُدا وَاتَّا كَهُي بَقُرُونْ كَرْدُوينَهُوهُ وَ دَهْفَهُ رَمُويَّ: جُولَهُ كَهُو دِيَانَهُ كَانْ لَهُسَهُر گُورُپِي پَيَّغَهُ مَبَهُرَهُ رَانْ وَ پِياوْ چَاكَانِيَانْ مَزْگَهُو تَيَّانْ درُووستْ دَهْ كَرْدَ، بُؤْيَهُ ئَوْمَمَهَتَهُ كَهُي لَيْ ئَاكَادَارُو وَرِيَا كَرْدُونَهُوهُ كَهُخَّوْ بَهُوانْ نَهْ چَوِينَنْ وَ وَهُكْ ئَهُوانْ مَزْگَهُوتَهُ لَهُسَهُر گُورُپِي پِياوْ چَاكَانِيَانْ درُووستْ نَهْ كَهُنْ وَ مرَدُو لَهُنَاوْ مَزْگَهُو تَهُ كَانَدا نَهْ نَيَّنَ.

هه رووهها نويز للاي گوره کان نه کنه، ولاي گوره کان به چوک دا مهين و قورئان له سره گوره کان مه خوينن، چونکه ئه مانه هه مويان له هوكاره کانى هاويمش په يدا كردن، له وانهش دروست كردنى خانوو قەفەزو دروست كردنى گومبەت له سەريان و پەردە بە سەر گور دادان ئه مانه هه موى هوكاريکىن له هوكاره کانى هاويمش په يدا كردن و زېدە بۇيى له مافى خاوهنى ئەو گورانە، هه رووه كو دەبىنин چۈن ئەو جولەكە و ديانانە تىٰ كەوتون. هه رووهها نەفامە کانى ئەم ئۆممەتى ئىسلامەش تىٰ كەوتون و چاو له وان دەكەن و هەتا واى لى ھاتوه خاوهن گۇرۇپپىرو چاكە كانيان دەپەرسىن و سەر بىرين و قوريانىان بۇ دەكەن و هانايان بۇ دەبەن و هاواريان دەكەنى و نەزريان بۇ دەكەن (۲۹۰) ، ئەم

٢٩٢ - مساعدة التقويم:

ب - واتاکه یمان له باهه ته کانی تری پیشودا نوسيوه. و هرگیز.

²⁹³) أ- متفق على صحته من حديث عائشة رضي الله عنها .

ب- واته: نه فردهت له جو له که و دیانه کان که مزگه و تیان له سه ر گزو و گاکوی سقمهه دان و بیاو حاکانیان دروست دهکرد. و هر گزی.

²⁹⁴) واته: ئايدا دەزانن نەو گەل و قەۋامانەي كە لە پىش ئىيۇدە پۇيىشتن گۆپ و گاكۇي پېغەمبەران و پىباو چاڭانىيان دەكىد بەمۇگەوت، واتە مەزكە و تىيان لەسەر دروست دەكىردىن، يە لام من دەئۇدە قەندىغان مەزكەوت و نازى لە سەر گەرگەن دەزدەرسەت يەكەن و نازى گۆكەكتانىن ھەل بىللەستن ھەگەچ جىھىمە تەۋۇ نە و جۇردە شتاناھە و درەگىر.

(²⁹⁵) بهنگاهی کوردی مسلمانی نیمهش و دک باقی گه لانی مسلمانی جیهانی لهم دیووزمهی خوارفیات و شته بی سره و پهرو و بینه ما شهیدتاییانه رزگاری نه بود و پی ای تی خلیسکاوه و تی ای که توهو و تیوهی گلاوه، له هر نواچه یهکی نم کوردستانی مسلمان نشینی گه وردی نیمهه دا کوهه له مه زارو گلکو و گوره پیرو پیاو چاکیک هه یه جا یالهناو مزگوتکانی شاره گه وردکان و شارو شاروچه کان و کوندو لا دشینه کاندا ههن و دک مزگه و تی که وردی سلیمانی و چهند مزگه و تیکی شاره هه و لیر و باقی شارو شاروچه کانی تریا له کورستان و له چیاو له سدر نوتكه شاخه کان و پیده شته کاندا ههن. یهکی له وانه شیخ زرده که گوپمه زاره که دی له سدر نوتكه ی چیای سه رگوندی قولهی کانی مارنه له دهشته بیتوبن خنکان ده چنه سدری و له بدری ده پارینه و گواهی نه و که سهی مندانی نابن یاکوری ناییت که بچجهه سه ری و داوای ای بکات مندانی دهبن، مر جیش نه و دهیه دهی سه برینیک و اته بزنیک مه ریک یاهه شتیکی تری له دهستی دیت بیو سه بریت و خوینی بیو بریتی دمنا هیچ بوناکات!! یان چاکه سورو مامؤستا که له بناری کوسه دتن سالانه چه نده له نه قامو و بی ناگا له دینه که یان و به سوزو و په حممه ت و به زیی خوا ده چنه سدری و مه ریک یا هه ر حمه یانیکی تر ده بنه له گهان خویان و له وی سه ری ده بن و دهی خون و دهی خشندوه. من له دیدر نه و دهی خشندوه. کورم نه بون چه ندان کس سه رکونه دیان ده کرم و بی یان ددگوم:

- کوره پیاوی چاک به لاهکه‌ری شهستانی وده خوارو ههسته وده لاهکه‌نم لادجینه شهر شیخ زرد باکوریکت بیست و خوئینیکشی بُو بیریزه.

- دیاره منیش راستی شیرک و کافر بونی نئم مساهه یهدم بیرون دهکرده و پیم دهگونن که نهاده ماوهیده شپهیدا کردنی گهورهیده و پی کافر دهی. به لام نهوان برپایان به قسمه کانی من نهادکرد چونکه دیاره ماوهیده کی گه نیک زوره نهم خواره ایات و چه اوشه کاریه شهیتائیه له خانه و شانه میشکیاندا کله که بوده و همه دی گرتوده و قنه تماعه دی به ستوده و مک بو به به رده کانی (المتحرات) ای نهاده و همه تا همل دهکرته و ده سالانه کی دورو در پیشو پشویه کی قزو و دری خایه فی دویت، به کیک لمه اده که خوی بیشتره جو به ای گی تبه:

پاستیه‌ش له‌وهه ده‌زانریت له و هه مو شین بابه‌رقو قور پیوان و زنجیر له‌خو دان و هات و هاواره‌ی که‌له‌لای گوری (الحسین) و لای گوری (البدوي) و شیخ عبدالقداری گه‌یلانی، و ابن عربی و غیری ئه‌وانیش ئه‌نجامی ده‌دهن و ده‌کریت ئه‌مانه هه‌مویان جوئیکن له‌جوهه کانی هاویه‌ش په‌یدا کردنی گه‌وره.

هه‌روه کو له‌فرموده‌ی پاستی پیغه‌مبه‌رهه و علی‌الله‌هاتوه که‌هه‌ل به‌ستن و گه‌چ کردنی گوره‌کان، دانیشتن له‌سه‌ریان، دروست کردنی خانو نوسین له‌سه‌ر گوره‌کانی حرام و قه‌ده‌غه کردوه، ئه‌م کاره‌ش شتیک نیه ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که‌گه‌وره دانان و پیروزی خاوه‌نی گوره‌که‌یه و اته هه‌ل به‌ستن به‌چیمه‌نتو گه‌چ و خانو گومبه‌ت له‌سه‌ر گوره دروست کردن هه‌کاریکن له‌هه‌کاره کانی هاویه‌ش په‌یدا کردنی گه‌وره (الشرك الأكبر)

دهی که‌واته ئه‌وهی له‌سه‌ر شانی موسلمانان به‌گشتی پیویسته. به‌حکومه‌ت و به‌گه‌له‌وه - و دیایی بون و سل کردنی‌وه له‌هاویه‌ش په‌یدا کردنی و له و بیدعه و سه‌رپیچیانه. و گه‌رانه‌وه بو لای خوا به‌رنامه و شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره و پرسیار کردن له‌ئه‌هی زانست و زانایانی ناسراوو خاوه‌ن بیرو باوه‌ری پاک و راست (العقيدة الصحيحة) و ده‌ست گرتو شوین که‌وتی پیشینه‌ی ئه‌م ئوممه‌ته و له و بنچینه و بنه‌مايانه‌ی که‌کارو باری دینه‌که‌یانی له‌سه‌ر دامه‌زراو به‌رپا کراوه و له‌سه‌ری ده‌پریشتن و له و زانا به‌ریزه متمانه پیکراوانه پرسیار بکه‌ن بو ئه‌وهی خودای خویان له‌سه‌ر به‌رجاوه پوشنی و زانستیانه‌ی راسته‌قینه په‌رسن. به‌کار کردن بهم ئایه‌ته پیروزه‌ی خوا گه‌وره که‌ده‌فرمومی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا أُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^{۲۹۶}. هه‌روه‌ها له‌فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ره علی‌الله‌ه: { من يرد الله به خيراً يفقه في الدين }^{۲۹۷}.

- نه‌باشه تو به‌هله داچویت، نه‌دی ئه و نیه من له‌وسالانه‌دا چومه سدری و خوینم بو دشت و نیستا له‌سایه‌ی ئه و شیخ زمرده‌وه خوا گوریکی پیداوین. ناویشم ناوه شیخ زمرد به‌ناوی نه‌و چاکه‌مه‌وه کردو و شوئینیم بزر نمکردو. دیار بو شیخ زمردی له و نیمه‌یه له ده‌فرموده‌که‌دا روز بون^{۱۱۱}

- نه برای خوم نه‌مه و اینه و له‌سایه‌ی ئه و شیخه به‌ریزه‌وه نه‌بو، دیاره نیمه نکونی نه‌وه ناکه‌ین که‌نه و به‌ریزه نیشانه‌لا پیاوی چاک بوه و خوا پله‌ی به‌درز تر بکاته‌وه، به‌لام نه‌و کاره‌ی که‌به‌پیزدان کردو تانه نه‌و شیخه به‌ریزه خوا پی‌زاری نیه و روزی قیامه‌ت له و کاره‌ی تو و هاو و نه‌ستن پاکی خوی ده ده‌بریت، سه‌ریاری نه‌مه‌ش نه‌م پیاو چاکه خوکویی نه‌تو نبورو له‌که‌سش ناییت چونکه ئه و نیستا گیانی له‌به‌رنمه‌وه و ناتوانیت و دلامی که‌س بداته‌وه و نمسود به‌که‌س بگه‌یدنیت و نه‌زیان.. به‌لام نه‌وهی که‌جه‌نایت ده‌فرمومی: نه و نه‌گه‌ن قه‌دیر خوا رپیک که‌توه، خو نه‌گه‌ن نه‌ش چوبایه بو سره‌نه و گوره خواه گه‌وره نه‌و کوره‌ی هه‌ر ده‌دادایه. به‌لام شدیتان لیزداده رون ده‌بینیت و دینه‌ن بهن گویی چه‌ندان هه‌زاره و هکو تو و هانتان ده‌داده بونه‌وهی سره‌نه و پیرو چاکانه و ای‌یان پیارینه‌وه چونکه ئه و ده‌زانیت که‌خواه گه‌وره نه‌و نیازدی هه‌ته هه‌ر بوت دیت و پیت ده‌بیخت بده‌لام نه‌و شدیتانه سیناریویه‌کت بو ده‌سازیتني تا پیشتر له‌کاتی پی به‌خشینی نه‌وه به‌خششیه که‌توه خوات دویت نیتیه سه‌ر مه‌زاره و نه‌گه‌ن قه‌دیر خوا رپیک بکه‌ویت تا نیوه‌یه له‌دینی خوا بی‌ماگا و ای‌زان نه‌وه به‌هه‌زی و پیرو پیاو چاکه بوده‌ست هیئت‌وه به‌لام له‌راستی دا نه‌مه و اینه و ته‌نیا له‌خوا گه‌وره‌وه و بس.

نه‌مه و گه‌لی نمونه‌ی تر له‌واوه چاکه‌سورو ماموستا که پیش که‌میک ناماژم پی‌کرد، له‌ساله‌کانی حه‌فتاکاندا بوکه‌نه و کات نه‌وه نه‌وه هه‌ر چه‌نده نه‌وه کاته‌ش بروم بده‌شانه نه‌بو و هک هیدایه‌تیکی فیتی خوای، به‌لام له‌لایهن خزم و خویش و دوست و بنه‌مانه‌که‌مانه‌وه فشارم له‌سه‌ر بو نه نجام رازیان کردم و بردیانم بو سره‌ره گوری نه‌م چاک و سوره ماموستی‌ایه و بردیانه‌مه سه‌ر گوره‌که‌ی و چه‌ند رکات سونته‌تیان پی کردم له‌ناو ناغه‌تی گوره‌که‌دا و دوایی پیان گوته‌مه: دهی به‌ردیک بینه و به‌کیلی گوره‌که‌ی دابینه که‌گرتی نه‌وا و اتای و ایه کوریت ده‌بیت. منیش هه‌موی به‌قسه م کردن و بیانوم بربین. به‌ده‌دهه گرتی و نیشانه‌تیان نه‌گه‌ن دا بیت هیچم نه‌دی. به‌وانه گوته‌وه که‌بردیانم: کوا نه‌دی بو هیچی نه‌داینی. له‌ولامدا ده‌دیان گوت: ناخه توبروات پی نه‌بو بیوه کورت نه‌بو!! نای نه و نه‌فامیه شه‌یتیان کاره‌کانیان بو ده‌رازینیتیه و ده‌همه شوئینیکدا و دل‌میان بو ناماده ده‌کات و بیوان ده‌سازیتني.

یان هه‌یه ده‌لین نه‌وه چاکی قوخه دهشی‌یه، جاریکیان نه‌گه‌ل ماموستا که چوین بو سه‌ر دانی گوره‌شنانی گوندی نه‌ست‌ریلان که‌ده‌که‌ویتیه پشت ناحیه‌ی چواره‌قورنه له‌دهشتی بیت‌وین نه‌قه‌زای رانیه، نه و گورستانه‌دا کلینیکی کونه و ده‌ری تیدا بو له‌خه‌لکه‌کم پرسی نه‌وه چی یه نه‌وه کیله کونه؟ گوئیان نه‌وه کلینی کوکه رهشی‌یه، هه‌رکه‌سینک کوکه رهشی‌یه گرت نه‌گه‌ر هاته سه‌ر نه‌وه گوره و ده‌سرکه‌که ملى خوی یا جامانه‌که‌ی نه‌وه کونه شه‌هه‌که‌ی چاک ده‌بینه‌وه. سه‌دان بگره سه‌دان و هه‌زاران نمونه‌ی تری له‌م جو‌انه که‌خه نکی مسلمانی نیمه‌یه پیوه گیرده بون و شدیتان کاره‌کانی بو را زانو نه‌وه و شه‌هیتیان دوئینیکی سه‌ر سه‌ختی نه‌وه هه‌روده کو خواه گه‌وره پی راکه‌یاندوینن: «إن الشيطان لكم عدو فاتحده عدو إثناً يدعوا حزبه ليكونوا من أصحاب السعير» سورة فاطر: ۶).

²⁹⁶ (أ) سورة النحل: ۴۲).

شتیکی ئاشکراو بەلگە نویسته کە بەندەکان ھەروبا گالتە و بى سود دروست نەکراون، بەلکو بۆ کارو بۆ حىكمەتىكى تۆر گەورە و مەبەستىكى پېرۆز دروست کراون، ئەويش بريتىيە لەتەنیا پەرسن و بەندايەتى بۆ كىرىنى خواي تاك و تەنیا و هىچ شتىكى ترى لەگەل دا نەپەرسنەت و ھاوېشى بۆ پەيدا نەكىت. ھەروھە خواي گەورە دەفەرمۇي: ﴿وَمَا حَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُون﴾^{۲۹۸}. هىچ پېڭا و هىچ پەنایەكى دىكەنین شىوازو چۈنەتى ئە و پەرسنەت و بەندايەتىيە لى فيئر بىت و بىزانيت تەنیا لەكتىبە گەورە و پېرۆزەكە خواو سوننەتى پاكى پېغەمبەر ﷺ نەبىت. ھەروھە زانىنى ئەوهى كەخواي گەورە و پېغەمبەرەكە فرمانىيان پى كردوبىن لەجۆرەكانى بەندايەتى و پرسىيار كردن لەئەھلى عىلەم و زانا بىروا پېڭارەكانى ئىسلام لەھەر شتىك كەگومانى تىدا دروست بو، ئىدى بەم جۆرە پەرسنەت و بەندايەتى كەدەنلى خواي پاكو بىڭەرد دەزانىت، ئە و بەندايەتىيە كەخواي گەورە بەندەكانى لەپىتاودا دروست كردون و بە و شىۋەش ئەنجام بىرىت كەخواي گەورە بۆي ياسا پېژو كردوين. ئائە و تاكە پېڭەيەكە بۆ رەزا بونى خواي پاكو بىڭەرد بىردىن و بە رېزىو كەرامەتى خوا، و بىزگار بون لەتۈرەبىي و سزاي خواي گەورە. خواي گەورە موسىلمانان سەر بخات بۆ ھەر كارىك كەرەزامەندى خواي گەورە و لەدینەكە خۆي شارەزايان بکات، چاكەكاران و داد پەرورەكانىيان لەسەر بکاتە گەورە و بەرپرس و سەركىدەدەم راست و پىش سېپى و بەرپرسەكانىيان بۆ چاك بکات، وەزانىيانى موسىلمان سەركە تو بکات بۆ ئەنجام دان و راگەياندى ئەوهى لەسەر شانىيانە لەراگەياندى و بەلگە كانى دىنى خواو فيئر كردن و ئامۇزىگارى و ئاراستە كەدەنلى موسىلمانان، خواي گەورە بەخشنندە و مىھەبان و سەخىيە.

وەلەجۆرەكانى ھاوېش پەيدا كردن (الشرك)، سويند خواردن بەغەيرى خوا: وەك سويند خواردن بەپېغەمبەران و پياو چاكاكان و بەسەرى فلان، بەگىانى فلان، سويند بەئەمانەت و بەشەرف و بەناموس، لەفەرمودەي راستى پېغەمبەر ﷺ هاتوھ كەفەرمۇيەتى: {من كان حالفاً فليحلف بالله، أو ليصمت} ^{۲۹۹}. ھەروھە لەفەرمودەي ﷺ هاتوھ كەفەرمۇيەتى: {من حلف بالأمانة فليس منا} ^{۳۰۰}. ھەروھە لەفەرمودەيەكى تردا ﷺ فەرمۇيەتى: {لا تحلفوا بآياتكم ولا بأمهاتكم ولا بالأنداد، ولا تحلفوا بالله إلا وأنتم صادقون} ^{۳۰۱}.. فەرمودە لەم بوارەدا گەلېك تۇرن.

سويند خواردن بەغەيرى خوا لە ھاوېشى پەيدا كردنى بچوك (الشرك الأصغر) و سەربوھ ھاوېشى پەيدا كردنى گەورە (لشرك الأكبر) دەكىشى ئەگەر لە و سويند خواردنە دا مەبەستى پى گەورەيى و پېرۆزى ئە و سويند پى خواراھبى، وەك بە گەورە دانانى خواي گەورە ياخود بىرۇباوەرپى وابىت بىچگە لە خوا ئە و سويند پېخوراوه سودو

ب - واتە: نەڭەر خۇتان ئازانن لەزانىيان و خاودن كەتىيەكەن پرسىيار بکەن تابوتان دەر بکە وىت خوا لەھېيج كاتىيك دا فريشته نەكىدە بەپېغەمبەر. لەكۆي زانىيانى مىسلامى خاوند بىرۇ باودى پاك و خاۋىيىنى مىسلامى و مەمانە و باوەرپى كراو بېرسن لەھەر كىشە و لەھەر شتىك لەھۆكمەكانى مىسلام كەلاتان ۇن و ناشكرا نەبۇ. تەفسىرى گوشەن ب ۲۷۶ - ورگىي.

(²⁹⁷) واتە: ھەركەسيك خواي گەورە هيادىيەتى بىرات و بىھەۋى خىر و بەرەتكە تى بەسىردا بېرىزىت نەوا لە دىن و لە حىكمەكانى شەرىعەتەكە خۆي زانىاو شارەزاي دەكتات. ورگىي.

(²⁹⁸) أ - سورەالذاريات: (٥٦).

ب - واتاكە يمان لەپايدۇدا نۇسۇيە. ورگىي.

(²⁹⁹) أ - متفق على صحته.

ب - واتە: ھەركەسيك لەنېيە سويندى خوارد با سويند بە خوا بخوات دەنبا بابى دەنگ بىت و سويند بەھېيج شتىكى تر نە خوات. ورگىي.

(³⁰⁰) واتە: ھەركەسيك سويند بەئەمانەت بخوات نەوە لەنېيە نىيە واتە مىسلام نىيە. ورگىي.

(³⁰¹) واتە: سويند بەباب و دايىك و بەبىتەكان مەخۇن، وەسويند بە خواش مەخۇن مەڭەر بە راستى سويندى پى بخۇن. ورگىي.

قازانچی پیده‌گه یه‌نیت یاخود پیشیابی ی وابی که ئه و سوئند پی خوراوه شایه‌نى ئه‌وه يه كه داواي لى بکريت و هانا ي بُو ببريت. وله لقه‌كانى ترى ئم بابته ئوه‌ه يه كه بلّى ی (ماشاء الله وشاء فلان) واته ئه‌گه ر ويستى خوا و ويستى فلان كه‌سى له سه‌رېت (لولا الله وفلان - ئه‌گه ر خوا فلان كه‌سى نه‌بوايه) يا (هذا من الله وفلات - ئه‌مه له خوا له فلانكەس ده‌زانم، دياره ئه‌ماناش هه‌مويان هاویه‌شى په‌يداکردن بو خواي گه‌وره و له هاویه‌شى بچوکن به‌گویىره‌ى فه‌رموده‌ى پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) {لاتقولوا ماشاء الله وشاء فلان، ولكن قولوا ماشاء الله ثم شاء فلان} - به‌مه بومان ده‌رده‌كه‌ويت كه ئه‌گه ر بلّىن (لولا الله ثم فلان، اوهذا من الله ثم فلان - ئه‌گه ر خوا نه‌بوايه و دواييه‌ش فلان كه‌س نه‌بو بابه سه‌بب) واته له‌ناوه‌تىنان فلان كه‌سى مه‌به‌ست ته‌نيا بُو هۆکارىك بىت و به‌س (تسبيب) وده‌نا شتىكه يا كاره‌كه له‌خواوه‌ي ئه و كه‌سەش ده‌بىتى سه‌ببى بونى ئه و شت.

له‌پیغه‌مبه‌ر وله‌پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) چه‌سپاوه كه‌پياويك پى ی گوت: (ماشاء الله وشىت - ئه‌گه ر خوا تو بته‌ويت)، عَلَيْهِ السَّلَامُ پى ی فرمۇ: {أَجَعَلْتَنِي اللَّهُ نَدًا؟! قُلْ: مَاشَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ} ئه‌م فه‌رموده‌ي ئه‌وه ده‌گه یه‌نى ئه‌گه ر بلّى ی: ئه‌گه ر خوا خوى به‌تىنیا ويستى له‌سەر بىت و باشتىرو ته‌واو ترە، وھئه‌گه ر بشلى ی ئه‌گه ر خوا ويستى له‌سەر بىت ئه‌مجار دوايى توش ويستو ئاره‌زوت له‌سەر بىت هيچى تىدا نيه و رېكى پىدراده. به‌کۆي هه‌مو فه‌رموده‌كان و بەلگه‌كان. خواي گه‌وره پشىگىرو يارىدە دەرو سەرخەرە.

پرسىيارى دوهم :

ھەندى لەخەلگان هەن پاپانه‌وه بەبپروا بون واته ئيمان بە‌پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) خوشە ويستى و گوئ رايىل پىغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) تىكەل ده‌كات، لەگەل پاپانه‌وه لەبەر خودى خوى و پله و پايە(جاح) پىغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، هەرودكو پاپانه‌وه بەدواعاكانى پىغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لەزيانى داولەدوابى مردىنى تىكەل بەيەكتى دەكەن، وەلەئەنجمى ئەم تىكەل يەدا دەبىتە هۆى چەواشە كردن و لى تىكەل بونى شەرعىيەكان بەناشەرعى و قەددەغە كراوهەكان، ئايا هىچ رونكردنەوهىك هەيە بتوانىت ئه و چەواشەكارى و پەرەد پوشيانه لاببات، بەسەر چاوى ئه و خاونەن هەواو ئارەزوانەي كەپەردە بەسەر چاوى موسىلماناندا دەدەن لەم جۈرە كىشانەدا بىرىتەوه؟

وەلام :

گومانى تىدا نيه كەزۆرىك لەخەلگى جياوازى له‌نیوان پاپانه‌وه مەشروع و پاپانه‌وه نامەشروع ياق‌دەغە كراودا ناكەن بەھۆى نەفامي و كەمى ئامۆڭگارىكىكاران و ئه و كەسانەي كەورياو ئاگاداريان بکەن‌وه و رېنومايى و سەر پەرشتىيان بکەن بق دۆزىنەوهى هەق و پاستىيەكان، دياره شتىكى ئاشكراو بەلگه نه‌ويستە كەجياوازىيەكى زۆر گه‌وره له‌نیوان ئەم دو چەمکانەدا هەيە، پاپانه‌وهى شەرعى ئه‌وه يه كەخواي گه‌وره پىغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پى ناردون و كتىبەكانى له‌پىنناودا ناردونەتە خوارو هەردو جىهانى جنۇكە و مروقەكانى له‌پىنناودا دروست كردون كەبىتىيە لە بەندايەتى بق كردن و پەرسىتشى خواي پاك و بىگەردو خوشە ويستى خواي گه‌وره و خوشە ويستى پىغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، هەرودە خوشە ويستى گشت پىغه‌مبه‌ران و بپواداران، وەبپروا بون بەھەمو شتىك كەخواي گه‌وره و پىغه‌مبه‌ر كەي هەوالىان پى داونىن لەزىندو بونه‌وه و بەھەشت و ئاگرى دۆزەخ و باقى شتەكانى تر كەخواي گه‌وره و پىغه‌مبه‌ر كەي هەوالىان پى داونىن كەھق و پاستن.

ئه‌وانە هه‌مويان هۆکاري شەرعىن بق چونە ناو بەھەشت و پزگار بون لەئاگرى دۆزەخ، بەختەوهرى و سەرفرازى له‌دنىاو له‌قىامەتدا، له و هۆکارانەش دوعا و پاپانه‌وه داوا كردن لەخواي گه‌وره و پاك و بىگەرد، و پاپانه‌وه بەناوه

جوانه کانی و به سیفاته به رزه کانی و به خوش ویستی خوا، بروآ بون به همه مو کرده و چاکه کان که بقیه به ندہ کانی دارشتنون و کردونی به همکارو دریازیک بوقه زامه ند بونی خوی، بردن و هی به هشته کهی به که رامه ت و پیزی خوی. هه روہها رزگار بون و سه رکه و تن به سه ره مو ناخوشی و تنه نگو چله مه کان و ناسانکاری و هی تانه پیشی کارو باره کان له دنیاو له پروری دوایی دا هه روہ کو خوای گهوره و به رزو بی هاوتا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَقْنَعِ اللَّهَ بِجَلَالِهِ مَخْرَجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ (۳۰۲). هه روہها خوای گهوره ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَقْنَعِ اللَّهَ بِجَلَالِهِ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ (۳۰۳). هه روہها خوای بالا ده ست و کار به جی ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَقْنَعِ اللَّهَ بِكُفَّرٍ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا﴾ (۳۰۴). هه روہها ده فه رموی: ﴿إِنَّ الْمُتَنَقِّنَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (۳۰۵). هه روہها خوای پاکو بیگه رد ده فه رموی: ﴿إِنَّ لِلْمُتَنَقِّنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمٍ﴾ (۳۰۶). هه روہها ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَقْوَا اللَّهَ يَجْعَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَعْفُرُ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (۳۰۷). ئایه ته کان بریتین له زانست و هیدایت و جیاکردن و هی راستی و ناراستی و هق و ناهق له یه کتری، ئایه ت له م بوارو له م واتایه دا گه لیک نومن.

وه له به ر پارانه و شه ر عییه کان، پارانه و ه به ر خوای پاکو بیگه رد پارانه و به خوش ویستی پیغه مبه ر علیه السلام و بیرو پی بونی و شوین که وتنی شه ر عییه ته کهی: چونکه ئه مه له گهوره ترین کاره چاکه کان و باشترين نزیک بونه و یه له خوای گهوره .

به لام پارانه و ه به پله و پایه و شان و شه و که تی پیغه مبه ر علیه السلام و به خودی خوی و به هه قی پیغه مبه ر علیه السلام، یا خود به شان و شه و که و تی غهیری ئه ویش له پیغه مبه ر علیه السلام نزیک ترین وزاناترو شاره را ترین که سیک بون بوقه پیغه مبه ر علیه السلام و هه قی پهیدا کردن، چونکه هاوه لانی پیغه مبه ر علیه السلام نزیک ترین وزاناترو شاره را ترین که سیک بون بوقه پیغه مبه ر علیه السلام و هه قی تیدا با یه ئه وان له پیش ئیمه داده یان کردو به ئیمه شیان ده گوت بیکه ن و پی یان راده گه یان دین تا پیاده بکهین.

(۳۰۲) آ - سوره الطلاق: (۳-۴).

ب - واته: هدر کسیک ته نیا و بهدسوزی پشت و په نای به خوای گهوره بیت و خوی له خوای بیاریزیت و گوی دایه تی تمواوی بوقه خوای گهوره هه بیت و به پی فدرمانه کانی خوا زیانی بدريته سه ر، نهوا خوای گهوره دروی خیری لی ده کاته و ه ده گاکانی زیانی بز و الا ده کاته و ه ده شوینی واوه رزق و روزی بوقه ده نیریت هدر بخوشی نازانیت له کویه بیو هاتوه و به جوییکی وا بیو هه نازمیردیت. و هرگیز.

(۳۰۳) آ - سوره الطلاق: (۴).

ب - واته: هدر کسیک به پی فرمانه کان خوا و پیغه مبه ری خوا بجهونیت و ه سه ر تا پای زیانی به پی بدرنامه کهی خوا به ریت به ریو و له خوای خوی بترسیت و خوی له خوا بیاریزیت نهوا خوای گهوره دروی خیری لی ده کاته و ه ده قیمه تدا ناسانکاری تمواوی بوده کات و سه ر به رزو سه ر فراز ده بیت. و هرگیز.

(۳۰۴) آ - سوره الطلاق: (۵).

ب - واته: هه مان واتای ئایه ته کانی پیش خوی و خوای گهوره ئه جزو پاداشتیکی زوری ده داته و ه و هرگیز.

(۳۰۵) آ - سوره الحجر: (۴۵).

ب - واته: خو له خوا پاریزان ده خرینه به هه شته و ه پریه تی له چهندان باخ و باخانیکی خوش خوش و چهندان پوبارو جویارو کانیا و سه ر چاوه خوشی و به زدتیا به زیردا ده راوت. و هرگیز.

(۳۰۶) آ - سوره القلم: (۳۴).

ب - واته: نهوانه بتمواوی خوای خویان ده په رستن و خویه خوای خویان ده پاریزن و فرمانه کانی خوا جیبیه جی دمکه ن نهوانه بیگومانه که له لا یه په رودگاری خزیانه و به هه شتیکی پر له باخ و باخانیکی بازاوه ه قه شه نگیان بونه رخان کراوه . و هرگیز. به سود و هرگز ته فسیری گونشنهن ب ۱۵۰۹.

(۳۰۷) آ - سوره الانفال: (۲۹).

ب - واته: ئه نهوانه که باوارتن هیناوه له خوا بترسن و ملکه چی بپیارو فرمانه کانی بن، ئه گدر نیو دش و بن خودا هیدایت ده خاتمه ناو دلتان تا بتوانن چاکه و خوا په له یه ک جیا بکه نه و ه و هرگیز.

له‌کاتی ئیمامی عمردا ع مسلمانان توشی و شکه سالی و گرانی هاتن هیچ نه چون بُو لای گورپی پیغه‌مبه ر ع و له‌بهری نه پارانه‌وه و نه که هر ئه‌وه به‌لکو لای گورپه‌که شی له‌بهر خوا نه پارانه‌وه، به‌لکو به‌مامی پیغه‌مبه ر ع به‌دعای مامی پیغه‌مبه ر ع عباسی کورپی عبدالمطلب له‌بهر خوا پارانه‌وه که بارانیان بُو ببارتیت، ئیمامی عمر ع له‌سهر مینبه له‌بهر خوا پاراپایه‌وه و گوتی: (اللهم إننا إذا أجدنا نَّوْسَلَ إِلَيْكَ بَنِيْنَا فَتَسْقِينَا، وإننا نَّتَوْسَلَ إِلَيْكَ بَعْدَ نَبِيْنَا فَاسْقِنَا، فَيَسْقُونَ) ^(۳۰۸).

ئه‌مجار ئیمامی عمر ع ره‌مانی به‌عباس کرد که بُویان له‌بهر خوا پاراپایه‌وه تاخوای گوره بارانیان بُو ببارتیت، ئه‌ویش دوعای بُو کردن و مسلمانانی دلنيا کرده‌وه که دوعایان بُو ده‌کات. ئه‌وه بو خوا گوره دوعای لی قبول کردن و بارانی بُو باراندن. هه‌روه‌ها چیزک و به‌سهر هاتی سی که سه‌که‌ی ناو ئه‌شکه‌وتکه، ئه‌م به‌سهر هاته له‌هه‌ردو فه‌رموده راسته‌کانی (الصحیحین) دا جیگیرو چه‌سپاواو دلنيایه که پوخته‌که‌ی ئه‌مه‌یه: (سی که‌س له‌گه‌لانی پیش ئیمه له‌شاخ و چېلیک ده‌مینته‌وه و باران ناچاری کردن بچنه ناو ئه‌شکه‌وتکه و تیایدا مانه‌وه، به‌تهدیدی خوا کابه‌ردیکی زلی گوره ده‌رگای ئه‌شکه‌وتکه‌ی لی گرتن و له‌هیزو تووانای ئه‌واندا نه بو لای به‌رن. ناچارمان پیگه چاره‌یهک بدوزنه‌وه هه‌تا خوا گوره پزگاریان بکات. بیریان کرده‌وه و گوتیان هیچ شتیک لیره‌دا پزگارمان ناکات ته‌نیا ئه‌وه نه بیت به‌کرده‌وه چاکه‌کانی خومان له‌بهر خوا گوره پبارتیت‌وه. ئه‌وه بو هه‌ر که‌س به‌کرده‌وه چاکی خۆی له‌بهر خوا پارانه‌وه.

یه‌که میان: به‌ریز گرتن و چاکه کردن و گوئی پایه‌لی دایک و باوکی له‌بهر خوا پاراپایه‌وه و ئه‌وهی تریشیان به‌پاکی و داوین پاکی خۆی له‌زینا کردن له‌کاتیکدا تووانای کردنی هه‌بو له‌بهر خاتری خوا نه‌ی کردوه، وه‌سی یه‌میشیان به‌دهست پاکی و گیزپانه‌وهی ئه‌مانه‌ت بُو خاوه‌نه‌که‌ی له‌بهر خوا پاراپایه‌وه و خوا گوره‌ش قبولی کردن و به‌رده‌که‌ی بُو لادان و له‌هه‌شکه‌وتکه‌که هاتنه‌دهر. دیاره گومانی تیدا نیه که‌هه‌م چیزک به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزو گوره‌یه له‌سهر پارانه‌وه له‌بهر خوا گوره و کردن به‌هۆکاریک (الوسیلة) به‌کرده‌وه چاکه‌کانی مرۆڤ خۆی، که‌گرنگترینی هۆکاره‌کانه بُو پزگار بون له‌ماته‌مینی و ناخوشی و ته‌نگو چه‌لە‌م کان و ئاریشه‌کان و پزگار بون و سه‌لامه‌ت بون له‌ناخوشیه‌کانی دنیا و پۆزی دوایی.

به‌لام پارانه‌وه به‌شان و شه‌وکه‌تی فلان که‌س و به‌هه‌قی فلان و فیساره که‌س، يا بُو خاتری فلان که‌س و فیساره که‌س، ئه‌وانه بیدعه و خراپه‌کارین و یه‌کیکه له‌هۆکاره‌کانی هاویه‌ش په‌یدا کردن (الشرک). به‌لام داوا کردن له‌مردوان و له‌بهر پارانه‌وه و هانا بردن بُویان ئه‌وانه هاویه‌ش په‌یدا کردنی گوره‌ن (الشرك الأكبر) و به‌هیچ شیوه‌یهک دروست نین.

هاوه‌لآن ع داوايان له‌پیغه‌مبه ر ع ده‌کرد که دوعایان بُو بکات و هانایان بُو لای خوا بُو به‌ریت کاتیک توشی و شکه سالی و گرانی ده‌هاتن، و داوای تکا کردنیان لی ده‌کرد له‌هه‌ر شتیک که سودی هه‌بایه بُویان له‌کاتیک که‌پیغه‌مبه ر ع زیندو بو و له‌ناویاندا بو، به‌لام کاتیک پیغه‌مبه ر ع و فاتی کردو له‌ناویاندا نه‌مان ئیدی ته‌واو داوای هیچ شتیکیان لی نه‌ده‌کردو هانایان بُو نه‌ده‌بردو نه‌ده‌هاتن لای گورپه‌که‌ی و داوای تکا کردنیان لی نه‌ده‌کردو هیچ شتیکیان داوا لی نه‌ده‌کرد. چونکه ئه‌وان به‌رچاو پوشن بون و دهیان زانی کله‌دوای مردنی ع ئه‌م کاره دروست نیه، به‌لکو

^(۳۰۸) آ - رواه البخاري في صحيحه.

ب - واته: نهی په‌رودگارا ئیمه له‌کات و سه‌ردەمی پیغه‌مبه ر ع نه‌گەر توشی و شکه سالی و گرانی ده‌هاتن داومان له‌هه و ده‌کرد که دوعامان بُو بکات و به‌دوعای ئه‌وه له‌بهرت ده‌پاراپایه‌وه و توش بارانت بُو ده‌باراندین، ئیستا پیغه‌مبه ر ع له‌ناویاندا نه‌ماوه، به‌دوعای مامی پیغه‌مبه ر ع له‌بهرت ده‌پاراپایه‌وه باران بُو ببارینه. خوا گه‌وره‌ش بارانی بُو باراندن. و درگیز.

نهوه ته‌نیا له‌پیش مردنی عَلَيْهِ السَّلَامُ برو. به‌لام له‌رژی قیامه‌تدا کاتیک بپواداران پوی تی ده‌کن و داوای تکا کردنی لی ده‌کن له‌قاپی خوا کهوا دادگاییان بکاتو بازودخه که ببریته‌وه. و بچنه به‌هه‌شته‌وه، ئه‌ویش دوای ئه‌وهی ده‌چنه لای ئاده‌م و نوحه ابراهیم و موساو عیسا (علیهم الصلاة والسلام) همویان پینوماییان ده‌کرد بۆ لای هی دوا خۆی هه‌تا گه‌یشته پیغمه‌بهری ئیمه محمد عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتنه لای و داوای شه‌فاعه‌تیان لی کردو ئه‌ویش فه‌رموی: {أَنَا لَهَا أَنَا لَهَا}، چونکه خوای گه‌وره هر له‌دنیادا ئه‌وه په‌یمانه‌ی پی‌داوه، جا پیغمه‌بهره عَلَيْهِ السَّلَامُ کسره ده‌چیته کریوش بردن له‌به‌ر هردو ده‌ستی خوای گه‌وردا، و سوپاس و ستایشی نۆری خوا ده‌کاتو له‌به‌ری ده‌پاریتیه و سه‌ری هر له‌سوژده دا ده‌بیت که‌پی‌ی ده‌گوتیریت: (سه‌رت به‌رز بکه‌وه بلی، گویت لی ده‌گیریت، داوا بکه پیت ده‌به‌خشیریت، تکا بکه تکایه‌که‌ت و هر ده‌گیریت.

ئه‌م فه‌رموده‌یه له (الصحيحين) دا هاتوه و چه‌سپاوه و پی‌ی ده‌گوتیریت فه‌رموده‌یه تکا کردن (الشفاعة) بنه‌ناوبانگ. ئه‌وه‌یه (المقام الحمود) واته جیگه‌وپله‌و پایه‌ی سوپاس کراو، جیگه‌و پله‌و پایه‌ی به‌رز. که خوای گه‌وره له‌فه‌رموده‌یه کی خۆی داو له سوره‌تی (الإسراء) دا باسی کردوه و ده‌فه‌رموی: ﴿عَسَىٰ أَن يَعَثُكَ رِبُّكَ مَقَاماً مَحْمُودًا﴾ (۳۰۹). وصلی الله عليه وسلم، وعلى آله وأصحابه وأتباعه بإحسان، وجعلنا الله من أهل شفاعته، إنه سميع قريب.

پرسیاری سی‌یه‌م: تی بینی نه‌زانی و نه‌فامی و تی‌نگه‌یشتن و حالی نه‌بونی زۆریک له و که‌سانه‌ی که‌له‌سهر ئیسلامیش حسابن له‌واتای (لا إله إلا الله)، ئه‌مه‌ش ده‌بیت‌هه که‌هه‌ری پیچه‌وانه بون و دژایه‌تی چه‌مکی (لا إله إلا الله)، یا که‌م و کوری کردن له قسه‌و کرداره‌کانی دا، که‌واته واتای (لا إله إلا الله) و داخوازیه‌کانی چین و مه‌رجه‌کانی چین؟ وه‌لام: گومانی تیدا نیه که‌چه‌مکو و شه‌ی (لا إله إلا الله) بنچینه و بنه‌مای نایینه، پایه‌یه که‌مه له‌پایه‌کانی ئیسلام، له‌گه‌ل شایه‌تمانی محمد نیزدراوی خوایه (أشهد أنَّ مُحَمَّداً رَسُولَ اللَّهِ هُوَ الرَّوْهُكَ وَ لَهُ فَهْرَمُودَهِ رَاهَتْ وَ لَهُ پِيغَمْبَرَهُوَهُهاتوه که ده‌فه‌رمویت (بنی الاسلام علی).

هه‌روه‌ها له هردو فه‌رموده راسته‌کاندا (الصحيحين) هاتوه، له این عباس رضی الله عن‌همما کاتی پیغمه‌بهر عَلَيْهِ السَّلَامُ معاذی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بۆ یه‌من ناردو پی‌ی گوت‌ء {إِنَّكَ تَأْتَى قَوْمًا مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهُدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ أَطَاعُوكُمْ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تَنْحَذُ مِنْ أَغْنِيَاهُمْ، فَتَرَدَّ عَلَى فَقَرَائِهِمْ} (۳۱۰). ئه‌مه‌و فه‌رموده لهم بابه‌تدا گه‌لیک زۆرن. واتای چه‌مکی (لا إله إلا الله) ئه‌وه‌یه که‌هیچ خوایه‌کی تر نیه که‌به‌هه‌ق بیه‌رستیریت بیچگه له خوای پاک و بیکه‌رد (الله) و ئه‌م چه‌مکه خوداوه‌ندی به‌هه‌ق بیچگه له خوای گه‌وره رهت ده‌کاته‌وه. و ته‌نیا بۆ خودای گه‌وره‌ی ده‌چه‌سپیئنی، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره له سوره‌تی حه‌جدا ده‌فه‌رموی: ﴿ذِلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾ (۳۱۱). هه‌روه‌ها خوای پاک و بیکه‌رد له سوره‌تی (المؤمنون) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا

(۳۰۹) آ - سورة الإسراء: (۷۹).

ب - واته: تا خوای گه‌وره له‌رژی قیامه‌تدا جیگه و پله و پایه‌ی به‌رزت پی بیه‌خشیت و زور زور بیزیت بگیریت و باست بکریت. هه‌ندی لە‌زانایان ده‌لین مه‌به‌ست له (مقاماً محموداً) تکاکردنه بۆ خه‌لکی و هه‌ندیکیش ده‌لین مه‌بdest له‌شوه نویزیه که‌له‌سهر پیغمه‌بهره عَلَيْهِ السَّلَامُ واجب کراوه و هه‌ندیکیش ده‌لین سونه‌ت بوه له‌سهر نه‌که واجب هه‌ر بوزیاده خیزی بوه، هه‌ندیکیش ده‌لین سه‌رتا له‌سهر پیویست بوه و دوای سونه‌ت و پیویستیه‌که‌ی له‌سهر نه‌ماوه. ته‌فسیری گوشنen ب ۷۲۵-۷۲۶.

(۳۱۰) آ - الحديث متفق عليه.

ب - واته: واتاکه یمان له بابه‌تاه کافی پیشتردا شی کردوتمهوه. و درگیز.

(۳۱۱) آ - سورة الحج: (۶۲).

ب - واته: هه‌ر خوا (الله) خوا راستو هه‌قه، نه‌هه‌مو شتائه‌ی که‌نه‌وه بت په‌رستو بی باودرانه به خودای خویانیان ده‌زانی و داوای سودو قازانچ و لادانی زیان و حمل کردنی کیشەوناریشه‌کانیان لی ده‌کهن هه‌ر هه‌مویان بی نرخ و پوچه‌ل و بی سودو بی که‌تکن، هه‌ر خوای گه‌وره به‌زو داناوه‌گه‌وره‌یه. و درگیز. به‌سود و درگرتن له ته‌فسیری گوشنen ب ۸۵۵-۸۵۶.

بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حَسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ^(۳۱۲). ههروه‌ها له سوره‌تى (البقرة) دا ده فه‌رمۇئى: ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾^(۳۱۳). وله سوره‌تى (البيتة) دا ده فه‌رمۇئى: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاء﴾^(۳۱۴). ئەمە و ئايىت لەم بوارو لەم واتايىدە نۆرن.

ئەم چەمکو ئەم وشه به نزخ و گەورە يە هيچ سودىكى نىھ بۆ ئەو كەسەي كەتنىا دەيلىت و گۆى دەكتات و واتاكەي نازانى، ته‌نىا بەم گۆكىدنەي لە بازنەي هاوبەش پەيدا كردن (الشرك) ناييات دەر هەتاڭو بەتەواوى لەواتاي ئەو چەمکە نەگات و نەزانى داخوازىيەكانى چىن و چى لى دەھويت، ئەم جار دەبى بپواى تەواوېشى پى ھېيىت و كارىشى بەتەواوى پى بکات و گشت داخوازىيەكانى جى بەجى بکات. واتە چەمكى (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چى داوا لى دەكتات دەبى بەبى كەم و كورى ھەموان جى بەجى و ئەنجام بادات. دوروه‌كان لە بەر چاوى موسىلماناندا دەيان گوت و دەيلىن، ته‌نىا بۆ چەواشە كردى موسىلمانان دەنا نەبپوايان پى ھەيە و نەكارىشى پى دەكەن، ئەوانە جىڭكىيان بنكى بنەوهە و تەختى بنەوهە ئاڭرى دۆزەخە. بۆ؟ چونكە ئەوان نەبپوايان پى ھەيە و نەكارىشى پى دەكەن.

ھەروه‌ها جولەكە كانىش ئەم چەمكى (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بە دەم دەلىن كەچى نەبپوايان پى ھەيە و نەكارىشى پى دەكەن لەھەمو كەس بى باوهەر تىن چونكە بپوايان پى ھەيە، ھەروه‌ها گۆرپەرسناني خوا په‌رسن لە بىباوهەپانى ئەم ئۆممەتى ئىسلامە بە دەم دەيلىن بەلام بەقسە و بەكردەوه و بىرپاوهپيان پېچەوانە ئەم چەمكە پىرۆزەن و بەپېچەوانە مەفھومە كەي دەجولىنەوه. كەواتە ئەم جۆرە گوتنانەيان هيچ سودىكى نىھ بۆيان و هيچ دابيان ناداۋ بەھەندىش نابنە موسىلمان، چونكە ئەوان بە دەم لە بەر چاوى خەلکى دەيلىن بەلام بەقسە و بەكردەوه دژايىتى دەكەن و بىرپاوهپيان پى ھەيە.

(۳۱۲)- آ - سورة المؤمنون : (۱۱۷).

ب - واتاكەيمان پېشتر نوسييە. و درگىز.

(۳۱۳)- آ - سورة البقرة : (۱۶۳).

ب - واتە: خواي ئىيە ته‌نىا خوايىكە و لەوپيش بە ولاده هيچ خوايىكى تىن كەبەھەق بېرسنلىت، كەزۆر بەھەزىي و مېھربان و بەخشنندىيە لە كەل بەندەكانى خۆي دا و درگىز.

(۳۱۴)- آ - سورة البيتة : (۵).

ب - واتاكەيمان پېشتر نوسييە. و درگىز.

مَرْجَهُ كَانِيْ چه مکی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):

هندی لهزانایان و ئەھلی علم هەشت مەرجیان بۆ داناوه و لەم دو دىئرە ھۆنراوه يەدا کورتیان ھەلیناون:

علم يقين وإخلاص وصدقك مع محبة وانقياد والقبول لها

وزيد ثامنها الكفران منك بما سوى إلهه من الأشياء قد أهلاه^(٣١٥)

لئه م دو دیپه هۆنزاوه یه هەمو مەرجە کانى تىدا كۆبۈنەتە و كە بهم شىيۆھ يە خوارە وە رېز بەندىيان دەكەين: يە كەم: زانست(العلم) واتە تىيگە يىشتن لەواتاي ئە و چەمكە پىرۇزە و لەواتاي وشە كانى بگەيت نەك نەزان و نەفام بىت لەئاستى داۋ تەنبا توتىيانە وشە كانى بلىيەتە وە تى ئەگەيت چت گوتۇه. واتاكەشى بەم جۆرە يە هەروە كە پىيشتريش شىيمان كرد بۇھە. هيچ پەرسىتراوىيکى تر نىن كە بەھەق بېپەرسىتىت جگە لە(الله) داهىنەرى زەھى و ئاسمانە كان و ئەوهشى كە تىياياندابە . دەرى كەواتە هەمو پەرسىتراوىيکى دىكە بىيچگە لە خواي پاك و بىيگەرد لە سەر پۇزە زەھى دەپەرسىتىن هەرمۇيان پۇچەلنى و ناھەق و باتلان.

دله م: دلنيا بونيکي پيچه وانه گومان (اليقين المنافي للشك): گوماني تيدا نيه كه ئهو كه سه ئي كه ئهم چەمكى (لا إله إلا الله) دله لېيت ده بى به ته و اورى دلنيا بيت كە هيچ خودايەك يا پەرسناتويتكى تر نيه بەھەق بپەرسناتيت جگە لە (الله) خواو پەروەردگارى جىهانيان.

سی یه م: نیاز پاکی(الإخلاص) بی گومان ده بی بهنده نیاز پاکی ته واوی بو خوای په روهدگاری پاک و بیگه ری هه بیت، که ده بی هه مو بهندایه تی و په رستشیه کانی بو خوای په روهدگار(الله) گیان بیت و به س. خوئه گه ر خوانه خواسته به شیک لهو بهندایه تو و په رستشیانه ای بو غهیری خوای پاک و بیگه رد له پیغه مبه ران و دوستانی خوا یابو فریشته یا بتیک یا جنونکه یه ک یان هر شتیکی ترئه نجام بdat نهوا ئه و که سه هاویه ش په یدا که ره و ئه و بهندایه تی و په رستشیانه ای هیچ سودیکی بو نیه و دابی نادات. به م کاره شی ئه م مه رجه هه لوه شاندوقه وه که بریتیه له مه رجی نیاز یاکی(الإخلاص).

چواره‌م: راستگویی (الصدق): واتاکه‌ی ئوه‌هیه که ده‌بی‌ئه و که سه‌هی که ئه‌م چه‌مکه ده‌لیت ده‌بی‌پاستگو بیت له قسه‌کانیداو به کرده‌وهش بیسه‌لمینی و اته قسه‌ی ده‌می و ناو دلی یه‌ک بن و له‌ناخی دا به‌کرده‌وه په‌نگ بدات‌وه، دلی له‌گه‌ل زمانی یه‌ک بی‌و زمانی‌شی له‌گه‌ل دلی دا یه‌ک بیت، ئه‌گه‌ر به‌دهم بیلیت و دلی ئاگای لی نه‌بیت و هوش و گوشی له‌سهر نه‌بیت و دلی بروای پی‌نه‌بیت ئه‌وه هیچ سودیکی پی‌ناگه‌یه‌نیت به‌مه‌ش کافر ده‌بیت و هک باقی دوروه‌کانی تر. و اته ده‌بی‌ به‌دل بروای پی‌هه‌بیت و به‌کرده‌وهش بیسه‌لمینی و نه‌نجامی بdat، خو ئه‌گه‌ر پیچه‌وانه بو ئه‌وه دیاره هر بؤ‌چه‌واشه کاریه و بروای به‌م پرینسیپه نیه، گوتنيشی هیچ سودیکی پی‌ناگه‌یه‌نیت و به‌م کرده‌وهیه ش کافر ده‌بیت و ناچیتنه ناو بازنه‌ی ئیسلامه‌وه، و هک هه‌مو دوروه‌کان و ایه.

پیشنهاد ویستی (الخطبہ): واتا خوای گهوره خوش بویت، نئوہی کہ بدھم گوتی دھبی بے دلیش نئو و خوشہ ویستیہی هبیت بخوای گهوره۔ بهلام نئو گھر تھنیا بدھم بیلیت و درق بکات و خوای خوش نہویت و لہدل دا بروای پی نہبیت نئوہ پی کافر دھبیت و وہک دوپوہ کان ناچیتہ ناو بازنہی نیسلامہ وہ و بہ موسلمان ناژمیردیت۔ به لگکھ نئم فہرمودہ یہی خویہ کدھ فہرموی: ﴿ قُلْ إِنَّ كُنْتُمْ تُحْبُّونَ اللَّهَ فَأَبْيَّبُونِي يُحِبِّبُكُمُ اللَّهُ وَيَعْفُرُ لَكُمْ دُنْوَبَكُمْ وَاللَّهُ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ﴾

۳۱۶). هروهها خواي پاک و بىگه رد ده فه رموي: ﴿وَمَنِ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحْبٌ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُ حُبًّا لَّهٗ﴾. ئەمەو ئايەت لەم بوارەدا گەلەتكىزۇن.

حه‌وته‌م: قبول کردن (القبول): بهه‌مو واتاکانیه‌وه. واته قبول کردن و پارزی بون بهه‌مو نه و شتانه‌ی که ده لاله‌ت لهنیاز پاکی په رستشی و بهندایه‌تی کردن بو خوای گوره به ته‌نهایی ده‌که‌ن، دور که‌وتنه‌وه و واز هینان و ده‌دست به‌ردار بون لهه‌مو په رستشی و بهندایه‌تی کردنیک بو غه‌یری خوای په روه‌ردگار، وه‌پیویسته پی‌ی پارزی بیت و پیشیه‌وه یا به‌ند بیت.

هشتم: بپوا نه بون به بندایه‌تی و په رستشی بُو هه مو شتیکی تر جگه له خوای په روهدگار
واته: بی بردی بون و ئستوپیاکی له ئاست بندایه‌تی بُو کردن و په رستشی کردن بُو غهیری خوای به تنه‌نی و بروای
وابیت که هه مويان پوچه لَن و باتلن ته‌نیا په رستش و بندایه‌تی کردن بُو خوای گهوره نه بیت. هه روهدکو خوای گهوره
دهه رمویت: ﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفَصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^(۳۱۸). هه روهدکه رهه رموهه دهه هاتوه که فه رمویه‌تی: {من قال لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ — حَرَمَ مَالَهُ وَدَمَهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ}. وَهَلْ بِرِوَايَةِ تَيْكَى تَرْدَا هَاتُوهُ^(۳۱۹)
فه رمویه‌تی: {مَنْ وَحَدَ اللَّهَ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ — حَرَمَ مَالَهُ وَدَمَهُ}^(۳۲۰).

٣١٦ - سورة آل عمران:

ب - واتاکه یمان له را پر دودا نسيوه. و هرگيّر.

١٦٥ - سورة البقرة: (٣١٧)

ب - واته: نو خه نکانه که لگه لخ خواه هاو وینه و هاول داده نین و گوی رایه نه و بهندایه تیان بوده کنه و خوشیان دون به قهه خوش ویستن خواه گه ورده. به لام نه وانه که بروداری راسته فینه نخوش ویستن نهوان بخ خواه گه ورده به تین ترو به هیز ترو گه ورده تره چونکه نه وان ده زان، ته نیا په رستن و گوی رایه نه خواه گه ورده له همه مو شتیکی ترو که سیکی راست تره و هر نه و میان دیته و پریگه له بروزی قیامه تدا و خواه گه ورده پاداشتیان دهد اته و ده نجیبان به فیضه ناروات.

بهداخوه له روزگاری نه مرعشماندا زورینه خکه که وتوشه نهاده و هاو وینه و هاوله بیان بخ خوا برپار داده بزان نه، ناگایان لی بیست بیان نه، گوی رایه نه و خوش ویستیان که لیک نه خواه گه ورده پتر بونه و هاو تایانه همیه، نه وندنه گوی رایه نه وانه چاره گیش بخ خوا په رودکاریان نیه نه و هاوه لانه و دک سه رکده و حیزب و گروب و لاین بیت بیان به رنامه و په بیره و پروگرامی دست کرد دنیایی، یا مائی دنیا و باوهش کردن به دنیادا بیت. سه بیر نه و دایه نه وانه خوش به موسلمانی ته وار ده زان و نویز ده کنه و دوژو ده کن و زکات داده نهان و حج ده کنه و زکات داده نهان و دوژو ده کن و پیغامبر بروات بی فیزه خوت له گنه ده دکفونه و ده. که چی نه و به رگریه نه بر رنامه و حیزب و سه رکده و پر پرسه که ددکات، نه سلن به ملیونان سوکایه تی به خوا و به پیغامبر که دی بکریت یا به قورنائه که دی بکریت هه رگویش نیه، و دک نه بای دیتیت و نه باران، چونکه قورنائه که به بدرنامه خوی نازایت و به رنامه عثمانیه جیهانگر رایه که به رنامه و په بیره و پروگرامی زیان خوی ده زایت پی بیان و ایه نیسلام نه بیز سایه که چه مک و بیرو بچونه کافی نه واندی ده حجه ویتده و دمساری نه که نهوان به زیر سایه نه اسلام سریه رزو سه رفرازو ده سازین. خوا په نه امان باتد. نه وانه حائلان نه حائلی دور و دکان جاک تر نایت نه گه رتوبه نه کنه و نه گه رتوبه نه کنه و هر رنامه بیز بزده که خواه گه ورده. و درگیر. بد سود و درگرتن له تفسیری گوشن بای ۶۵.

^{٣١٨}) أ - (سورة البقرة: ٢٥٦).

ب - واتاکه یمان پیشتر شی کرد دوته وه. و درگییر.

ب - واته: هر که سیک بلی: (لَإِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ) وبروای ندیمیت به هرچی ده پرستی جگه له خواه گه وره به دیدینه ری زه و ناسانه کان، سره و مال و خوینی له موسلمانان حرام ده بیت و حسابه که شی لای خواهی و هه رنه و درزایت پاداشتی بداته وه، وله بریوایه تیکی ترد عَلَيْكَ فرموده تی: هر که سیک خواه گه وره به دیده کتا واته به ته نیا

جائی‌وهی له‌سهر هه‌مو موسلمانیک پیویسته ئوهیه که‌دهبی به‌وردي چاودیریه و هه‌مو مه‌رجه‌کانی ئه‌م چه‌مکو پرینسیپه بهتیتیه دی. كه‌ی موسلمان واتای ئه‌م چه‌مکه‌ی زانی و لی‌ی حالي بولو به‌ردەوام بو له‌سەرى و هه‌مو داخوازیه‌کانی هیتانا نه دی ئوه موسلمانی ته‌واوه و خوین‌وسه‌رو مالی حرام ده‌بیت، ئه‌گه‌ر دریزه‌ی ئه‌م مه‌رجانه‌ش نه‌زانیت، چونکه ئوهی مه‌بسته هق ناسین و بونی زانست و زانیاریه به‌هق و ئه‌مجار کار پی‌کردن به‌هق، ئه‌گه‌ر بروادار دریزه‌ی مه‌رجه‌کانی داوا لی‌کراویش به‌ته‌واوى نه‌زانیت.

تاغوت: واته هر شتیک بیچگه له‌خوا بپه‌رسنیت ئوه پی‌ی ده‌گوتنیت تاغوت(الطاغوت) هه‌روه کو خواي گه‌وره ده‌فرمومی: ﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَن يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرُوْةِ الْوُنْقَى لَا انْفَصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْمٌ﴾^(۳۲۰). هه‌روه‌ها ده‌فرمومی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَبَيْنَا الطَّاغُوتَ﴾^(۳۲۱). وده‌هه‌ر که‌سیک به‌مه رازی نه‌بیت واته به‌په‌رسناره کانی غه‌یری خوا وهک: پینغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان و فریشتہ کان - ئوه کاته ئوانه تاغوت نین، به‌لکو تاغوت شه‌یتانا که‌داوای له و خله‌که کردوه که‌ئوانه په‌رسنن و جوان جوانیش ئوه کارهی بوقا زاندونه‌وه. داوا له‌خواي گه‌وره ده‌که‌ین که‌ئیم‌ش و هه‌مو موسلمانان له‌هه‌مو خراپه و خراپه‌کاریهک بپاریزیت.

به‌لام جیاوازی له‌نیوان ئوه کردوانه‌ی که‌پیچه‌وانه و دژی ئه‌م چه‌مکه‌ن واته چه‌مکی(لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَئُهُوَ شَتَانُه) که‌پیچه‌وانه و دژی ته‌واویه‌تی(کمالاً الواجب) ئوهی که‌هه‌ر کردوه‌یهک یاگفتاریک و قسسه‌یهک یابیرو باوه‌پیک که‌خاوه‌نه‌که‌ی ده‌خاته هاوبه‌ش په‌یدا کردنی گه‌وره‌وه(الشرك الأكبر) ئوه به‌ته‌واوی(بالكلية) دژو پیچه‌وانه‌ی ئه‌م چه‌مکه‌یه، وده دوعا و پاپانه‌وه له‌مردان و له‌فریشتہ کان و له‌بته کان و له‌دارو دره‌خته کان و له‌بهده کان و ئه‌ستیره کان و هه‌ساره کان و هاوشیوه کانیان. هه‌روه‌ها سه‌رپین و قوربانی و نه‌زر بوقه کردنیان و کپنؤش بوقه بردنیان و گه‌لی کاري تری نابه‌جی‌ی له‌م جزرانه. ئه‌مانه هه‌مویان به‌ته‌واوی دژو پیچه‌وانه‌ی یه‌کتا په‌رسنین، دژی ئه‌م چه‌مکو و شه‌یه‌ن و به‌تالی ده‌که‌نه‌وه. که‌چه‌مکی(لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَهُوَ وَشَتَانُهُ شَهْلَالْ كَرْدَنِي ئوه شتانا نی که‌خواي گه‌وره حه‌رامی کردون و له‌پیزی حه‌رام کراوه دیارو ناسراوه کانی دانون له‌ئایینی پیروزی ئیسلامدا به‌زه‌روره‌توبه‌کورا. وده زینا و خواردنه‌وهی مه‌ی و مژاده سه‌رخوش که‌ره کان و توره کردن و ئازار دانی دایک و باوک و سو خواردن(الربا) و ئه‌م جوره شتانا، هه‌روه‌ها له‌وانه داپوشین و شاردن‌وهی ئوه شتانا که‌خواي گه‌وره واجبی کردون له‌قسسه و گفتارو کردوه دیاره کان له‌ئاییندا به‌زه‌روره‌توبه‌کورا. وده پینچ فه‌رزه نویزه کان، زه‌کات، بوقزوی په‌مه‌زان، چاکه کردن له‌گه‌ل باوک و دایک و گوتني هه‌ردو شه‌هاده‌تے کان و هاوشیوه کانیان.

به‌لام ئوه قسسه و گفتارو کردوه کانی که‌چه‌مکی یه‌کتا په‌رسنی و بپوا بی‌هیز ده‌که‌ن و پیچه‌وانه و دژی واجب بونی که‌مالیتی ئه‌م چه‌مکه‌ن گه‌لیک زون. له‌وانه هاوبه‌ش په‌یدا کردنی بچوک، سو خواردن، سویند خواردن به‌غه‌یری خوا، و‌گوتني(ماشاء الله و شاء فلان - ئه‌گه‌ر خواو فلان ویستیان له‌سهر بیت)، یابلی‌ی: ئوه له‌خواو له‌فلانه‌وهیه و

په‌رسنیت و به‌نایا یه‌تی و گوی پاییه‌تی و خوشه‌ویستی ته‌نیا بونه‌وه بیت، هیچ که‌س و لاین و بدرنامه و شتیکی تر نه‌کاته هاودل و هاوشیوه ها و وینه‌ی خوا ئوه وه ئوه که‌س سه‌ردو مان و خوینی له‌خەلکی حه‌رام ده‌بیت. ودرگیز.

(۳۲۰) آ - سورة البقرة: (۲۵۶).

ب - واتکه یمان پیشتر لیک داوه‌ته‌وه. ودرگیز.

(۳۲۱) آ - سورة النحل: (۳۶).

ب - له‌با به‌تەکانی پیشودا واتاکه یمان شی کردۆتەوه. ودرگیز.

لهم جوچه شتانه، ودهه روهد همه مو سه‌پیچیه کانی تر - هر همه مويان يه‌کتا په‌رسنی برووا بی هیز ده‌کهن، و دژو پیچوانه‌ی که‌مالیه‌تی واجب بونی ئم چه‌مکهن، جائه‌وهی له‌سهر بروادارانی موسلمان پیویسته ئه‌وهیه که نقد وریاو ئاگادارو به‌رجاوه‌پوشن و زانیار بن له‌ئاست همه مو ئه و شتو کارو کردوه و قسه و گفتارانه‌ی که‌دژو پیچه‌وانه‌ی چه‌مکی يه‌کتا په‌رسنی خواو برووا بون به‌خواوه‌ل ده‌وهشیتنه‌وه یاخود لی ئی که‌م ده‌که‌نوه و بی هیزی ده‌کهن و له‌پاداشته‌که‌یان که‌م ده‌کنه‌وه. وه برووا بون له‌لای ئه‌هلى سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بريتیه له قسه و گفتارو کردوه (قول و عمل) به‌گوئی پایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردن پتر ده‌بیت و به‌سهر پیچی کردن که‌م ده‌کات.

به‌لگه له‌سهر ئه‌مه زورن، که‌زانیاری و ئه‌هلى علم له کتیبه عه‌قیده‌بی و ته‌فسیرو فه‌رموده‌کاندا رونیان کردوت‌هه وه، هره که‌سیک حه‌زی لی يه‌زانیاری پتری ده‌ست بکه‌ویت با بکه‌پیت وه بو ئه و کتیب و سه‌رجاوانه و سه‌یریان بکات سوپاس بو خوا زانیاری ته‌واوی ده‌ست ده‌که‌ویت. له و به‌لگانه‌ش فه‌رموده‌ی خواه گوره که‌ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا مَا أُنزَلْتُ مُرْسَلًا مِّنْ يَوْمٍ مَّنْ يَقُولُ إِلَيْكُمْ زَادَهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَامَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادُهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَشْرِفُونَ﴾^{۳۲۲}. هه روهدانه فه‌رموده‌ی خواه پاک و بیگه‌رد: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُ اللَّهُ وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا ثُلِيتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادُهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾^{۳۲۳}. هه روهدانه ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدُوا هُدًى﴾^{۳۲۴}. وه ئایه‌ت له‌م باره‌وه گه‌لیک نزدن.

پرسیاری چوارم: له‌رۆزگاری ئه‌مرۆدا تویزینه‌وه و کتیب و نوسراوو سه‌رجاوه ده‌باره‌ی سه‌لاندن و بونی خوا(الله) و ددان نان به‌په‌روه‌گاریتی خواه گه‌وره به‌بی به‌لگه و نیشانه و درگرتن و ناچاربون و پابهند بون پی يه‌وه، له‌پیداوایستی و داخوازیه‌کانی يه‌کتا په‌رسنی خودایه‌تی خواهی. که‌له‌ئه‌نجاما نه‌زانی و نه‌فامی و حالی نه‌بون له‌یه‌کتا په‌رسنیه‌تی خواه گه‌وره و سستی و که‌متهر خه‌می لی ده‌که‌ویت‌وه. خوزگایه‌کو به‌ریزتان تیشكیکاتان خستبايه سه‌بر بايه‌خ و گرنگیه‌تی يه‌کتا په‌رسنی خواهیه‌تی (الله‌یه) له و پوهه‌وه که‌یه‌کتا په‌رسنی بنچینه و بنه‌ماه‌پر زگار بون و خولگه و کلیی بانگه‌وازو بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بوه، هه روهدانه بو سه‌بر بنه‌په‌ت و ئه‌سالیه‌تی ئه‌وه په‌رسنی و به‌ندایه‌تی کردنی که‌بو غمیری خوا ده‌کریت و ئه‌نجام ده‌دریت.

وه‌لام: شتیکی به‌لگه نه‌ویست و بیگومانه که‌خواه گه‌وره پیغه‌مبه‌ران و نیزدراوانی خوى ناردون و کتیب‌هه کانی ناردونه خوار بق ئه‌وهی هه‌ق و پاستیه‌تی بق به‌نده کانی خوى پون بکاته‌وه و بانگیان بکات بق نیاز پاکی و ئیخلاسیه‌ت

(۳۲۲). آ - سورة التوبة: (۱۴).

ب - واته: هه کاتیک سوره‌تیکی قورنان بهاتایه خواره‌وه هه‌نديک له‌دو بودکان بوگانه پی‌کردن له‌نان خویاندا به‌یه‌کتیه يان به‌هه‌ندی له‌موسلمانانیان ده‌گوت: پیمان بلین هاتنه خواره‌وه ئه‌م سوره‌ته بروای کامتافی پت‌کرده‌وه؟! دواي خواه گه‌وره بو له‌ده‌مادانه‌وه ئه‌و بیباوه‌ره ده‌فه‌رمویت: به‌لئی ئه‌وهی بروای هه‌بیت له برواه‌که‌یان پت‌کرده‌وه له‌دل و درون و هه‌ستی ده‌هست به‌خوش شه‌وه پت‌بونه ده‌کات و هه‌موکات به‌هاتنه خواره‌وه قورنان که‌یه خوش و شادمان ده‌بن و دلیایی و دامه‌زراوی و نوقره‌یان له‌دندزا جیگیر ده‌بیت و دل و درون خوش و ناسوده ده‌بن و مزگینی ده‌ری به‌هه‌شیان له‌رودا ده‌ده‌که‌ویت. ته‌فسیری گوشن بـال ۵۰۸. وه (المکتبة الشاملة / التفاسير / تفسير القرطبي / سورة التوبه: ۱۴). و درگیز.

(۳۲۳). آ - سورة الانفال: (۲).

ب - واته: به‌دنیاییه‌وه بروادارانیه پاسته‌قینه نه‌گه‌ر ناوی خوايان لا بربت و به‌سه‌ریاندا بخویندريت‌وه دله‌کانیان راده‌چله‌کیت و ده‌هه‌زیت. ونه‌گه‌ر بربارو فرمانه‌کان خوايان واته نایه‌ته کانی قورنانیان به‌سه‌ردا بخویندريت‌وه بروایان پت‌وه هیز ترو پت‌وه تر ده‌بیت و سر له‌دنوی ده‌مه زفره ده‌بیت‌وه واته یه‌کس‌هه‌ر بروای پی ده‌کن و چونکه دلیان نه‌وه له‌خواهیه و هه‌ر حوكیکیان به‌سه‌ردا بدادت ده‌ست به‌جي‌ی بروای پی دین و جي‌ی به‌جي‌ی ده‌کن و له‌گه‌ن نه‌وه‌نه‌ی له‌که‌له‌هه‌ر بروه‌ده بیوان هاتبه خوار بیوه‌هه برواه‌که‌یان پت‌ده‌بیت، هه روهدانه له‌گشت کاروباریکی ژیانیاندا ته‌نیا پشت به‌خواه په‌روه‌ده‌گاری خویان ده‌هستن. ته‌فسیری گوشن بـال ۳۱، وه (المکتبة الشاملة / التفاسير / سورة الانفال: ۲). و درگیز.

(۳۲۴). آ - سورة مریم: (۷۶).

ب - واته: خواه گه‌وره برووا و هیدایه‌تی نه‌وه که‌سانه پت‌ده‌کات که‌برواه پاسته‌قینه يان هه‌یه و ریگه‌ی هیدایه‌تیان گرته‌وه ته‌نیا خواه گه‌وره ده‌په‌رسن و خویان له‌گوناح و سه‌پیچیه‌کان ده‌پاریزنه. و درگیز.

له‌په‌رسنیش و به‌ندایه‌تی کردن بـخوای گـوره (الله) و بـخیج کـس و شـتیکی تـرئـن جـامـی نـهـدـن و هـمـو به‌ندایه‌تـی کـان تـایـبـهـت بـکـهـن بـخـواـی گـورـه، چـونـکـهـ زـقـرـیـهـ و زـقـرـینـهـ خـلـکـی سـهـرـ پـوـیـ زـهـوـیـ دـهـزـانـن و بـپـوـایـانـ وـایـهـ کـهـخـواـی گـورـه پـهـرـوـهـرـدـگـارـوـ بـهـدـیـهـیـنـهـ رـوـ بـقـزـیـ دـهـرـیـ ئـوـانـهـ، کـهـچـیـ لـهـلـایـهـ کـیـ تـرـهـوـهـ لـهـپـهـرـسـنـیـ خـواـوـ خـواـیـهـتـیـ خـواـداـ بـهـهـلـهـ دـاـ چـونـ وـپـیـ یـانـ هـلـخـلـیـسـکـاوـهـ وـهـاـوـیـهـشـیـانـ لـهـبـهـنـدـایـهـتـیـ کـانـیـانـ بـوـ غـهـیـرـیـ خـواـئـنـجـامـ دـهـدـنـ بـهـنـزـانـیـ وـنـهـفـامـیـ یـاـ بـهـلـاسـایـیـ کـرـدـنـهـ وـهـیـ کـوـیـرـانـهـ بـاـوـکـ وـبـاـپـیـانـ وـپـیـشـینـهـ سـهـرـ لـیـشـیـوـاـوـهـ کـانـیـانـ. هـرـوـهـاـ ئـهـوـانـهـیـ لـهـسـهـرـتـایـ ئـهـمـ ئـوـمـمـهـتـیـ ئـیـسـلـامـهـ ئـنـجـامـیـانـ دـهـدـاـ، کـاتـیـ کـهـ پـیـغـمـبـرـ عـلـیـهـ رـضـیـ اللـهـ دـاـوـایـ لـیـ کـرـدـنـ کـهـواـزـ لـهـوـ بـتـ پـهـرـسـنـیـ وـنـهـفـامـیـ بـهـیـنـنـ وـتـهـنـیـاـ خـواـیـ گـورـهـ بـهـپـهـرـسـنـ بـهـلـامـ ئـهـوـانـ ئـیـنـکـارـیـ ئـهـ بـانـگـوـازـهـیـانـ کـرـدـوـ لـوـتـ بـهـرـزوـ خـوـ بـهـزـلـ زـانـ بـوـنـ وـدـاـوـاـ کـهـیـانـ قـبـولـ نـهـکـردـ. هـرـوـهـکـوـ خـواـیـ گـورـهـ دـهـرـبـارـهـیـ ئـهـوـانـ لـهـسـوـرـهـتـیـ (صـ) دـاـ بـوـمـانـ دـهـگـیـرـیـتـهـ وـهـ دـهـفـهـ رـمـوـیـ: ﴿أَحْعَلَ الْآَلَاهَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾^(۳۲۵). هـرـوـهـهـاـ لـهـسـوـرـهـتـیـ (الـصـافـاتـ) دـاـ دـهـفـهـ رـمـوـیـ: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا فِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾^(۳۲۶). هـرـوـهـهـاـ لـهـسـوـرـهـتـیـ (الـزـخـرـفـ) دـاـ دـهـفـهـ رـمـوـیـ: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آَبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آَثَارِهِمْ مُفْتَدِعُونَ﴾^(۳۲۷). ئـایـهـتـ لـهـمـ بـوـارـوـ لـهـمـ وـاتـایـهـدـاـ گـهـلـیـکـ زـقـنـ.

دـهـیـ کـهـوـاتـهـ لـهـسـهـرـ زـانـیـانـیـ موـسـلـمـانـ وـبـانـگـوـازـ کـارـانـیـ هـیدـایـهـتـ پـیـوـیـسـتـهـ کـهـپـوـیـ رـاـسـتـهـقـینـهـ وـپـرـشـنـگـدارـیـ یـهـکـتاـ پـهـرـسـنـیـ خـواـیـهـتـیـ (الـأـلوـهـیـةـ) بـخـلـکـیـ رـوـنـ بـکـهـنـهـوـ، هـرـوـهـهـاـ جـیـاـوـازـیـ نـیـوـانـ یـهـکـتاـ پـهـرـسـنـیـ خـواـیـهـتـیـ وـیـهـکـتاـ پـهـرـسـنـیـ پـهـرـوـهـرـدـگـارـیـتـیـ وـنـاـوـهـ جـوـانـ وـسـیـفـهـتـهـ بـهـرـزـهـ کـانـیـ خـواـیـ گـورـهـیـانـ بـقـوـنـ بـکـهـنـهـوـ. چـونـکـهـ زـقـرـیـکـ

لـهـمـوـسـلـمـانـانـ ئـهـمـ پـاـسـتـیـهـ نـازـانـنـ وـلـیـ خـالـیـ نـیـنـ.

کـافـرـهـکـانـیـ قـوـرـهـیـشـ وـغـهـیـرـیـ ئـهـوـانـیـشـ لـهـعـرـهـبـهـکـانـ وـزـقـرـیـهـیـ ئـوـمـمـهـتـانـیـ تـرـیـشـ دـهـزـانـنـ کـهـخـواـیـ گـورـهـ بـهـدـیـهـیـنـهـ رـوـ بـقـزـیـ دـهـرـیـانـهـ، بـوـیـهـ خـواـیـ گـورـهـ لـهـسـهـرـ ئـهـمـ رـهـفـتـارـهـیـانـ لـیـ یـانـ نـاـپـازـیـهـ وـلـیـ یـانـ تـوـرـهـ بـوـهـ، چـونـکـهـ هـرـ ئـهـوـ خـواـیـهـ گـورـهـ بـهـتـنـیـاـ شـایـسـتـهـیـ بـهـنـدـایـهـتـیـ بـوـ کـرـدـنـ وـپـهـرـسـنـهـ هـرـ ئـهـوـ بـهـدـیـهـیـنـهـ رـوـ بـقـزـیـ دـهـرـوـ بـهـتـوـانـوـ زـالـهـ بـهـسـهـرـیـانـدـاـ لـهـهـمـوـ پـوـیـهـکـهـوـ، هـرـوـهـکـوـ خـواـیـ گـورـهـ دـهـفـهـ رـمـوـیـ: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقُهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾^(۳۲۸). هـرـوـهـهـاـ خـواـیـ بـالـاـ دـهـدـستـ وـکـارـ بـهـجـیـ فـرـمـانـ بـهـپـیـغـمـبـرـ کـهـیـ عـلـیـهـ رـضـیـ اللـهـ دـهـکـاتـ کـهـبـهـوـ کـافـرـوـ بـبـیـاـوـهـرـانـهـ بـلـیـ: کـیـ بـقـزـیـتـانـ دـهـدـاتـ کـهـدـهـفـهـ رـمـوـیـ: ﴿فُلْ مَنْ بَرَّقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيَّتَ مِنَ الْحَيَّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾. ئـهـمـجـارـ خـواـیـ گـورـهـ لـهـسـهـرـ وـلـامـیـ ئـهـوـانـ دـهـفـهـ رـمـوـیـ: ﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقْلُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾^(۳۲۹). ئـایـهـتـ لـهـمـ بـوـارـهـدـاـ زـقـنـ کـهـخـواـیـ گـورـهـ نـاـپـهـزـایـیـ بـهـرـاـمـبـهـرـیـانـ دـهـرـدـهـبـرـیـتـ

^(۳۲۵) آـ سـوـرـةـ صـ: (۵).

بـ - وـاـتـهـ: وـاـزـ لـهـهـمـوـ خـواـیـهـکـانـ بـهـنـینـنـ وـتـهـنـیـاـ خـواـیـدـکـهـ بـهـپـهـرـسـنـ، بـهـرـاـسـتـیـ ئـهـمـهـ شـتـیـکـیـ سـهـیـرـوـ سـهـمـهـرـیـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

^(۳۲۶) آـ سـوـرـةـ الصـافـاتـ: (۳۵).

بـ - وـاـتـهـ: نـهـوـ بـبـیـاـوـهـوـ یـاـخـیـانـیـ کـهـگـیـوـدـیـ سـرـایـ خـواـدـبـنـ لـهـدـرـوـخـدـاـ ئـهـگـهـرـ لـهـدـنـیـادـاـ پـیـ یـانـ بـگـوـتـرـاـبـهـ هـیـجـ خـواـیـهـکـنـیـنـ کـهـهـقـ بـهـپـهـرـسـنـیـتـ جـگـهـ لـهـخـواـیـ گـهـوـرـهـ ئـهـوـانـهـ لـوـتـ بـهـرـیـانـ دـهـنـوـانـدـوـ مـلـهـوـ دـبـبـوـنـ وـپـشـتـیـانـ هـلـ دـکـرـدـوـ گـوـیـ یـانـ پـیـ نـهـدـدـاـوـ بـرـوـایـانـ نـهـدـهـنـیـاـ. وـهـرـگـیـرـ. تـهـفـسـیرـیـ گـوـلـشـنـ بـ۳.

^(۳۲۷) آـ سـوـرـةـ الزـخـرـفـ: (۲۲).

بـ - وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـهـبـاـرـدـوـادـاـ لـیـکـ دـاـوـتـهـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

^(۳۲۸) آـ سـوـرـةـ الزـخـرـفـ: (۸۷).

بـ - وـاـتـهـ: نـهـگـهـرـلـیـ یـانـ بـپـرـسـیـتـ لـهـ بـبـیـاـوـهـوـ مـوـشـرـیـکـانـهـ کـیـ نـیـوـدـیـ درـوـسـتـ کـرـدـوـهـ؛ دـهـنـیـنـ خـواـیـ پـهـرـوـهـدـگـارـ. وـهـرـگـیـرـ.

^(۳۲۹) آـ سـوـرـةـ یـوـنـسـ: (۳۱).

بـ - وـاتـاـکـهـ یـمـانـ لـهـبـاـرـتـهـکـانـیـ پـیـشـترـدـاـ رـوـنـ کـرـدـوـتـهـوـهـ. وـهـرـگـیـرـ.

که ئەوان بېپارى ئەوھىان داوه ددان بەو دادەنیئن كە (الله) خواي پاك و بىيگەرد پەوردگارو بەدىھىئە رو پۇزى دەريانە، و بەدىھىئە رو دروستكەرى ئاسمانانەكان و زھوى و هەلسۈرپىتەرى كاروبارى بونەوەره، كەچى لەلايەكى ترەوە ئىنكارى يەكتا پەرسىتى خوا دەكەن واتە ئىنكارى بەتهنەا پەرسىن و بەندايەتى كردن بۆ خواي گەورە دەكەن و بونەتە مازۇ چنى كون لەكۈش .. هەروەها بەلگەن لەسەر باتلىيەتى پەرسىن و بەندايەتى كردن بۆ غەيرى خواو هەر شتىيەكى تر كەبىيچە لەخوا بېرسىرتىت.

و هر بهم جوړه ش خواي ګهوره و پاک و بیگه رد فرمانی به بهنده کانی کردوه که بروایان به ناوه جوانه کان و سیفاته به رزه کانی خواه بیت، و به پاک و بیگه ردی را بگرن و دوری بگرن له ويچواندن به دروستکاروه کانی خوى (مشاکه الخلق) خواي ګهوره دهه رموي: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (۳۰). هروهها له سوره تى (الحسن) دا دهه رموي: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالَمُ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (۳۱). هتا کوتايی سوره ته که. و هه روهها دهه رموي: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ (۳۲). هروهها خواي پاک و بیگه رد دهه رموي: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۳۳). هروهها دهه رموي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۳۴). ئهمه و ئايت لهم بوارهدا ګهلهیک زون.

(٣٣٠) أ. سودة الْعَدْفَافُ : (١٨٠)

ب - واته: خواي گه وده چه دن ناوي جوانی ههن، دهی نهی بروادران بهو ناوه جوانانهی خوا له بهر خوا پیارینه وه داوای لی بکهن و بیکهنه بدهوکارو بهر کولنی دعواو پیارانه وه کانتان له خواي گه وره، خواي پاک و بیگه رد و لامتن دهداته وه خوتان بهو ناوه جوان و سيفه ته به رزانهی خوا برازینه وه و هرگیز.

أ - سورة الحشر : (٢٢) (٣٣١)

ب - واته: ئە و خوايىه كەھيچ خواتى بەھەق پېھەرسىتىت جىھە لە كە زانايىھە بەھەمۇ زانىيارىھە پەنپان و ناشكراكان واتە زانىيارىھە غەبب و ناشكراكان. خوايىھە زۇر بەھەزىبىي و بەخشنندە مېھرەبانە لەگەن دروستكراوەتكانى خۇي دا بەتايىھە لەگەن بەندە بىرۋادرو خواناسەتكانى خۇي دا. خواشە و خوايىھە كەلە خۇي زىباتر هىچ خوايىھەكى دىكە ئىنيي كە بەھەق پېھەرسىتىت. ئە و خودايىھە خۇي غەبب زانە و ناڭاڭ ئەھەمە شىنىكەھىدە لەم بونەوردا كە خۇي دروستى كەرددە و غەبب و ناشكراكانى ئاڭا ئى يە لەھەر كۈن و قۇۋىتىنىكى ئەم بونەوردا، خوايىھەكى بەدېھەزىبىي و بەخشنندە مېھرەبانە بىزەمە دروستكراوەتكانى خۇي. وەرگىر

٣٣٢ - سودة الاختلاف

٣٣٣

ب - واقه : هاوشيوه و هاوپينه بو خوا دامهنين، له کاتيکدا ئىيۇه ناگاتانلى يەو دەزانن. كەس مەكەن بەھاوتا خواي گەورە، چونكە ئىيۇھەگەر تۈزىك تىپا بىيىن دەزانن و يوتان دەردەكەۋېت كەندۇ خوايە تاك و تەنباو بىيھاوتا و هاوشان و بەتەنفي يە. و لەو زىاتر كەسيك و شىتكى تەرىيە كەشايسىتە پەرسەن بىيت بەھەق و پەئىنى بۇ بىدەنت، جائەنە كەسىنە بىنە بىت باز: مەددە - كىغا: بىت، بىتىك بىت باز: كۈدە، بایھاڭىك بىت وەركى

بی بودنیت، جانه و نه سه ریسد و بی بی : 334

ب - واقعه: خوا تاک و تنه نیایه و هیچ شتی له وینه و شیوه ده نه و هرگیز ناییت نه له بونی دا نه له دده سه لات و توفانادا و نه له زانست و زانیاریدا به لکو همه مو که سیک زانست و زانیاری له و دردگرن و نه زان و نه فامن، نه له مهست و حیکمه تدا نه و خواهی همه میشه بیسسری قسه و گفتاری به نه کانیه تی، به لی بینا و خاوونه دیده یه و همه مو شنیک ده بستی و ده بستی و هیچکنی لی گمک و نه نایست. ته فسیری گونشنهن ب ۱۲۶۵ و درگرن.

نهوی تریان هیچ واتایه کوسودیکی نیه و لی و هرناگیریت. هر بؤیه خوای گهوره له کافرو بیباوه په کان توره بوه چونکه ته نیا لایه نی په روهر دگاریتیان گرتوه.

هه رووه ها له یه کتا په رسنی ناوه جوان و سیفاته به رزه کانیشدا به هه مان شیوه پیویسته به ندایه تی و په رسنی شیه کان له ناوه جوان و سیفاته به رزه کانیدا ته نیا بو خواي گهوره بکرین. چونکه خواي گهوره له خودی خوی دا کامل و ته واوه له ناوه جوان و سیفاته به رزه کانی دا. هه خوی نازونی یعمه تی به سه ر به ندہ کانی خوی دا پشتوه، دهی که واته هه موئه و شایسته يه به به ندایه تی کردن و په رسنی شی يه کان، ده بی ته نیا ئه و بپه رسنی ته نیا گوی پایه لی ئه و بکریت و له هه موئه و شت و قهده غه کراوانه بگه ریته وه که خواي گهوره لی ئی حه رام و قهده غه کردون.

به لام یه کتا په رستی له بهندایه‌تی کردندا دو جو ریان هه یه، هر که سیک به زانستیانه و به کردوه بیان هینیته دی و نهنجامیان برات و له سه ریان به ردوهام بیت ئه وا ئه م یه کتا په رستیه‌ی هینناوه‌ته دی و دهی گریته‌وه.

ئەھلى عىلەم ئەم واتاۋ مەبەستانەي يان لەكتىيە عەقىدە يىيە كانو لەتەفسىرە كاندا پۇن كروھتە وە شىرقە و شىيان كردۇتە وەك تەفسىرى (ابن حریر، ابن كثیر، البغوى) و غەيرى ئە و تەفسىرانەش، ھەرودە لەكتىيە سوننیە كانى وەك (عبدالله ابن إمام أحمد) و كتىيە كانى يەكتا پەرسىتى (التوحيد) وەك كتىيې (ابن خزاعة) وە بلىمەت عثمان بن سعد الدارمى وغەيرى ئەو زانايانى پىشىنە رەجمەم الله لەكتىيە كانى خۆياندا بەرپەرچى بىش المريسى يان داوهتە وە. لەوانەي ئەم كارە چاكە يان كردوھ شىخى ئىسلام ابن تيمية و قوتايىيە بلىمەتە كەھى ابن القيم رەزاو رەحمەتى خوايانلى بىت كەلەكتىيە كەھى خۆياندا ئاماڙا يان يى كردوھ.

هه رووهها پيشه‌وایانی بانگه‌وازو بانگه‌شهی ئیسلامی له سەدھی هەژدھەم و بە دواوه وەك شىخى پيشه‌وا محمد كورپى عبدالوهاب رحمە الله و كورپەكانى و قوتابىيە كانى و شوين كە تووانى يان پولىيکى گرنگو بە رچاوايان لەم بوارەدا بىنیوھ رەزاو رە حمەتى خوايان لى بىت.

وە باشترين كتىب و چاكتىرين دانراوى كەلەم بوارەدا دانراوە كتىبى (فتح الحميد) كەئەسلىكەي بىرىتىيە لە (تيسير العزيز الحميد) كەھى يە كەميان لە نوسىن و دانانى شىيخ عبد الرحمن كورى حسن پەزاو پە حمەتى خواي لى بىت، هى دوهەميان لە نوسىن و دانانى (شىيخ سليمان كورى عبد الله آل الشىيخ رحمه الله)

هه رووهها باشترين کۆکراوه کانىش كەلەم بوارەدا کۆكراونە وە به شەكانى يە كەمى (الدرر السننية) كەشىخى بلىمەت عبدالرحمن كورپى قاسىم رحمة الله كۆى كەدۇتھە وە، كەتىيادا فتواكانى پىشەوايانى بانگەواز خوازى وەك آل الشیخ وغەيرى ئەويش لە زانيايانى سەددەي دوانزەھە مۇ دواتريش لە عەقىدە و لە ئەحکامە كان كۆكردۇتھە وە. ئامۇزىگاريتان دەكەم كەئم كەتىيانە و غەيرى ئەم كەتىيانەش لە كەتىيەكانى زانيايانى سوئنە زۆر بەوردى و بە سەلېقە بخويىنە وە پى باندابەنە وە، جونكە سودو كەلگىكە، زۆربان ھەبە و زانىارى باشىان لى وەردەگىن.

هه رووهها لهوانه کۆمه‌له نامه سه‌ره‌تايیه کانى پييشه‌وايانى بانگه‌واز خوارى وەك آل الشیخ و غه‌يرى ئه‌ويش په‌زاو په حمه‌تى خوايان لى بىت، وەبەرپه‌رج دانه‌وەکانى شىخان: شيخ عبدالرحمن كورى حسن، وشيخ عبداللطيف كورى عبدالرحمن، وشيخ عبدالله أبا بطين، وشيخ سليمان كورى سحان، وغه‌يرى ئه‌وانىش له‌پييشه‌وايانى پىگاي هيدايه‌ت و پشتیوانانى يه‌كتا په‌رسى (أنصار التوحيد) كه‌سودىكى يه‌كچار زوريان تىدايە و نور به‌كەلکن و گومان و تەمى سه‌ر دل‌وده‌رون و به‌رچاوه‌كان راده‌مآلن، و به‌رپه‌رچى خاوه‌نه‌کانيان دەدات‌هە و اتە به‌رپه‌رچى ھەمو ئە و كەسانه دەدەن‌هە و كەھەمىشە دل رەشن و خەرىكى دروست كردنى گومانن لەدللى موسى‌مانان و خ قول كردنە چاوى

موسلمانانه‌وه. رهزاو په حمه‌تى فراوانى خوا له‌هه مويان بىت و له‌به‌هه‌شتنى به‌رينى خۆى دا نيشته‌جي يان بکات و ئىمەش له‌شونىن كه‌وتانى ئه‌وان بگىرىت به‌چاكه.

هه‌روه‌ها له‌و سه‌رچاوه زانياريانه ئاماده كردنى گۇشارى (البحوث الإسلامية - توپىزىنەوه ئىسلامىيەكان) كەلسەرۆكايەتى گشتى كارگىپىه كانى توپىزىنەوه زانستىيەكان و فتواو بانگەشە و پىنوماپىه كان دەركات كەبەراسىتى چەندان وتارى باش و گەورە و بەپىزۇ بەسۇدى زۆرى تىدا بلاو دەكىرىنەوه لەبورى بېرىۋاوه‌پ (العقيدة) وئە حكامه شەرعىيەكان.

هه‌روه‌ها له‌و كتىب و سه‌رچاوه زانياريانه بەرگە كانى يەكەمى فەتوا، ووتارەكانى من كەپەيوەندن بەعەقىدەوه، كەسوپاس و ستايىش بۇ خوا چاپ كراون و ئىستاوا لەزىز دەستى خويىندكاران و زانياپانى زانست و زانيارىيەكان دان، خواى گەورە سود بەخشىيان بکات و موسلمانان سوديان لى وەرىگىن، ئەمانه و گەلى كتىب و سه‌رچاوه‌ى تر كەسوپاس بۇ خوا خراونەتە بەر دەست لەكتىب و ناميلكە و سه‌رچاوه‌ى كانى ئەھلى سوننەت و جەماعەت.. خواى گەورە پالان پشت ويارمه‌ت و يارمه‌تى دەرو سەر خەرە^(٣٣٥) ..

پرسىيارى پىنجەم: تکامان وايه كەحوكىم پەيوهست بون بەپىاوا چاکان و بەندايەتى بۇ كردىيانمان بۇ رۇن بکەنەوه و ناگادارى و وريا كردىنه‌دەيان لەباره‌وه بدھيت.

وەلام: دۆستانى خواو پىاوا چاکان بپوا دار بون، كەبرىتى بون لەپىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و شونىن كەوتانىيان بەچاكە، ئەوانە بەراسىتى ئەھلى تەقواو بپوا بون، ئەوانە گۈئى رايەلائى خواو پىغەمبەرى خوا بون. ئەوانەهەمويان دۆستان و خوشەویستانى خوا بون چ عەرەب بوبىن و چ غەيرى عەرەب بوبىن، سېپى پىست بوبىن ياخىر بەش پىست، دەولەمەند بون ياخىر، حاكم و سەر كرده بون ياخەللىكى هاولولاتى، پىباوان بون يائافرهت، بەپى ئى فەرمودەرى خواى گەورە كەددەفەرمۇي: ﴿أَلَا إِنَّ أُولَيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾^(٣٣٦). ئائەوانەهەمويان دۆستان و خوشەویستانى خوان كەگۈئى رايەلائى خواو پىغەمبەرى خوايان دەكردو خۆيان لەتۈرەبىي و بىم و خەشمى خوا دەپاراست و مافى خۆيان پى دەداو لەهەموئە و شتانە دور دەكەوتتەوه كە خواى گەورە لى ئى قەدەغە كرد بون. ئەوانە ئەو خوشەویست و دۆستانە خوان كەلەم فەرمودەرى خواى گەورەدا ناويان هاتوه: ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلَيَاءُ إِنْ أُولَيَاءُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(٣٣٧).

(٣٣٥) مجموع الفتاوى ٤٥-٦٦

(٣٣٦) أ- سورة يونس: ٦٢-٦٣

ب- وائە: دەنلىبا بن و باش بىزانن كەندەوانەى لەخوا نزىكىن و خوشەویستانى خوان لەرۇئى دواين دا هېچ ترسىيکيان نېھ خەمە و پەئارەدەن دەن تەنگى هەرگىز رويان تى ناکات، ئەوانە ئەوانە بون كە خوشويست و دۆستانى خوان كەلەدىنيادا هەمېشە خوييان پەرسوتە و هېچ شەرەدەن و هەمە خەمە و خەپە خەپەكارى و گۇناھىنخ خۆيان پاراستە و هەمېشە يەكتا پەرسەت بون و لەسەرپىگاى قورئان و سوننەت بەپى تىگەيشتى پېشىنە پىاوا چاکان رۇيىشىن لەھەمو بوارەكانى ئى زىانىياندا. وەرگىز.

(٣٣٧) أ- سورة الانفال: ٤٤

ب- وائە: ئەوانە شايىتە كەعبەي پىرۇزنىن ئىن وائە كافرو بىياباودەكان چونكە ئەوانە بت دەپەرسن و ھاوېش بۇ خوا بېرىار دەدەن، ئەھە شايىتە كەعبە و زىيارەتى كەعبە و سەر پەرشتى كەعبە بىت تەنلىبا باوەر داران و خۇلە خوا پارىزىان كەخوشەویست و دۆستانى خوان كەتەنپىا خوا دەپەرسن و ھاودەن بۇ خوا دانائىن و از لە خراپە خراپەكارى دەھىنن و تەنها خوا دەپەرسن. بەلام ئەوانە بەشىكى زۇييان ئەم بارستىي نازانن وائە ئەوە نازانن كەفەوان شايىتە كەعبە و سەرپەرشتى و خزمەت كەدنى كەعبە نىن. چونكە كەعبەي پىرۇز جىڭە و شونىنى خوا ناسىنە، نەك جىڭە بىت پەرسىتى فېيتە و نازاۋەكىزى. وەرگىز. بەسۇد وەرگەرتەن لەتەفسىرى گولشەن بال-٤٤

٤٤٢

دۆستان و خۆشەویستانی خوا ئەھلى قول بىر فىلبازان و بانگەوازكارانى خەوارقە شەيتانيه كان و كەشفو كەرامەتە درۆينەكان نىن، بەلكو بىريتىن لەوانەي كەبپواي تەواويان بەخواو بەپىغەمبەرى خوا ھەيە و وەبرىتىن لەگۈي پايەلانى خوا پىغەمبەرى خوا - ھەروەكۆ يېشىتلىك باسمان كرد - جا كەيشتىنە يەھى كەرامەت يان نەگەيشت بىن.

وَهَاوِه لَانِي پِيَغْهَمْبَرَ خَوْلَخْوَ لَهُخْوا پَارِيزْ تَرِينْ كَه سَانِيَكْ بُونْ لَهُنَاوْ خَهْلَكِي دَاوْ بَاشْتِرِينِي خَهْلَكِي سَهْرَ بَوْ زَهْوِي
بُونْ دَوَايْ بَعْجَهَمْبَرَانْ، كَهْ چَيْ رَقْرِينِه يَانْ ئَهْ وَخَهْ وَارْقَانِه يَانْ بَهْدَهْسَتْ نَهْ هِيَنَاوَهْ كَهْ كَهْ رَامَهْ نَاوِي دَهْبَهْنْ، چُونَكَه
ئَهْ وَانْ بَرْوَايَايَانْ هَهْ بُو خَوْلَخْوَلَهْ مَهْنَدْ كَرْدْ بُو لَهْ بَرِى يَانْ لَهْوَهْ نَهْ دَهْهَكْرَدَهْوَهْ وَپِيَوْسِتِيشِيَانْ پَيْ نَهْ بُو. ئَهْ وَهَتَه
دِينْ وَ بَرْوَايِيشَهَوْهْ دَهْوَلَهْ مَهْنَدْ كَرْدْ بُو لَهْ بَرِى كَهْ رَامَهْ هِيَجْ بَيرِيَانْ لَهْوَهْ نَهْ دَهْهَكْرَدَهْوَهْ وَپِيَوْسِتِيشِيَانْ پَيْ نَهْ بُو.
خَوَايِيْ پَاكَوْ بَيْكَهَرْدْ لَهْ مَافِي فَرِيشَتَهْ كَانِدا دَهْ فَهْ رَمَوْيَ: ﴿لَا يَسْبُقُونَهُ بِالْقُولِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾ يَعْلَمُ مَا يَبْيَنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ حَشِّيَّهِ مُشْفَقُونَ ﴿وَمَنْ يَقُلُّ مِنْهُمْ إِلَّا إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ تَحْزِيَهُ جَهَنَّمُ كَذَلِكَ
تَحْزِيَهُ الظَّالِمِينَ﴾ (٣٨). بَوْيِه بَهْ هِيَجْ شِيَوْهَيَهْ بُو هِيَجْ كَهْ سَيَّكْ دَرُوْسَتْ نَيِّهْ كَهْ پِيَغْهَمْبَرَانْ يَا فَرِيشَتَهْ كَانْ وَغَهْ بَرِى
ئَهْ وَانِيَشْ لَهْ بِيَاوْ چَاكَانْ وَخَوْشَهَوْيِسْتِيَانْ خَوَا بَبِهِرِسْتِيَتْ وَنَهْ زَرُو قَورِبَانِي وَسَهْ بِرِيَنِيَانْ بُو بَكَهْنْ، وَنَابِيَ دَاوِيَ شِيفَا
هِيَنَانِي نَهْ خَوْشَهَوْيِسْتِيَانْ لَيْ بَكْرِيَتْ، يَا هَرْ بَهْ نَدِيَاهِتِيَهْ كَيْ تَرِيَانْ بُو بُو بَكَهْنْ، بَهْ كَوِيرَهِي فَهْ رَمَودَهِي خَوَايِيْ
گَهْوَرَهْ كَهْ دَهْ فَهْ رَمَوْيَ: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ سُورَةُ الْجَنِ: (١٨). هَرُوهَهَا دَهْ فَهْ رَمَوْيَ: ﴿وَقَضَى
رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ سُورَةُ الْإِسْرَاءِ: (٢٣). وَاتَا فَهْ رَمَانَمَانْ پَيْ دَهْ كَاتْ وَثَامُورُّكَارِيمَانْ دَهْ كَاتْ كَهْ نَهْمَ كَارَانَه
نَهْ كَهْ بِينْ وَلَيْ يَانْ دَورْ بَكَهْ وَيَنْهَوْهْ. هَرُوهَهَا دَهْ فَهْ رَمَوْيَ: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْمِنُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ﴾ سُورَةُ الْبَيْنَةِ: (٥). ئَهْ مَهْ وَنَايَهْتَ لَهُمْ بُوارَهْ تَقْرِنْ.

هه ر به م شیوه‌یهش دروست نیه به دهوری گوپو گلکوی پیاو چاکان و دوستانی خواو غهیری ئوانیشدا بخولیته وه
واته ته واف بکنه، چونکه ته واف کردن ته‌نها تایبته به که عبه‌ی پیروزی مالی خواو ته واف کردن بو غهیری که عبه
دروست نیه. هه ر که سیک به دهوری گوپه کاندا بخولیته وه واته ته واف بکات به مه‌بستی لی نزیک بونه وه و به پیروز
دانان و به گهوره زانینی خاوه‌نی گوپه که ئوه هاویه‌شی بو خوا په‌یدا کردوه، هه روه کو چون ئه‌گه نویژیان بو بکات
یان هانیايان بو به‌ریت و قوریانی و سه‌برپینیان بو بکات هاویه‌ش په‌یدا کردنه به هه‌مان شیوه‌ش ئه و ته وافه هاویه‌ش
په‌یدا کردنه، به گویره‌ی فه‌رموده‌ی خواه گهوره که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبَذَلَكَ أَمْرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۹).

به لام داوا کردن له یه کیکی تری زیند وی به توانای ئاماده بو کە هاناو یارمەتیت بادات لهو کارو کردەوانەی کە له توانيدا ھە یه ئەنجاميان بادات شتىكى ئاسايىيە و ھاوېھش پەيدا کردن نىيە، بەلكو دروستە، وەك فەرمودەي خواي گەورە له چىرقۇكى موسادا علیه الصلاة والسلام كە دە فەرمۇي: ﴿فَاسْتَغْاثَةُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ (٣٤٠).

٣٣٨ - (﴿٢٧-٢٩﴾ : سورة الانبياء)

ب - واتاکه یمان لە باپە تەکانى راپىرداوا لېك داوهتە وە. وەرگىر.

٣٣٩ () .

ب - واتاکه یمان پیشتر نوسيوه. و هرگیز.

أ - سورة القصص : (١٥) (٣٤٠)

ب - واته: پیاوکهای خرمی موسا بوکه له گهله پیاویکی تری قیبیتیه کافنی میسری شه بی بو هانای بیو موسا بردو داواه یارمهه تی لی کرد چونکه پی نه دهونیرا که یارمهه تی بادات له دزی نه یارمهه ده و پیاوه قیبیتیه که شوریه تی له گهله دلی او زوران بازیانه و هرگیز.

وَهُبَّتْهَا وَأَوْكَشْتَكِيرِيَّةَ فَهُرْمُودَهِ خَوَى كَهُورَهِ كَهُدَهِ فَهُرْمُودَهِ: ﴿٤١﴾ وَعَاهَوْنُوا عَلَى الْبَرِّ وَعَاهَوْنُوا عَلَى الْبَرِّ وَالْتَّقْوَى ﴿٤٢﴾ .
هَرُوهَا لَهُرْمُودَهِ بَيْغَهِ مَبَهِ رَادَلِكَهِ هَاتُوهِ كَهُدَهِ فَهُرْمُودَهِ: {وَاللَّهُ فِي عَوْنَ الْعَبْدُ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَ أَخْيَهِ} ﴿٤٣﴾ . ئَهْمَهُو
ئَايَهَتْ وَفَهُرْمُودَهِ لَهُمْ بَارِهَوْهُ زَقْرَنْ، ئَهْمَهُ كَارِيَكَهِ وَهَمُو مُوسَلَمَانَانْ لَهُسَهَرِيَ كُورَانْ ﴿٤٤﴾ .

پرسیاری شهشم: ده‌لین پیاویک له‌پیاوه خاوهون شانس و پله و پایه‌کان، ده‌چنه مه‌ککه به‌بی هویه‌کانی گواستنه‌وه واته بی نه‌وهی سواری فرۆکه و نوتومبیل و شتی ببن ده‌چنه مه‌ککه و حه‌جی خویان ده‌کهن، وده‌لین ئیمە له‌سەر تەرمەکانی ناو حەرمە لەمەککه ئامادە دەبین، كەله‌راستى دا ئەوان له‌شوینیکى زۆر دورن لەمەککەوە، ئایا ئەوانە هیچ شتیکیان بۇ رام بود بۇ نمونه بايان بۇ رام (مسخر) بوبیت و ھەلیان بگریت و بیان گواز تىته‌وه بۇ شوینی ترى مەبەست؟ تکابه ئامۆزگار بیتان ئار استەئی موسڵمانان ىكەن.

وَهُمْ

ئەم کارانە درۆن و هیچ بنچینە و بنه مايە كيان لە شەريعة تى ئىسلامدا نى، و بىرىتىيە لە كارە پىپوچ و بى ئاواه رۆكە كان و خورافياتە كان كەھندى كەسى سوکەلە و بودەلە فىلبارى باطل لەھندى لە سۆفيە كان پىپوچاگەندە ئەوه دەكەن كەشە و كەرامەتىيان ھەيە و دەتوانن بە بى ئەوهى سوارى سەيارە و فرۇڭە و كەشتى و ھۆيە كانى ترى گواستنە و بىن، بچە مەككە و حەج بکەن، دىيارە گومانى تىدەن يە كەئەمە خورافياتىكى ئاشكراو درۇو دەلەسە كانىيانە. دەش بى ھەندى لەوانە پەيوەندىيان بە جنۇكە كانە و ھەبىت و لەپىتناو بەندايەتى كەنەندا بۇ جنۇكە كان و شەيaticنە كان جنۇكە كان يارمەتىيان بەدن و ھەلیان بگىن و بىيان گوازنى و بۇ مەككە و شوينە كانى تر كەمە بەستيانە. ھەروەك شىخى ئىسلام أبۇ العباس إبن تيمىيە رحمە الله و غەيرى ئەو يىش لەھلى عىlim باسى ئەمەيان كەدوھ لەكتىپ و نوسراوە كانى، خۆياندا.

به کورتی، ئەو باس و خواسانه له وانه يە له خورافیات و شتە پوچەکان بىت کە هەندى له سۆفیەکان و
هاوشیوھ کانیان له وانه يە كە دەلین خۆشەویستان و دۆستانی خوان و كە رامەتیان هەيە به لام له راستى دا ئەوان له وەدا
درۆ دەكەن و هيچ بنەمايەك له قىسە کانىاندا نىيە، ئەوانه يان له دۆستان و لايەنگرانى شەيتان و شەياتىنييەکان هەلّى يان
دەگىن و دەيان گوازنه وە له شوينىيەك وە بۇ شوينىيەكى تر، چونكە ئەوانه بەندايەتى بۇ شەيتان دەكەن و گۈئى پايەللى
شەيتان، جاڭاتى بەندايەتى و گۈئى پايەللى بۇ شەيتان دەكەن ئەو يىش يارمەتیان دەدات له گواستنە وە يان
له شوينىنگىك وە بۇ شوينىنگىك تر^{٣٤٤}.

درسیاری حه و ته م:

لای ئىمە خەلکانىكى زۆر ھەن گىرۋەدن بەرىگەي تەيجانى(الطريقة التيجانية)، من لە بەرنامەكەي ئىيۇد(نور على الدرب)دا بىستم كەئەو رىگەي داھىيراوە(مبتدعة) و دروست نىيە شويىنى بىھەويت، بەلام ئەندامانى خىزانەكەي من ويردى شىخ أحمد تەيجانيان ھەيە، كەبرىتىيە لە(صلوة الفاتح) دەلىن: ئەم سلاواته بىرىتىيە لەسلاوات لەسەر محمد

٣٤١ - سورة المائدة:

ب - وانه: همه يشه له سره چاکه کردن و خو له خوا باريزي پارمهتی یه کتري بدنه و دست گيري یه کتري بکنه و دست بار نهگهان یه کتري بگرن بوشه و هي خواي گه وره کارباره کاتيان به شهنه بيك. باش و دلک و ليلك به سيات به رنه و درگن.

³⁴² (وات) : خواهی گفته و بدهد وام نه تبارمهتی بر اکاتیان و دستگیری و دست داد نمکن به کتیر دهکن . و درگیر .

³⁴³) مجموع الفتاوى ٢٦(١٣-٤١٥).

(٣٤٤) مجموع الفتاوى (١٣-١٥)

تایا ئەم (صلاتة الفاتح) ھ راسته کەسلاواته لەسەر محمد ﷺ يان نا؟ وەئەوان دەلین: ھەر كەسىك ئەم (صلاتة الفاتح) بخويىنى و دوايى وازى لى بىننى ئەمە كافر بود، هەروەھا دەلین: ئەگەر توانات نەبو بىخويىنى و وازت لى هيئىنا لەبەر ئەمە توانات نەبو ئەمە هيچت لەسەر نىيە، بەلام ئەگەر توانات ھېبىت بىخويىنى و ئەنجامى بىدىت و بەقەستى وازت لى هيئىنا ئەمە پى ئى كافر دەبى. من بەباۋى و دايكم گوت: ئەمە كارە دروست نىيە بۇ دەيكەن؟ بەلام ئەوان لەمەلەمدا پى يان گوتىم: تو وەهابى شەتمانى، تکايىھ ئامۆزگارىيەك لەم روھە ئاراستەمى مۇسلمانان بىكەن بەلکو ھۆشىار بىنەمە دەخواى گەورە ھيدايدەتىان بىدات.

وەلام:

پىگەي تەيجانى (الطريقة التجانية) ھىچ گومانى تىدا نىيە كەپىگەيە كى داهىنراوە (مبتدعە). بەھىچ شىۋەيەك بۇ مۇسلمانان دروست نىيە شوين ھىچ پىگایە كى داهىنراو بىكەن جاچ تەيجانى بىتتۈچ ھەر پىگەيە كى تربىت، بەلکو پىويىستە لەسەر مۇسلمانان كەھ مىشە دەست بىگەن بەو پىگە و بەرنامەيە كە پېغەمبەر ﷺ ھىنائىيەتى و شوين قورئان و سوننەت بىكەن كەپىگەي راستەقىنەي مۇمەد ﷺ و بىنچىنە و بىنهماي بىرپاپاوهرى ئىسلامى لەسەر دامەزراوه، چونكە خواى گەورە دەفرەرمۇي: ﴿فُلِّ إِنْ كُتُمْ تُجْبُونَ اللَّهُ فَاتَّبُعُونِي يُحِبِّبُكُمُ اللَّهُ وَيَعْفُرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾^{۳۴۵}). واتا ئەمە محمد بەخەلکى بلى: ئەگەر ئىيۇھ خواتان خوش دەھىت شوين من بىكەن خوا خوشى دەدون و لى تان خوش دەبىت و لەگوناھە كانتن دەبورىت، چونكە خواى گەورە بەخشىندە و لى بوردىيە.. ھەروھا دەفرەرمۇي: ﴿أَتَبَعُوا مَا أُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَبَعُوا مِنْ دُونِهِ أُولَاءِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾^{۳۴۶}). ھەروھا دەفرەرمۇي: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾^{۳۴۷}). ھەروھا خواى گەورە دەفرەرمۇي: ﴿وَأَنَّهَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَبَعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَاعِدُكُمْ تَتَقُونَ﴾^{۳۴۸}). وە(السبيل) واتە كويىرە پىگا تازە داهىنراوە كانى بىدۇعە و ھاوا ئارەزۇھە كان و گومانە دروستكراوهكان و شەھواتە حەرامەكان، خواى گەورە لەسەرە پىويىست كردوين كەشويىن پىگەي راست بىكەوين، ئەم پىگە راستەش ئەم پىگەيە كە قورئانى پېۋزو سوننەتى چەسپاواو راستى پېغەمبەرە كەپىگە پىنۇمايى دەكەن، ئائەم پىگایە كە پىويىستە شوينى بىكەوين و بەرى نەدەين. بەلام پىگاي تەيجانى يا شاذلى يا قادرى يا نەخشى و ھەر پىگایە كى ترغىبى ئەم پىگا راست و دروستە دروست نىيە شوينى بکەوەيت و لە دروست كەدنى دەستى خەلکن و تازە گەرييە كى قبۇل نەكراوه، مەگەر ئەمە كەشەرەتى خوا پىگەي پى دابىت كە كارى پى بىرىت، ئەويش لەبەر ئەمە كەشەرەتى خوا پىگەي پىداوه نەك پىگەي فلانى و غەيرى فلانى. بەگويىرە ئايەتە كانى راپىدو. ھەروھا بەگويىرە فەرمودەي خواي بالا

(۳۴۵) أ - سورة آل عمران: (۲۱).

ب - واتە: ئەمە محمد ﷺ كەفافرو ھاۋىش پەيدا كەران و بىنباوران بلى: ئەگەر راست دەكەن خواتان خوش دەھىت شوين من بىكەن خوا خوشى دەدون و لەگوناھە كانتن خوش دەبىت و دەتن باته ناو بەھەشتەوە، چونكە خواى گەورە بەخشىندە و لى بوردىيە. وەركىي.

(۳۴۶) أ - سورة الأعراف: (۲).

ب - واتە: تەنبا شوين ئەمە بەرنامە و پەيدەوو پۈزۈرامە بىكەن كەنەخواوه بۇتان ھاتوھ كەپىتىيە لە قورئانى پېۋزو لەم و بەرنامە بىتازى شوين ھىچ بەرنامە و پېيازىكى تەمەكەن و ھاناو پەنایان پى مەگەن و ھاواريان مەكەننى و ھەركىي بەدۇست و پال پشت و خۇشە ويستانى خوتانىيان مەزان، چونكە ئايىنى راستەقىنە تەنبا ئەم ئايىنى ئىسلامەيە و بەنس، بەلام ئىيۇھ كەم بىر دەكەنە دەھەركىي پەندو ئامۆزگارى و درناغىن. وەركىي. بەسۇد وەركىتن لە تەفسىرى گۇڭشەن بالى ۳۷۲.

(۳۴۷) أ - سورة الحشر: (۷).

ب - واتاكە يمان لە بابەتە كانى پېشودا ئىك داۋەتەوە. وەركىي.

(۳۴۸) أ - سورة الأنعام: (۱۰۳).

ب - واتاكە يمان لە بابەتە كانى پېشودا ئىك داۋەتەوە. وەركىي.

دهست و کار به جی که ده فرمی: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لَمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا^{۳۴۹}). هروه‌ها ده فرمی: وَالسَّابِقُونَ الْأُوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبْعَاهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعْدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبِدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ^{۳۵۰}). هروه‌ها به گویره‌ی فرموده‌ی پیغمه‌به ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} که فرمی: {من أحدث في أمرنا هذا ماليس منه فهو رد} ^{۳۵۱}). هروه‌ها فرموده‌ی ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ}: {أما من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد} ^{۳۵۲}). هروه‌ها فرموده‌ی پیغمه‌به ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} و تاری ههینی دا فرمی: {أما بعد: فإنَّ خير الحديث كتاب الله، و خير الهدي هدي محمد^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ}، و شر الأمور محدثها، وكل بدعة ضلال} ^{۳۵۳}). فرموده‌ش لهم بواره‌دا نزون.

وه (صلات الفاتح) سه‌لاؤته له‌سهر پیغمه‌به ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} هروه‌کو باسیان کردوه وايه، به‌لام بهو شیوه‌و بهو چونیته‌و بهو گو کردن‌هه له پیغمه‌به ره‌و^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} ریوایت نه کراوه و نه هاتوه بهو شیوه‌ی ئهوان دهیلین: (اللهم صل وسلم على سیدنا و نبینا محمد الفاتح لما اغلق، والختام لما سبق، والناصر الحق بالحق) به‌لئی ئه شیوه گوتون و گوکردن‌هه له فرموده راسته‌کاندا که پیغمه‌به ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} سیفه‌تی سلاوات لیدان له‌سهر خوی باسی کردون و پونی کردون‌هه له کاتیکدا که هاوه‌له به‌ریزه‌کانی لهم بواره‌و پرسیاریان لی کرد، ئهوهی مه شروع و دروسته بو ئوممه‌تی نیسلامی که سه‌لاؤت له‌سهر پیغمه‌به ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} بدنه، بهو شیوازو بهو دارشتیه‌ی که بوقی داراشتن و چونیته‌کهی که ئه و کات فیری کردن بی ئهوهی هیچیکی لی زیاد بکریت و شتی تازه‌ی بخریت سه‌رو تازه‌گه‌ری تیدا بکریت. له و به‌لگانه‌ش ئهوهی که له‌هه رو فرموده راسته‌کاندا جیگیرو چه‌سپاوه که له کعب کوری عجره‌و^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} ریوایت کراوه، که هاوه‌له کانی گوتیان: ئه ره‌سولی خوا، خوابی گه‌وره فرمانی پی کردوین که سلاوات له‌سهر تو لی بدھین، چون ئه سلاوات له‌سهر لی بدھین؟ فرمی: {قولوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ} ^{۳۵۴}. وله و به‌لگانه ئه و فرموده‌یه که له فرموده راسته‌کانی البخاری و مسلم تومار کراوه له فرموده‌ی ابی حمید الساعدي ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} ویش له پیغمه‌به ره‌و^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} که فرمی: {قولوا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذَرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَبَارَكْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذَرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّ حَمِيدًا مُجِيدًا} ^{۳۵۵}.

۳۴۹- آ. سوره الأحزاب: (۲۱).

ب - واته: پیغمه‌به‌ری خوا^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} لهه مو بواره‌کانی زیانش دا پیشنه‌نگو و پیشروی نیویه‌یه دهی نهی موسلمانینه نیویه‌ش هه موتان چاو له و بکمن و بیکنه‌هه سه‌رمه‌شقی زیانی خوتان لهه مو بواره‌کانی زینتانا بونه که سه‌ی که خوازیاری ره‌زمه‌ندی و لی بورده و به خشنده‌یی خوابی گه‌رده و دویه و زوریادو زیکری خوا بکات و هه میشه زمانی به‌ویردو یا دی خواوه ته‌دو پاراو بینت چونکه ویردو یاد خوا تاکه ریگایه‌کی مسوکه‌رده بو په‌یومندی نه پچرانی به‌ندکان به خوابی خویانه‌و. جا جی به‌جی کردنی فرمانه‌کانی شوین که وتنی پیغمه‌به ر^{عَلَيْهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ} له سه‌ر هه مو موسلمانیک واجب و پیویسته. ورگیر. ته‌فسیری کوشدن ب ۲۱۰، ۱۰۸۲.

۳۵۰- آ. سوره التوبه: (۱۰۰).

ب - واتاکه یمان له‌باردو دا نوسيوه. ورگیر.

۳۵۱- آ. متفق علی صحته من حدیث عائشة رضی الله عنها.

ب - واتاکه یمان پیشر شی کردته ورگیر.

۳۵۲- آ. آخرجه مسلم فی صحیحه.

ب - هه‌روه‌ها پیشتر واتاکه یمان لیک داوه‌ته‌وه. ورگیر.

۳۵۳- آ. آخرجه مسلم فی صحیحه من حدیث جابر بن عبد الله رضی الله عنها.

ب - واتاکه یمان پیشتر نوسيوه. ورگیر.

۳۵۴- واتاکه یمان پیشتر لیک داوه‌ته‌وه. ورگیر.

۳۵۵- واتاکه یمان پیشتر شی کردته ورگیر.

و له فه‌رموده‌ی سی‌یه‌م که مسلم پیوایه‌تی کردوه‌له (صحيح) هکه‌ی خوی دا له فه‌رموده‌ی ای مسعود الأنصاری (رضی‌الله‌عنه) که پیغمه‌مبه‌ر علی‌الله‌فه‌رمویه‌تی: {قولوا: اللهم صلّ علی محمد، وعلی آل محمد، كما صلیت علی إبراهیم وعلی آل إبراهیم، وبارک علی محمد وعلی آل محمد، كما بارکت علی إبراهیم وعلی آل إبراهیم في العالمين، إلّاك حمید مجید.}.

ئه‌م فه‌رمودانه و ئه‌وانه‌شی کله‌م بوارو له‌م واتایه‌دا هاتون چونیه‌تی و سیفه‌تی سلاوات لیدان له‌سهر پیغمه‌مبه‌ر علی‌الله‌رون کردوت‌هه، ئه‌و شیوه و چونیه‌تیه که خوی پی‌یه پازیه و فرمانی به‌ئوممه‌تکه‌ی کردوه و غه‌یری ئه‌و شیوه و چونیه‌تی و دارشتنه دروست نیه و له‌که‌س وهر ناگیریت وه که ئه‌و (صلات الفاتح) هی کله‌پرسیاره‌که‌دا هاتوه، هه‌رچه‌نده واتاو مه‌بسته‌که‌شی راست بیت دروست نیه وهر بگیریت و به‌کار بهینزیت و له‌و شیوه‌یه‌ی خوی لادریت که به‌فه‌رموده‌ی راست له‌پیغمه‌مبه‌ر علی‌الله‌هاتوه کله‌سیفه‌تی سلاوات دا رونی کردوت‌هه و فرمانی پیکردوه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌وشه‌ی (الفاتح لما أغلق) واتایه‌کی گشتی تیدایه و له‌لایه‌ن هه‌ندی له‌خاوه‌ن هه‌واو ئاره‌زوه‌کان و به‌واتایه‌کی ناراست شرۆفه و شی کراوه‌ت‌هه وه (۳۵۶).

پرسیاری هه‌شته‌م:

لای ئیمه له‌سودان شیخیک هه‌یه شوین که‌وتکه‌ی یه‌کجار زورن و هه‌لپه ده‌کهن له‌خرزمت کردن و پیوه‌ند بون و گوی رایه‌لی بو کردن و سه‌فر کردن و ری کردن بو زیارت کردن، بروایان وايه که‌یه‌کیکه له دوستان و خوش‌ویستانی خوا، ریگه‌ی سمانی سوّفیه‌تی (الطريقة السمانية الصوفية) ی لی ودر ده‌گرن، فوبه‌یه‌کی گهوره له‌سهر گوری باوکی هه‌یه که‌شوین که‌توانی به‌پیروز و موباره‌کی ده‌زان، ئه‌وهی که‌نه‌فسی خویان پی‌یه رازیه له‌نه‌زرو خیّر بوی ده‌بن و له‌وی له‌سهری دادنین، وکوری زیکری به‌ته‌پل و ده‌فو هومنراوه له‌ددهور ده‌کهن. ودهم سال‌دا شیخه‌که‌یان فرمانی پی‌کردون که‌ده‌بی سه‌ردان و زیارتی گوری شیخیکی تر بکهن، ئه‌وانیش فرمانه‌که‌یان جی به‌جی کردوه و پیاوان و ئافره‌تان به‌سهد ئوتومبیل هه‌لپه‌یان کردو سه‌ردان و زیارتی ئه‌و شیخه‌یان کرد. ئایا ج ئاموزگاریه‌کت بو ئه‌وانه هه‌یه؟

وەلام:

ئه‌مه کاریکی ناپه‌سنه‌ندو خراپه‌یه‌کی زلو قیزه‌ونه، چونکه سه‌ردان و زیارت کردنی گوره‌کان کاریکی خراپ و ناپه‌سنه‌نده، ئه‌وه‌ت پیغمه‌مبه‌ر علی‌الله‌فه‌رمویه‌تی: {لاتشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجدي هذا، والمسجد الأقصى} (۳۵۷). هه‌روه‌ها خونزیک خستنوه له‌گوره‌کان و نه‌زیراسه‌ربپین و قوربانی بو کردن و سلاوات لیدان و دعواو له‌به‌ر پارانه‌وه و هانا بو بردنیان - هر هه‌مویان هاویه‌ش په‌یدا کردن بو خوای گهوره و به‌رزو به‌تونا، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک بو موسلمانان دروست نیه که‌دوا له‌خاوه‌ن گوره‌کان بکات و له‌به‌ریان پارپیت‌هه و هر چه‌نده گهوره‌ش بن وهک پیغمه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام). هه‌روه‌ها دروست نیه هانايان بو به‌ریت، هه‌روه‌کو چون دروست نیه که‌هانا بو خوای پاك و بیگه‌رد به‌هؤی ئه‌م ئامیرانه‌وه، ئه‌مه‌شیان کاریکی تازه داهینزاو و تازه‌گریه‌ک و ته‌پل و نزیک بونه‌وه‌یان له‌خوای پاك و بیگه‌رد به‌هؤی ئه‌م ئامیرانه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌ندایه‌تی کردن بیدعه‌یه‌کی ناپه‌سنه‌نده و خراپه، که‌زوریه‌ی سوّفیه‌کان به‌ندایه‌تی به‌م ئامیرانه ده‌کهن، دیاره ئه‌مه‌ش به‌ندایه‌تی کردن نیه بو خوا چونکه له‌شه‌ریعه‌تی خودا شتی و نه‌هاتوه و بونی نیه، و ئه‌مانه‌ش هر هه‌مویان خراپ و داهینزان (

(۳۵۶) مجموع الفتاوى ۱۶م (۴۱۹-۴۲۲).

(۳۵۷) واته: سه‌فر کردن و ری کردن و زیارت کردن ته‌نیا بو سی مزکه‌وت نه‌بیت بو هیچ شوینیکی تر دروست نیه، نه‌و سی مزکه‌وت‌هش بربیتین له‌مزکه‌وتی مائی خوا (بیت الحرام) واته مزکه‌وتی که‌عبه‌ی پیروو، و مزکه‌وتی نه‌قصاص له‌فه‌له‌ستین که‌ئیستا به‌داخیکی گرانه‌وه له‌به‌ر دهستی جوله‌که خوانه‌ناسه‌کانه‌وه‌یه به‌هؤی دور که‌وتت‌هه و موسلمانان له‌دینه‌که‌یان و بی‌هیزی یانه‌مانی باودر له‌دئی به‌ناو موسلمانان، هه‌روه‌ها بو مزکه‌وتی پیغمه‌مبه‌ر علی‌الله‌شاری مه‌دینه‌ی منه‌وهره و درگیز.

منکرو بدعه) و له شهريعه‌تى خودا شتى وا هه رگيز بونى نىه، به لکو ده ف ليدان ته‌نها بۇ ئىنان دروسته كەتاينىه ته بئاهەنگى بوكو ماره بېرىن و بوك گواستنەوە ئەويش ته‌نها بۇ ئافرەتان و دور لەپىاوان، يۇ جارپانى بەستىنى گرىي بەستى ماره بېرىن بۇ ئەوهى بىزازىت كەئوه ئاهەنگى ماره بېرىن نەك خوين پېشى (سفاخ).

هه رووه‌ها له داهىتىان و بىدۇھە و ھۆكارەكانى ھاوېھش پەيدا كردن دروست كردىنى خانو له سەر گورەكان و كردىيان به مزگەوت: چونكە پىغەمبەر ﷺ بە گەچ هەل بەستىنى گورەكان و خانو دروست كردىن و دارپشتن و دانىشتن له سەريان حەرام و قەدەغە كردوه، هه رووه كۈيام مسلم لە (صحيح) كەھى خۆى داولە جابر كورى عبىدالله ﷺ ريوايەتى كردوه كەدەلى: پىغەمبەر ئەلله خوا ﷺ قەدەغە كردوه كە گورەكان بە گەچ هەل بېبەستن، وله سەريان دابىنىشنى خانوشى له سەر دروست بکەن)، هه رووه‌ها پىغەمبەر ﷺ فەرمۇيەتى: {لعن الله اليهود والنصارى اتخذت القبور أنبياءهم مساجد}، بۆيە پىويسته گورەكان بە شىيوه يەكى پوکەش و سادە و ساكارو ئاسايىي دىيار بن و هيچ خانوو هەل بەستن و قەفه زيان له سەر دروست نەكىت، و نابىت بە پىرۇز دابىرىن و بە موتقەپك وەر بگىرىن و پەرقۇ پاڭ و ورده بەردو خۆل و شتى تريان بە موتقەپك لى بەھىنېتىه وە و بە خۆ دابىرىن، وەنابى لە كاتى سەرداش كردىياندا دەستيان پىدا بەھىنېت (المسح باما)، هه رووه كۈيام نىھ دوعا و پارانە وە له خاوهنى ئە و گورە واتە پىرو چاكە بکىت و هانىيان بۇ بېرىت، و نەزىيان بۇ بکىت، و سەربېرىن و قوريانىيان بۇ بکىت، ئەمانه هەمويان لەكارو كرده وە پىشە ئەفامە كان و نەفامىيەتن.

پىويسته له سەر موسىمانان لەم كاره خراپانە ورياو ئاگادار بن، و له سەر ئەھلى علميش پىويسته كەئەم شىيخت ئامۇرڭارى بکەن و تى ئى بگەيەنن كەئەم كاره كارىيکى پوچەل (باطل) و خراپ و قىيىزەونە و پىويسته تۆبە بکات و واز لەم كارانە بەھىنېت، هەل نان و پى خۆش كردن بۇ خەلکى كە هانا بۇ مىدوان بەرن و له بەريان بپارپىنه وە هاواريان بکەنى، ئەوانە ھاوېھش پەيدا كردىنى گەورەن پەنامان بە خوا. وله سەر موسىمانان پىويسته كە هەرگىز لاسای ئەوانە نەكەنە و شوينيان نەكەن و بەقسە و فېۋىشال و كرده وە كانىيان هەل نەفرىيەن، چونكە بەندىيەتى كردن و پەرسىتشى ته‌نها مافى خوايە بە تەنباو تەنبا داوا لە دەكىت لە بەر ئە و دەپارپىتە وە. واتە دەبى داوا تەنبا له خوا بکىت و تەنبا له بەر ئە و بپارپىنه وە. هه رووه كۆرە دەفەرمۇي: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَنْدُعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ سورە الجن: (۱۸). هه رووه‌ها دەفەرمۇي: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَّا أَخْرَ لَأْ بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾^{۳۵۸}. بۆيە ئە و بى باوهەنە بە كافر ناو نزاون چونكە داوايان له غەيرى خوا كردوه و له غەيرى خوا پاراونە وە وەك جنۇكە و فريشتە و خاوهن گورەكان و ئەستىرە و هەسارەكان يالەبته كانىيان جائە و بتانە له زىيەر هەر ناۋىيەك و له هەر بەرگىك دا بن، ئەوانە هەمويان بە داوا كردنەيان له غەيرى خوا ھاوېھشى گەورەيان بۇ خوا دانادە. خواي گەورە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^{۳۵۹} (۱۰۶) سورە يونس. واتە له ھاوېھش پەيدا كەرانى. بۆيە پىويسته له سەر ھەمو كەسىك ئەوهى لە تواناى دا ھەيە بەرھەلسىكارى ئە و كاره خراپ و قىيىزەونە بکات و بەشدارى لە قەدەغە كردن و لە خراپە و خراپەكارىيە دا بکات.

ھه رووه‌ها پىويسته له سەر دەولەت ئەگەر حوكىمە كە حوكىم ئىسلامى بىت واتە ئە و دەولەتە موسىمان بۇ كەئەم كاره خراپانە قەدەغە بکات و ئەوه فىرى خەلکى بکات كە خواي گەورە بۇ ياسا پېژ كردون و له سەرى پىويست

(358) أ - سورە المؤمنون: (۱۱۷).

ب - واتاكە يمان لەپايدۇدا ئىك داودتە وە وەرگىز.

کردون له کاروباری ئایینه کەياندا، واتە هەول بىدات بەو پەرى لېپراوانەوە كەخەلکى ناو سنورى ولاتكەی خۆى له بەرئامە و شەريعەتى خاو حالى بکات و فيرى کاروبارى دينە كەيان بکات، هەتاکو بتوانزىت ئەو كارى ھاوېشى پەيدا كردنە و ئەو كارە خراب و ناپەسەندانە له ولات و لهناو چىن و توپۇز كانى موسىلماناندا بنەبپۇر پىشە كىش بىكرين و چىم پەست بىكىت. داوا له خواي پاك و بىنگەرد دەكەين ھىدىا يەتى هەموان بىدات^(٣٥٩)

پرسىيارى نۇيەم:

ھەندى كەس له گوندەكەى ئىمەدا كۆمەلۈك له شىيخەكان كۆدەكەنەوە لهوانەى كەدەزانن قورئان بخويىننەوە، قورئان دەخويىن بەبيانو ئەوەي كەقورئان سود بەمردو دەگەيەنىت و خواي گەورە بەزەمىي پىك دىنەوەو واتە پەحمىان پى دەكات، وەھەندىكى تى شىيخىك يادوان بانگ دەكەن بۇ ئەوەي قورئان له سەر گۇرى مردو كەيان بخويىننەت، وەچەندىكى تريان خەلکىكى زۆر كۆدەكەنەوە يەكىك له قورئان خويىنەكان بانگ دەكەن بۇ ئەوەي بەبلەنگۇ قورئانىيان بۇ بخويىننەت له يادى سالانەى مردو خۆشە ويستياندا، ئايى حوكى ئايىن چى يە لم بواردا ، وەئايى قورئان خويىنەن سود بەمردو دەگەيەنىت له سەر گۇر يان لهھەر شوينىكى تى؟ وەئايى باشتىن و نمونە ترىن پىك چى يە مرۇف بىكەت بۇ سود كەياندىن بەمردو كەن ؟ فتوامان بۇ بىدەن و شارەزامان بەن و زانىارىمان پى بېھەخشىن خواي گەورە لم برى ئەمە باشتىن پاداشتىن بىداتەوە، پىز و سوپاسى زۆر و بى پايانىش له ئىمەوە يۇ ئىيە بىت.

وەڭم:

الحمد لله وبعد: ئەم كارە، كارىكى داهىنزاوه و دروست نىيە ئەنجام بىرىت، بەگۈرە فەرمودەي پىغەمبەر^{عليه السلام} كەفرمۇيەتى: {من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد} ^(٣٦٠). هەروەها فەرمودەي^{عليه السلام}: {من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد} ^(٣٦١). ئەمە و فەرمودە لم بارەوە زورىن.

نەلەسوننەتى پىغەمبەر^{عليه السلام} و نەلە سوننەتى جى نشىنە پاشىدەن بەپىزە كاندا^{جى خويىنەنى} قورئان له سەر گۇرە كان نەبوه، ياناهەنگ گىپان بۇ مردوو بۇ ياد كردنەوەي مردان نەبوه، دىيارە نكۆلى لەوە ناكىت كەخىرۇ چاكە ھەموى لەشۈين كەوتى پىغەمبەر^{عليه السلام} جى نشىنە پاشىدەن كەنى پىغەمبەر و ھەر كەسىك كەشۈين و جى پى ئەوان ھەل دەگىتىتەوەدا ھەيە، هەروەكە خواي گەورە دەفەرمۇى: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأُوَلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّعُوْهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعْدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَحْمِلُهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ^(٣٦٢). هەروەها پىغەمبەر^{عليه السلام} فەرمۇيەتى: {عليكم بسنن و سنة الخلفاء الراشدين المهدىين من بعدى، تمسكوا بها و عضوا عليها بالتواجذ، وإياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلاله} ^(٣٦٣). هەروەها لە فەرمودەي پاست و لە پىغەمبەر^{عليه السلام} هاتوھ كەلەوتارى ھەينى و لەپۇزى ھەينى دا فەرمۇيەتى: {أما بعد: فإن خير الحديث كتاب الله، و خير المدى هدى محمد^{صلوات الله عليه}، و شر الأمور محدثاها، وكل بدعة ضلاله} ^(٣٦٤). ئەمە و فەرمودە لم بوارو لەم واتايدا زورىن.

^(٣٥٩) مجموع الفتاوى ١٦ (٤١٧ - ٤١٨).

^(٣٦٠) متفق على صحته.

^(٣٦١) أخرجه مسلم في صحيحه.

^(٣٦٢) آ - سورة التوبه: (١٠٠).

ب - واتاکە يمان لە بابەتەكانى را بىردودا شى كردوتەوە. وەركىيە.

^(٣٦٣) واتاکە يمان پىشتر لېك داوهتەوە. وەركىيە.

^(٣٦٤) ئەم فەرمودىيەش لە بەشەكانى را بىردودا واتاکە يمان لېك داوهتەوە. وەركىيە.

هروه‌ها پیغامبهر ﷺ فرموده راسته‌کانی دا پونی کردوته‌وه که‌ئوهی سود به مسلمان ده‌گهیه نیت لهدوای مردنی دا ئوهیه که‌فرموده‌تی: {إِذَا ماتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةِ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ حَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُتَّفَعَ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهِ} ^{۳۶۵}. پیاویک پرسیاری له پیغامبهر ﷺ کدو گوتی: [یارسول الله، هل بقی من البر أبوی شئ ابرهمما به بعد موسمما؟ فقال ﷺ: {نعم، الصلاة عليهمما والإستغفار لهمما، وإنفاذ عهدهما من بعدهما، وإكرام صديقهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما}] ^{۳۶۶}.

مه بست له (العهد) وهسيه‌ته که مردو ده‌یکات، ئوهی بیه‌ویت چاکه له‌گه لمردوه که‌یدا بکات بابوی جی به‌جی بکات ئه‌گه رهات و له‌گه شهريعتی پاکی خوادا تیکی ده‌کرده‌وه. و هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت چاکه له‌گه باوک و دایکی دا بکات باخیریان له‌جياتی بکات، و دوعای خیریان بؤ بکات، و حجه‌و عمه‌مرهیان له‌جياتی بکات، قه‌رزه‌کانیان بؤ بداته‌وه ئه‌گه ره زیان له‌سهر بو. خوای‌گهوره یارمه‌تی دهرو سه‌رخه رو پشتیوانه ^{۳۶۷}.

و هله‌دهم زمیر(۴۰)ی شهودی ۱۴۲۹/۷/۳۰ - ۲۰۰۸/۸/۲ لنه‌سینی کومپیوتره‌ری بومه‌وه.

(۳۶۵) - آخرجه مسلم في صحيحه.

ب - وانه ئه‌گهه مرؤوف مرد کرده‌هه کانی ده‌برینه‌وه ده پیچین: و دك ئوهی خیریکی نه‌براوه کرديت، یا زانیاریه‌کی بلاو کرديت‌وه و قوتابی پی‌گه‌یاند بن هه‌تا دنيا ده‌برینه‌وه خيری نه‌وه زانست و زانیاریه‌ی بؤ ده‌چيت، ياخود مندانی صالحی هه‌بن لهدوای مردنی دوعای خيری بؤ بکهن و دوای لی خوش بونی بؤ بکن. و درگیز.

(۳۶۶) - واته: ئایا که‌باوک و دایکم مردن ده‌توانم لهدوای مردنیان نیدی چاکه‌یان له‌گه دا بکه و ریزیان بگرم و گوی رایه‌لیان بکه. فرموده: به‌لی، دوای لی خوش بونیان بؤ بکه و دوای ده‌آنی خیر و به‌ده‌که‌تیان بؤ لهدخوای گه‌وره بکه په‌یمان وانه وهسيه‌ته که‌یان بؤ جی به‌جی بکه ئه‌گه ره و هسيه‌تیان کرد بوبه‌مرجی له‌گه شهريعتی پاک نیسلامدا بیته‌وه، هروه‌ها سه‌ردانی هاوبی و برادره‌کانی باوک و دایکت بکه و چاکه‌یان له‌گه دا بکه، وهسيله‌ی ره‌جمیان بکه‌نه که‌نه و سیله‌یه به‌وان نه‌بیت ناکه‌یه‌زرنیت و ته‌وا و نابیت دیاره سه‌ردانی دوست و برادره‌کانی باوک و دایک لهدوای مردنی خویان گه‌یاندنی ئه و سیله‌ی ره‌حمدیه و درگیز.

(۳۶۷) - مجموع الفتاوى ۱۹م (۳۱۹-۳۲۰).